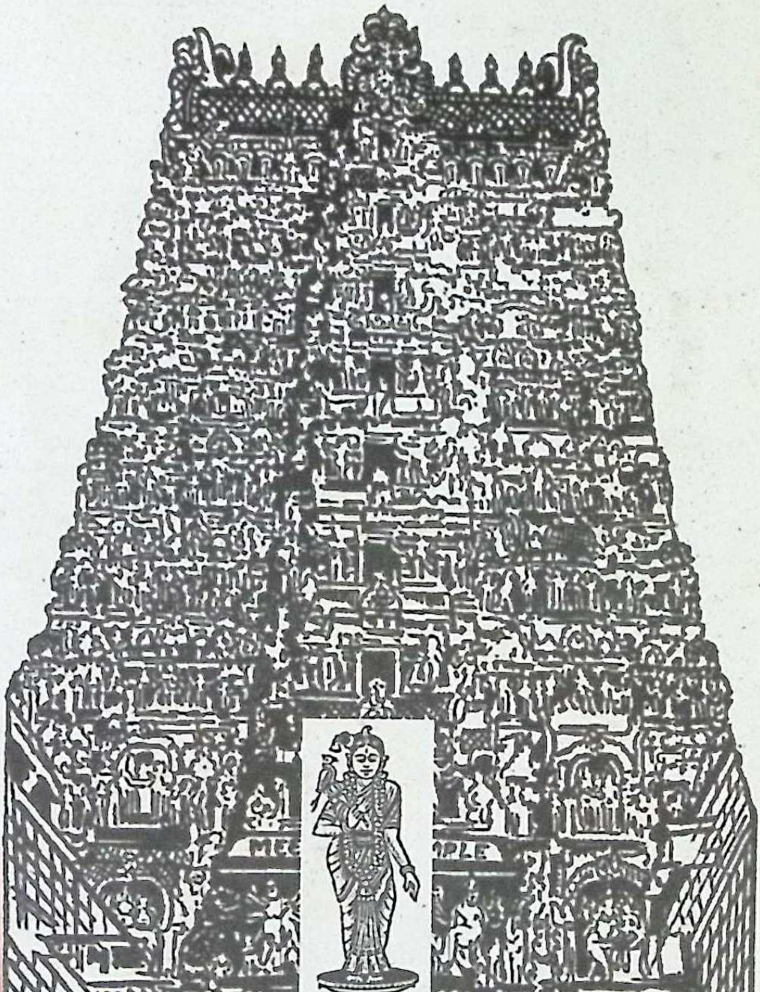

மதுரை நான்காம் தமிழ்ச் சங்கம்

மதுரை நான்காம் தமிழ்ச்சங்கம்

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கம்
THE MADURA TAMIL SANGAM

இலக்கியச் செம்மல்

புலவர் திருமிகு. இரா.இளங்குமரன்
&
திருமிகு. இரா.அழகுமலை

பாரதி குறிஞ்சிப் பதிப்பகம்
39/10,மாடக்குளம் பெரியார் நகர்
மதுரை - 625 003.
தமிழ்நாடு

BIBLIOGRAPHICAL DATA

1. Title	:	**MADURAI NAANKAM TAMIL SANGAM**
2. Authors	:	1. Pulavar Era. Elankumaran 2. Era. Alagumalai
3. Language	:	TAMIL
4. Publication	:	Revised New Edition, December 2006
5. Copy Right	:	Tamil Sangam, MADURAI
6. Paper used	:	seshasayee 14kg
7. Size of the Book	:	Demy 1x8
8. Type used	:	10 point
9. Pages	:	193
10. Publishing Editor	:	Dr. (Mrs) M.MEENA, Senthamil College, MADURAI
11. Published by	:	Bharathi Kurinchi Pathippakam, 39/10, Madakkulam Periyar Nagar, MADURAI - 625 003.
12. Copies canbe had from	:	Madurai Tamil Sangam Madurai - 625 001.
13. Printers	:	Pandian Printers Southveli Street, Madurai-1.
14. Subject	:	Tamil Sangam 's History
15. Price	:	Rs. 50/-

திரு. இரா. அழகுமலை, எம்.ஏ.,எம்.ஃபில்.,
செயலாளர், மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கம்
மதுரை - 625 001.

நூன்முகம்

சேதுபதி மன்னர் பரம்பரையில் பொன்னுச்சாமித் தேவருக்கும் முத்துவீராயி நாச்சியாருக்கும் மகனாய்த் தோன்றியவர் பொன். பாண்டித்துரைத்தேவர். தமிழ்மொழிச் செழுமை, இலக்கிய இன்பம் ஆகிய செவிநுகர் சிந்தனைகளைப் புலப்படுத்தும் பாங்கில் பண்டை நாளில் பாண்டிய மன்னர்களால் தமிழ்ச் சங்கங்கள் தோற்றுவிக்கப் பட்டுள்ளன. அதன் வழித் தமிழ் மண்ணின் பாதுகாப்பும் பண்பாட்டின் மேம்பாடும் அறியலாகின்றது.

ஆங்கில ஏகாதிபத்தியத்தின் அரசோச்சும் உக்கிரமான காலக்கட்டத்தில் உக்கிரபாண்டியனார் என்னும் பொன். பாண்டித்துரையாரின் செயல்திறனும் தொலை நோக்குப் பார்வையும் தமிழர்களை மெய்சிலிர்க்கச் செய்கின்றன. மன்னர் மரபில் தெளிந்த நிர்வாகத்திறன், இலக்கிய இசை நாட்டம், தமிழர்களையும் தமிழறிஞர்க ளையும் பாராட்டும் வள்ளல் திறன், ஆங்கில அறிவின் நுட்பம், எண்ணியதை எண்ணியாங்கு செய்யும் செயலூக்கத் திறமை, தேசபக்தி, இலக்கியப் புலப்பாட்டுத்திறன் ஆகியன ஒருங்கே அமையப் பெற்ற மகான் **பொன். பாண்டித்துரை** அவர்கள்.

1901 ஆம் ஆண்டையொட்டிய இந்திய சுதந்திர வரலாற்றுக் காலத்தே தமிழர்களுக்காகவும், தமிழ் இலக்கிய இலக்கண நூற்களைப் பாதுகாப்பதற்காகவும் மதுரையில் தமிழ்ச்சங்கத்தை நிறுவியுள்ளார். தமிழ் மக்களின் ஆண்டாண்டுக்கால மரபும் பண்பாடும் நிலைபெற்றுள்ள வரலாற்றுக் கருவூலங்களாகிய இலக்கியங்களைப் பாதுகாக்க வேண்டும் என்ற ஒன்றே வாழ்க்கையின் முன்னின்ற குறிக்கோளாக இருந்துள்ளது.

இந்திய விடுதலைப் போராட்டப் பணியா அல்லது தமிழர்களின் மாண்பு கூறும் வரலாற்றுப் பதிவா என்ற மனப் போராட்டத்தில் தமிழே தன் முன்னுரிமை என்று கருதிக் காலத்தே செய்த கடமையாளராக, தமிழர் மானம் காத்த சேதுபதி மன்னராக நான்காம் தமிழ்ச் சங்கத்தை உருவாக்கிய வரலாறு இந்நூலில் பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. ஒவ்வொரு தமிழர்களும், தமிழ்மொழிச் சிந்தனையாளர்களும் நம் பழமை வரலாற்றைத் தெரிந்து கொள்வது நமக்குப் பெருமை சேர்க்கும்.

இத்தகைய சிறப்பிற்குரிய வரலாற்றை உள்ளடக்கிய நூலை மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கம் மீண்டும் வெளியிடும் இவ்வேளையில் பதிப்புப்பணியிலும், வெளியீட்டுப்பணியிலும் இன்முகத்தோடும், முழு ஈடுபாட்டுணர்வுடன் செயல்பட்ட டாக்டர் திருமதி. மு.மீனா, தமிழ்ப் பேராசிரியை, செந்தமிழ்க் கல்லூரி, மதுரை அவர்களையும், டாக்டர் மு.முத்தையா, தமிழ்த்துறைத்தலைவர், விவேகானந்த கல்லூரி, திருவேடகம் மேற்கு அவர்களையும் மனம் நிறைந்து பாராட்டுகின்றேன்.

மதுரை நான்காம் தமிழ்ச்சங்கம் என்னும் இந்நூல், இலக்கியச் செம்மல் இரா. இளங்குமரன் அவர்கள் எழுதிய வரலாற்றுச் செய்திக் கோவை 1901 முதல் 1975 வரையுள்ள காலக்கட்டத்தரவுகள் முதல் பாகமாகவும், 1976 முதல் 2006 வரை தமிழ்ச்சங்கம், செந்தமிழ்க்கல்லூரி, செந்தமிழ், பாண்டியன் நூலகம் ஆகியனவற்றின் தமிழ்ப்பணியில் ஏற்றம் பெற்றுள்ள சிந்தனைகள் முறையாகத் தொகுக்கப்பட்டு இரண்டாம் பாகமாகவும் வெளியிடப்படுகின்றது. இந்நூல் தமிழ் ஆர்வலர்கள் அனைவரும் பயின்று இன்புற வேண்டிய நூலாகும்.

மதுரை
2-12-2006

திரு. இரா. அழகுமலை

திரு. இரா. குருசாமி, பி.ஏ.,
செயலாளர், செந்தமிழ்க்கல்லூரி
மதுரை - 625 001.

வாழ்த்துரை

'மதுரை நான்காம் தமிழ்ச்சங்கம்' என்னும் இந்நூல், தமிழ்நாட்டு மக்கள் ஒவ்வொருவரின் கைகளிலும் தவழ வேண்டிய கருத்துப்பெட்டகமாகும். உண்மை வெறும் புகழ்ச்சியில்லை. இருபதாம் நூற்றாண்டில் தமிழின் மேன்மை, தமிழர்களின் நிலை, தமிழ்வழிக் கல்வி கற்பிக்கும்முறை, தமிழ் இலக்கண இலக்கிய நூல்கள் வெளியீடு ஆகியனவற்றிற்கு அடித்தளம் அமைத்த சிந்தனைகள் பிறந்த தலைமையிடம் மதுரை நான்காம் தமிழ்ச் சங்கமாகும்.

இம்மண்ணகத்து மைந்தர்களின் சொல்வளமும், மொழிவளமும் எத்தகைய பெருமைக்குரியன என்பதைப் போற்றிப் பாதுகாக்க முனைந்ததே மதுரை நான்காம் தமிழ்ச்சங்கம் ஆகும். இதனை வள்ளல் பொன். பாண்டித்துரையார் 1901 ஆம் ஆண்டில் நிறுவினார். தமிழர்களின் தமிழ்மொழி உணர்வும், இலக்கிய வளமையும் நிலை பெற்றுத்திகழ, காலத்தே தொடங்கிய தமிழ்க் கோவிலாக இன்று விளங்குகின்றது.

அறிவியல் தொழில் நுட்ப வளர்ச்சி பெருகி வரும் இன்றைய காலத்திலும், உலக அளவில் நம் தாய்மொழித் தமிழ் வளர்ந்த மேன்மைகளையும், தமிழுக்காகச் செய்த தியாக உணர்வுகளையும், தமிழை வாழ்விக்க வந்த மகானின் மனிதநேயச் சிந்தனைகளையும் அறிந்து கொள்ள இந்நூல் உதவும்.

மதுரை நான்காம் தமிழ்ச்சங்கம் என்னும் இந்நூலை மீண்டும் வெளியிட வேண்டும் என்ற சிந்தனை மனத்தில் எழுந்து கொண்டே இருந்தது. அப்பேரவா இப்பொழுது நிறைவேறுவதை எண்ணிப் பெருமை கொள்கின்றேன்.

திரு. இரா. குருசாமி.

மதுரை
2 -12-2006

டாக்டர் க. சின்னப்பா, எம்.ஏ., பிஎச்.டி.,
முதல்வர், செந்தமிழ்க்கல்லூரி
மதுரை - 625 001.

வாழ்த்துரை

'மதுரை நான்காம் தமிழ்ச்சங்கம்' என்னும் இந்நூல், தமிழன்னைக்குப் பெருமை சேர்க்கும் சிறப்புடையது. ஆங்கிலேய ஆட்சிக்காலத்திலும் தாய்மொழியாம் தமிழின் வளர்ச்சிக்காகத் தமிழ்ச்சங்கம் உருவான வரலாறு சிந்திக்க வைக்கின்றது; நம் சிந்தனையைத் தூண்டுகிறது. தமிழ் மக்களின் எண்ண எழுச்சிகளைத் தட்டி எழுப்ப முயன்ற வழிமுறைகள் பாராட்டுக்குரியன. செந்தமிழ்க் கலாசாலை, செந்தமிழ் இதழ், செந்தமிழ் முத்திராசாலை, ... என்ற வழிமுறையில் தமிழ்மேம்பாட்டு அணுகுமுறைகளை அறியுந்தோறும் நெஞ்சம் நெகிழ்கின்றது.

தமிழ்நாட்டு எல்லையைத் தாண்டியும், வேறு மாநில மக்கட்குத் தமிழ்க்கற்பித்தல் என்பதோடு மட்டுமல்லாது, கடல் கடந்தும் சென்று இலங்கை வாழ் தமிழனுக்கும் தமிழ்த்தாகம் பருக வாய்ப்பாகச் செயல்பட்டுள்ளது. தமிழ் வரலாற்றில் காலூன்றிய தமிழறிஞர்கள் பயின்ற பாசறை மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கம் என்றறியும் போது வானளாவிய மகிழ்ச்சி பொங்குகின்றது.

மதுரை நான்காம் தமிழ்ச்சங்கம் ஆற்றியுள்ள தமிழ்ப்பணி தன்னலங்கருதாத சேவைப்பணி. நின் வரவினால் தமிழகமே பெருமையடையும்; தமிழர்கள் அனைவரும் தலை நிமிர்ந்து நிற்கும் மாண்பினைத் தொலை நோக்குப்பார்வையில் உருவாக்கிய பொன். பாண்டித்துரையார் வாழ்க. அவரின் கனவை நனவாக்கும் மதுரை நான்காம் தமிழ்ச்சங்கம் பெரும் பணி செய்து வளர்க.

மதுரை
2-12-2006

டாக்டர் க. சின்னப்பா

கா.காளிமுத்து
வேளாண்மைத்துறை
அமைச்சர்

தலைமைச்செயலகம்
சென்னை-600 009.

செந்தமிழ்க் கன்னியைச் செவிலிபோல் வளர்த்துப் பெருமை சேர்த்தது - மதுரையின் நான்காம் தமிழ்ச் சங்கமாகும். அந்தச் சங்கம் நிறுவிய அருந்தமிழண்ணல் பாண்டித்துரையார் பற்றியும், தமிழ் வளர்க்கும் பணியில் முன்னின்று பாடுபட்ட சேதுபதியினர் பற்றியும் - இவ்வரலாறு வரையப்பட்டுள்ளது.

தகுதி மிகுதியுள்ள தமிழ் வித்தகர் இளங்குமரனார் அவர்கள் - படிக்கத் தெவிட்டாத பாகுமொழித் தமிழில் தமிழ்ச் சங்க வரலாற்றை எழுதியுள்ளார். இதற்காக அவர்களை எவ்வளவு பாராட்டினாலும் ஏற்புடைத்தே!

தமிழர்கள், தாங்கள் வாழ்ந்த வகையை வரலாற்று நோக்கில் குறித்து வைக்காதது பெருங்குறை என்பார்கள். அந்தக் குறையினால்தான் வந்தேறிகளெல்லாம் சொந்தம் கொண்டாடும் சந்தைச் சதுக்கமாகத் தமிழ்நிலம் ஆகிவிட்டது.

பழந்தமிழ்ச் சுவடிகள் கறையான்களின் தீனியாகி விட்டிருந்த காலத்தில்தான் - சேதுபதியினர் கைம்மாறு கருதாது செந்தமிழுக்குத் தொண்டாற்றத் தலைப்பட்டனர். அரண்மனைத் தமிழை அரங்கிற்கு அழைத்து வந்தனர். அவர்தம் தூய தொண்டு வரலாறு இளங்குமரனாரின் இந்த நூலில் துலங்குகிறது.

தமிழ் உலகம் உச்சிமேல் வைத்து மெச்சத்தக்க உயர் பனுவல் இது என்பதில் எள்ளளவும் ஐயமில்லை.

பதிப்புரை

'தனக்குத் தொண்டு செய்யத்தக்க தவமகன் ஒருவன் வருவானா?' என்று தமிழன்னை எதிர்நோக்கி, ஏங்கிக் கொண்டிருந்த காலத்தே தோன்றிய பெருமகனார், பொன். பாண்டித்துரைத்தேவர் அவர்கள் ஆவர். அவர்களால் 1901 இல் தொடங்கப்பெற்ற தமிழ்ச்சங்கம், இடையறவு படாமல் எண்பது ஆண்டுகளுக்கு மேலாகச் சிறந்த பணிகளைச் செய்து கொண்டு வருகின்றது. இச்சங்கத்தின் செயலாளராக அமையும் பேறு 1971 ஆம் ஆண்டில் எனக்கு வாய்த்தது.

தமிழ்ச்சங்கத்தின் சீரிய பணிகளை முன்னரே யான் அறிந்திருந்தமையால், சங்கப் பொறுப்பில் அமர்ந்தமை, அவற்றை மேலும் நன்றாக அறிந்து கொள்ளவும், சங்கத்திற்காக உழைத்த பெருமக்களை நினைவு கூரவும் நல்வாய்ப்பாயிற்று. இந்நிலையில், சங்கத்தின் வரலாறொன்று எழுதப் பெறுதல் வேண்டும் என்றும், அவ்வரலாறு வெளிப்படுதல் இருபதாம் நூற்றாண்டின் தமிழ் வளர்ச்சி, புலவர் வரலாறு, புரவலர் வரலாறு இன்ன பலவற்றை அறிந்து கொள்ளுவதற்கு வாய்ப்பாம் என்றும் எண்ணினேன்.

என் எண்ணத்தை யான் எண்ணியவாறு இனிதில் முடிக்கத் தக்கார் எவரென ஆய்ந்தேன். அதனைத் தக்கவாறு நிறைவு செய்வார்போல், **இலக்கியச்செம்மல் புலவர் இரா. இளங்குமரனார்** தமிழ்ச்சங்க வரலாற்றை அரிதில் முயன்று குறிப்புகள் தொகுத்தும் ஆய்ந்தும் வருவதை அறிந்து மிகவும் மகிழ்ந்தேன். தமிழ்ச்சங்க வரலாற்றை எழுதுமாறு அவர்களை வேண்டினேன். என் பெருவிருப்பை அவர்கள் நிறைவேற்றியது போலவே சங்க ஆட்சிக்

குழுவினரும் பெரிதும் மகிழ்ந்து நூலாக்கத்திற்குத் தம் ஒருமித்த இசைவினையும் நல்கினர். ஆகலின், நூலாசிரியர்க்குச் சங்க ஆட்சிக் குழுவினர் சார்பில் நன்றி செலுத்துங் கடப்பாடுடையேன். மேலும் எங்கள் வேண்டுகோளுக்கிணங்கி மதிப்புரை வழங்கிய மாண்புமிகு வேளாண்மைத்துறை அமைச்சர் **பாகபா.கா.காளிமுத்து** அவர்களுக்குச் சங்க ஆட்சிக்குழுவின் சார்பில் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

'எங்கும் தமிழ் எல்லாம் தமிழ்' என்று இந்நாளில் எழுந்துள்ள உணர்வுக்கு மூலமாக இருந்தது தமிழ்ச்சங்கமேயாகும். ஆதலால் தமிழ்ப்பற்றாளர், ஆர்வலர், புலவர் ஆகிய பல திறத்தார்க்கும் பொதுப் பொருளாய் அமைந்த இவ்வரலாற்றைத், 'தமிழ் கூறு நல்லுலகம்' கூட்டுண்ண வேண்டுமென விரும்பி வெளியிடுகிறோம். அறிஞர்களும் ஆர்வலர்களும் தங்கள் அரவணைப்பை அருளிச் சங்கப்பணிக்கு ஆக்கமும் ஊக்கமும் தந்துதவ வேண்டிக்கொள்கிறோம்.

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கம்
29-3-1982

செயலாளர்

முன்னுரை

'தோன்றிற் புகழொடு தோன்றுக' என்னும் பொன் மொழியை மெய்ப்பிக்கத் தோன்றியவர் பொன். பாண்டித்துரையார். அவர் தோற்றத்தால், தமிழ் மொழி பெற்ற ஆக்கம் மிகப்பெரிது.

பாண்டித்துரை, புரவலர் குடியில் பிறந்தார்; எனினும் புலவருள் புலவராகவும் திகழ்ந்தார். அதனால் புலமைச்சிறப்பும் புரவாண்மைச் சிறப்பும் அவர்க்கு இயல்பாய் அமைந்தன. அச்சிறப்புகளே, அவரைத் தமிழ்த் தொண்டருள் தலையாயவர் ஆக்கின.

நாடோட நடுவோடுவதும், ஊரோட ஊடோடுவதும், எளிமையானவை. ஆனால் நாடும், ஊரும் தம் வழிப்பட்டு வர வழிகாட்டிச் செல்லும் திறம் வாய்ப்பது அரிதேயாம். அவ்வரியநிலை பாண்டித்துரைக்கு இளமையிலேயே இயல்பாய் வாய்த்து இருந்தமையால், நடுவயது நண்ணு முன்னரே நயத்தக்க பணிகளையெல்லாம் செய்து முடிக்க இயன்றது. .

தமிழ், தமிழர்தம் பொதுப் பொருள். பொதுப் பொருளைப் போற்றுதல் பொதுமக்களின் பொதுக் கடன். ஆனால், பொதுப்பொருளைப் பொதுமக்களுள் பலரும் போற்றாமையுடன், அழிவு சூழ்தற்கும் முந்துகின்றதைக் கண்ணாரக்கண்டும் பொதுப் பணியைத் தம் தலைமேல் தாமே அள்ளிப் போட்டுக் கொண்ட பெருந்தகை பாண்டித்துரை. தம் வழிவழிப் பொருளையும், வளமான உழைப்பையும், வரிசைமிக்க வாழ்வையும் முழுமையாகப் பொதுப்பணிக்கே ஒப்படைத்தமை, எளிதில் பிறரெவர்க்கும் வாராத பெருமைகளாம்.

பாண்டித்துரையார் சங்கம் கண்ட காலையில் ஆட்சி புரிந்தது அயலரசு. அதன் முழுதரவணைப்பும் ஆங்கிலத்திற்கே இருந்தது. பல்கலைக்கழக ஆட்சியும் ஆங்கிலத்தைத் தழுவியே நின்றது. தமிழைப் பற்றிக் கருதிப்பார்ப்பார் இல்லாத காலையில், அரசின் உதவியையோ, பல்கலைக்கழகத்தின் நல்குகையையோ கருதாமல் தொடங்கப்பெற்ற பேரமைப்பு தமிழ்ச்சங்கம்!

தமிழுக்கெனப் புலமைத் தேர்வுத் திட்டம் ஒன்றனை அமைத்து, அதனை நடைமுறைப்படுத்திப் புலமைப் பட்டமும், பரிசும் பாராட்டும் வழங்கிப் பல்கலைக்கழகத்திற்கு வழிகாட்டிய பெருமைக்குரியது பாண்டித்துரையார் கண்ட பைந்தமிழ்ச் சங்கம். இற்றைக்காலத் தமிழ்ப்பட்டங்களுக்கும், உலகத்தமிழ் ஆராய்ச்சி நிறுவனம், உலகத் தமிழ்ச்சங்கம், தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகம் இன்ன பல அமைப்புகளுக்கும் கால்கோளாக அமைந்தது மதுரை நான்காம் தமிழ்ச்சங்கமேயாம்.

தனி மாந்தர்க்கு வரலாறு உண்டு. நாட்டு வரலாறும் பிற பிற வரலாறுகளும் உண்டு. அவ்வாறே சில பல பொது அமைப்புகளுக்கும் வரலாறு உண்டு. பொது அமைப்புகளின் வரலாறோ, தனி மனிதர் வரலாற்றையும் நாட்டு வரலாற்றையும் இணைக்கும் பாலமாய் இயல்வதாம். அதிலும், இவ்வரலாறோ அவற்றுடன் புலவர் வரலாறும், மொழி வரலாறும், இதழ் வரலாறும் இன்னபிறவும் இணைந்ததாம்.

இவ்வரலாறு, விரிவுக்குரியது. இணைக்க வேண்டிய செய்திகளும் குறிப்புகளும் பலவுள. எனினும் தமிழ்ச்சங்க வரலாற்றை அறிந்து கொள்ள விழைவார்க்கு வேண்டுமளவு செய்திகளைக் கொண்டுள்ள அடக்கப் பதிப்பாக இது வெளிப்படுகிறது. வேண்டுமேல் வரும் பதிப்புகளில் விரித்துக் கொள்ள வாய்ப்புளது.

நெடிய பல ஆண்டுகளின் முன்னரே, சங்க வரலாற்றை எழுதும் ஆர்வம் என்னுள் எழுந்தது. அவ்வார்வத்தால் பல்வேறு நூலாய்வுகளின் இடை இடையே தமிழ்ச்சங்க வரலாற்றுச் செய்திகளைத்

தொகுத்து வந்தேன். ஐந்தாம் உலகத்தமிழ் மாநாட்டின் போது, தமிழ்ச்சங்க வரலாறு கட்டாயம் எழுதவேண்டும் என்னும் உணர்வு என்னுள் கிளர்ந்தது. அக்கிளர்ச்சியை வரவேற்று நூலாக்கத்திற்கு ஊக்கிய பெருமக்கள் இந்நாள் தமிழ்ச்சங்கச் செயலாளர் திருவாளர் டி.பி.எம்.பெரியசுவாமி அவர்களும், தமிழ்ச்சங்க ஆட்சிக் குழுவினரும் ஆவர். குறிப்பாகச் செயலாளர் அவர்கள் இந்நூல் வெளியீடு தொடர்பாக நல்கிய ஆர்வமும் அக்கறையும் நெஞ்சை நெகிழ்விப்பனவாம்.

இவ்வரலாறு சிறப்புற வெளிப்படச் செயலாளரும் ஆட்சிக் குழுவினரும் செய்துள்ள உதவிகள் பல அவை:

1. வேண்டும் குறிப்புகளைத் தட்டின்றிப் பெற்றுக் கொள்ள எப்பொழுதும் உதவியாய் இருந்தமை.
2. வேண்டும் படங்கள் உதவியமை.
3. இணைப்பில் சேர்க்கத்தக்க செய்திகள் நல்கியமை
4. நூற் சீர்மைக்கு வேண்டும் கருத்துகள் உதவியமை
5. நூல் வெளியீட்டுப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டமை

என்பன ஆகலின், நூலாசிரியன் என்னும் நிலையில் சங்கத் தலைவர், செயலர் முதலாக ஆட்சிக் குழுவினர் அனைவருக்கும் நன்றி பெரிதுடையேன்

மிக குறுகிய காலத்தில் செவ்விதில் அச்சிட்டு உதவிய பாண்டியன் அச்சகத்தினர்க்கும், அச்சக ஊழியர்களுக்கும் நன்றியுடையேன்.

திருநகர்,
மதுரை-6.
29-3-82.

தமிழ்த் தொண்டன்,
இரா. இளங்குமரன்

சேதுபதி அமைச்சர் பொன்னுச்சாமித் தேவர்

பொன். பாண்டித்துரைத்தேவர்

மதுரை நான்காம் தமிழ்ச்சங்க நிறுவனர்

மன்னர் முத்துராமலிங்க சேதுபதி

மன்னர் பாஸ்கர சேதுபதி

மன்னர் சண்முகராசேசுவர சேதுபதி

மன்னர் இராமநாத சேதுபதி

மாட்சிமை தங்கிய சேதுபதி மகாராணி

த. இந்திராதேவி, பி.ஏ

மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கம் - 1901.

முதல் பாகம்

1901 முதல் 1975 வரை

ஆசிரியர்

இலக்கியச் செம்மல்

புலவர் திருமிகு. இரா. இளங்குமரன்

உள்ளுறை

முதல்பாகம் 1901 முதல் 1975 வரை

1

தமிழ்

தமிழின் சுவையில் தோய்ந்து தோய்ந்து, ஆய்ந்த பெருமக்கள் 'தமிழ்' என்னும் சொல்லுக்கு, 'இனிமை' என்னும் பொருள் கண்டனர். 'தமிழ் தழீஇய சாயலவர்' என்றார் திருத்தக்க தேவர்.

இன்பத்தின் உயரெல்லைப் பொருளாக 'அமிழ்து' என்பதை முந்தையோர் குறித்தனர். "அமிழ்தினும் ஆற்ற இனிதே" என்பது திருக்குறள். இவ்வமிழ்தத்தைத் தமிழாகக் கண்டார் பாவேந்தர். அதனால், "தமிழுக்கு அமுதென்று பேர்" என்றார் அவர்.

இன்பத்துள் இன்பம் என்பது 'வீடு' என்று மெய்ப்பொருள் உணர்வாளர் சுட்டுவர். வீடுபேற்றின்பத்திற்கும் விழுமிதாம் இன்பமாகத் தமிழ் இருத்தலைக் கண்டவர்கள்,

"தமிழெனப்ப தினிமை முத்தி" என்றனர்.

தமிழின்பத்துள் ஆழ்ந்தவர்கள், அதன் தன்மையாம் நீர்மையிலும், உள்ளொளி விரிக்கும் நீர்மையிலும் ஒன்றினர். அதனால் 'நீர்மை'யையும் தமிழாக்கினர்.

"இனிமையும் நீர்மையும் தமிழென லாகும்" என்பது பிங்கல நிகண்டு.

"தமிழென்ப தினிமை நீர்மை" என்பது சூடாமணி நிகண்டு.

இத்தகைய இனிய தமிழுக்கும் மாநகர் மதுரைக்கும் உள்ள நெருக்கமிக்க தொடர்பு எவரும் அறிந்ததே. தமிழால் மதுரையும், மதுரையால் தமிழும் சிறப்புற்றன. தமிழோ, மதுரைத் தமிழாகியது ; மதுரையோ, தமிழ் மதுரையாகியது. ஒன்றால் ஒன்று பெற்ற உயர்வற உயர்ந்த உயர்நலங்கள் இவை.

தமிழ்நாடு, 'தண்டமிழ் வேலித் தமிழ் நாட்டகம்' என்றும், தமிழ் வேந்தர், 'தமிழ் கெழு மூவர்' என்றும் குறிக்கப்பெறுவர். எனினும், மூவேந்தருள் ஒருவனாம் பாண்டியன், 'தமிழ்மாறன்' எனவும், 'தமிழ்நர் பெருமான்' என்றும் சிறப்பிக்கப் பெறுவான். பாண்டி நாட்டு வையை, தமிழ் வையை யாகவும், பொதியம், தமிழ்ப் பொதியமாகவும் விளக்கமுறும்.

தமிழுக்கும் பாண்டியர்க்கும் உள்ள தொடர்பு, பிரிவு அறியாப் பெருமையுடையது. அதனை முழுதுணர்ந்த பாண்டி நாட்டுப் புலவர் குமரகுருபரர் 'தென்னன்தமிழ்' என்று அழகொழுகக் கூறினார்.

தமிழை ஊனாகவும் உயிராகவும் உணர்வாகவும் கொண்ட தமிழ்ப்புலவர்கள், பெற்றெடுத்த பெருவாழ்வுடைய பேரன்னை, தன் குழந்தையைக் கொஞ்சிக் கொஞ்சிக் குலாவுவது போலத் தமிழைக் கொஞ்சிக் குலாவினர். அருந்தமிழ், இன்றமிழ், ஒண்டமிழ், கலைத்தமிழ், கவின்தமிழ், கன்னித்தமிழ், செந்தமிழ், செழுந்தமிழ், தண்டமிழ், திருத்தமிழ், தீந்தமிழ், தேன்தமிழ், நற்றமிழ், நறுந்தமிழ், பழந்தமிழ், பைந்தமிழ், முத்தமிழ் என்று இன்னவாறு நூற்றுக்கணக்கான அடைமொழிகள் தந்து பூரித்தனர்.

'தமிழ்' என்பது இலக்கிய நூல்களில் 'தமிழ்மொழி' என்னும் பொருள் குறிக்கும் அளவில் நின்றுவிடவில்லை, அது, தமிழ்நாடு, தமிழ்இனம், தமிழ்க்கலை, தமிழ்ப்பண்பாடு, தமிழர்வீரம், தமிழர் வாழ்வு முதலியவற்றையெல்லாம் குறிக்கும் வளமிகு சொல்லாக வழங்கப் பெற்றுள்ளது. இதனால் தமிழ் வாழ்வே தமிழர் வாழ்வென முந்தையோர் கண்டனர் என்பது வெளிப்பட விளங்கும். இவ்விளக்கமே, தமிழ்ப்பாண்டியரைத் தமிழ்ச் சங்கம் வைக்கத் தூண்டித் துலங்கச் செய்தது என்பதும் விளங்கும்.

2

பழந்தமிழ்ச் சங்கங்கள்

சங்கத் தமிழ்ப் புலவர்களின் பெயர்களை மேலோட்டமாகப் பார்த்தாலும், அவர்கள் அனைவரும் தமிழ்நிலம் முழுவதும் தழுவி வாழ்ந்தவர்கள் என்பது தெளிவாகும். அவ்வாறே, அவர்களால் பாடப் பெற்ற பேறமைந்த பெருமக்களும் தமிழ் நிலப்பரப்பெல்லாம் தழுவி வாழ்ந்தவர்கள் என்பதும் தெளிவாகும். தெளிவாகவே, நாம் இந்நாளில் கொண்டுள்ள சங்கத் தமிழ் வளம், தமிழகம் தழுவிய புலமைச் செல்வர்களின் பொதுக்கொடை என்பது புலப்படும். புலப்படவே, இக்கொடையை நாம் இன்று கூட்டுண்டு மகிழச் சங்கம் கண்ட பெருமையர் பாண்டியரே என்பதை உணர்ந்து, அவர்களை ஓங்கி உயர்ந்த நிலையில் வைத்துப் பாராட்டும் உள்ளம் உந்தியெழும்!

சேரர் இலக்கியமாகத் திகழ்வது **பதிற்றுப்பத்து.** சேரவேந்தர் யானைக் கட்சேய் மாந்தரஞ்சேரல் இரும்பொறையாரால் தொகுப்பிக்கப் பெற்றது **ஐங்குறுநூறு.**

சோழன் கரிகாற் பெருவளத்தான்மேல் கடியலூர் உருத்திரங்கண்ணனாரால் பாடப் பெற்றது பட்டினப்பாலை; முடத்தாமக் கண்ணியாரால் பாடப் பெற்றது **பொருநராற்றுப்படை.**

சேரசோழவேந்தர்களில் கவித்திறம் வல்லவர்களாகத் திகழ்ந்தவர்கள் இயற்றிய பாடல்கள் பல, சங்கத் தொகை நூல்களில் உண்டு. இவ்வாறாயினும் அவையெல்லாம், "மதுரைப்பாண்டியர்" கண்ட தண்டமிழ்ச் சங்கத்தே ஆராயவும் அரங்கேற்றவும் பெற்றவை என்னும் போதுதான், பாண்டியர் தம் பைந்தமிழ்த் தொண்டு வெள்ளிடை மலையென விளங்கும்.

முச்சங்க வரலாறு தனியொரு அகவற் பாவாலும், சிலப்பதிகாரத்தாலும், இறையனார் களவியல் உரையாலும் அறிய வருகின்றது. பிற்காலத் திருவிளையாடலிலும் சில செய்திகள் உள. முன்னை மூன்று நூற் செய்திகளும் சுருங்கிய அளவில் பெரும்பாலும் ஒத்துச் செல்கின்றன.

இறையனார் அகப்பொருள் கூறுமாறு :

தலைச்சங்கம், இடைச்சங்கம், கடைச்சங்கம் என மூன்று சங்கம் இரீஇயினார் பாண்டியர்,

அவருள் தலைச்சங்கம் இருந்தார் அகத்தியனாரும், திரிபுரமெரித்த விரிசடைக்கடவுளும், குன்றெறிந்த முருகவேளும், முரஞ்சியூர் முடிநாகராயரும், நிதியின் கிழவனும் என இத்தொடக்கத்தார் ஐஞ்ஞூற்று நாற்பத்து ஒன்பதின்மர் என்ப. அவருள்ளிட்டு நாலாயிரத்து நானூற்று நாற்பத்து ஒன்பதின்மர் பாடினார் என்ப. அவர்களால் பாடப்பட்டன எத்துணையோ பரிபாடலும், முதுநாரையும், முதுகுருகும், களரியாவிரையும் என இத்தொடக்கத்தன. அவர் நாலாயிரத்து நானூற்று நாற்பதிற்றியாண்டு சங்கம் இருந்தார் என்பது. அவர்களைச் சங்கம் இரீஇயினார் காய்சின வழுதி முதலாகக் கடுங்கோன் ஈறாக எண்பத்தொன்பதின்மர் என்ப. அவருள் கவியரங்கேறினார் எழுவர் பாண்டியர் என்ப. அவர் சங்கமிருந்து தமிழாராய்ந்தது கடல் கொள்ளப்பட்ட மதுரை என்ப. அவர்க்கு நூல் அகத்தியம் என்ப.

" இனி, இடைச்சங்கம் இருந்தார் அகத்தியனாரும், தொல்காப்பியனாரும், இருந்தையூர் கருங்கோழி மோசியும், வெள்ளூர் காப்பியனும், சிறுபாண்டரங்கனும், திரையன்மாறனும், துவரைக்கோமானும், கீரந்தையும் என இத்தொடக்கத்தார் ஐம்பத்தொன்பதின்மர் என்ப. அவருள்ளிட்டு மூவாயிரத்து எழுநூற்றுவர் பாடினார் என்ப. அவர்களாற் பாடப்பட்டன கலியும் குருகும் வெண்டாளியும் வியாழமாலை அகவலும் என இத்தொடக்கத்தன என்ப. அவர்க்கு நூல் அகத்தியமும், தொல்காப்பியமும், மாபுராணமும், இசைநுணுக்கமும், பூதபுராணமும் என இவை. அவர் மூவாயிரத்து எழுநூற்றியாண்டு சங்கமிருந்தார் என்ப. இரீஇயினார் வெண்தேர்ச்செழியன் முதலாக முடத்திருமாறன் ஈறாக ஐம்பத்தொன்பதின்மர் என்ப. அவருள் கவியரங்கேறினார் ஐவர் என்ப. அவர் சங்கமிருந்து தமிழாராய்ந்தது கபாடபுரத்து என்ப. அக்காலத்துப் போலும் பாண்டியநாட்டைக் கடல் கொண்டது.

இனிக் கடைச்சங்கமிருந்து தமிழாராய்ந்தார் சிறுமேதாவியாரும், சேந்தம் பூதனாரும், பெருங்குன்றூர் கிழாரும், இளந்திருமாறனும், மதுரை ஆசிரியர் நல்லந்துவனாரும், மதுரை மருதனிள நாகனாரும், கணக்காயனார் மகனார் நக்கீரனாரும் என இத்தொடக்கத்தார் நாற்பத்தொன்பதின்மர் என்ப. அவருள்ளிட்டு நானூற்று நாற்பத்தொன்பதின்மர் பாடினார் என்ப. அவர்களாற் பாடப்பட்டன நெடுந்தொகை நானூறும், குறுந்தொகை, நற்றிணை நானூறும், புறநானூறும், ஐங்குறு நூறும், பதிற்றுப்பத்தும், நூற்றைம்பது கலியும், எழுபது பரிபாடலும், கூத்தும், வரியும் சிற்றிசையும் பேரிசையும் என்று இத்தொடக்கத்தன. அவர்க்கு நூல் அகத்தியமும் தொல்காப்பியமும் என்ப. அவர் சங்கமிருந்து தமிழ் ஆராய்ந்து

ஆயிரத்து எண்ணூற்று ஐம்பதிற்றியாண்டு என்ப. அவர்களைச் சங்கம் இரீஇயினார் கடல் கொள்ளப் பட்டுப் போந்திருந்த முடத்திருமாறன் முதலாக உக்கிரப்பெருவழுதி ஈறாக நாற்பத்தொன்பதின்மர் என்ப. அவருட் கவியரங்கேறினார் மூவர் என்ப. அவர் சங்கமிருந்து தமிழாராய்ந்தது உத்தர மதுரை என்ப."

- இக்குறிப்புகளை யெல்லாம் அப்படி அப்படியே ஏற்றுக் கொள்ளத் தடைகள் உள. எனினும், சில அடிப்படை உண்மைகள் வெளிப்படுகின்றன. அவற்றைத் திரட்டிக் காண்போம்.

1) பாண்டிய வேந்தர்கள் தம் தலைநகரில் தமிழ்ச்சங்கம் நிறுவினர்.
2) அவ்வேந்தர்கள், அச்சங்கத்தின் புரவலர்களாத் திகழ்ந்தனர்.
3) வழிவழியாகப் பாண்டிய வேந்தர்களால் தமிழ்ச்சங்கம் போற்றிக் காக்கப் பெற்றது.
4) புரவலர்களாக விளங்கிய வேந்தர்களுள் பலர், புலவர்களாகவும் விளங்கினர்; புலவர்களோடு கூடித் தமிழாய்ந்தனர்.
5) புலவர்களாக விளங்கிய வேந்தர்களுள் சிலர் கவியரங்கேறும் சிறப்பும் பெற்றனர்.
6) பாவன்மை மிக்க புலவர்களுள்ளும் தேர்ந்தெடுக்கப் பெற்ற சிலரே ஆய்வுஅரங்கத்தில் இடம் பெற்று விளங்கினர்.
7) புலவர்கள் தம் ஆய்வுக்கு வரம்பு நூலாக ஒன்றையோ பல வற்றையோ தேர்ந்து கொண்டனர். அவற்றை உரைகல்லாக் கொண்டே புதுநூல்களை ஆராய்ந்தனர்; அந்நெறி மாறாமல் புதுநூல்கள் இயற்றினர்.
8) புலத்துறை முற்றிய புலவர்கள், இயல் இசை நாடகம் என்னும் தமிழின் முக்கூறுகளும் முறையாய் ஒருங்கே வளர்வதற்கு ஏற்ற பெற்றியில் நூல்கள் இயற்றினர்.
9) சங்கம் இருந்த இடத்தையும் காலத்தையும் கருதித் தலைச்சங்கம், இடைச் சங்கம், கடைச்சங்கம் எனப்பின்னவர்களால் பெயரிடப் பெற்றும், முச்சங்கம் என எண்ணுக் குறிக்கப்பெற்றும் வழங்கின.

இனித் தொல்காப்பியப்பாயிரம், சங்க இலக்கியம், கல்வெட்டு ஆகியவற்றின் துணையால் தமிழ்ச்சங்கம், தமிழ்நூல் அரங்கேற்றம், தமிழையும் தமிழ்ப் புலவர்களையும் வேந்தர்கள் போற்றிய வகை முதலியவற்றைப் பற்றியும் சில செய்திகளை அறியலாம். அவற்றை அறிதலும் நம் ஆய்வுக்குப் பயன் செய்வேதயாம். அவை வருமாறு :

1) புலவர்கள் கூடி ஆராய்ந்த அவை, அவையம், கூடல், புணரி புணர்கூட்டு, அரங்கு என்னும் பெயர்களாலும் பின்னாளில் சங்கம், களம், களரி, கழகம் என்னும் பெயர்களாலும் வழங்கப்பெற்றது.

2) அவையம் அவ்வக்கால வேந்தர் பெயருடன் இணைந்து 'நிலந்தரு திருவிற்பாண்டியன் அவையம்' என்பது போல வழங்கப் பெற்றது.

3) அவையத்தின் தலைவராக ஒரொருகால் ஒவ்வொரு புலவர் இருந்தனர்.

4) எந்நூலாயினும், முந்துநூல்களுடனும் தமிழின் இருவகை வழக்குகளுடனும் ஒப்பிட்டு ஆராயப் பெற்றது.

5) ஒருநூல் அரங்கேற்றத்தின் நோக்கு "அரில் தபத் தெரிதல்" (குற்றமற்ற ஆராய்தல்) என்பதாகவே இருந்தது. ஆதலால் புலவர் அவையில் அரங்கேற்றப் பெற்ற நூல் 'மாசு நீங்கிய மணி' யெனப் பொலிவுடன் விளங்கியது.

6) புலவர் அவையில், அரங்கேற்றப் பெறாத நூல் நாட்டவர்களால் மதிக்கப் பெறாது என்னும் உறுதி இருந்தது.

7) நூல் அரங்கேற்றம், புரவலர்களால் பெரு விழாவாக எடுக்கப் பெற்றது. அரங்கேறிய புலவர்க்குச் சீரும் சிறப்பும் பரிசும் பாராட்டும் வழங்கப் பெற்றன.

8) புலவர்களுடன் கூடி ஆராய்ந்து பெறும் இன்பம், 'விண்ணுலக இன்பத்திலும் விழுமியது' என்றும், 'புலவர்களால் பாடும் புகழடைந்தோ விசும்பின்வலவன் ஏவா வானவூர்தியும் பெறுவர்' என்றும் மேதக்கோர் கருதினர். புலவர்களால் பாடப் பெறாமையைப் பேரிழிவாகப் பெருவேந்தரும் கருதினர்.

9) புலவர்கள் பிறந்தகுடி, செய்யும் தொழில் ஆகியவற்றைப் பற்றிக் கருதாமல் புலமைத் திறத்தைக் கொண்டே மதிப்பிடப்பட்டனர்.

10) புலவர் மாட்டுப் பொது நோக்கு ஒழிதல் வேண்டும் என்றும், புலவர்களை வரிசையறிந்து சிறப்பித்தல் வேண்டும் என்றும் புலவர்களும் அறுதியிட்டு உறுதியுரைத்துள்ளனர்.

11) புலவர்களும் புரவலர்களும் எச்சமயம் சார்ந்திருந்தாலும் தமிழை வளர்த்தலில் ஒன்றுபட்டே நின்றனர்.

12) புலவர்கள் எக்குடியினராயினும், எத்தொழிலினர் ஆயினும் தமிழ்ப் பணியில் தம் கடமையை ஆற்றுதலைத் தவமாகக் கொண்டு தக்கபணி புரிந்துள்ளனர்.

13) அரசருள் சிறந்தோரும் அறிவறிந்த புலவர்களை அமைச்சராகக் கொண்டு அவர் வகுத்துத் தந்த வழியில் அரசோச்சுதல் பேறு எனக் கருதி வாழ்ந்தனர்.

14) மாறுபட்டவரின் நாடு நகரங்களை அழிக்க நேர்ந்த போதும், தமிழ்ச்சுவடிகளையோ, தமிழ்நூலை அரங்கேற்றியமண்டபங்களையோ, தமிழ்க்கலைச் செல்வங்களையோ அழித்தலைத் தமிழ் வேந்தர் செய்திலர். அவ்வாறு செய்ய எவரேனும் சூழ்வார் எனினும், தடுத்து நிறுத்தும் தகவுடையவராகவும், அவர்கள் திகழ்ந்தனர்.

15) புலவர்கள் தம் புலமைப்பணியை முட்டின்றிச் செய்தற்காகப் பொருள் முட்டுப்பாடு ஏற்படா திருத்தலை எண்ணிய வேந்தர்கள் புலவர்களுக்கு 'முற்றூட்டு' என்னும் பெயரிய புலமைநிலக் கொடை வழங்கினர்.

16) சங்கப்புலவர்கள் புலமைக்காழ்ப்பு இன்றிச் சிறந்த சால்பொடும் விளங்கினர். அன்றியும் புலவரை மதித்துப் போற்றுதலும், அவர்க்கு உற்றுழி உதவுதலும் தம் கடப்பாடாகக் கொண்டு சிறந்தனர்.

17) 'வாழ்தல் வேண்டிப் பொய் கூறுதலும்', 'செய்யாதவற்றையெல்லாம் செய்ததாகப் புனைந்துரைத்தலும்' சங்கச் சான்றோர் அறியாதவை.

18) அரசியல்பணி, அமைதிப்பணி முதலியவற்றிலும் பெருமைமிக்க புலவர்கள் பங்கு கொண்டுள்ளனர்.

19) 'இலக்கியம் கண்டதற்கு இலக்கணம் இயம்பலும்' 'இலக்கணம் கண்டதற்கு இலக்கியம் படைத்தலு' மாகிய மரபு நெறியை நன்கனம் போற்றினர். மரபு நிலை திரியின் மானமில்லை' என்றும் 'மரபுநிலை திரியின் பிறிது பிறிதாகும்' என்றும் தெளிந்து இலக்கிய இலக்கணங்களை யாத்தனர்.

20) ' வையகத்தில் வானகத்தைப் படைத்தல் ' அவர்கள் அடிப்படை நோக்காகலின், அதற்கேற்பவே வாழ்வு நெறிகளைப் படைத்துக் காட்டி அந்நெறியில் நிறுத்துமாறு கலைகளையும் படைத்து நெறிப்படுத்தினர்.

இவையெல்லாம் சங்க இலக்கியச் சால்புக்கு நிலைக்களங்களாக இருந்தன. ஆனால் இந்நிலையும் கட்டுக் கோப்பும் வரவர வீழ்ந்தன; வேந்தர்களின் அக்கறை வீழ்ந்தது. ஓரிருவர் கொண்ட வீறும் போருக்கே பயன்பட்டது; அரசவழி முறைகளும் நெறிகெட்டுப பிரிந்தன. உரிமையைக் காப்பதற்கும் பகைகளையொழிப்பதற்கும் பொழுதெல்லாம் போயது; வாய்த்தபோது, பேரார்வம் கொண்ட வேந்தர்கள் ஒருசிலர் ஓரிரு புலவர்களைப் போற்றினர்; புலவர் அவை அழிந்தது; புலவர்கள் ஒற்றுமை குலைந்தது ; வடமொழி வந்து வலுத்தது; ஆள்வோர் அரவணைப்பு வடமொழிக்கு மிகுந்தது ;

அரசியல், சமயம்,கலை முதலாய பல்வேறு துறைகளையும் வடமொழி வரித்துக் கொண்டது ; தமிழை அத்துறைகளில் அகற்றி வடமொழி கொடிகட்டிப் பறப்பதற்கே வேந்தர்கள், குறுநிலமன்னர்கள் துணைவாய்த்தது. இந்நிலை தொடர்ந்து வருங்கால், அயலார் படையெடுப்பும், ஆங்கிலவர் ஆட்சியும் தமிழையும் தமிழரையும் அலைக்கழித்தன. தமிழ் வளர்த்த மதுரையிலேயே தமிழின் நிலை இரங்கத்தக்கதாகப் போயிற்று எனின், மற்றை இடங்களைச் சொல்வானேன்?

விசயநகர மன்னரின் ஆட்சிக்கு உட்பட்ட மதுரையாட்சி, பின்னர் நாயக்க மன்னர்களால் ஆளப்பெற்றது. அப்பொழுது, தெலுங்கு மொழிக்கும் வடமொழிக்கும் பெருத்த செல்வாக்கு உண்டாயிற்று. கலைப்பணி செய்தலில் தலைநின்ற திருமலை மன்னரும் தமிழ்மொழிக்குப் பணி செய்தது‘குமரகுருபர அடிகள் வந்து மீனாட்சியம்மை பிள்ளைத்தமிழ் பாடிய காலையில் அதனை அரங்கேற்றம் செய்ததும், நீதிநெறி விளக்கம் பாட ஏவியதுமே ’எனின் பிறர் செய்த தமிழ்ப் பணியைச் சொல்லவும் வேண்டுமோ? தென்பாண்டிப் பாஞ்சைப் பதியிலே ஆட்சி நடாத்திய 49 வழிமுறைக் ‘ கெட்டி பொம்மு ’ ஆட்சியில் கேட்கப்படும் ஒரே ஒரு தமிழ்ப்புலவர் வீரபாண்டியப்புலவர் என்பவரே! ஆனால் அளவிலாப் பழியை வாரிக்கட்டிக் கொண்டுள்ள எட்டையாபுரம் குறுநில அரசு, தமிழுக்குச் செய்துள்ள பணிகள் வரலாற்றுப் படைப்பாளிகளால் - தீரவெறுத்து ஒதுக்க முனைந்தாலும் - ஒதுக்கிவிட முடியாத அவ்வளவு விரிவு மிக்கது! இத்தகைய சூழலில் சேதுவேந்தர்கள் செய்த செந்தமிழ்ப்பணி [1] தனி நூலாகித் தழைத்துள்ளதை நாடே நன்கு அறியும். அதனை விரித்தல் வேண்டுவது இல்லையாம்!

1. சேது நாடும் தமிழும்

3

செந்தமிழ் வளர்த்த தந்தையும் மைந்தரும்

சேதுபதிகளுள் குறிப்பிடத்தக்க ஒருவர் முத்துராமலிங்க சேதுபதி ; அவர் தமையனார் பொன்னுச்சாமித் தேவர். தம்பி அரசராகவும், தமையனார் அமைச்சராகவும் இருந்து சேதுநாட்டு ஆட்சியும் செந்தமிழ் ஆட்சியும் சிறப்புறச் செய்தனர்.

‘ பொன்னுசாமித் தேவரும் அவர் இளவலும் கல்வி அறிவுகளிலும் அரசியல் துறைகளிலும் தக்க பயிற்சியை இளமை முதலே பெற்று வந்தவர் ஆதலால் அவ்விருவருமே பிற்காலத்தில் அத்துறைகளில் மேம்பட்டு விளங்கலாயினர். தமிழ்ப் புலமையானது பரம்பரைச் செல்வமாக இவர்கட்கு வாய்த்திருந்தது. திருக்குறள், இராமாயண பாரதங்கள், சில்லறைப் பிரபந்தங்கள் முதலியவற்றில் வேண்டிய பயிற்சி இவர்கட்கு இளமை முதலே உண்டு. கவிபாடுந்திறமையும் புலவர்களின் கூட்டுறவால் தக்கபடி இவர்கள்பால் அமைந்திருந்தது. கம்பராமாயணத்தில் அபிமானமும் ஆராய்ச்சியும் தேவர்க்கு மிகுதியாம். அப்பெருங் காவியம் பற்றிய பிரசங்கங்கள் அவர் திருமுன்பு அடிக்கடி நடந்து வந்தன. தமிழ்நாட்டின் பலதிசைகளில் இருந்தும் வந்து பரிசுகளும் வரிசைகளும் பெற்றுப் புலவர்கள் செல்வதை இராமநாதபுரம் நாளும் கண்டு கொண்டிருந்தது. அவருள் சொல்லணி பொருளணிகள் அமைந்த கவிகள் பாடி கௌரவம் பெறுபவர் பலர். அட்டாவதானி, சதாவதானி என்ற சிறப்புப் பெயர் தாங்கித் தங்கள் அவதானத் திறமைகளைக் காட்டிச் சிறப்படைபவர் சிலர். பிரபந்தங்கள் பாடிப் பெருமை பெறுவோர் பலர். அரிய உபந்நியாசங்கள் புரிந்து மதிக்கப் பெற்றவர் சிலர்.

“ தேவரது அவையானது, ஆத்தானப்புலவர் குழுவால் எப்போதும் பொலிந்து விளங்கும். அப்புலவரெல்லாம் மேற்கூறிய துறைகளில் சிறந்திருந்ததோடு வாதங்கள் புரிவதிலும் வல்லவராயிருந்தனர். வடமொழிவாணர் சிலரும் அச்சபையை அலங்கரித்து வந்தனர். இவர்கள் யாவரும் தேவரவர்களின் குறிப்பறிந்து சமயோசிதமாக நடந்து கொள்ளவல்லவர்”

(செந்தமிழ் வளர்த்த தேவர்கள் 19-20)

சேதுபதி அமைச்சர் பொன்னுச்சாமித்தேவரின் அவைச் சிறப்பு இஃது என்றால், அவர்தம் அரண்மனை கவிமணங்கமழ்ந்தது; பாவலருள் பாவலராக அவர் விளங்கினார். அவர் பாடிய தனிப்பாடல்கள் சுவைமிக்கன; வினாவிடைப் பாடல்களும் பல பாடினார். அவருக்குக் கையேடு படிக்க இருந்த ஒருவர் இராமலிங்கம் என்பார். அவர் ஒரு நாள் இரவு எட்டுமணிக்கே தம் வீட்டுக்குப் போய்விட்டார். தேவருக்குப் படிக்க வேண்டும் என்ற ஆர்வம் மிகுந்து இராமலிங்கத்தைத் தேடினார். அவர் வீட்டுக்குப் போய் விட்ட செய்தியை அறிந்தார்.

" எட்டு மணியோ இலைநீ எனையதற்குள்
விட்டுப் பிரிந்த விதமென்னோ - இட்டமனை
மாலா மயலா மடியா மமதையா
சீலா இராமலிங்கம் செப்பு "

என்று ஒரு சீட்டுக்கவி எழுதிவிடுத்தார் ! சுவைமிக்க அவர்தம் கவித்திறத்திற்கு இஃதொரு சான்று.

தமிழ்நூல் வெளியீட்டுக்குத் தேவர் செய்த உதவிகள் பலவாகும். தில்லையம்பூர் சந்திர சேகர கவிராயரைக் கொண்டு 'தனிப்பாடல் திரட்டு' வெளியிட்டார். திருக்குறள் பரிமேலழகருரை, திருக்கோவையாருரை, சேதுபுராணம் முதலிய இலக்கியங்களும், இலக்கணக்கொத்து, இலக்கணவிளக்கச் சூறாவளி, தருக்க சங்கிரகம் முதலிய இலக்கண நூல்களும் ஆறுமுக நாவலரைக் கொண்டு வெளிப்படுத்தினார். இவர்தம் இசைத்தமிழ்ப்புலமை " பொன்னுச்சாமித் தேவரவர்கள் பாடிய ஸ்வரகீர்த்தனை" என்று 'ரசிகரஞ்சனம்' என்னும் இசை நூலில் வரும் பகுதியால் விளங்குகிறது. இவர் தம் மருத்துவத்திறமும் அதனைப் பரப்பும் நோக்கமும், தம் அரண்மனை எழுத்தர் முத்துக்கருப்ப பிள்ளையைக் கொண்டு வெளியிட்ட 'வைத்திய சார சங்கிரகம்' என்னும் நூலால் விளங்கும். பொன்னுச்சாமித் தேவர் தமிழ் வளர்க்கும் திறனை ஆறுமுக நாவலர், தம் திருக்கோவையார்ப் பதிப்பின் நிறைவின்கண், முற்காலத்திலே பாண்டியர்களைப் போல இக்காலத்திலே இப்பிரபு அவர்கள் தமிழை வளர்ப்பார்கள் என்று உறுதியாகக் கருதியிருக்கின்றேன் என்று எழுதியதைத் தம் வாழ்விலே மெய்ப்பித்தவர் பொன்னுச்சாமித் தேவர். 'தந்தையினும் பதின்மடங்கு தனயர்' என்பது போல் அப்பாண்டியர் கண்ட மூன்று சங்கங்களின் மேல் நான்காம் சங்கத்தைக் கண்ட நன்மகனார் பாண்டித் துரையைத் தந்த பெருமகனார் இப்பொன்னுச்சாமித் தேவரே என்பது நாவலர் வாக்கை மேலும் மெய்ப்பிப்பதாம்.

பாண்டித்துரை 1867 ஆம் ஆண்டு மார்ச்சுக் திங்கள் 21ஆம் நாள் பிறந்தார். அவருக்கு மூன்றாம் அகவை நடக்கும் போதே தந்தையை இழந்தார். முத்துராமலிங்கசேதுபதிக்குப் பாற்கரன் (பாஸ்கரன்) என்னும் நன்மகனார் 1868 ஆம் ஆண்டு நவம்பர்த்திங்கள் 3ஆம் நாள் பிறந்தார். அவருக்கு ஐந்தாம் அகவை நடக்கும் போதே தந்தையை இழந்தார் ! தமிழைக் காக்கப் பிறந்த தவமக்கள், தங்களைத் தாங்களே காத்துக் கொள்ள இயற்கை திருவிளையாடல் நடாத்தியது! பொன்னுச்சாமித்தேவர், முத்துராமலிங்க சேதுபதி என்னும் உடன் பிறந்து இணைபிரியாப் பேராளர்கள் போலவே, பாண்டித்துரை, பாற்கரர் ஆகிய இருவரும் இணைபிரியா உடன் பிறப்பாய் இலங்கினர்.

பாண்டித்துரை, அழகர்ராசு என்னும் புலவரிடம் இளமைதொட்டுத் தமிழ் பயின்றார். வழக்கறிஞர் வேங்கடேசுவரசாத்திரி என்பாரிடம் ஆங்கிலம் பயின்றார். இராமநாதபுரத்தில் உள்ள சுவார்ட்சு உயர்பள்ளியில் சேர்ந்து திறமாகப் பயின்றார். பின்னர்ச் சதாவதானம் முத்துசாமி ஐயங்காரிடமும் மதுரை இராமசாமிப்பிள்ளை என்ற ஞான சம்பந்தப்பிள்ளையிடமும் தமிழிலக்கிய இலக்கண நூல்களைப் பயின்றார். திருவாவடுதுறைத் திருமடம் சார்ந்த பழனிக்கு மாரத்தம்பிரானிடம் சைவ சித்தாந்தப் புலமை பெற்றார்.

பாற்கரர் சென்னைப் பெருநகரில் ஆங்கிலக் கல்வியில் தேர்ந்ததுடன், தமிழிலும் தனித் தேர்ச்சி பெற்று இலங்கினார். இப்பெருமக்கள் பேரவை, முந்தையோர் அவையேபோல் சிறப்புற விளங்கிற்று. 'குலவித்தை கல்லாமல் பாகம் படும்' என்பது மெய்யாயிற்று.

பாண்டித்துரையின் அவைப்புலவர்களாக விளங்கியவர்களுள் திரு. **நாராயண ஐயங்கார், சாமி ஐயங்கார், சுந்தரேசுவர ஐயர், அரங்கசாமி ஐயங்கார், சிவகாமியாண்டார், மு.இராகவ ஐயங்கார், பூச்சி சீனிவாச ஐயங்கார்** என்பார் குறிப்பிடத்தக்கோர் ஆவர்.

'திருக்குறள் பரிமேலழகர் உரையுடன் ஒவ்வொரு நாளும் ஒவ்வோரதிகாரமாக இவர்களால் (பாண்டித்துரையால்) உபந்நியாசம் செய்யப்பட்டு வந்தது. தொடர்ந்து நடந்து வந்த இவ்வரிய பொருளுரை கேட்பவர்க்கெல்லாம் நல்விருந்தாயிருந்தது. இவ்வாறே கம்பராமாயணம் பெரிய புராணம் போன்ற பேரிலக்கியங்களில் ஒன்றேனும், கந்தபுராணம் , காஞ்சிப்புராணம் , திருவிளையாடற்புராணம் போன்ற புராணங்களில் ஒன்றேனும் வேறு சில்லறைப் பிரபந்தமேனும் படிக்கப் பெற்றும் பொருள் ஆராயப் பெற்றும் நாளும் தவறாது தேவரவர்களின் திருமுன்பு நடந்தேறுவது

வழக்கம். இஃதன்றி ஈற்றெழுத்துக் கவிகள் கூறுவதும், தம்பாலுள்ள புலவருள் ஒருவரைக் கொண்டு பிரசங்கம் புரிவிப்பதும், பாடற்பொருள் கூறச் செய்வதும் தேவரவையில் அடிக்கடி நடைபெற்று வந்தன. இவையாவும் பாடமான கவிகள் மறவாதிருத்தற்கும் புலமை பெறுதற்கும் முன்னோர் கையாண்ட முறைகளே ' **(செந்தமிழ் வளர்த்த தேவர்கள் 76-77)**

பொன்னுச்சாமித் தேவர் தமிழ் நூற்பதிப்புக்கு உதவியது போலவே பாண்டித்துரையும் உதவினார். பெரும் பேராசிரியர் தென்மொழிக் கலைஞர் முனைவர் உ . வே . சாமிநாதையர், புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, மணிமேகலை ஆகியவற்றைப் பதிப்பிப்பதற்குப் பொருளுதவி செய்தார். அப்பொருளுதவியும் கேட்டுத் தந்ததோ எனின் அன்று; கொள்ளெனத்தாமே விரும்பித் தந்த கொடை:

" இனிமேல் எந்த நூலை அச்சிடப் போகிறீர்கள் ? " என்று கேட்டார்.

" பலநூல்கள் இருக்கின்றன, மணிமேகலையை அச்சிடலாமென்று நினைத்தேன். ஆனால், இன்னும் அதிலுள்ள சில விசயங்கள் தெளிவுபடவில்லை. புறத்திரட்டென்ற தொகை நூல் ஒன்று இருக்கிறது. அதில் இப்போது வழக்கில் இல்லாத பலநூற் செய்யுட்கள் உள்ளன. புறநானூற்றைப் பதிப்பித்த போது புறத்துறைகளின் இலக்கணங்களைத் தெளிவாகத் தெரிந்து கொள்ள எண்ணினேன். அந்நூலிற்கண்ட துறைகளுக்கு விளக்கம் தேடுகையில் புறப்பொருள் வெண்பாமாலை மிகவும் உபயோகமாயிற்று. அதனை நன்கு ஆராயந்தேன். அதற்குப் பழைய உரையொன்று என்பால் இருக்கிறது. மூலம் மாத்திரம் சரவணப் பெருமாளையரால் முன்பு வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது. இப்போது உரையுடன் வெளியிடலாமென்று எண்ணுகிறேன்" என்றேன் நான். அவர் இராமநாதபுரம் சென்றவுடன் எனக்கு ஒரு செய்யுட் கடிதமும் ஐந்நூறு ரூபாய்க்கு ஓர் உண்டியலும் 17-12-1894 அன்று அனுப்பினார்.

(என் சரித்திரம் 1000 - 1001)

மணிமேகலைப் பதிப்புக்குப் பாண்டித்துரையார் செய்த உதவியை அதன் முன்னுரையிலே குறிப்பிடுகிறார் உ.வே.சா.

"மணிமேகலையைக் கவலையின்றிப் பதிப்பித்து வெளியிடுவதற்குப் பொருளுதவி செய்த பாலவனத்தம் சமீன்தாரவர்களாகிய இராமநாதபுரம் ஸ்ரீ பொ. பாண்டித்துரைத்தேவரவர்களின்

தண்ணளியும் பெருந்தகைமையும் ஒருபொழுதும் மறக்கற் பாலனவல்ல, மிகவும் பாராட்டற் பாலன. இதைப் போன்ற பெரிய காரியங்களைத் திருத்தமாகச் செய்து நிறைவேற்றியவர்களின் வழித் தோன்றலாய் மிக்க பாண்டித்தியமடைந்து, நூலாராய்ச்சியே இன்பத்துள் இன்பம் எனக் கொண்டொழுகும் அப்பிரபு அவர்களுக்குப் பழைய நூல்களையும் அவற்றின் உரைகளையும் பதிப்பித்து வெளிப்படச் செய்து அமிழ்தினுமினிய தமிழைப் பரிபாலித்தல் இயல்பாயினும் படிப்பாரும் கேட்பாரும் இன்றி மூலையிலே மறைந்து கிடக்கும் அரிய பெரிய நூல்களைத் தேடித் தொகுத்துப் படித்துக் கொண்டு அநாதரவுற்றிருப்போர்க்கு அஃது அரிதாகத் தோன்றும் என்பது திண்ணம் "

இன்னும், மதுரை இராமசாமிப் பிள்ளையைக் கொண்டு தேவாரத்தலமுறைப் பதிப்பை முதன் முதல் வெளியிடத் தூண்டி உதவி புரிந்தார் பாண்டித்துரை. சிவஞானசுவாமிகள் பிரபந்தத்திரட்டு வெளிவருவதற்கும் அவர்க்குப் பொருளுதவி புரிந்தார். சபாபதி நாவலரைக் கொண்டு சிவசமயவாதவுரை மறுப்பு முதலிய தருக்க நூல்கள் வெளிவரச் செய்தார். சுன்னாகம் அ.குமாரசாமிப்புலவர் பதிப்பித்த நூல்கள் சிலவற்றுக்கும் உதவினார்.

கற்பாரும் கற்பிப்பாரும் இன்றி, அதன் வளர்ச்சியும் வாழ்வும் பற்றிக் கருதாரும், புறக்கணிப்பாரும் மல்கித்தமிழ், தன் உயிர்க்குப் போராடிக் கொண்டிருந்த நாளிலே, வெம்பாலையிடைப் பட்ட தண் சோலை போல முகவை பெரிதும் போற்றிப் பேணிக் காத்து வந்தது.

"மூவேந் தருமற்றுச் சங்கமும் போய்ப்பதின்
மூன்றொடெட்டுக்
கோவேந் தருமற்று மற்றொரு வேந்தன்
கொடையுமற்றுப்
பாவேந்தர் காற்றில் இலவம்பஞ் சாகப்
பறக்கையிலே
தேவேந்த்ர தாருவொத் தாய்ரகு நாத
செயதுங்கனே"

என்னும் தனிப்பாடல் சேதுபதிகள் பணியைச் செவ்விதில் தெரிவிக்கும்.

சேதுபதிகள் வழிவழியாகச் செய்து வரும் வண்டமிழ்த் தொண்டின் முதிர்வே, மதுரையில் நான்காம் தமிழ்ச்சங்கமாக முகிழ்த்தது; அம் முகிழ்ப்புப்பேறு, பொன் பாண்டித்துரையார் வழியே நிகழ்ந்தது. முகவையில் நிகழ்ந்து வந்த தமிழ்த் தொண்டை, மதுரைக்குக் கொணர்ந்தவரும், அரண்மனைக்குள் நிகழ்ந்த ஆய்வை அரங்கத்துக்குக் கொணர்ந்தவரும், அதனைத் தமிழ் கூறும் நல்லுலகம் அளாவிய பொருளாக விரித்தவரும், கால நிலைகளுக்கு ஏற்பப் புது நெறியில் புகழுற வளர்த்தவரும் பாண்டித்துரையே!

883

நான்காம் தமிழ்ச்சங்கத் தோற்றம்

4

பாண்டித்துரை மதுரைக்கு வந்து சிலகாலம் தங்கினார். தங்கிய அவரைப் பயன்படுத்திக் கொள்ள விரும்பிய மதுரை மக்கள் சிலர் சொற்பொழிவுக்கு ஏற்பாடு செய்தனர். அது தொடர்பாகப் பார்த்தற்குத் திருக்குறளும், கம்பராமாயணமும் விரும்பினார் தேவர். பார்த்துத் திருப்பித்தருமளவில் எவரிடமும் அந்நூல்கள் கிடைத்தில. புதுமண்டபத்தில் புதிதாகவே அந்நூல்களை வாங்கிப் பயன்படுத்த நேர்ந்தது. பாண்டித்துரையார்க்கு அந்நூல்களைப் பணந்தந்து வாங்குவது ஒருபொருட்டில்லை! ஆனால் 'தமிழ் நிலைபெற்ற தாங்கரு மரபின் மதுரை'யில் தமிழ் இருக்கும் நிலை வெட்டவெளியாயிற்று. அந்நிலை பாண்டித்துரையார் உள்ளத்தை வெதுப்பிற்று! " தமிழுக்குப் பெருமை சேர்க்கும் சீர்மையதும், தமிழ்மறையாய் அமைந்ததுமாகிய திருக்குறள் கிடைக்கவில்லை! தென்னுண்தேனின் செஞ்சொற் கவியாம் கம்பராமாயணமும் கிடைக்கவில்லை! மற்றைய நூல்கள் தாமோ கிடைக்கும்? மதுரையார் நிலை என்னே! என்னே! " என ஏங்கினார். அவ்வேக்கம் ஆக்கப்பணிக்கு ஏவியது. எந்தத் துலங்குதலுக்கும் ஒரு தூண்டுதல் வேண்டுமே !

1901 ஆம் ஆண்டு மே மாதம் 21,22,23 ஆம் நாள்களில் சென்னை மாநில அரசியல் மாநாடு மதுரை மாநகரில் கூடியது. அதன் வரவேற்புக்குழுத் தலைவராகப் பாண்டித்துரை இருந்தார். மூன்றுநாள் நிகழ்ச்சிகளும் முறையே நிறைவேறிய பின்னர், அப்பேரவையில் பாண்டித்துரையார் மதுரையின் பழஞ்சிறப்பையும், அதன் வளர்ச்சிகுன்றிய அக்கால நிலையையும் எடுத்துரைத்தார். மதுரையில் தமிழ்ச்சங்கம் தோற்றுவிக்கத் தாம் கருதியிருக்கும் கருத்தை வெளியிட்டார். மாநாடு நிறைவுற்ற மறுநாள் சேதுபதி உயர்பள்ளி மண்டபத்தில் நிகழப் போகும் தமிழ்ச்சங்கஆய்வுப் பேரவைக்கு அரசியல் பெருமக்களும் நகரப் பெருமக்களும் வந்திருந்து சிறப்புச் செய்யவும் கருத்துரை வழங்கவும் வேண்டிக் கொண்டார். அதன் படியே பேரவை கூடியது. அவைத் தலைமையேற்ற பாண்டித்துரையார் தாம் கொண்டிருக்கும் கருத்துகளையும் ஆக்கச் செயல் திட்டங்களையும் அவையோர்க்கு விரித்துரைத்தார். ஆர்வத்தால் வந்திருந்த புலவர்களும் பெருமக்களும் அக்கருத்துகளை ஏற்றுக் கொண்டு மகிழ்ந்தனர். தமிழ்ச்சங்கம்

தொடங்கப் போகும் நன்னாளை எதிர்பார்த்திருந்தனர்; தாங்கள், தங்களால் இயன்ற துணைபுரியவும் உறுதி மொழிந்தனர்.

எண்ணியதை எண்ணியவாறு திண்ணிதாக நிறைவேற்றவல்ல பாண்டித்துரை, திட்டமிட்டுச் செயலாற்றினார். தமிழகத்துச் சிறந்த புலவர்களுக்கும் தமிழார்வமிக்க குறுநில மன்னர்களுக்கும் அழைப்பு விடுத்தார். தம் அருமை இளவலும் சேதுவேந்தருமாகிய பாற்கரரைக் கொண்டு குறுநில மன்னர்களுக்கும் பெருநிலக்கிழார்களுக்கும் அழைப்பு அனுப்பினார். தமிழ்ச் சங்கம் தோற்றுவிக்க வேண்டும் என்று முடிவெடுத்த நாளில் இருந்து சரியாக நூற்றுப்பன்னிரண்டாவது நாளில் நான்காம் தமிழ்ச் சங்கம் கூட்டப் பெற்றது.

தமிழ்ச் சங்கம் தொடங்குவதற்கு எட்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே அதாவது 1893 இல் பாற்கரர் தம் வாழ்வுக் குறிக்கோளாகத் திட்டமிட்டுத் தம் நாட்குறிப்பில்வரைந்தவற்றுள் ஒன்று ‘ தமிழ்ச் சங்கம் அமைக்க வேண்டும் ’ என்பது அது நிறைவேறும் நற்பொழுது வரும்போது அவர்தம் உவகைக்கு அளவும் உண்டோ? அதனால், நான்காம் தமிழ்ச்சங்கம் தொடங்கப் பெறும் நல்விழாவுக்குத் தம் பரிவாரங்கள் புடைசூழ வந்திருந்தார். சேதுநாட்டு அவைப் புலவர்களும் பாண்டித்துரைத் தேவர் தம் அவைப் புலவர்களும் குழுமினர். பெரும் புலவர்களாகிய உ. வே. சாமிநாதையர், வை.மு.சடகோபராமாநுசாச்சாரியார், இரா. இராகவ ஐயங்கார், பரிதிமாற் கலைஞர், சோழவந்தான் அரசஞ்சண்முகனார், திருமயிலை சண்முகம் பிள்ளை, பின்னத்தூர் நாராயணசாமி ஐயர் முதலியவர்கள் பெருவிருப்புடன் விழாவுக்கு வந்திருந்தனர். பிலவ ஆண்டு ஆவணித்திங்கள் 13-ஆம் நாள் ஞாயிற்றுக்கிழமை சித்திரை மீன் கூடிய நன்னாளில் (14-9-1901) பகல் 1-30 மணிக்கு மேல் 2-45 மணிக்குள் தனுர் ஓரையில் சேதுபதி உயர்பள்ளி மண்டபத்தில் தமிழ்ச் சங்கம் நிறுவப் பெற்றது. அதே நாளில் அப்பள்ளியை அடுத்திருந்த தனிக் கட்டிடங்களில் *சேதுபதிசெந்தமிழ்க் கலாசாலை, பாண்டியன் புத்தகசாலை, நூலாராய்ச்சிச்சாலை* என்பனவும் தொடங்கப் பெற்றன. விழா, மூன்று நாள்கள் தொடர்ந்து நிகழ்ந்தது. புலவர்களும் புரவலர்களும் பேருரையாற்றினர். தமிழ் உணர்வு மதுரையில் கிளருமாறு நிகழ்ச்சிகள் சிறப்பொடு நிகழ்ந்தன.

சேதுபதி செந்தமிழ்க் கலாசாலைக்கு இலக்கிய இலக்கணப் புலமையில் சிறந்தோங்கிய பெரும்புலவர் திரு. நாராயண ஐயங்கார் தலைமையாசிரியராக அமர்த்தப் பெற்றார். நூலாராய்ச்சிப் பகுதியின் தலைவராகச் சேதுபதிகளின் அவைப்புலவர் இரா. இராகவ ஐயங்கார் அமர்த்தப் பெற்றார். பாண்டியன் புத்தகசாலைக்குச்

சேதுபதி வேந்தர்கள் தொகுத்து வைத்திருந்த நூல்களும், பொன்னுசாமித்தேவரும் பாண்டித்துரைத் தேவரும் தொகுத்து வைத்திருந்த நூல்களும் வழங்கப்பெற்றன. அன்றியும், நாட்டின் பல பகுதிகளில் இருந்தும் அரிய பல ஏட்டுச் சுவடிகளைத் தொகுக்கும் பணியும் தொடங்கியது.

தமிழ்ச்சங்கம், பொழுது போக்குக்காகவோ, பொருள் ஈட்டுதற்காகவோ, அரசியல் செல்வாக்குப் பெறுதற்காகவோ அமைக்கப் பெற்ற அமைப்பு அன்று; அரசின் பொருட் கொடையையோ, பல்கலைக் கழகங்களின் நல்குதலையோ எண்ணித் தொடங்கப்பட்டதும் அன்று. தங்கள் ஆளுகைக்கு உட்பட்டதும் தலைநகராக விளங்குவதும் ஆகிய முகவையம் பதியில் தோற்றுவிக்கப் பெற்றதும் அன்று. பண்டைநாளில் தமிழுக்கு இருந்த ஏற்றத்தையும் பின்னை நாளில் தமிழுக்கு ஏற்பட்ட தாழ்வையும் எண்ணி வருந்தி, அதனைப் பல்லாற்றானும் பண்டைநிலைக்கு உயர்த்துதல் வேண்டுமென்னும் பேரார்வப் பெருக்கால் மாநகர் மதுரையில் அமைக்கப் பெற்ற அமைப்பேயாகும். இத்தகைய சீர்மையில் அமைக்கப் பெற்ற சங்கத்திற்குச் செவ்விய நோக்கங்கள் வகுக்கப் பெற்றிருக்கும் என்பது வெளிப்படை. தொடக்க நாளிலேயே வகுக்கப் பெற்ற நோக்கங்கள் இவை:

1. தமிழ்க் கல்லூரி உண்டாக்குதல்
2. இறவாதுள்ள தமிழ் ஏடுகளையும் அச்சிட்ட நூல்களையும் தேடிப் பெற்றுப் பலருக்கும் பயன்படுமாறு தொகுத்து வைத்தல்.
3. வெளிவராத அரியநூல்களை ஆராய்ந்து அச்சிட்டுப் பரப்புதல்
4. வடமொழி, ஆங்கிலம் முதலாய மொழிகளில் உள்ள அரிய நூல்களைத் தமிழில் மொழிபெயர்த்துப் பதிப்பித்தல்
5. தமிழ்க் கல்வி பற்றிய இதழ் வெளியிடுதல்
6. தமிழில் தேர்வு நடத்தி அத்தேர்வில் உயர்நிலையில் தேறினவர்க்குப் பட்டமும் பரிசுகளும் வழங்குதல்.
7. தமிழ் அறிஞர்களைக் கொண்டு பேருரையாற்றச் செய்தல்.
8. தமிழ்த் திறமிக்க புலவர் பெருமக்களை ஒருங்கு கூட்டித் தமிழாராய்தல்.
9. வேண்டத்தக்க புது நூல்களும் புத்துரைகளும் படைத்து அவற்றை அரங்கேற்றுதல்

இவ்வொன்பான் நோக்கங்களையும் நிறைவேற்றத் தக்க அமைப்புகள் ஏழாக இலங்கின. அவற்றுள் 1) சேதுபதி செந்தமிழ்க் கலாசாலை 2) பாண்டியன் புத்தகசாலை 3) நூலாராய்ச்சிச்சாலை என்னும் மூன்றனையும் முன்னர்க் கண்டோம். மற்றவை 4) கல்விக்

கழகம் 5) தமிழ்ச்சங்க முத்திராசாலை என்னும் அச்சகம் 6) செந்தமிழ் என்னும் திங்களிதழ் 7) தமிழ்த் தேர்வு என்பனவாகும்.

மாணவர்க்கு உண்டி, உடை, உறையுள் முதலியன வழங்கிச் செந்தமிழ்க் கல்வி பயிற்றும் கல்லூரியாகச் சேதுபதி செந்தமிழ்க் கலாசாலை விளங்கியது.

பல்லோர்க்கும் பயன்படும் பெரு நூல்நிலையமாகப் பாண்டியன் புத்தகசாலை அமைந்தது.

நூல்களும் இதழ்களும் வெளியிடுதற்கு வாய்ப்பாகத் தமிழ்ச்சங்க முத்திராசாலை திகழ்ந்தது.

தமிழ் நாட்டுத் தகவுடைய அறிஞர்களையெல்லாம் வேண்டிச் சங்கத்திற்குக் கல்வியான் உதவுமாறு வித்துவக்கழகமெனும் கல்விக்கழகம் பொலிந்தது. தமிழ்வளர்ச்சிக்கு வேண்டுபவற்றை ஆராயும் பொருட்டு இக்கழகத்தார் ஆண்டுதோறும் கூடுவர். அவருள் பெரும்பாலார் ஆய்ந்து முடிவு செய்தவற்றைச் சங்கம் முனைந்து செயற்படுத்தியது.

ஆங்கிலக் கல்லூரி மாணவர் தமிழில் தேர்ச்சியுறுதற் பொருட்டு, அவர்கள் கற்கும் தமிழ்ப் பாடங்களிலே ஆண்டுதோறும் தேர்வு நடாத்திப் பரிசும் பாராட்டும் வழங்குவதைத் தமிழ்த் தேர்வுக் குழு செய்தது.

அச்சிடப் பெறாத செந்தமிழ்ச் சுவடிகளைத் தேடி தொகுத்தலும், அவற்றைச் செவ்வையாகப் படியெடுத்தலும் ஒப்பிட்டு ஆராய்ந்து பதிப்பித்தலும் ஆகிய பணிகள் தொன்னூலாராய்ச்சிப் பிரிவினரால் மேற்கொள்ளப் பெற்றன. இப்பணிக்காகத் தமிழறிஞர் பலர் இந்நாட்டுச் சிற்றூர் பேரூர்களுக்கெல்லாம் சுற்றியலைந்து சுவடி தொகுத்தலில் ஊன்றினர். சே.ரா. சுப்பிரமணியக்கவிராயர் சே.ரா.அருணாசலக்கவிராயர், சே.ரா.கந்தசாமிக்கவிராயர் என்பார் நூலாய்விலும் நூற்பதிப்பிலும் பெரும் பணி செய்தவர்கள் ஆவர்.

செந்தமிழ் என்னும் திங்களிதழ் சங்கம் தொடங்கிய போழ்தே தொடங்கிற்றில்லை. சங்கம் தனக்கென ஓர் அச்சகத்தைத் தோற்றுவித்த பின்னரே தொடங்க வாய்ப்பாக இருந்தது.

“தமிழின் செம்மையினையே உலகிற்கு நன்கு அறிவுறுத்தலானும், செந்தமிழ் வளர்ச்சியே செய்தலானும், செவ்விதாய தமிழானே நடத்தலானும், செந்தமிழ் நாட்டுத் தலைநகர்க் கண்ணே தோற்றமுடைத்தாகலானும் செந்தமிழ் எனப்பெயர் பெற்று விளங்கியது” என்பதைச் செந்தமிழ் முதலிதழ் முகவுரை குறிக்கின்றது. அது

வெளிவந்தது சுபகிருது ஆண்டு கார்த்திகைத் திங்கள் ஆகும். இது, கி.பி. 1903 ஆம் ஆண்டு.

செந்தமிழில் வெளிப்படும் செய்திகள் இவை என்பதும் முதல் இதழிலேயே வரையறுக்கப் பெற்றுள:

" இது காறும் அச்சிடப்படாத செந்தமிழ் நூல்களும் தமிழ் நாட்டுப்புராதன சரிதங்களும், சாசனங்களும், வடமொழியினும் ஆங்கிலத்தினும் தமிழிற்கு வேண்டுவனவாகக் கருதப்படும் நூல் மொழிபெயர்ப்புகளும், தமிழின் அருமை பெருமை அடங்கிய விசயங்களும், தமிழாராய்ச்சியைப் பற்றியனவும், தமிழ் வளர்ச்சிக்கு வேண்டுவன பிறவும் இதன் வாயிலாக வெளிவரும்.

கல்விக்கழகம், கலாசாலைத் தமிழ்த் தேர்வுகள், நூல் வெளியீடு, செந்தமிழ் ஆகியவற்றைப் பற்றிய விரிவான செய்திகள் மேலே தனித்தனி விளக்கப்பெறும் இவண், தமிழ்ச் சங்கம் தோன்றிய நாளையில் மதுரை மக்கள் நிலை எவ்வாறு இருந்தது என்பதைக் காண்போம்.

மதுரையில் நான்காம் தமிழ்ச் சங்கம் தோன்றியதைக் கண்டு மகிழ்ந்து பேரார்வத்துடன் பணி செய்ய முன் வந்த புலவர்கள் பலர். அவர்கள் சோழவந்தான் அரசஞ்சண்முகனார், விளாச்சேரி சூரியநாராயண சாத்திரியார் என்னும் பரிதிமாற்கலைஞர் , சே.ரா. சுப்பிரமணியக் கவிராயர், சே.ரா.அருணாசலக் கவிராயர், சே.ரா. கந்தசாமிக்கவிராயர் முதலியோர். இன்னும் சில புலவர்கள் இச்சங்கம் தொடங்குவதைப்பற்றி ஆர்வம் கொண்டிலர்; சிலர் பொறாமைவயப்பட்டும் இருந்தனர்; பொதுமக்கள், நல்ல பணியில் நம்பங்கும் வேண்டும் என்னும் அக்கறை காட்டாமல் ஒதுங்கினர். இந்நிலையைத் தமிழ்ப் பற்றுடைய புலவர்கள் விரும்பவில்லை. அக்கறை காட்டாத அவர்களுக்கு நல்லறிவு கொளுத்தித் திருத்த விழைந்தனர். அவர்களுள் குறிப்பிடத் தக்க பெருமகனார் தனித்தமிழ்க்கு வித்தூன்றிய சான்றோர் ஆகிய பரிதிமாற் கலைஞர் ஆவர்.

" தாய்மொழியாகிய தமிழினை மறந்து செல்வப் பொருளீட்டலிலேயே காலம் போக்கியுழலும் மதுரையாகிய தாம் பிறந்த நகர்க்கு இரங்கி ஆற்றாது பாடியது ". என்னும் முன்னுரையுடன் 'மதுரை மாநகர்' என்னும் பாடல் அவர் இயற்றிய 'பாவலர் விருந்தில்' உள்ளது. அப்பாடல் இயற்ற நேர்ந்த நிலையையும் இயற்றிய நிலையையும் அவர் தம் இயற்றமிழ் மாணவர் நா. பலராமையர் குறிப்பிடுகிறார்.

ஸ்ரீமான் பாண்டித்துரைச்சாமித் தேவர் அவர்கள் மதுரையில் தமிழ்ச்சங்கம் ஸ்தாபிக்கப் பெருமுயற்சி செய்த காலத்தில் அவ்விசயத்தில் ஊக்கமின்றியிருந்த மதுரை மாநகரினரை ஊக்குதற் பொருட்டு வரைந்தது மதுரை மாநகராகும். ஆசிரியர் சித்தூரில் இருந்து ரெயில் பிரயாணஞ் செய்த சிரமத்தையும் பொருட்படுத்தாது தமது விடுதியிற் குழாயின்(water -pipe) கீழ் ஸ்நாநம் செய்து கொண்டே இம்மதுரைமாநகர் அகவலினை அடியேன் எழுதிவரச் சிறிதும் தங்கு தடையின்றிக் கூறிமுடித்தனர்.'

நூற்றுஎட்டு அடிகளைக் கொண்டது மதுரைமாநகர் அகவல்,

'' மறையெலாம் புகழும் இறையனார் என்னும்
நறுந்தமிழ்ப்ப புலவர் சிறந்துவீற் றிருந்த
வளநக ராகிய மதுரையு நீகொலோ?
ஆல வாயில் அவிர்சடைக் கடவுளை
யேலவா தித்த இன்றமிழ்க் கீரன்
வந்தவ தரித்த மதுரையு நீகொலோ?
தமிழ்மண மிகுந்து கமழு நாடெலாம்
உள்ள பாவலர் உள்ளிநின் பெருமையைத்
தந்தம நூல்களை விந்தை அரங்கினில்
ஏற்றி நூற்பொருள் சாற்றல் வேண்டியும்
அரசர்பாற் பற்பல பரிசு கருதியும்
காடெலாம் கடந்து நாடொறும் போந்து
முதுதமிழ் கொழித்த மதுரையு நீகொலோ? ''

என்று இன்னவாறு இடித்து வினவி,

'' புலத்தமிழ் தோற்ற போலி மதுராய் !
நலத்தெரி வில்லாய் ! நாணிலை போலும் !
அன்னோ என்றன் மெய்ந்நடுங் குறுமால்!
அஞ்ஞான்றை உயர்வென் ! இஞ்ஞான்றை இழிவென் !
மனைவிசொற் கேட்டுத் தனையீன் றெடுத்த
தாயினைப் பசியிற் றிய விடுக்கும்
பதகனை யொத்த மதுரைமா நகரே''

எனப் பழித்துரைத்து,

'' நன்றி யறிவிலாய் ! குன்றிய சிந்தையாய் !
குறையே நயமெனக் கொண்டு பிதற்றுவோய் !
உன்வயிற் பிறந்தேன் யானென உரைக்கவும்
வெள்கினேன் அந்தோ ! வெள்கினேன் அந்தோ !

இன்னணம் வெள்குவோர் இன்னும் எத்துணைப்
பெயரோ? அறியேன் மயலூர் மதிராய் !''

என நொந்துரைத்து.

'' அழிநிலை யடையா தெழுதி; தமிலுதல்
ஒழிதி; தமிழ்நிலை விழிகொடு காண்டி;
அவளிசைத் தேறல் செவிவாய்ப் பருகுதி;
நந்தலில் இன்பம் சிந்தையிற் பெறுதி''

என்று வேண்டுகிறார்.இதே பெருமகனார் எழுதிய தமிழ்க் கட்டுரைகளுள் ஒன்று 'தமிழ்ப்புலவர் பொறாமை' என்பது. அதனை விரித்து எழுதி விளக்கமுறுத்தும் அவர், கட்டுரை இறுதியில், 'பெரும்பான்மையாகத் தமிழ்ப்புலவர் பலர் மாட்டும் இப்பொறாமைத் தீக்குணம் நிகழ்தல் கண்டு மனம் புழுங்குவேம் இங்ஙனம் எழுதினேம். செந்தமிழ்ப் புலவராவார் தமக்குட் பொறாமைப் படுதலின்றி மனமொத்த நட்பாளராய் வாழ்ந்து நந்தமிழ் மொழிக்கும் தமிழ் நாட்டிற்கும் புகழ்மிகத் தக்கவாறு ஒழுகுவாராக, நமது மதுரைப் புதுத்தமிழ்ச் சங்கங் கருதுவதும் இஃதேயாம் என்பது தேற்றம்' என்று எழுதுவது கருதத் தக்கது.

''அழுக்கா றெனஒரு பாவி திருச்செற்றுத்
தீயுழி உய்த்து விடும்''

என்றும்,

''கொடுப்ப தழுக்கறுப்பான் சுற்றம் உடுப்பதூஉம்
உண்பதூஉம் இன்றிக் கெடும்''

என்றும் வரும் குறள் நெறிகளை அறிந்த புலவர்களிடமுமா பொறாமை எழுந்தது எனத் திகைக்கிறோம்; புண்படுகிறோம்; இந் நற்பணியிலே தலைப்பட்டு நின்ற பாண்டித்துரையார்க்கு இத்தகைய புன்புலவர்கள் பொறாமையும் புறக்கணிப்பும் எத்தகைய துயரை ஊட்டியிருக்கும்? ஆனால், உலகியலும் உண்மையறிவும் மீக்கூர்ந்தவர் அவராகலின், போலிகளைப் பொருட்டாக எண்ணாமல் தம்பணியில் ஒன்றினார்.

''பல்சான் றீரே பல்சான் றீரே
கயன்முள் ளன்ன நரைமுதிர் திரைகவுள
பயனின் மூப்பின் பல்சான் றீரே''

என்று விளித்து,

''நல்லது செய்தல் ஆற்றீர் ஆயினும்
அல்லது செய்தல் ஓம்புமின்; அதுதான்
எல்லாரும் உவப்ப தன்றியும்
நல்லாற்றுப் படூஉ நெறியுமா ரதுவே''

என்று அறிவுரைத்த நரிவெரூஉத் தலையார் வாக்குப் பிறந்தது. இந்தத் தமிழ்மண் என்பதை அறியாதவரோ பாண்டித்துரையார்.

5

சங்கப்பணித்திறம்

பால் நினைந்தூட்டும் தாயினும் சாலப் பரிந்து தமிழைக் காக்கப் பாண்டித்துரையார், சங்கம் தோற்றுவித்த காலையில், அவரைப் பாராட்டிச் சீராட்டினோர் பலர்; பாமாலை சூட்டினோர் பலர் ; வாழ்த்துரைத்து வரிசை செய்தோர் பலர் ; உவந்து பொருள் வழங்க முன் வந்தவர்களும் உளர்.

சேதுபதி வேந்தர் பாற்கரர், சங்கத் தொடக்க நாளில் பத்தாயிரம் வெண்பொன் வழங்கினார். சங்கம் என்றும் நன்னிலையில் நடைபெறுதற்குத் தக்கவகையில் நிலைத்த அறக்கட்டளையும் அளித்தார். பல்வேறு குறுநில வேந்தர்களும் நன்கொடையும், மாதத்தொகையும் வழங்கினர். இவ்வாறு புதிதாகத் தொடங்கிய நான்காம் தமிழ்ச்சங்கம் என்னும் குழந்தை, பொருள் என்னும் செல்வச் செவிலியால் குறைவிலாது வளர்தற்கு வேண்டும் வாய்ப்புகளை யெல்லாம் பாண்டித்துரையார் செய்தார். ஆதலால் அவர் விரும்பிய வண்ணம் நற்பயன் விரைவிலே நண்ணுவதாயிற்று.

சங்கம் தோன்றிய மூன்றாண்டுகளிலேயே முத்திராசாலை என்னும் அச்சகமும், செந்தமிழ்த் திங்கள் இதழும் தோன்றிப்பணிசெய்யத் தொடங்கிவிட்டன. ஆண்டுதோறும் அறிஞர்கள் குழுக் கூடி விழாவெடுத்தும் வேண்டும் முடிவுகள் செய்தும் ஆய்வு நடாத்தியும் நலம் செய்தது; தேர்வு நடாத்தும் திட்டமும் நடைமுறைக்கு வந்தது. *உக்கிரப்பெருவழுதி* என்னும் பாண்டிய வேந்தன் காலத்தில் அழிந்த அத்தமிழ்ச் சங்கம், *உக்கிரபாண்டியன்* என்னும் இயற்பெயருடைய பாண்டித்துரையால் மீண்டும் உயிர்ப்பிக்கப் பெற்றது என்று சங்கத் தொடக்க நாளில் புகழ்ந்த புலவர் பெருமக்கள், தம் புகழுரை மெய்ம்மையாகியதறிந்து மேலும் புகழ்ந்து போற்றினர். பிறந்த சங்கத்தை எடுத்து உயிர் கெடுத்துச் சிறிது ஒலித்திடச் செய்வர்; ஆனால் இறந்த சங்கத்தை எடுத்துத் திக்கெலாம் முழங்கச் செய்த பாண்டித்துரை என்று பாராட்டுக் கூறியவர் தம்மைத் தாமே வியந்து பூரித்தார்! அத்தகைய புகழ்நிலையில் சங்கப்பணி சிறந்து நடந்தது. "சங்கம் செய்வதைத் தங்கம் செய்யாது" என்பதைத் தமிழ்ச்சங்கம் எவருக்கும் விளக்கிக் காட்டியது சங்கச் செயன்முறைச் சீர்மையை அறிய விரும்புவார்க்கு ஒரே ஒரு சான்றாக மூன்றாம் ஆண்டு நிகழ்ந்த வித்துவக் கூட்டம் என்னும் கல்விக் குழுக் கூட்டச் செய்தி செந்தமிழில் உள்ளது உள்ளவாறே இந்நூலில் பின்னிணைப்பாகச்

சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. அதனைக் கண்டு சங்கப்பணிச் சிறப்பைக் கண்டுகொள்க.

மூன்றாம் ஆண்டு நிகழ்ந்த வித்துவக் கூட்டத்தில் கலந்துகொண்ட பெரும் புலவர்கள் பத்தொன்பதின்மர். கூட்டத்திற்கு வர இயலாமை தெரிவித்துச் சங்கப்பணிக்குத் தம் ஆர்வமுடைமையையும், ஒத்துழைப்பையும் கடிதவழியாகவும் தொலைவரிச் செய்தி வழியாகவும் தெரிவித்த பெரும் புலவர்கள் பதினால்வர். இவர்கள் சென்னை முதல் கன்னியீறான தமிழ்கூறு நல்லுலகப் பரப்பெல்லாம் தழுவியவர்கள் என்பதும், ஈழத்துப் புலவர்களும் இடம் பெற்றிருந்தனர் என்பதும் குறிப்பிடற்குரியன.

இக்கூட்டத்தில் ஆய்ந்து நிறைவேற்றப் பெற்ற தீர்மானங்கள் இருபத்திரண்டாகும். அவை, சங்க உறுப்பினர் சேர்க்கை விதி, உறுப்பினர் கட்டணம், ஆண்டு விழாவுக்கு வரும் புலவர்கள் போக்குவரவு செலவு, ஏடு படியெடுத்துத் தருதல், இதழ் வெளியீட்டுக்குக் கட்டுரை தேர்ந்து கொள்ளல், கட்டுரை வரைவார்க்குக் கைம்மாறு தருதல், தனித் தமிழ்த் தேர்வுத்திட்டம், அத்தேர்வுக்குரிய பாடநூல்கள், தேர்வு மையங்கள், தேர்வாளர்கள் இன்னவை பற்றியவாம்.

தமிழ்ச் சங்கத்துடன் இணைத்து பணியாற்ற விரும்பும் சங்கங்களை இணைத்துக் கொள்ளும் விதிமுறைகளும் இக்கூட்டத்தில் அமைக்கப் பெற்றன. கொழும்பு அரசினர் கல்லூரித் தலைவர் திரு. லீ என்பார், 'தமிழை இலண்டன் பல்கலைக் கழகத் தேர்வுக்கு ஒரு மொழியாக எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்' என்று வேண்டுகோள் விடுத்துள்ளதைப் பாராட்டி ஒரு நன்றியறிதல் தீர்மானமும் நிறைவேற்றினர்.

ஓர் அமைப்பு தேக்கமாகாமல் இயக்கமாவது எப்படி என்பதை இத்தீர்மானங்கள் இருபத்திரண்டும் தெள்ளிதில் விளக்குகின்றன. ஆனால் தீர்மானம் போடும் அளவில் கடமை தீர்ந்துவிட்டதாக அமையும் அமைப்புகளும் உள்ளனவே! இவ்வமைப்பும் அத்தகைத்தோ? இதன் தீர்மானங்கள் எழுத்தளவில் அமைந்தனவா? செயலாக்கம் பெற்றுச் செந்தமிழ் நலம் பேணினவா? சங்கத்தின் அமைப்புநாள் தொடங்கி அதன் செயல் முறைகளையெல்லாம் ஆர்வமீதூர உன்னிப்பாக நோக்கி வந்த ஒரு பெருமகனார் உரைக்கிறர்:

சென்ற மைதல்மஸ் விடுமுறை நாட்களில் மதுரை சென்று தமிழ்ச்சங்கத்தின் அங்கங்களாகவுள்ள சேதுபதி செந்தமிழ்க்

கலாசாலை, பாண்டியன் புத்தகசாலை, செந்தமிழ் முத்திராசாலை முதலியவற்றைப் பார்த்தேன். அவைகள் சென்ற ஆண்டுகளிலிருந்த நிலைமையைக் காட்டிலும் எத்தனையோ மடங்கு வளர்ச்சியுற்று விளங்குகின்றன.

சேதுபதி செந்தமிழ்க் கலாசாலையிற் கற்கும் மாணக்கர்கள் நன்கு பாதுகாக்கப்பெற்றுத் தத்தமக்குரிய பாடங்களை மிகச் செவ்வையாகக் கற்றுச் சிந்தித்துத் தேர்ந்து, கேட்ட வினாக்களுக்கு யாதொரு தடையுமின்றி இனிமையாக விடைபகர்தலும், செய்யுட்களைச் சத்தத்தோடு ஒப்பித்தலும், சங்கீதப்பயிற்சி, வடமொழிப்பயிற்சி, ஆங்கிலப் பயிற்சி, சொல்வன்மை, ஊக்கம், தெய்வபக்தி, வணக்கம் முதலிய நல்லொழுக்கங்கள் உடைமையும் மிகுந்த மகிழ்ச்சியை விளைவித்தன. இவர்கள் படிக்கத் தொடங்கியபொழுது இவர்களுடைய நிலைமையைப் பார்த்திருந்த எனக்கு, இவர்கள் அதிசீக்கிரத்தில் இவ்வளவு மேம்பாடடைந்து விளங்குவது பெரியதோர் வியப்பைத் தந்து உபாத்தியாயர்களுடைய உழைப்பை நன்கு புலப்படுத்தியது.

பாண்டியன் புத்தக சாலையில் பெரும்பாலும் அகப்படாதனவாகிய அரிய பெரிய கையெழுத்துத் தமிழ்ப் புத்தகங்கள் பல சேகரஞ் செய்து மிகச் செவ்வையாக வைக்கப் பெற்றிருத்தலும், அவை நன்றாகப் பாதுகாக்கப் பெற்று வருதலும், சிறந்த வித்துவான்களால் முறையே பரிசோதித்துப் பதிப்பிக்கப் பெற்று வருதலும் மிகுந்த ஆனந்தத்தை விளைவிக்கின்றன.இதுவரையில் ஆராய்ந்து பதிப்பிக்கப் பெறாத சில புத்தகங்கள் தக்க குறிப்புரைகளோடு பதிப்பிக்கப் பெற்று வெளிவந்திருத்தலும், இதுவரையில் வெளிப்படாத அரிய பெரிய விசயங்கள் பல வெளிவந்திருத்தலும், செந்தமிழ் என்னும் பத்திரிகையைப் பெற்றுவரும் அன்பர்களுக்கு நன்கு புலப்படும்.

எத்தனையோ பலர் சேர்ந்து செய்ய வேண்டிய இப்பெருங்காரியத்தை ஏகதேசத்தில் வகித்துச் செலவு செய்து பரிபாலித்து வருபவர்களும் பாலவனத்தம் சமீந்தாரும் தமிழ்ச்சங்கத்து அக்கிராசனாதிபதியுமாகிய இராமநாதபுரம் மகா-எ-எ-ஸ்ரீபாண்டித் துரைஸாமித் தேவரவர்களுடைய பெருந்தகைமை பாராட்டற் பாலது; தம்முடைய சமீன் சம்மந்தமாகவுள்ள காரியங்கள் எவ்வளவோ இருந்தும் அவற்றைச் சிறிதும் மதியாமல் தமிழ்ச்சங்கத்தின் சம்பந்தமான காரியங்களையே அவர்கள் எப்பொழுதும் கவனித்து வருவதாகவும் தெரிகிறது.

கவர்ண்மெண்டாரும், இத்தமிழ் நாட்டைச் சார்ந்த அரசர்களும், பிரபுக்களும், உத்தியோகஸ்தர்களும், மற்றவர்களும் கவனித்துச் சங்கத்தின் சம்பந்தமான பொருட்செலவு முதலியவற்றில் மகா-ள-ள ஸ்ரீ பாண்டித்துரைஸாமித் தேவரவர்களுக்கு அதிகக் கவலை வையாமற் சங்கத்தின் அபிவிருத்தியைக் கருதிப் பொருளுதவி செய்வார்களாயின், இக்காலத்தில் நிரம்ப உபகாரமாக இருக்கும்.

இவ்வரிய காரியத்தை மேற்கொண்டு இடைவிடாமல் உழைத்துவரும் அக்கிராசனாதிபதி அவர்களுடைய மனத்திற்கு யாதொரு கவலையும் உண்டாகாவண்ணம் பாதுகாத்தருளும்படி ஸ்ரீமீனாக்ஷிசுந்தரேசுவரருடைய திருவடிகளைச் சிந்திக்கின்றேன்.

சென்னை

இங்ஙனம்.

10-10-1905

வே. சாமிநாதையன்
Tamil Pandit,
Presidency College,
Madras.

எழுதியவர் தகுதியும், எழுதப் பெற்ற செய்திகளின் தகுதியும், அந்நாளைத் தமிழ்ச்சங்கச் செயல் மாண்பினையும், வளர்ச்சித் திறங்களையும் செவ்வையின் விளக்குகின்றன. ஏறத்தாழ எண்பது ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட செய்தியை இத்தகைய அகச் சான்றுகள் தாமே நிறுவிக் காட்ட வல்லனவாம்.

6

ஆய்வும் அரங்கேற்றமும்

தமிழ்ச்சங்கச் சீர்த்தி, மாணவர்களுக்குக் கற்பித்தல் புலமையாளராக்கல் என்னும் அளவில் கட்டுண்டோ நின்றது? சங்கத்தின் துவக்க நாளில் வகுத்துக் கொண்ட நோக்கங்களையும் நிறைவேற்றுதல் அன்றோ கடப்பாடு? சங்கம், நூல்களை ஆய்ந்ததா? ஆய்ந்த நூல்களை அரங்கேற்றியதா? அருந்தமிழ் நூல்களைப் பதிப்பித்து உதவியதா? இவ்வாறாய எண்ணங்களெல்லாம் எழுதல் இயற்கை. இவற்றையும் தக்க சான்றொடு காண்போம்.

தமிழ்ச்சங்கத்தின் ஐந்தாம் ஆண்டு விழா 24-5-1906 முதல் 27-5-1906 வரை நான்கு நாள்கள் நிகழ்ந்தன. தென்மொழிக் கலைஞர் பெரும்பேராசிரியர் முனைவர் உ .வே. சாமிநாதையர் அவர்கள் விழாத்தலைமையேற்றார்கள். சங்கத்தின் தலைவர் திரு. பாண்டித்துரைத்தேவர் அவர்கள் அவைத்தலைவர் அவர்களை அறிமுகம் செய்து வைத்தார்கள். சங்கத்தேர்வுகளில் சிறந்த தேர்ச்சி காட்டியவர்களுக்குப் பரிசுகள் வழங்கப் பெற்றன. அவைத் தலைவர் அவர்கள் தலைமையில் பல்வேறு தீர்மானங்கள் நிறைவேற்றப் பெற்றன;நூல்கள் பல அரங்கேற்றப் பெற்றன; கட்டுரைகள் படிக்கப் பெற்றன.

இராவ்பகதூர் நாகோசிராயர் என்பார் ஆங்கிலத்தில் எழுதிய' இருபத்திரண்டு சுருதிகள்' என்னும் நூலைத் திரு. சுந்தரமையர் தமிழாக்கம் செய்து இருபத்திரண்டு சுருதிகளும் இவை இவை என விளக்கிக் கூறினார். தமிழிசை குறித்து நெடுங்காலமாகத் தாம் ஆய்ந்த செய்திகளைத் ' தமிழிசை' என்னும் தலைப்பில் திரு. இராதாகிருட்டிணையர் சொற்பொழிவாற்றினார். முன்னவர் உரைத்த இருபத்திரண்டு சுருதிகளும் தமிழில் உண்மையை விளக்கிக்காட்டி அவையோரை வியப்பில் ஆழ்த்தினார்.

திரு. P.S. சுப்பிரமணிய ஐயரவர்கள் ' ஊக்கமுடைமை ' என்னும் பொருள் பற்றி ஆய்ந்து எழுதிய அரிய கட்டுரையைப் படித்து மகிழ்வித்தார்.

சங்கத் தலைவர் பாண்டித்துரைத்தேவர் அவர்களைப் பற்றிப் பின்னத்தூர் திரு. அ. நாராயணசாமி ஐயரவர்கள் இயற்றிக் கொணர்ந்த ' மருதப்பாட்டு ' என்னும் நூல் அரங்கேற்றமாயது. அதற்கு, வேம்பத்தூர் திரு. பிச்சுவையர் அவர்களும் திரு. மு.ரா. அருணாசலக் கவிராயர்

அவர்களும் சிறப்புப்பாயிரக் கவிகள் இயற்றிப் பாடினர்.

சித்தாந்த சாத்திரங்கள் பலவற்றையும் ஆய்ந்து எழுதிய ' சித்தாந்த ஞானரத்தினாவளி ' என்னும் நூல் அதன் ஆசிரியர் திரு. பால்வண்ண முதலியார் அவர்களால் அரங்கேற்றப் பெற்றது. அதற்குத் திரு. மு.ரா. கந்தசாமிக் கவிராயர் சிறப்புப்பாயிரம் பாடினார்.

தவத்திரு மறைமலையடிகள் (வேதாசலம் பிள்ளை) தாம் அரிதின் ஆய்ந்து எழுதிக் கொணர்ந்த பட்டினப்பாலை ஆராய்ச்சியுரையை இனிதுறப் படித்தார். அதன் நடையழகும் பொருளழகும் அவையோரைக் கவர்ந்து பாராட்டச் செய்தன.திரு. ஐ. சாமிநாத முதலியார் ' *முன்னாள் - இந்நாள்* ' என்னும் தலைப்பில் எழுதிய கட்டுரையைப் படித்தார்.

திரு. வை.மு.சடகோபராமாநுசாசாரியார் இயற்றிய '*ஸ்ரீபட்டர் வைபவம்*' படிக்கப் பெற்றது.

பெங்களூர் மையக் கல்லூரிப் பேராசிரியர் திரு. S. கிருட்டிணசாமி ஐயங்கார் எம்.ஏ எழுதியனுப்பிய '*கடைவள்ளலார் காலம்*' என்னும் கட்டுரை ஆராயப்பெற்றது.

திருவனந்தபுரம் திரு. இலக்குமணப்பிள்ளை அவர்கள் எழுதிய '*இரவிவர்மன்*' என்னும் நாடகமும், திரு. அப்துல் காதிறுஇராவுத்தர் அவர்கள் இயற்றிய '*தமிழ்ச்சங்க மான்மியம்*' என்னும் நூலும், சென்னைப் பச்சையப்பன் கல்லூரிப்பேராசிரியர் இராசகோபாலச்சாரியார் அவர்கள் எழுதிய '*சுதேசகலாசாலை ஸ்தாபனம்*' என்னும் கட்டுரையும், திரு. மு.ரா. கந்தசாமிக் கவிராயர் அவர்கள் இயற்றிய '*குமணசரிதம்*' என்னும் நூலும் அவையில் படிக்கப் பெற்றன. மாம்பழக் கவிச்சிங்க நாவலர் வழியினரும், அவர் தம் பாடற்றொகுதியை வெளியிட்டவருமாகிய திரு. பழனிச்சாமியாசாரி அவர்கள், நாவலர் அவ்வக் காலத்தில் இயற்றிய '*தனிப்பாடல்கள்*' சிலவற்றைக் கூறி மகிழ்வித்தனர்.

ஓர் ஆண்டு விழாவின் போது ஆராயவும், படிக்கவும், அரங்கேற்றவுமாக நடந்த நிகழ்ச்சிகள் இவை. பாண்டித்துரையார் சங்கம் செய்ததைத் தங்கமோ செய்ய வல்லது?

சங்கத்தின் அறிஞர் அரங்கில் ஆராயப் பெற்ற செய்திகள், அரங்கேற்றப் பெற்ற நூல்கள் ஆகியவற்றைத் தமிழ் கூறு நல்லுலகச் செல்வமாக்க வேண்டுமே! எட்டத்தில் இருக்கும் அறிஞர்களும் ஆர்வலர்களும் தமிழ் வளம் துய்க்க வேண்டுமே! அதற்கொரு வழி நன்கனம் செய்யப் பெற்றது.

சங்கத்தின் தொண்டினைப் பரப்பும் சால்பு முரசமாக அமைந்த செந்தமிழ் இதழ், இத்திருப்பணிக்கு உதவியது. அறிஞர்களின் பொழிவுகளும் ஆய்வுக் கருத்துகளும் அதில் கட்டுரை வடிவுற்றன. அக்கட்டுரைகளே மேலும் விரிவுற்றன; தனிநூல் ஆகித் தமிழ் வளர்ச்சிக்கு உதவின. படைத்த படைப்பாளிகளுக்கும் தமிழகத்தில் தனிப்பெரும் புகழை ஈட்டித் தந்தன. அவ்வகையில் வெளிப்பட்ட அருந்தமிழ் ஆராய்ச்சி நூல்கள் ஒன்றோ, இரண்டோ?

தவத்திரு மறைமலையடிகளாரால் இயற்றப் பெற்ற 'பட்டினப்பாலை ஆராய்ச்சியுரை' நூலாக்கம் பெற்று ஆராய்ச்சி மாணவர்களுக்கும், அறிஞர்களுக்கும் விருந்தாகிச் சங்கநூல்களை ஆராயும் முறையைத் தமிழுலகுக்கு நன்கு காட்டியது.

'' பட்டினப்பாலைக்கும் ஒருவிரிந்த ஆராய்ச்சியுரை எழுதி அதன் முதலிரு பகுதிகளையும் அவ்வாண்டிற் கூடிய (1906) மதுரைப் புதுத் தமிழ்ச் சங்கக் கூட்டத்தில் அதன் தலைவரது வேண்டு கோட்கிசைந்து படித்துக் காட்டினேம். அப்போது அவ் அவையில் இருந்த தலைவரும் தமிழ்ப் புலவர்களும் நமது ஆராய்ச்சியுரையினைப் புகழ்ந்து பாராட்டிப் பேசினர். இதற்காக அவர்கட்கு நன்றி செலுத்துங்கடப்பாடுடையேம்'' என்கிறார் அடிகளார். (பட்டினப்பாலை ஆராய்ச்சியுரை; முகவுரை)

''இத்தமிழ்ச் சங்கத்து அக்கிராசனாதிபதியும் இரு பெருஞ் செல்வமும் வாய்ந்த பிரபு சிகாமணியுமாகிய ஸ்ரீ மான் பாண்டித்துரை ஸாமித் தேவரவர்களுடைய விருப்பத்தைத் தழுவி வெகுவிரைவாக ஒருவாறு எழுதி முடிக்கப்பட்டது இவ்வசனநூல்'' (''ஸ்ரீபட்டர் வைபவம்'') என்று குறிப்பிடுகிறார் உ.வே.வை.மு. சடகோப ராமானுசாசாரியர். இவ்வுரைநடைநூல், செந்தமிழ் - நான்காம், ஐந்தாம் தொகுதிகளில் தொடர்ந்து வெளிவருகின்றது.

திரு. கிருட்டிணசாமி ஐயங்காரால் படிக்கப் பெற்ற கடைவள்ளலார் காலம் என்னும் கட்டுரை ஐந்தாம் தொகுதியில் வெளிப்பட்டுச் செந்தமிழ்ப் பிரசுரம் 49 ஆவதாக நூலுருப் பெறுகின்றது.

இனி *வேளிர் வரலாறு* என்பது திரு. மு. இராகவ ஐயங்காரால் செய்யப் பெற்று 1905 ஆம் ஆண்டு நிகழ்ந்த மதுரைத் தமிழ்ச் சங்க நான்காம் ஆண்டு விழாவின் போது அறிஞர் வி. கனகசபைப்பிள்ளை அவர்கள் தலைமையில் படிக்கப் பெற்றது ஆகும். அவ்வாய்வுக் கட்டுரை செந்தமிழில் வந்தது. அதற்கு எழுந்த மறுப்பும் செந்தமிழில்

வந்தது. பின்னே வேளிர் வரலாறு 1913 ஆம் ஆண்டு நூலுருக் கொண்டது. அதனைக் கொழும்பு திரு. வி.ஜெ. தம்பிப்பிள்ளை அவர்கள் ஆங்கிலத்தில் பெயர்த்து 'இலங்கைப்பகுதி இராயல் ஏசியாடிக் சொசைட்டி' என்னும் நிறுவனத்திற்கு அனுப்பி வெளியிட்டார். 1914 ஆம் ஆண்டில் சென்னைப் பல்கலைக் கழகம் இடைநிலை வகுப்புக்கு ப் பாடமாக வைத்தது. இவர்தம் 'சாசனத் தமிழ்க் கவிசரிதம் ' என்னும் நூல் தமிழ்ச்சங்கப் பதினான்காம் ஆண்டு விழாவில் படிக்கப் பெற்று வெளிவந்ததேயாகும். இருபத்து மூன்றாம் ஆண்டு விழாவில் படிக்கப் பெற்ற 'தமிழரும் ஆந்திரரும்' என்பதும் செந்தமிழ் 50ஆம் வெளியீடாகியது.

பேரறிஞர் இரா. இராகவஐயங்காரால் இயற்றப்பெற்ற 'சேது நாடும் தமிழும்' என்னும் அரிய வரலாற்று நூல் தமிழ்ச் சங்கப் பதின்மூன்றாம் ஆண்டு விழாவில் படிக்கப் பெற்று முதற்கண் செந்தமிழில் வெளிவந்து, பின்னர்ச் செந்தமிழ் வெளியீடு எண் 48 ஆகத் தனிநூலுருக் கொண்டு விளங்கியது.

நாவலர் சோமசுந்தர பாரதியார், முதுகலைமாணவர்க்காக எழுதிய ஆங்கிலக் கட்டுரையொன்று, இலக்கண விளக்க பரம்பரை திருவாரூர் சோம சுந்தர தேசிகரால் தமிழ் நூல்களும் தமிழகமும் என்னும் பெயரால், மொழி பெயர்க்கப் பெற்றுச் செந்தமிழ் பன்னிரண்டாம் தொகுதியில் வெளிவந்துள்ளது. அந்நாவலர், 1926 ஆம் ஆண்டு சனவரித் திங்கள் 25ஆம் நாள் மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கம் வாலிபகிறித்தவ சங்கம் இவற்றின் சார்பில் திருவள்ளுவர் வரலாறு பற்றி ஒருரையாற்றினார். அவ்வுரை அறிஞர்களால் விரும்பப் பெற்றுச் சென்னைப் பல்கலைக்கழகச்சார்பிலும் நிகழ்வதாயிற்று. அவ்வாய்வுப் பொழிவு மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கச் செந்தமிழ் வெளியீடு 53ஆக ஆங்கிலத்திலும் தமிழிலும் வெளிவந்தது. 1929 இல் பாரதியாரால் தமது பதிப்பாகவும் வெளியிடப்பட்டு அவர்தம் ஆராய்ச்சி வன்மையைத் தமிழுலகில் பரப்புவதாயிற்று. இவ்வாறே சேரர் பேரூர், என்னும் அவர்தம் ஆய்வு, சேதுபதி வேந்தர் தலைமையில் கரந்தையில் பொழிந்த பொழிவாகும். அதுவும் செந்தமிழில் வந்து நூலாயிற்றாம்.இவ்வாறு தமிழ்ச்சங்க ஆண்டு விழாக்களில் சொற்பொழிவு செய்யப் பெற்றுச் செந்தமிழ் வெளியீடாகவும், தனி வெளியீடாகவும் வெளிப்பட்ட நூல்களையும், வெளியிட்ட அறிஞர்களையும் திட்டப்படுத்தி எழுதினால் மிக விரிவுறும் என்பது வெளிப்படை.

7

கல்விக்குழுவின் பணிநலம்

தமிழ்ச்சங்க வித்துவக்குழுவென்னும் கல்விக்குழுவால் ஏற்பட்ட நலங்கள் தமிழாய்தல், ஆய்ந்து படைத்த பொருளை இதழில் வெளியிடல் நூலாக்கல் என்னும் அளவுடன் நின்று விடவில்லை. இவையெல்லாம் சங்கத்தின் வழியே நிகழ்ந்த பணிகளின் ஒரு பகுதியேயாம். மற்றொரு பகுதி பொது அமைப்புகள். அறிஞர் குழுக்கள், அரசு ஆகியவற்றுக்கு அவ்வப்போது வேண்டும் கருத்துரைத்தலும், மொழிநலம் கருதிப் பாடுபடுதலும் வற்புறுத்தி வழிப்படுத்துதலுமாம். அவ்வழிகளிலும் சங்கம் தன் கடனைச் செவ்வையாகச் செய்தது.

1902 ஆம் ஆண்டு மே மாதம் 24 ஆம் நாள் சங்கத்தின் முதலாம் ஆண்டு விழா நிகழ்ந்தது. தமிழ்நாட்டுப்பெரும் புலவர்களும் ஈழநாட்டுப் பெரும் புலவர்களும் புரவலர்களும் கலந்து கொண்டனர். அவ்விழாவில் பங்கு கொண்ட பரிதிமாற் கலைஞர் தமிழுக்குள்ள இடர்களையும், அவற்றைக் களைய வேண்டிய இன்றியமையாமையையும், தமிழ் வளர்ச்சிக்குச் செய்ய வேண்டிய ஆக்கப் பணிகளையும் விரித்துரைத்தார்.

பொது மக்கள் தமிழுக்கும் புலவர்கள் தமிழுக்கும் பெரிய வேறுபாடு உள்ளது என்றும், அவ்வேறுபாடு நாளடைவில் மிகுகின்றது என்றும், அது மிகாதிருக்கும் பொருட்டு நேரிய வழிகளை நாடவேண்டும் என்றும், அஃது உடன்பாடாயின், புலவர்கள் தம் உயர் நடையினின்றும் இறங்கிப் பொது மக்களை மொழியுணர்ச்சியில் உடன் கொண்டு செல்ல வேண்டும் என்றும் வலியுறுத்தினார். இது, தமிழை வளர்த்தற்குத் தமிழறிஞர் மேற்கொள்ள வேண்டிய தலையாய கடமை என்பதைத் தமிழ்ச்சங்க முதலாண்டு விழாவிலேயே உரைத்தது குறிப்பிடத்தக்கதாம்.

அந்நாளில் திருவர் (Lord) கர்சான், அரசுப் பேராளராக இருந்தார். வடநாட்டிலும் தென்னாட்டிலும் இருந்த வடமொழி ஆர்வலர்கள் ஒன்றுபட்டு நின்று, 'நாட்டு மொழிகளுக்கு ஏற்றந்தருதல் கூடாது' என்றும் 'அதனைக் கல்லூரிகளில் கற்றுத் தருதல் வேண்டுவது இல்லை' என்றும் 'அவ்வாறு கற்றுத் தருவது வடமொழி போன்ற உயர்மொழிகளுக்கு இழிவு செய்தலாம் 'என்றும் ஆங்காங்கு வலியுறுத்தி, அரசுப்பேராளர் வரை கொண்டு சென்றனர். மையச்சட்டப்

பேரவையிலும் கல்லூரிகளில் தாய்மொழி நீக்கம் பற்றியும் தீர்மானம் கொணர்ந்தனர். அரசுப் பேராளர் இக்கோரிக்கையைச் சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்திற்கு அனுப்பி அதன் கருத்தைத் தெரிவிக்குமாறு குறித்தார். பல்கலைக்கழகம், அதனைச் சென்னை ஆசிரியர் சங்கத்திற்கு அனுப்பியது. இஃதிவ்வாறு இருக்கத் தாய்மொழிக் கல்வி நீக்கம் குறித்து திரு. **மு.சி.பூரணலிங்கம் பிள்ளையவர்கள்** 'S. Padfield' என்னும் புனைபெயரில் மெட்ராசுமெயில் (MADRAS MAIL) என்னும் ஆங்கில நாளிதழில் கண்டித்துப் பலகட்டுரைகள் எழுதினார். இதனால் கோரிக்கை தடைப்பட்டு விடக்கூடாதே எனத் தவித்த வடமொழி ஆர்வலர், அக்கட்டுரையாளரைக் கண்டு வயப்படுத்தவும் முயன்றனர்; குறுக்கு வழியாக விரைவில் சட்டமாக்கி விடும் முயற்சியிலும் ஊன்றினர். அந்நிலையில் தான் சென்னை ஆசிரியர் சங்கம் தன்கூட்டத்தைக் கூட்டி இரண்டு நாள்களில் கருத்துரைக்க வேண்டிய கட்டாயத்திற்கு ஆட்பட்டது.

திரு. மு.சி.பூரணலிங்கனார், ஆசிரியர் சங்கத்திற்குச் செய்திவந்ததை அறியார். அவர் தம்பணியாகச் சென்னையில் இருந்து கோவைக்குச் சென்றிருந்தார். செய்தியை அறிந்து கொண்ட பரிதிமாற் கலைஞர், பூரணலிங்கனார்க்குத் தொலைவரிச் செய்திதந்து, சென்னைக்கு அவரைவருவித்து நிகழ்ச்சியை எடுத்துரைத்தார். உடனே இருவரும் ஆசிரியர் சங்க உறுப்பினர்களையும் பொறுப்பாளர்களையும் வீடுவீடாகச் சென்று பார்த்துத் தாய்மொழியைக் கல்லூரியில் இருந்து நீக்கக் கூடாது என்பதனை வற்புறுத்தினர். அவ்வுழைப்பு வீணாகி விடவில்லை. ஆசிரியர் சங்கத்தார் 'தாய்மொழிப் பாடம் கல்லூரியில் கற்பிக்கப் பெறவேண்டியது கட்டாயமே' எனத் தீர்மானித்துப் பல்கலைக்கழகத்துக்கு அனுப்பினர். அவ்வளவில் விட்டுவிடின் 'வேதாளம் மீண்டும் முருங்கை மரத்தில் ஏறியது' என்னும் நிலைமை ஏற்பட்டுவிடக்கூடும் என அஞ்சிய பரிதிமாற் கலைஞரும், பூரணலிங்கனாரும் மதுரைக்கு விரைந்தனர்; தமிழ்ச் சங்கத் தலைவர் பாண்டித்துரையைச் சந்தித்து உரையாடினர். அவர்தம் செல்வாக்கைக் கொண்டு கல்லூரிகளில் தாய்மொழி, கட்டாயம் கற்பிக்கப் பெறுதல் வேண்டும்; நீக்கப் பெறக்கூடாது என்பதை வலியுறுத்த வேண்டினர்.

பாண்டித்துரை தமிழ்ச்சங்கம் செயற்குழுவைக் கூட்டித் தாய்மொழி காக்கத் தாம் செய்ய வேண்டிய பணியை வற்புறுத்தினார். செயற்குழுவினர் ஒருமனத்துடன் அதனைத் தீர்மானம் செய்தனர். நேரில் சென்று எப்படியும் தாய்மொழிக் கல்வியை ஒழிக்கும் தீர்மானத்தை ஒழித்தே ஆக வேண்டும் என்றும், அதற்குப்

பாண்டித்துரையார் சென்னைக்குச் செல்ல வேண்டும் என்றும் செயற்குழுவினர் வலியுறுத்தினர். அதன்படியே தண்ணார் தமிழ்காக்கச் சங்கக்கண்ட ஏந்தல் பாண்டித்துரை, சென்னைக்குச் சென்று அரசியல் வட்டாரத்திலும், அறிஞர் வட்டாரத்திலும் தம் கருத்தை வலியுறுத்தித் தமிழ்ச் சங்கத் தீர்மானத்தை நிலைபெறுத்தினார். அந்நாளில் பரிதிமாற்கலைஞரும், பூரணலிங்கனாரும், பாண்டித்துரையாரும், தமிழ்ச் சங்கமும் காலத்தால் செய்த பணியே கன்னித்தமிழ், கல்லூரியில் இருந்தும் ஓட்டப் பெறாமல் நிலைப்புற வாய்ப்பாயிற்றாம். சங்கப்பணிகளுள் குறிப்பிட்டத்தக்கது ஈதாம்.

தமிழ் வளர்த்த சங்கம்; தமிழ்ப்புலவர்களை உருவாக்கிய சங்கம்; அது, தமிழ்ப் புலவர்கள் சம்பளம் வேலைவாய்ப்பு ஆகியன பற்றியும் அக்கறை கொண்டது. தமிழ்ச்சங்கத்தின் இருபத்திரண்டு இருபத்து மூன்றாம் ஆண்டு விழா இரத்தாட்சி ஆனி 12, 13 ஆம் நாள்களில் நிகழ்ந்தது. சென்னைக் கல்வியமைச்சரும், சென்னைப்பல்கலைக்கழக இணைவேந்தருமாகிய திரு. பரசுராமதாசு பாத்ரோ தலைமை தாங்கினார்.ஆங்கு உரையாற்றிய பெரும் புலவர் இரா. இராகவ ஐயங்கார் ஆங்கிலக் கல்வி நிலையங்களிலும், பிற இடங்களிலும் தமிழ்ப் புலவர்களுக்கு மிகக் குறைந்த சம்பளமே கிடைப்பதை எடுத்துரைத்து ஆங்கில ஆசிரியர்களுக்குக் கிடைக்கும் சம்பளம் தமிழாசிரியர்களுக்கும் கிடைக்க வேண்டும் என்றும், தமிழ் வளர்ச்சிக்குரிய வழிகளில் இதனைச் செய்வதும் ஒன்றாகும் என்றும் வலியுறுத்தினார். அதே கூட்டத்தில் பேசியவிபுலானந்த அடிகள், ''பெருமை (கௌரவம்) என்னும் ஒன்றைக் கருதியேனும் தமிழ்ப் புலவர்களின் சம்பளத்தை மிகுதிப்படுத்த வேண்டும்'' என்று வலியுறுத்தினார். மேலும் , ஆங்கிலங் கற்றுப்பிற துறைகளில் அலுவல் செய்பவர்களும் தமிழ் நூல்களைக் கற்கவேண்டும் என்றும், தமிழ் நூல்கள் பலவற்றையும் படித்தற்கு இயலாதாயின் திருக்குறள் ஒன்றையாவது முற்றக்கற்றல் வேண்டும் என்றும், பிற நாட்டவர்களைப் போல நாமும் ஒருவரோடு ஒருவர் எக்காலத்தும் எவ்விடத்தும் தமிழையே பேசிவர வேண்டும் என்றும் உணர்வுமீக் கூற எடுத்துரைத்தார்.

இத்தகைய தீர்மானத்தின் பயனாலும், பின்னாளில் பெரியவர் அவினாசிலிங்கனார் போன்ற பெருமக்களின் உன்னிப்பான செயலாலும் தமிழாசிரியர்கள் ஆங்கில ஆசிரியர்களைப்போல சம்பள ஒப்புநிலை பெற்றிருத்தல் கருதத்தக்கது. அதே பொழுதில் எஞ்சிய தீர்மானங்கள் இன்னும் தீர்மானங்களாகவே இருத்தல், தமிழர் தம் உணர்வின்மைமை உலகுக்கு உரைப்பதேயாம்.

இருபத்தைந்தாம் ஆண்டுவிழா அட்சய ஆண்டு (1927) மாசித்திங்கள்

10,11, ஆம் நாள்களில் நிகழ்ந்தது. சென்னைக் கல்வித்துறைத் தலைமையமைச்சர் டாக்டர் சுப்பராயன் அவர்கள் விழாத்தலைமை ஏற்றிருந்தனர். ''பல்கலைக்கழகப் பட்டம் பெற்றவர்களையே ஆங்கிலக்கல்லூரிகளில் ஆசிரியராக அமர்த்தம் செய்ய வேண்டும்'' என அரசு ஆணை பிறப்பித்திருந்த பொழுது அது. ஆதலால் டாக்டர் உ. வே. சாமிநாதையர் அவர்கள் தம் உரையில் , ''பல்கலைக் கழகப் பட்டம் பெற்றவர்களைக் கல்லூரிகளில் ஆசிரியர்களாக நியமிப்பதுடன், தனித்தமிழ்ச்சங்கத் தேர்வுகளில் தேர்ச்சி பெற்றோரையும் ஆசிரியர்களாக நியமிக்க வேண்டும்'' என்று வேண்டிக் கொண்டனர். 1980-81 ஆம் ஆண்டில் ஒலித்துவரும் இவ்வுரிமைக்குரல், 1927 - இலேயே ஒலித்த இடம் மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கமாகும். அதே விழாவில் பேசிய அமைச்சர், தமிழ் மொழிப்பயிற்சியில் தமக்குள்ள ஆர்வத்தை எடுத்துரைத்ததுடன், இனி நிறுவப் பெறும் தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம் சென்னைப் பல்கலைக்கழகம் போலாது தமிழ் வளர்ச்சியையே முதன்மையான நோக்கமாகக் கொள்ள வேண்டும் என்று, ''அருமையாகவும் இனிமையாகவும் கேட்பார் மனத்தில் கிளர்ச்சியுண்டாகக் கூறி, யாவரிடத்தும் தமிழ்ப்பற்று தலையெடுத்து நிற்குமாறு செய்தார்''

'இதுதான் தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம்' 'இதுதான் தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம்' என இரண்டு பல்கலைக்கழகங்களை எதிர்நோக்கித் தமிழர் இலவு காத்த கிளியாகினர்! ஆனால், கல்வியமைச்சர் குறித்த தமிழ்ப்பல்கலைக் கழகம் தோன்றவே இல்லை! அவருக்குப் பின்னரும் எத்துணையோ கல்வியமைச்சர்கள் அணி செய்து அமர்ந்திருந்தும் வீற்றிருந்தும் சென்றுள்ளனர். தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகத்தீர்மானமோ தீர்மான அளவிலேயே நின்றது! 1981 இல் தான் தமிழக அரசால் தஞ்சையில் உலகத் தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம் தோற்றுவிக்கப்பெற்றுள்ளது.

இப்பொழுது, தமிழ்வளர்ச்சிக் கழக வழியாகக் 'கலைக் களஞ்சியம்' உருவாகியுள்ளது. அவ்வுருவாக்கம், நிலைபெற்ற பணியாகும். அத்துறை வளர வேண்டிய - வளர்ந்து கொண்டே இருக்க வேண்டிய துறை! முற்றுப் பெறுதல் அறிவுக்கு இல்லாமை போல, அறிவு விளக்க நூலாம் கலைக்களஞ்சியத்திற்கும்இல்லை. அறிவு வளர வளர, அதுவும் வளரும். இத்தகைய வளமான கலைக்களஞ்சியத்தை உருவாக்க வேண்டும் என்பதைத் தமிழ்ச்சங்கத்திற்கு வலியுறுத்துகிறார் தேவகோட்டை வைசிய மித்திரன் இதழாசிரியர் திரு. இராமநாதன். ' தமிழ்ச்சங்கத்தார் செய்யத் தகுவது' என்னும் தலைப்பிட்டு அவர் எழுதிய கட்டுரை செந்தமிழ் 13:182 இல் உள்ளது. அதில் அவர்

வலியுறுத்துவது இரண்டு குறிப்புகள் : 1) 'பரிபாஷை' 2) ஸகல வித்தியாகோசம். திகைப்பே ஏற்படுகிறது! 'இவை என்ன' என்று!

'பரிபாஷை' என்று அவர் குறிப்பது 'கலைச்சொல்', 'ஸகல வித்தியா கோசம்' என்பது 'கலைக்களஞ்சியம்' (**Encyclopaedia**) ஏறத்தாழ 65 ஆண்டுகளின் இடைவெளி இப்படிப் புரியாமல் ஆக்குகிறது! ஆனால் மூவாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட தொல்காப்பியச்சொற்கள், ஈராயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட சங்கப்பாட்டு, தொகை நூல் சொற்கள், திருவள்ளுவர் குறள் எல்லாம் இப்படிப் புரியாமல் போவது இல்லை! அவர்கள் வழங்கியுள்ளவையெல்லாம் வழக்கொடும் வாழ்வொடும் பொருந்தியவை. ஆதலால் என்க. இனிக்கலைச்சொல், கலைக்களஞ்சியம் பற்றிக் கருத்தைச் செலுத்தலாம்.

இவ்விரு சிறந்த பணிகளுக்கும் முன்னோடி 'அகரமுதலி' எனப்பெறும் 'அகராதி' ஆகும். அடிப்படையாகிய அகராதியைக் கொண்டே மற்றை மொழியாக்கப் பணிகள் இயல முடியும். ஆதலால் தமிழ்ச்சங்கம் அகராதிப்பணியில் ஊன்றியது.

25.5.1904 இல் சங்க வளர்ச்சி ஆய்வுக்குழுவின் கூட்டம் பாண்டித்துரைத்தேவர் தலைமையில் நடந்தது. அக்கூட்டத்தில் நிறைவேற்றப் பெற்ற தீர்மானங்களுள் 7,8, ஆகிய இரண்டும் அகராதி தொகுப்பது பற்றியனவாம்.

7) தமிழிற்குச் சிறந்த அகராதி ஒன்றில்லாததால், அவ்வகராதி வேலையைச் சங்கத்தார் தொடரவேண்டும் என்பதும், அவ்வாறு தொடங்குவதற்கு முன்பு பல தமிழ் நூல்களையும் ஆராய்ந்து அரும்பதங்களை இடங்காட்டித் தொகுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்பதும்.

8) அடியிற் குறித்தவாறு, வித்துவான்கள் தாம்தாம் குறித்துக் கொண்ட நூல்களில் அரும்பத முதலியவற்றைத் திரட்டிச் சங்கத்துக்கு அனுப்புவதாக வாக்களித்தார்கள்.

நூல்கள்	சொற்றொகுப்பாளர்
திருவாசகம், திருக்கோவையார்	ஸ்ரீமத் நா. வேதாசலம் பிள்ளையவர்கள்
கலித்தொகை	ஸ்ரீமத் பி. குருராயரவர்கள்
இராமாயணம்	ஸ்ரீமத் கா. கோபாலாசாரியாரவர்கள்
	ஸ்ரீமத் தி. சன்முகம் பிள்ளையவர்கள்
பெரியபுராணம்	ஸ்ரீமத் பொ. பாண்டித்துரைத் தேவரவர்கள்

சிந்தாமணி	ஸ்ரீமத் மு. இராகவையங்காரவர்கள்
திருவிளையாடல்	ஸ்ரீமத் ஐ. சாமிநாத முதலியாரவர்கள்
மெய்கண்ட சாத்திரங்கள்	ஸ்ரீமத் பூ. கலியாண சுந்தர முதலியாரவர்கள்
அகநானூறு, தொல்காப்பியம்	ஸ்ரீமத் இரா.இராகவையங்காரவர்கள்
காஞ்சிப்புராணம்	ஸ்ரீமத் மேலகரம் சுப்பிரமனியக் கவிராயரவர்கள்
அப்பமூர்த்தி சுவாமிகள் தேவாரம்	ஸ்ரீமத் வி. சதாசிவஞ் செட்டியாரவர்கள்
சம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகள் தேவாரம்	ஸ்ரீமத் திருச்சிற்றம்பலம் பிள்ளையவர்கள்
சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் தேவாரம்	ஸ்ரீமத் சுப்பிரமணிய முதலியாரவர்கள்
தர்க்க சோதிட பரிபாசைகள்	ஸ்ரீமத் திரு. நாராயணையங்காரவர்கள்
தணிகைப்புராணம்	ஸ்ரீமத் சேற்றூர் சுப்பிமணியக் கவிராயரவர்கள்
புறப்பொருள் வெண்பாமாலை	ஸ்ரீமத் டி. இராமலிங்கஞ் செட்டியாரவர்கள்
கலிங்கத்துப்பரணி	ஸ்ரீமத் டிஸி. ஸ்ரீ நிவாசையங்காரவர்கள்
வில்லிபாரதம்	ஸ்ரீமத் ஏ. சுந்தரராஜ ஐயங்காரவர்கள்
சேதுபுராணம்	ஸ்ரீமத் வி. முத்துக்குமாரசாமி முதலியாரவர்கள்

நாடிய பொருள் கைகூடும் நல்லபொழுது உண்டாகி விடுமானால் ஒன்றை நினையாத முன்வந்து நிற்பினும் நிற்கும் ! அவ்வாறே திட்டமிட்டுச் செய்யத் தீர்மானித்த அகராதி வேலை தானே கைம்மேல் கனியாகக் கனிந்து நின்றது. அது கதிரவேல் பிள்ளை தமிழகராதி (Kadiravel Pillais Tamil Dictionary) என்னும் பெயருடன் தமிழ்ச்சங்கச் சொல்லகராதியாக வெளிவந்தது. ஈழத்துக் கதிரவேல்பிள்ளை அவர்களால் தொகுத்து வைக்கப் பெற்ற அவ்வகராதியை வெளியிடும் பொறுப்பைத் தமிழ்ச் சங்கம் ஏற்றுக் கொண்டது. திருவாவடுதுறை ஆதீன வித்துவானும் மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்துச் சைவ நூற் பரிசோதகருமான சே.ரா.சுப்பிரமணியக் கவிராயராற் பரிசோதிக்கப் பெற்றுத் தமிழ்ச் சங்கமுத்திராசாலையில் பதிப்பிக்கப் பெற்றுத் தமிழ்ச் சங்கத்தின் 8 ஆம் வெளியீடாக வெளிவந்தது. அதன் மூன்று பாகங்களும் தனித் தனியே வெளிவந்தன.

முதலிரு பாகங்களும் 1913 ஆம் ஆண்டுக்குள் வெளி வந்தன. ஆனால் மூன்றாம் பாகம் பத்தாண்டுகள் கழித்து 1923 ஆம் ஆண்டு (துந்துபி மாசி 18) வெளியாயது. இவ்விடைவெளியேற்றபட்ட காரணத்தைப் பதிப்பாசிரியர், மூன்றாம் பாக முகவுரையில் சுருக்கமாக வரைந்துளார்.

“இவ்வகராதியின் முதல் இரண்டு பாகமும் வெளியிட்ட பின் யான் திருவாவடுதுறை யாதீனத்திற் பல ஆண்டு தங்கியிருக்க

நேர்ந்தமையாலும், மறுபடியான் இங்கு வந்து இம்மூன்றாம் பாகத்தை விரைவில் வெளியிடக்கருதி அச்சிட்டு வருங்கால் 1920ம்ஞ ஜூன்மீ 20 வ சங்கத்தில் நேர்ந்த தீ விபத்தில் இம்மூன்றாம் பாகத்தில் தா- முதல் நகரம் வரையுள்ள அச்சிட்ட பாகம் தவிர அச்சிடுதற்குப் பரிசோதித்து வைத்திருந்த அசலும் நகலும் ஆகிய காகிதக் கையெழுத்துப் பிரதிகள் முழுவதையும் இழந்துவிட்டமையாலும் ப,ம,ய,வ, என்ற அக்கர வர்க்கச் சொற்களடங்கிய அவ்விழந்த பாகத்தைப் புதிதாய்த் தேடிச் சேர்த்துப் பரிசோதித்து வெளியிடத் தொடங்கிய பொழுது நம், சங்க அச்சியந்திர சாலையில் வேண்டிய எழுத்துகள் போதுமான அளவு வாராதிருந்தமையாலும், பின் இப்புத்தகம் அச்சிடுவதில் எனக்கு உதவியாயிருந்தவர் விலகிக்கொண்டமையால் யான் ஒருவனே சொற்களைத் தேடிப் பொருள் கண்டெழுதுதல், ஒப்புநோக்குதல், திருத்துதல், எழுதுதல் முதலிய எல்லா வேலைகளையும் கவனிக்க வேண்டியிருந்தமையாலும் இதனை வெளியிட இத்தனையாண்டு தாமதமேற்பட்ட தென்பதை மிக்க விசனத்துடன் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்"

இனிக் கலைக்களஞ்சியம் போல்வதொரு வெளியீட்டு வாய்ப்பும் பைந்தமிழ்ப் பாண்டித்துரையார்க்கு வாய்த்தது. '*அபிதான சிந்தாமணி*' என்பதொரு நூல். அது சென்னை, பச்சையப்பன் உயர்பள்ளித் தமிழாசிரியராக இருந்த ஆ. சிங்காரவேலு முதலியார் அவர்களால் இயற்றப் பெற்றது. அந்நூல் 1910 ஆம் ஆண்டில் தமிழ்ச்சங்கத்தின் 9 ஆம் வெளியீடாக வெளிவந்தது. அதன் வெளியீடு பற்றி அறிதல் சங்கப் பணிச்சிறப்பையும், பாண்டித்துரையார் பண்புநலத்தையும் ஒருங்கே பாரித்துரைக்க வல்லதாம்.

அபிதான சிந்தாமணியை எழுதி முடித்த ஆசிரியர் சென்னையில் வாழ்ந்த செல்வர் சிலரிடம் காட்டி உதவி வேண்டினார்; அறிஞர்கள் துணையையும் வேண்டினார்; வேண்டிப் 'பெற்ற பேற்றை' அவரே உரைக்கிறார்.

"அவர்கள் இத்தகைய நூல் தமிழிற்கு இன்றியமையாததே; அதனை வெளியிடுக என்றனரே அன்றி அதனை அச்சிட்டு வெளிப்படுத்த ஒன்றும் கூறிற்றிலர்.

பின்பு யாழ்ப்பாணம் மகா-ள-ள-ஸ்ரீ கனகசபைப்பிள்ளை பி.ஏ., பி.எல்., அவர்களிடம் இதன் ஒரு பாகத்தைக் காட்டினேன். அவர், இஃது அரிய தமிழ்க் கதை அகராதி; இதனைச் சென்னையிலுள்ளார் ஆதரிக்க வேண்டும் என ஒரு பத்திரம் எழுதித் தந்தனர். புரோபஸராயிருந்த சேஷகிரி சாஸ்திரியார் அவர்களிடம் காட்டினேன்.

அவர், 'இதனையொப்ப நானும் ஒரு நூல் எழுதிக் கொண்டு வருகிறேன்' என்று கூறினரேயன்றி வேறொன்றுங் கூறவில்லை. அவர் கருத்தென்னோ அறியேன். அதற்குப் பின்னிதனைச் சென்னை கியூரேடரும் பச்சையப்பன் கலாசாலைத் தரும விசாரணையின் எடிகேஷனல் டிரஸ்டியுமாகிய பிரம்ம ஸ்ரீ வா. கிருஷ்ணமாசாரியரிடம் காட்டினேன். அவர் பல அச்சாபிசுக்காரர்களிடம் காட்டி, செலவு அதிகம் பிடிக்கும் எனக் கூறி விடுத்தனர். நான் கூடிய அளவில் உயர்தரக் கல்வி போதிக்க வல்லேன். ஆயினும் ஊழ்வலியால் சென்னை, பச்சையப்பன் விசாரணைக்குட்பட்ட பி.டி. செங்கல்வராய நாயகர் கோவிந்த நாயகர் கலாசாலைகளில் அமர்ந்து செல்வாக்கில்லாததால் வருவாய் மட்டமாக அச்சிடப் பொருளிலாது, இதனைச் சஞ்சிகை வாயிலாக வெளியிட ஓர் அறிக்கைப் பத்திரம் வெளியிட்டேன். அதன் பொருட்டுப் பலரிடம் கையொப்பம் கேட்டேன். அவர்கள் 'இது தொடர்ந்த கதையாயின் வாங்கலாம்' எனவும், சிலர் 'முற்றுறப் பல நாள் பிடிக்கும்' எனவும், சிலர் கையொப்பமிட்டுஞ் சென்றனர்.

இச்சோர்வால் எனக்கு அக்கார்யத்தில் ஊக்கஞ் செல்லாது 'நூலைப் புற்றிடுவோமா' என எண்ணினேன். இதற்குள் சிலர் இதனையொத்த சிறு நூல்கள் இயற்றினர். அதனைக் கண்டும் திருவுளப் பாங்கென்றிருந்தேன். இது நிற்க.

" நான் வழிபடு கடவுளாகிய் மலைமகள் நாயகர் உள்ளக் குறிப்போ, நான் முதன் முறை வெளியிட்ட அறிக்கைப் பத்திரிகையோ, இரண்டா முறை வெளிப்படுத்திய அறிக்கையோ மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்துப் பிரஸிடெண்டும் பாலவனத்தம் ஜமீந்தார் அவர்களும், தமிழ் வளர்த்த ஸ்ரீமான் பொன்னுச்சாமித் தேவரவர்களின் திருக்குமாரரும் என் தளர்ச்சிக்கண் ஊன்றுகோல் போல்வாரும் ஆகிய ஸ்ரீமான் பொ. பாண்டித்துரைச்சாமித் தேவரவர்களின் கைப்பட்டுத் தாமே சென்னைக்கு வந்து நான் எழுதிய நூலைக் கண்டு களித்து அதனை மதுரைத் தமிழ்ச் சங்க அச்சியந்திர சாலையில் அச்சிடுவான் எண்ணி எடுத்து சென்று, அவ்விடத்தில் நாம் எழுதிய அனைத்தையும் பலரைக் கொண்டு சுத்தமாய் எழுதுவித்து மீண்டுமவற்றைச் சென்னையிலுள்ள அச்சியந்திரசாயையில் என் முன்னிலையில் அச்சிட உத்தரவளித்து அப்போதைக்கப் போது பொருளுதவி செய்து வந்தனர். அவர்கள் அருஞ்செயலை இப்புத்தகத்தை நோக்கும் அறிவாளிகள் புகழாமற் போகார்"

அபிதான சிந்தாமணியே யன்றித் தொடக்க நாள் முதல் வெளிவந்த செந்தமிழ்த் தொகுதிகளே தமிழ்க் கலைக் களஞ்சியத் தொகுதிகளாம். இதனைச் செந்தமிழ் என்னும் பகுதியில் காண்போம்.

புலவர்களைப் போற்றும் புரவலர்களாகவும், புலவர் போற்றும் புரவலர்களாகவும் பாண்டித்துரை திகழ்ந்தமையால், அவருக்குப் புலவர்களைப் புரத்தல் இயல்பாக இருந்தது. அவர்தம் இயல்பில் தோய்ந்திருந்த சங்கப் பொறுப்பாளர்களும் அவர் வழியிலே சங்கத்தை நடத்திச் சென்றனர். சங்கம் தோன்றிய நாள் தொட்டுச் சங்கத்தொடு தொடர்பு கொண்டவரும், கல்விக் குழுவில் இருந்தவரும், தேர்வுக் குழுவில் திகழ்ந்தவரும், ஆண்டு விழாக்கள் தோறும் தலைமை தாங்கி அரிய பொழிவுகள் செய்தவருமாகிய உ. வே. சாமிநாதையர் அவர்களின் தமிழ்த் தொண்டினைக் கருதித் தமிழ்ச் சங்கத்தின் 24-ஆம் ஆண்டு விழா குரோதன வைகாசி 26, 27-ஆம் நாள்களில் நிகழ்ந்த போது அவருக்கு ஐயாயிரரூபா அடங்கிய பொற்கிழி வழங்கினர். விழாத் தலைமையைச் சர். சி.பி.இராமசாமி ஐயர் ஏற்றிருந்தார். சேது அரசர் அவைப் புலவர் இரா. இராகவ ஐயங்கார், சங்கத்து ஆன்றோர்களாற் செய்யப்பட்ட பலபழந்தமிழ் நூல்கள் செல்வாய்ப்பட்டு இறந்தொழியாது ஆராய்ந்து அச்சிட்டளித்துப் பேருதவி புரிந்து வரும் நன்றியை நினைந்து, ஐயரவர்களுக்குத் தமிழ்ச் சங்கச் சிறப்புச் செயலாளரும் தமிழ் வளர்ச்சியில் மிகுந்த ஆர்வம் உடையவருமாகிய திரு.டி.சி.சீனிவாச ஐயங்கார் அவர்கள் நன்முயற்சியால் தமிழ் நேயச் செல்வர்களால் இப்பொருள் வழங்கப்பெற்ற பெறறியைச் சிறப்பித்துரைத்தார். பண்டிதமணி கதிரேசச் செட்டியார் அவர்கள் ‘பழந்தமிழ் நூல்கள் சிலவற்றை வேறு சிலரும் அச்சிட்டார்கள் எனினும் அவை, இவர்கள் அச்சிட்ட பின்பே திருத்தமடைந்தன’ என்றும், ‘தமிழ்ப்புலவர்க்குக் கொடுத்தல் தமிழ்த் தெய்வத்தை வழிபடுதலாகும்’ என்றும் பாராட்டுரைத்தார்.

இதே விழாவின் போழ்திலேயே காஞ்சி காம கோடி பீடாதிபதிகளான கும்பகோணம் சகத்குரு சங்கராசார்ய சுவாமிகள், ஐயரவர்களுக்குத் ‘தஷிணகலாநிதி’ என்னும் பட்டத்துடன் அளிக்கும்படி இரண்டு சால்வைகள், தங்கத்தோடா, பொற்பேனா முதலியனவும் அனுப்பியிருந்தார்.

பாண்டித்துரை, தம் காலத்திற்குப் பின்னரும் தமிழ்ச் சங்கத்தைக் கண்ணெனக் காக்க வேண்டும் என்று வேண்டிக் கொள்ளப் பெற்ற ஒருவர் திரு. நாராயண ஐயங்கார். பேரறிஞராய அவர், முகவையிலேயே பாண்டித்துரையின் அவைப்புலவராக விளங்கினார். சங்கந் தொடங்கிய நாளில் சங்கக் கலாசாலையின் தலைமையாசிரியராக அமர்த்தம் பெற்று அரும்பணி செய்தார். அதன் பின்னர்ச் செந்தமிழ் ஆசிரியராகவும் பல்லாண்டுகள் கடனாற்றினார்.

அத்தகையவர் பணித் தகவைப் பாராட்ட வேண்டுமெனச் சங்கப் பொறுப்பாளர்கள் கருதினர்.

மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்தின் 33ஆம் ஆண்டு விழா பவ ஆண்டு ஆடித்திங்கள் 31 ஆம்நாள் (15-8-1931) நிகழ்ந்தது. சண்முக ராசேசுவர நாகநாத சேதுபதி அவர்கள் வரவேற்புரைக்க, சென்னை, ஆளுநர் கான்பகதூர் சர். முகம்மது உசுமான்சாகிப் பகதூர் அவர்கள் தலைமை ஏற்றனர். சென்னை, வளர்ச்சித் துறை அமைச்சர் பி. டி. இராசன் அவர்கள் முத்துராமலிங்க சேதுபதியவர்களின் பணி நலம் பாராட்டி அவர் படத்தைத் திறந்து வைத்தனர்.

பின்னர்த் திரு. நாராயண ஐயங்கார் அவர்கள் ஆற்றிய அரும் பணியைக் கருதிய பெருமக்கள் வழங்கிய ரூ.1500/-க்கு மேற்பட்ட பொற்கிழியையும் பொன்னாடையையும் நாவலர் சோமசுந்தரபாரதியார் சங்கத் தலைவர் சேதுபதி அவர்களிடம் வழங்கினார். சேது வேந்தரவர்கள், அவைத்தலைவர் அவர்கள் வழியே பேராசிரியர்க்கு வழங்கச் செய்தார். அரும்பணியை ஈடுசெய்யும் பொருட்கொடை ஒன்றில்லை எனினும், அவ்வுதவி அவர்க்குக் காலத்தால் செய்யத்தக்கதாக இருந்தது என்பது பாராட்டத் தக்கதாம்.

மேலும் அத்தலைமையாசிரியர் அகவை முதிர்வால் தம் கடமையை ஒல்லும் வகையால் செய்ய இயலாத் தளர்வுற்ற காலையில் தமிழ்ச்சங்கம் இரங்கியது. அதனால் 1942 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் திங்கள் 12 ஆம் நாள் (விசு,பங்குனி 30) இராமநாதபுரத்தில் சேதுபதி அவர்கள் தலைமையில் கூடிய செயற்குழுவில் திரு. நாராயண ஐயங்கார்க்கு உதவும் முடிவொன்று எடுக்கப் பெற்றது:

தீர்மானம் X. சங்கத்தின் கௌரவ காரியதரிசியவர்களின் மெமோ படிக்கப் பெற்றது. ஸ்ரீ திரு. நாரயாணையங்காரவர்களுக்கு 1940 ஆம் வருஷத்திற் பாக்கி மாதங்களுக்குச் சம்பளமாக ரூ.200 கொடுப்பதுடன் 1941 ஆம் வருஷ முதல் ஒவ்வொரு வருஷமும் ரூ.350 **Honorarium** (கௌரவச்சம்பளம்) கொடுத்து வரவேணுமென்று தீர்மானிக்கலாயிற்று. அவர்கள் சங்கக் கலாசாலையின் கௌரவ தலைமையாசிரியராக இருப்பதுடன் செந்தமிழ்ப் பத்திரிகைக்குப் பத்திராதிபராகத் தொடர்ந்து இருந்து வரவேண்டுமென்றும் தீமானிக்கலாயிற்று.

இனிச், சங்கத்துடன் நெருங்கிய தொடர்புடைய பெருமக்களைப் பெருமைப்படுத்தும் வகையில் எடுக்கப் பெற்ற விழாக்கள் பலவுண்டு. அவற்றுள் இரண்டைக் குறிப்பிடுவோம். 1) டாக்டர் உ.வே. சாமிநாதையர்க்கு எடுக்கப் பெற்ற எண்பதாம் ஆண்டு நிறைவுவிழா

2) டாக்டர் ச. சோமசுந்தர பாரதியார்க்கு எடுக்கப் பெற்ற எண்பதாம் ஆண்டு நிறைவு விழா என்பவை அவை.

சாமிநாதையரின் எண்பதாம் ஆண்டு நிறைவுவிழா பவ மாசி 23 ஆம் நாள் (6-3-35) மதுரைத் தமிழ்ச்சங்க மண்டபத்தில் மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்தாராலும், மதுரை இராமநாதபுர மாவட்டப் பண்டிதர் சங்கத்தாராலும் ஒருங்கு சேர்ந்து பெருஞ்சிறப்பாகக் கொண்டாடப் பெற்றது.

விழாவுக்குத் தமிழ்ச்சங்கத் துணைத்தலைவர் திரு டி.சி. சீனிவாசையங்கார் தலைமை தாங்கியிருந்தார். செந்தமிழ் இதழின் துணையாசிரியர் இராமானுச ஐயங்கார், சங்கக்கலாசாலை ஆசிரியர் அரிகர ஐயர், யாழ்ப்பாணத்துப் பரமேசுவரக் கல்லூரித் தமிழாசிரியர் நவநீத கிருட்டிணபாரதியார், கும்பகோணம் ஊ. சா.வேங்கடராமையர், மதுரை அமெரிக்கன் கல்லூரித் தமிழாசிரியர் ஆ. கார்மேகக்கோனார், யாழ்ப்பாணத்துத் தமிழ்த்தொண்டன் இதழாசிரியர் வி.எம்.கனகசுந்தரம் இன்னபலர் உரையாலும் பாட்டாலும் வாழ்த்துரைத்தனர்.

ஐயர் தம் அரும்பணியை விரித்துரைத்துச் செந்தமிழ் ஆசிரியர் திரு. நாராயணயங்கார் வாழ்த்தினார். அவ்வாழ்த்தின் இடையே ஐயரவர்கள் வரலாறு தமிழுலகுக்குப் பலவகையாலும் பயனளிக்கக்கூடியது என்றும். அதனை ஒரு சிறிதும் எஞ்சாமல் எழுதுதல் அவர்களுக்கே இயல்வது என்றும், மேனாட்டறிஞர் தம் வரவாற்றைத் தாமே எழுதுதல் போல இவர்களும் தம் வரலாற்றை எழுதுதல் வேண்டும் என்றும் வலியுறுத்தினார். இதே கருத்தை இ.மா.கோபால கிருட்டிணக் கோனார் அவர்களும் வலியுறுத்திப் பேசினார். ஐயரவர்கள் தம் வரலாற்றை எழுதுவார்களானால் அதனை வெளியிடத் தக்கவர்கள் இ. மா. கோபாலகிருட்டிணக்கோனார் அவர்களே எனத் தலைவர் அவர்கள் வலியுறுத்தி நிறைவித்தார். இறுதியில் என்.ஆர். கிருட்டிணசாமி ஐயங்கார் நன்றியுரைத்தார்.

27-7-57 ஆம் நாள் டாக்டர் கணக்காயர் நாவலர் ச. சோமசுந்தர பாரதியாரின் எண்பதாம் ஆண்டு நிறைவு விழா மதுரைத தமிழ்ச்சங்கத்தில் சிறப்பாகக் கொண்டாடப் பெற்றது.

பாராட்டுக் குழுவின் தலைவர் திரு. பி.டி. இராசன் அவர்கள் வரவேற்க, இராமநாதபுர மாவட்டத் துணை நடுவர் திரு. மகாராசன் அவர்கள் தலைமை ஏற்றார்கள். திருவாளர்கள் அ. முத்துசாமிப்புலவர், அன்பு. கருணையானந்தா, இரவி, வீ.அ. பரிமேலழகர், கி. பழனியப்பன், வி. சண்முகசுந்தரம் ஆகியோர்

வாழ்த்துரைத்தனர்.

திரு. தெ.பொ. மீனாட்சி சுந்தரனாரும் திரு.சி. இலக்குவனாரும் பாராட்டுரை வழங்கினர். திரு. நா. இராமையாபிள்ளை நன்றியுரைத்தார்.

தமிழ்ச் சங்கச் சார்பில் அறிவறிந்த பெருமக்கள் பலருக்கு வரவேற்பு வழங்கப் பெற்றுள்ளது. அவற்றுள் இரண்டை மட்டும் குறிப்போம். ஒன்று சர். சகதீச சந்திரபோசு அவர்களுக்கு அளித்த வரவேற்பு. மற்றொன்று: கமில் சுவலபெல் அவர்களுக்கு அளித்த வரவேற்பு.

தமிழ்ச் சங்கத்தின் பதினான்காம் ஆண்டுவிழா திவான்பகதூர் சாமிக்கண்ணுப்பிள்ளை அவர்கள் தலைமையில் நடந்தது. அவர் ஆங்கிலம், இலத்தீன், பிரெஞ்சு, கிரீக் ஆகியவற்றிலும் தமிழ் வடமொழி ஆகியவற்றிலும் புலமை பெற்றவர்; கணக்கில் தேர்ந்தவர். அவர் தலைமை தாங்கிய அவையில் சர் சகதீச சந்திரபோசுக்குச் சங்கச் சார்பில் வரவேற்பு அளிக்கப் பெற்றது.

" எண்ணாத பல்பொருட்கும் ஏயுமுயிர் என்றெவர்க்கும்
கண்ணாரக் காட்டக் களிப்பித்தோய் பண்ணார்நின்
தேயமொழி யைப்பரிவிற் செல்வச் செழுஞ்செவிலித்
தாயெனநன் றோம்புந் தகவுடையோய் - தூயவென்றி
மேவுந் திறல்படைத்த மேனாடும் நல்லமெரிக்
காவும் வியந்து களிப்பெய்தப் - பூ வுலகில்
தங்குஞ் ஜகதீச சந்திரபா சென்றறிஞர்
எங்கும் புகழ இனிதிருப்போய் - துங்கமிகு
பாண்டியர்முன் காத்த பயன்மிகுகூ டற்பதிக்கண்
ஈண்டுபுகழ் ராஜரா ஜேஸ்வரப்பேர் - ஆண்டகையாம்
சேதுபதி காப்பத் திகழும் தமிழ்ச்சங்கம்
ஈது பதினாலாண் டினிதெய்தித் - தீதின்றி
மன்னியது மற்றிதற்கு மாதகையோய் நின்வரவும்
உன்னியதி லாமே யுறுதலால் - துன்னு
வளமருவி யாண்டு மகிதலத்திச் சங்கம்
தளர்வகன்று வாழும் தகைத்து "

என்று மங்கல வாழ்த்துக் கூறி வரவேற்றுச் சிறப்பித்தனர்.

செக்கோசுலோவேகியா நாட்டுத் தமிழறிஞர் டாக்டர் திரு. கமில் சுவல்பெல் அவர்களுக்குத் தமிழ்ச் சங்கச் சார்பில் 10-3-58 ஆம்

நாள், ஓய்வுபெற்ற மாவட்ட நடுவர் திரு. **பி. ரெங்கசாமி நாயுடு** அவர்கள் தலைமையில் வரவேற்பும் பாராட்டும் வழங்கப்பெற்றன. தலைவர் சிறந்த பாராட்டுரை வழங்கிப் பொன்னாடை போர்த்திச் சிறப்பித்தார். **திரு.வி.பி.ஆர்.சுங்காராம் தீரைராசு** அவர்கள் பாராட்டுரை வழங்கினர். கமில் சுவலபெல் தமக்கு அளிக்கப்பெற்ற வரவேற்புக்கும் பாராட்டுக்கும் நன்றியுரைத்துப் பேசினார். அப்பொழுது எமது நாட்டுப்பல்கலைக் கழங்களில் செக் மொழியே பயிற்சி மொழியாக உள்ளது. அதுபோல் இங்குத் தமிழ் மொழி பயிற்சி மொழியாக இல்லாது இருப்பது வியப்பாக இருக்கிறது. என்றும். நல்ல தமிழ்ச் சொற்கள் இருக்கும் பொழுது பிறமொழிச் சொற்களைப் பயன்படுத்தக் கூடாது. எடுத்துக்காட்டாக வானொலி என்ற அழகான தமிழ்ச் சொல் இருக்கும் பொழுது ஆகாசவாணி என்ற சொல்லைப் பயன்படுத்துவது அறிவின்மையாம் என்றும் இன்னபல செய்திகளை யுரைத்தார். செந்தமிழ்க் கல்லூரி முதல்வர் திரு. இரா. வே. நாராயணன் நன்றியுரைத்தார்.

இவ்வாறு தமிழ்ச் சங்கம் தான் மேற் கொண்ட தமிழ்ப் பணியுடன், தமிழ் தொடர்பாகச் செய்த பொதுப் பணிகளும் பல. அவற்றுள் ஒரு சிலவற்றையே இவண் குறித்தோம். இன்னபிறவும் உள.

8

சேதுபதி செந்தமிழ்க் கலாசாலை

தமிழ்ச்சங்கச் சார்பில் தோன்றிய கல்லூரிக்குப், பாற்கர சேதுபதியின் பெருங்கொடையையும், அவர்தம் அரவணைப்பையும் கருதிச், சேதுவேந்தர்களின் செந்தமிழ்ப் பணிக்குச் சான்றாகத் திகழுமுகத்தான், '*சேதுபதி செந்தமிழ்க் கலாசாலை*' என்னும் பெயர் வைக்கப் பெற்றது. இப்பெயரில் தனியொருவர் பெயரைச் சுட்டிச் சொல்லப் பெறாமை நோக்கத்தக்கதாம். இவ்வாறே, பாண்டித்துரைத்தேவர் தம் அரண்மனையிலும், சேதுவேந்தர்கள் தம் அரண்மனையிலும் தொகுத்து வைத்திருந்த நூல்களையும் ஏட்டுச்சுவடிகளையும் ஒருங்கே வழங்கி நிலை பெறுத்திய நூல் நிலையத்திற்கும், '*பாண்டியன் புத்தக சாலை*' என்னும் பொதுப் பெயர் சூட்டியமையும் சிறப்பாக நோக்கத் தக்கதாம். 'நல்லறச் செயல் செய்வார் நாட்டம் எத்தகைய விழுமியதாய் விளங்கவேண்டும் ' என்பதற்கு இவையும். 'மதுரைத்தமிழ்ச் சங்கம்' என்னும் பெயரும் இன்ன பிறவும் சான்றுகளாம்.

சேதுபதி உயர்பள்ளியின் ஒரு பகுதியில் தொடங்கிய தமிழ்க்கல்லூரி, பின்னே தனக்கென ஓரிடத்தைப் பெற்று நற்பணியாற்றியது. தமிழ்ச்சங்கத்தின் உறுப்புகள் எல்லாமும் ஓரிடத்தே இருந்து உயர்பணி செய்தலை விரும்பிய பாண்டித்துரைப் பெருமகனார், தம் மாளிகையையே தமிழ்ச் சங்கத்துக்கென வழங்கினார். "மன்னா உலகத்து மன்னுதல் குறித்தோர் தம்புகழ் நிறீஇத் தாம் மாய்ந்தனரே" என்பதற்குக் கண்கண்ட சான்றாகத் தமிழ்ச் சங்க மாளிகை இன்றும் விளங்குகின்றதாம்.

சங்கத்திற்கெனத் தாம் வாழ்ந்த வளமனையையே வழங்கிய பெருமகனார், தம் அவைப் புலவராம் திரு. நாராயண ஐயங்காரைச் சேதுபதி செந்தமிழ்க் கலாசாலைத் தலைமையாசிரியராகவும் அமர்த்தம செய்தார்.

திரு. நாராயணர் மேல் தேவர் கொண்ட பற்று மிகப்பெரிது; அவர் புலமைத் திறத்தை மதித்த பான்மை அதனினும் பெரிது; ஒரு நாள் வெயிலில் நடந்து வந்த களைப்பால் தம் கட்டிலிலே நாராயணர் அயர்ந்து உறங்கினாராக, அவரை எழுப்புதற்குச் சென்ற ஏவலனைத் தடுத்து, கட்டிலின் பக்கல் ஒரு நாற்காலியிட்டு அமர்ந்து, தாமே விசிறி கொண்டு விசிறிக் 'கவரி வீசிய இரண்டாம் காவலராக' விளங்கியவர் பாண்டித்துரை, இவ்வுருக்கமான நினைவுகளை

யெல்லாம் ஒருங்கே கொண்டு, இருக்கும் வரையும் பெருக்கமான பணி செய்தார் நாராயணர்.

நாராயணர் பணியை உடனிருந்து கண்ட மு. இராகவ ஐயங்கார், ''நூற்றுக்கணக்கான மாணவருக்குத் தமிழறிவூட்டி அக்கல்வித் துறையைப் பரவச் செய்து தமிழ்க் குலபதியாக விளங்கியவர் அதன் கலாசாலைத் தலைமைத் தமிழாசிரியராய் இருந்த திரு. நாராயண ஐயங்கார் அவர்களே என்பதை நாம் இங்கே குறிப்பிடத்தகும்'' என்கிறார்.

தமிழ், வடமொழி, மந்திரம், மருத்துவம், சோதிடம், தருக்கம் இன்னபலவற்றில் நாராயணர் சிறந்து விளங்கினார்; போதிக்கும் திறம், எழுத்தாற்றல், ஆராய்ச்சி ஆகியனவும் கொண்டிருந்தார். இவையெல்லாம் அவர் மேற்கொண்ட பணிக்குப் பெருமை சேர்த்தன. நாற்பது ஆண்டுகளுக்கு மேல் சேதுபதி செந்தமிழ்க் கலாசாலைத் தலைமையாசிரியராக விளங்கி அவர் செய்தபணியால், தமிழ்நாடு தமிழறிஞர்கள் பலரைப் பெற்றுச் சிறப்புற்றது. தமிழ் மொழிக்கு ஆக்கங்கள் செய்யவல்ல அறிஞர்களும் சங்கத்தின் வழியே உருவாகி அரிய தொண்டுகள் செய்தனர்.

சங்கக் கல்லூரி ஆசிரியர்களாக விளங்கியவர்களுள் குறிப்பிடத்தக்க பேரறிஞர் அரசஞ் சண்முகனார் ஆவர். மேலும் சுந்தரேசுவரஐயர், கோபாலையர், நல்லசிவன் பிள்ளை, கே. சிவஞானம்பிள்ளை,அப்பனையங்கார், இராமானுசஐயங்கார் என்பாரும் ஆசிரியர்களாக இருந்தனர். இவர்களும் அவரவர் திறங்காட்டிக் கற்பித்ததுடன், செந்தமிழ் இதழில் கட்டுரையும், கவிதையும் வரைந்துளர். சங்கத்து விழாக்களில் பங்கு கொண்டுளர்; தேர்வுப் பொறுப்பாளராகக் கடமை புரிந்துளர், இவர்களுள் பின்னவர் இருவரும் நாராயணருக்குப் பின்னே தலைமையாசிரியராகவும் இருந்தனர் . சங்கம், எண்பது ஆண்டுகளின் முன்னே தோன்றியது. அதனைத் தோற்றுவித்த பெருமக்கள் கொண்ட நல்லதிட்டங்கள் இன்றைக்குடியரசாலும் செய்யப் பெறாவாய் அமைகின்றன. தமிழ் கற்க விரும்புவாரைத் தேடித் தேடிக் கல்லூயில்சேர்த்தனர். அவர்களுக்கு உண்டியும் உடையும் வழங்கினர்; உறைவிடமும் தந்தனர்; வேண்டும் பயன் பொருள்களும், பாடநூல்களும் பரிந்து உதவினர். "ஈன்ற குழவி எடுத்து வளர்க்குறூஉம் சான்றோரும் உண்டு கொல்" என ஈராயிரம் ஆண்டுகளின் முன்னே மதுரை நகர்த் தெருக்களில் வினாவிய வினாவுக்கு ' உண்டு ' என இருபதாம் நூற்றாண்டுத் தொடக்கத்தே மெய்ப்பித்துக் காட்டிய செய்தி இது ! இதன் அருமையை எண்ணுந்தோறும், எண்ணத்தால் சிறந்த அப்பெருமக்களின் சிறப்பு விண்ணேறிப் பறக்கவே செய்கின்றது !

மாணவர்கள் போற்றப் பெற்ற வகைதான் இப்படி என்றால் ஆசிரியர்கள் எப்படிப் போற்றப் பெற்றனர்? திரு. நாராயண ஐயங்கார் 'தம் இல்'லில்' இருந்து தமிழ்ப்பணி செய்ய வேண்டும் எனத் தமிழ்ப்பாண்டித்துரை எண்ணினார். அதனால் 5000 ரூபா வழங்கி, வீடுகட்டிக் கொள்ள வேண்டினார். நாராயணரோ, ஈராயிரத்து ஐந்நூறு ரூபாயில் குடியிருப்பு அமைத்துக் கொண்டார். ' இவ்வளவு போதும் ' என்னும் காலநிலை அது! எஞ்சியதைப் பாண்டித்துரையாரிடம் தந்தார் அப்பெரியவர்! இப்பெரியவர், என்ன செய்தார்? ' தம்இல்' இருக்கும் அப்பெரியவர், 'தமதுபாத் துண்ணச் ' செய்ய விழைந்தார். அதனால் விளைநிலம் வாங்கிக் கொள்ள ஏவினார்! புலவளத்தால் சிறந்த நாராயணர், நிலவளத்தாலும் சிறந்தார். இவர்க்கு மட்டும் தானோ இவ்வுதவி செய்தார் தேவர்?

நோய்முற்றி வயிற்றினுள் நாபியின் கீழ்க் கழலையொப்பத் திரண்டு இருமலமும் வெளிப்படாவண்ணம் தடுத்து ஆவிபோக்க முயன்றது. அக்காலைப் பல சுதேச மருத்தவரிடத்தும் பல ஆங்கில மருத்துவரிடத்தும் சென்று பிணிதீர்த்துக் காத்தல் வேண்டுமெனப் பெரிதும் வேண்டினேன். அவரெல்லாரும் அந்நோய் கருவி கொண்டு சேதிக்கற் பாற்று என்றும், அதுவும் முற்றியபடியான் இனிச் செய்யின் உயிர்க்கேடு செய்யும் என்றும் சொல்லினர். பின்னர்ப் பிறநாடு சென்றாயினும் பிணிதீர்ப்பான் கருதி, யான் அக்காலைச் சேதுபதி கலாசாலையிற் கற்பிக்கும் தொழில் பெற்றிருந்தமையால், மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்து அக்கிராசனாதிபதியும் பாலவனத்தம் ஜமீந்தாரும் உத்தம குணமேருவும் வறியார்க் கொன்றீவதே ஈகையெனக் கொண்ட பெருவள்ளலுமாகிய மகா-ள-ள-ஸ்ரீ பாண்டித்துரைத் தேவரவர்களைக் கண்டு நடந்தன வுரைத்தேன். உடனே அவர்கள் கலாசாலையில் யான் பெற்று வந்த ஊதியத்தை ஓராண்டுவரை, வேலையின்றிப் பெறுமாறு ஆணை செய்தளித்ததூஉம் அன்றி இருநூறு வெண்பொற் காசும் பரிசிலாக அளித்தார்கள். அவர்கள் செய்த பேருதவியை யான் என்றும் மறவேன். கூறுபவர் பெரும் புலவர் அரசஞ்சண்முகனார். அவர்இயற்றிய தொல்காப்பியச் சண்முகவிருத்தியின் முதலாவது பகுதியாகிய பாயிர விருத்தியில் ' நன்றிகூறல் ' பகுதியில் நவில்கின்றார்.

இருபத்தைந்து ஆண்டுகள் பணிமூப்புடையவராக இருந்தாலும் - ஒன்றரையாண்டுக்காலம் மருத்துவ விடுப்புக்கு உரிமையாணை பெற்றவராக இருந்தாலும் - இரண்டு திங்களுக்கு மேல் மருத்துவ விடுப்புப் பெறுதற்கு 'மருத்துவக் கழகக் குழுவின்' ஆணை பெற வேண்டும் என்னும் இன்றை நிலைமை எங்கே? 1905 ஆம் ஆண்டில், பாண்டித்துரையார் செய்த தமிழ்ச்சங்க ஆட்சி நிலைமை எங்கே? எண்ணிப்பார்க்க வேண்டிய செய்தி இது.

கலாசாலையில் நடத்தப் பெற்ற பிரவேசபண்டிதம், பாலபண்டிதம், பண்டிதம் என்னும் மூன்று வகுப்புகளையும், அவ்வகுப்புகளுக்கு நடாத்தப் பெற்ற தேர்வுகளையும், அத்தேர்வுப்பாடத் திட்டங்களையும், அவற்றுக்கு வழங்கப் பெற்ற பரிசுகளையும் பின்னிணைப்புப் பகுதியில் உள்ள தீர்மானங்களில் கண்டு கொள்க.

தமிழ்ச்சங்கத்தின் மூன்றாம் ஆண்டு விழாவின் போது தேர்வுக்குழு 26.5.04 காலையில் கூடியது. அதில் மெட்ரிக், எப்.ஏ.,பீ.ஏ., வகுப்புகளுக்குச் சங்கத்தாரால் நடாத்தப் பெறும் தேர்வுகளுக்கு உ.வே.சாமிநாதையர் முதலாக ஒன்பதின்மர் தேர்வாளராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பெற்றனர். அவர்கள் ஒன்பதின்மர்க்கும் இன்ன வகுப்பு இன்னதேர்வுத் தாள் என்றும் தெரிவு செய்யப் பெற்றன. விடைத்தாள் திருத்துதற்கு உதவித் தேர்வாளராக மூவர் தேர்ந்தெடுக்கப் பெற்றனர். தேர்வு நிகழும் இடங்களுடன் , தேர்வு மேற்பார்வையாளர்களும் அக்கூட்டத்திலேயே முடிவு செய்யப் பெற்றனர். மதுரை, திருநெல்வேலி, திருவனந்தபுரம், திருச்சி, கும்பகோணம், கூடலூர், சேலம், கோயம்புத்தூர் , சென்னை என்பவை தேர்வுமையங்களாகக் கொள்ளப் பெற்றன.

தனித்தமிழ்த் தேர்வுக்குத் தேர்வு அலுவலர்களாகப் பதினைவர் தனியே தேர்ந்தெடுக்கப் பெற்றனர். இப்புலவர்களையெல்லாம் பட்டியலிட்டுக் காட்டுவதாயின் மிக விரிவுறும் என்பதால் அவ்வாறு செய்யப் பெறவில்லை. ஆனால், இதனை மேலோட்டமாக நோக்குவாரும் தமிழ்ச்சங்கம் அந்நாளில் தமிழகமும் ஈழமும் தண்ணிழல் பரப்பித் தமிழ்ப்பணி செய்த சிறப்பினை உணரலாம். தமிழுக்கு நிலைத்த தொண்டு செய்த பெரும்பெரும் புலவர்கள் அனைவரும் சங்க எல்லைக்குள் தங்கித் தனிப்பெரும் தொண்டு செய்த பெருமை பூரிப்பை ஏற்படுத்துதல் உண்மையாம்.

தனித்தமிழ்த் தேர்வுகளுக்கு வகுக்கப் பெற்ற பாடத்திட்டம் மாற்றப்பெற்று 1922 ஆம் ஆண்டு பங்குனித்திங்கள் முதல் நடைபெறும் தேர்வுக்குப் புதுத்திட்டம் ஒன்றை டாக்டர் உ.வே.சாமிநாதையர் அவர்கள் வகுத்துத் தர, அதனைப் பேரவை ஏற்றுக் கொண்டது. அதே பேரவையில் தமிழ்ச் சங்கக் காலசாலை வகுப்புகள் இரண்டு புதிதாகத்தோற்றுவிக்கப் பெற்றன. அவை பாலர் கீழ் வகுப்பு, பாலர் மேல் வகுப்பு என்பன. ஒவ்வொன்றும் ஒன்றரை ஆண்டாக மூன்றாண்டுப் படிப்பாக அவை அமைக்கப் பெற்றன.

பாலர் கீழ் வகுப்பு, மேல் வகுப்பு எனினும் பாடத்திட்டம் எப்படி? தமிழ்ச் சங்கப் பாடத்திட்டத்தின் சிறப்புத்தான் கற்றோர்களால் நன்கு

அறியப் பெற்றதாயிற்றே! அச்சங்கத் தேர்வில் வைக்கப் பெற்ற செய்யுள் இயற்றுதல் என்னும் ஒரு தாள் - பாவும் பாவினமும் இயற்றும் புலமைத்தாள் - இப்பொழுது எந்த மேனிலைத் தேர்வுக்குக் கூட வைக்கப் பெற்றது இல்லையே! அந்நாளிலும் பல்கலைக்கழகப் புலமைத் தேர்வுக்கும் தழுவிக் கொள்ளப் பெற்றதில்லையே!

சகலகலா வல்லிமாலை, சரசுவதி யந்தாதி, கருவை வெண்பாவந்தாதி, மணவாளநாராயணசதகம், இரத்தின சபாபதிமாலை, நாவலர் இரண்டாம் பாலபாடம், நான்காம் பாலபாடம், சூடாமணி நிகண்டு 11, 12 ஆம் தொகுதிகள், நாவலர் இலக்கண வினாவிடை, கணக்கு கூட்டல், கழித்தல், பெருக்கல், வகுத்தல், எண்சுவடி என்பவை பாலர் கீழ் வகுப்புப்பாடத்திட்டம்.

நான்மணிக்கடிகை, ஆசாரக்கோவை, மறைசையந்தாதி, திருவேங்கடத்தந்தாதி, திருவருணைக் கலம்பகம், அமுதாம்பிகை பிள்ளைத்தமிழ், வருசாதி நூலில் முக்கியமானவை. நன்னூல் மூலம், காரிகை மூலம், நாவலர் இலக்கணச் சுருக்கம் என்பவை பாலர் மேல் வகுப்புப்பாடத் திட்டம்.

தமிழ்ச் சங்கத் தேர்வுபற்றி ச. பூபாலபிள்ளை என்பார் பரீக்ஷை என்னும் தலைப்பிட்டுப் பொது, சங்கம், பரீக்ஷகர், மாணவர் என்னும் தலைப்புகளில் ஆய்வுக் கட்டுரை ஒன்றெழுதிச் செந்தமிழில் வெளியாகியுள்ளது (18:343-349) அதில் தமிழ்ச் சங்கத் தேர்வு வினாக்களைக் குறித்து வெளிப்படுத்தியுள்ள ஒரு குறிப்பு நோக்கத்தக்கது.

வெண்பா இயற்றுமுறை ஒருவன் கற்றுளனோ என்று அறிய வேண்டின், யாதானும் ஒரு விஷயத்தின் பேரில் ஒரு வெண்பாவை இயற்றும்படி கேட்கலாம். மேலும், அவனது திறமையை ஊன்றி ஆராய வேண்டுமாயின், அரிய விஷயமொன்றைத் தாமாக நியமித்து அதன் பேரில் இன்னபொருள் அமையஒரு வெண்பாச் சொல் லென்று கேட்பின் போதுமாய் இருக்கும். அங்ஙனஞ் செய்யாமல், திருப்பாற் கடலையும் சேடனையும் சிறப்பித்து ஒரு நேரிசை வெண்பா 'வெண்டிரை' எனத் தொடங்கி 'விழைந்து' எனமுடிய, ஆடு, மாடு என்னுஞ் சொற்கள் மிருகங்களைக் குறிக்காமல் வேறுபொருளில் விரவிவர, ஐந்து சீர் ஈரசைச் சீராகவும் பத்துச்சீர் மூவசைச் சீராகவும் அமைய, ஒற்றுவிரவாமல் பாடுக எனப்பணிப்பின் ஐயகோ! இளம் மாணவர் என்னதான் செய்குவர்! எனக்கூறி இரங்குகிறார். இவ்விரங்குதல் அக்காலத்தில் தமிழ்ச்சங்கத் தனித்தமிழ்த் தேர்வுக்குக் கேட்கப் பெற்ற வினாவின் கடுமையைக் காட்டும் ஒரு சான்றாகும்.

இத்தகைய கடுந்தேர்விலும் வெற்றி கொண்டு முதன்மையுற்றும், தங்கத்தோடாவுற்றும் சிறந்தோர் எத்தகைய உழைப்பாளர்கள் என்பதைக் கூறவேண்டியதில்லை. நுனிப்புல் மேய்வார் நெருங்கவும் ஒண்ணாதது பண்டிதத் தேர்வு என்க.

பண்டிதத் தேர்வு எழுதும் மாணவர்க்குப் பயன்படும் என்னும் கருத்தால் முத்தேர்வுகளின் வினாக்களும் முழுமையாகச் செந்தமிழில் வெளியிடும் வழக்கமுண்மை வெளிப்படுகின்றது. செந்தமிழில் பதினெட்டாம் தொகுதியில் (1920) ஐந்தாம் பகுதியில் பண்டிதர்தேர்வு வினாத்தாள்களும், ஆறாம் பகுதியில் பாலபண்டிதர் தேர்வு வினாத்தாள்களும், ஏழாம் பகுதியில் பிரவேசபண்டிதர் தேர்வு வினாத்தாள்களும் அச்சிடப் பெற்றுள.

பண்டிதர் இலக்கணம் 1, இலக்கணம் 2, இலக்கியம்1, இலக்கியம்2, வசனமும் தருக்கமும், செய்யுளியற்றல், வியாசம் என்பவற்றை முறையே, உ.வே.சாமிநாதையர், இரா. இராகவஜயங்கார், இரா. சுப்பிரமணியக்கவிராயர், தி.த. கனகசுந்தரம்பிள்ளை, அ.குமாரசாமிப் பிள்ளை, வெ. ப. சுப்பிரமணிய முதலியார், மு. இராகவையங்கார் என்பார் குறித்துளர். பாலபண்டிதர் வினாத்தாள்களை முறையே இ.வை. அனந்தராமையர், ந.மு. வேங்கடசாமி நாட்டார், ரெ. அப்புவையங்கார், மு. கதிரேசச்செட்டியார், அ. கந்தசாமிப்பிள்ளை, சு. அரிகர ஐயர், வி. முத்துசாமி ஐயர் என்பார் குறித்துளர். பிரவேசபண்டிதர் தேர்வு வினாத்தாள்களை முறையே அ. கோபாலையர், மு. கோபாலகிருட்டிணமாசாரியார் ஆ. கார்மேகக்கோனார், ரெ. இராமையங்கார், மு.ரா.அருணாசலக்கவிராயர், திருஞான சம்பந்தக்கவிராயர் , ச. பூபாலப்பிள்ளை என்பார் குறித்துளர். இவ்வாறு பி.ஏ. முதலிய தேர்வு வினாத்தாள்களும் முழுதுற அச்சிடப் பெற்றுள. படித்த பாடத்தை மாணவர்கள் தாம் தாமே ஆராய்ந்து கொள்வதற்கும், தேர்வுக்குத் தம்மை அணியப்படுத்திக் கொள்வதற்கும் இம்முறை வாய்ப்பாம். தேர்வு வினாவிடைகளை அச்சிட்டு விற்பனையைப் பெருக்கிக் கொள்ள முந்தும் செய்தித்தாள்கள் மலிந்துள்ள இக்காலநிலையில், அறுபது ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே தமிழ்ச்சங்கம் மேற்கொண்ட அரிய கடைப்பிடி தெளிவாகாமற் போகாது.

1935 ஆம் ஆண்டில் பண்டிதர் முத்தேர்வுப் பாடத்திட்டங்களும் மாற்றியமைக்கப் பெற்றன. 1953 இல் தேர்வு அமைப்பாளர் என்னும் பதவியமைப்பு ஏற்படுத்தப் பெற்றுளது. தேர்வு அமைப்பாளராகத் திரு. கி. பழனியப்பன் அவர்கள் திகழ்ந்தனர். பின்னர்ப் பேராசிரியர் சி. இலக்குவனார் அவர்களும் தேர்வுக் குழுத்தலைவராக இருந்து அணி செய்துள்ளனர்.

1934 ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்டு திங்கள் 15 ஆம் நாள் (பவஆடி31) தமிழ்ச்சங்கப் பேரவை கூடியது. அதில் நாவலர் ச. சோமசுந்தர பாரதியார், தேர்வு தொடர்பான ஒரு தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்தார். அதனைத் திரு. வெ. ப. சுப்பிரமணியமுதலியார் வழி மொழிந்தார். அத்தீர்மானம்: "இச்சங்கத் தனித்தமிழ்ப் பரீக்ஷைகளில் இப்போதுள்ள படியே ஏழுபாட வினாப் பத்திரங்கள் இருக்க வேண்டும் என்றும், ஆனால், அவைகளை இலக்கண வினாப் பத்திரம்2, செய்யுளியற்றல் வினாப் பத்திரம்1 ஆக மூன்று வினாப்பத்திரங்களும் முதல் வகுப்பும், செய்யுட்பாட இலக்கிய வினாப்பத்திரம்2, வசனபாட வினாப்பத்திரம்1, வசனக்கட்டுரை வினாப்பத்திரம்1 ஆக நான்கு வினாப் பத்திரங்களும் இரண்டாவது வகுப்புமாக இருவகுப்பாக வைத்து, தனித் தனி ஏழு வினாப் பத்திர விடைகள் சம்பந்தமாயும் 25% அம்சமும், ஒவ்வொரு வகுப்புக்குள்ள பத்திரங்களின் மொத்தத்தில் $33^1/_3$% அம்சமும், இருபெரு வகுப்புக்கும் சேர்ந்து மொத்தத்தில் 40% அம்சமும் வாங்குபவர்களே தேர்ந்தவர்களாகக் கருதப்படுவார்கள் என்று தீர்மானிக்கலாயிற்று "

தனித் தமிழ்த் தேர்வுத் திட்டத்தை வகுத்துச் செவ்வையாகத் தமிழ்த் தொண்டில் தலைப்பட்ட சங்கத்தார், அத்தேர்வின் தகுதியைப் பெருக்குதற்கும், பயில்வார் ஊக்கத்தை உந்துதற்கும் திட்டமிட்டுப் பரிசும் பாராட்டும் வழங்குதலைத் தொடக்கமுதலே கைக் கொண்டனர். அப்பரிசுத் திட்டமும் சங்கத்தையே முற்றும் சார்ந்து இராவண்ணம் வளமிக்க உளத்தோரால் தத்தம் பொறுப்பில் எடுத்துக் கொள்ளப் பெற்றமை குறிப்பிடத்தக்கதாம்.

25.5.1904 இல் நிகழ்ந்த சங்க ஆய்வுக் குழுவில் தவத்திரு மறைமலையடிகள் முதலிய பத்தொன்பது பேரறிஞர்களும் சங்கத்து உறுப்பினர்களும் கூடியிருந்தனர். பாண்டித்துரை தலைமை ஏற்றிருந்தார். அப்பொழுது மதுரை மாவட்டம் இளையான்குடி எம்.கே.எம். அப்துல் காதிறு ராவுத்தர் சங்கத் தேர்வுகளில் ஒன்றாகிய பிரவேசபண்டிதத் தேர்வுக்குரிய இரண்டாம் பரிசாகிய ரூபா முப்பதையும் அளிக்க ஏற்றுக் கொண்டார். இராமநாதபுரம் பிரிவு சமீந்தார் முத்துத் துரைசாமித் தேவர் பிரவேச பண்டிதத் தேர்வின் மூன்றாம் பரிசாகிய ரூபா இருபதையும் வழங்க ஏற்றுக் கொண்டார். ஆங்கிலக் கல்லூரித் தேர்வுகளுள் ஒன்றாகிய மெட்ரிக்குலேசன் தேர்வின் நான்காம் பரிசாகிய ரூபா பதினைந்தைத் தர, டி.சி.சீநிவாசையங்கார் முன் வந்தார். ஆங்கிலக் கல்லூரி பி.ஏ. வகுப்பின் முதற் பரிசாகிய ரூபா ஐம்பது பெறத்தக்க தங்கப்பதக்கத்தையும், தனித் தமிழ்த் தேர்வுகளுள் பிரவேச

பண்டிதத்தேர்வின் முதற்பரிசாகிய ரூபா ஐம்பது பெறத்தக்க தங்கப்பதக்கத்தையும் பாண்டித்துரைத் தேவர் ஏற்றுக் கொண்டார். இம்மரபு பின் வருவோராலும் போற்றப் பெற்றது. கோவை வழக்கறிஞர் திரு. ப. வெங்கடாசலமுதலியார் 28.5.1923 இல் எழுதி வைத்த அறக்கட்டளையில், மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத் தேர்வில் சிறந்த மாணவர்க்குப் பரிசு அளிப்பதற்காக ஆண்டுதோறும் ரூபா இருபத்தைந்து உதவி வர வேண்டுமெனத் திட்டப் படுத்தியுள்ளார். இதனை 1923 டிசம்பர் 25 இல் கூடிய செயற்குழுத் தீர்மானத்தால் அறிந்து கொள்கிறோம் (செந்தமிழ் 22:79). தேவகோட்டை வழக்கறிஞர் டி.வி. கிருட்டிணையங்கார் ரூ 1001 வைப்புநிதியாக வழங்கி, சங்க ஆங்கிலத் தமிழ்த் தேர்வில் பி.ஏ. வகுப்பு இரண்டாம் பரிசைத் திரு. டி.சி. சீனிவாசையங்கார் பெயரால் தங்கப்பதக்கமாக வழங்க உதவினார். இதனை 17.9.36 இல் நாகநாத சேதுபதி தலைமையில் இராமநாதபுரத்தில் கூடிய தமிழ்ச்சங்கச் செயற்குழுக் கூட்டத்தீர்மானத்தால் அறிகிறோம். (செந்தமிழ் 33:340) இவ்வாறு, பிறர்க்கென முயலும் பெருந்தகையர் சீரால் சங்கப்பணி தளர்வின்றி நடந்தது என்பது விளங்குகின்றது.

தமிழ்வளர்ச்சியில் கருத்துடைய சங்கம், பிற இடங்களில் நடாத்தப் பெற்ற தமிழ்க்கல்லூரி மாணவர்களின் தேர்ச்சியை மதிப்பிடுதலிலும், அக்கல்லூரி நடாத்துவார்க்குக் கருத்துரை வழங்கி ஏற்றம் பெறுவித்தலிலும் ஈடுபட்டு இருந்தது என்பதும் இவண் குறிப்பிடத்தக்கது.

புதுக்கோட்டையைச் சார்ந்த கோனாப்பட்டு நகரத்தில் தமிழ்கற்கும் மாணவர்களுக்கெல்லாம் இலவசமாய்க் கற்பிக்குமாறு அந்நகரத்தாரால் கற்பக விநாயகர் கலாசாலை என்னும் ஒரு தமிழ்க்கல்லூரி தோற்றுவிக்கப் பெற்று நன்றாக நடைபெற்று வந்தது. அக்கல்லூரிக் கட்டிடத்தில் ஞானசம்பந்த நற்சபை என்னும் பெயரிய தமிழ்ச்சங்கமும் அமைக்கப் பெற்றுச் சிறப்பாக நடைபெற்று வந்தது. அத்தமிழ்ச்சங்க மாணவர் திறனை மதிப்பிட்டு அறிதற்காக மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கச் செயற்குழு தமிழ்ச்சங்கக் கலாசாலைத் தலைமையாசிரியரை அனுப்பி வைத்தது. அவர் அங்குச் சென்று ஆய்வு நடாத்தி அருங்கருத்துகள் வழங்கியுள்ளார். (செந்தமிழ் 13:126) கோனாப்பட்டு சு.மு.முருகப்பச் செட்டியார், தமிழ்ச்சங்கம் மூன்று திங்களுக்கு ஒருமுறை ஆய்வு நடாத்தி உதவ வேண்டுமென்று 6-10-1914 இல் வேண்டிக் கொண்டபடி சங்க ஆட்சிக்குழு தீர்மானித்து இந்நடவடிக்கை எடுத்தது.

இனி, ஒல்லும் வகையால் அறவினை ஓவாதே செல்லும் வாயெல்லாம் செயல் என்பதற்கு ஏற்பச் சங்கம் செயலாற்றியது. சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தார், தேர்வுக்கு என ஏற்படுத்திய பாடநூலில் பிழைகள் பல இருந்தன. அவற்றை அவ்வப் போது சங்கப் புலவர்கள், அரசுக்கும், பல்கலைக் கழகப்பாடநூல் குழுவுக்கும் நினைவூட்டித் திருத்தம் செய்வித்துள்ளனர். அப்பணியைச் செய்தற்குச் சங்கத் தலைவர் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டிய முயற்சிபற்றியும் தீர்மானித்துள்ளனர். (செந்: 13:428) இவ்ற்றையெல்லாம் நோக்க அந்நாளில் தமிழ்ச் சங்கம் மேற்கொண்டிருந்த மொழிப் பாதுகாப்பு நன்கு புலப்படும்.

சங்கத் தனித் தமிழ்த் தேர்வு. ஆங்கிலத் தமிழ்த் தேர்வு என்னும் இருவகைத் தேர்வாலும் சிறந்து, நிலைத்த தமிழ்த் தொண்டு செய்தோர் பட்டியல் நெடிதாகும். தமிழுக்கெனக் கல்லூரியும், பாடத்திட்டமும், தேர்வும் தொடங்கிய முதல் அமைப்பே இச்சங்கம் ஆகலின், இந்நாளைத் தமிழ்ப் புலமையர் எந்நிலையர், எத்தகுதியர் எனினும் அவர்க்கெல்லாம் மூலவராக விளங்கியவர் தமிழ்ச் சங்கப் பண்டிதர் ஒருவரே என்பதைத் திட்டமாகக் கூறிவிடமுடியும்! ஆகலின் அவரையெல்லாம் சுட்டுதல் வேண்டா. எனினும், சிலரையேனும் சுட்டுதல் கடமையெனக் கொள்வோம்.

சு. அரிகர ஐயர், சு. அருளம்பலனார், அன்புகருணையானந்தா, இரா. இராசகோபலையங்கார், இராசக்கண்ணனார், வ.சு. இராசையனார் இராமசுப்பிரமணிய நாவலர், லெப.கரு. இராமநாதன் செட்டியார், மீ.பொன். இராமநாதன் செட்டியார், தி. இராமானுசன், இராமையங்கார், இலட்சுமி நரசிம்மன், ஐயன் பெருமாள் கோனார், அ. கந்தசாமிப்பிள்ளை, மீ. கந்தசாமிப்புலவர், கந்தசாமியார், கனகராசையர், கூர்மாவதாரக் கோனார், டி.வி.கோபாலன், சங்குப்புலவர், இல. சண்முகசுந்தரம், சிவசுப்பிரமணிய ஐயர், தேவநேயப்பாவாணர், நடேசகவுண்டர், நயினார் முகமது, நாராயணசாமி, முத்துசாமிப்புலவர், முத்துவேங்கடாசலம், நா. பார்த்தசாரதி, புருசோத்தம நாயுடு, பூவராகம் பிள்ளை, வீரராகவஐயங்கார், வேங்கசாமி நாட்டார் என்பார் தனித்தமிழ்த் தேர்வில் தேறிச் சிறப்புற்றோர். இத்தகையர் பன்னூற்றுவர் என்பது அறிந்ததே. இவர்களுள் இத்தமிழ்ச் சங்கத் தேர்வுப் பயனை ஒருவர் உரைப்பது கேட்போம்:

அன்று ஆங்கிலப் பற்றாளனாகவும் பேச்சாளனாகவும் மாணவர் (ஆங்கில) இலக்கியமன்றச் செயலாளனாகவும் இருந்ததனால், ஆங்கில இலக்கியத்தைக் கரைகாணவும், ஆக்கசுப்போர்டு (oxford) என்னும்

எருதந்துறையிற் பணி கொள்ளவும் விரும்பினேன். ஆயினும், இறுதியில் தமிழ் கற்றதினாலும், இசைப்பாட்டும் செய்யுளும் இயற்றி வந்ததனாலும், இசைத்தமிழ்ப் பித்தனானதனாலும், நான் அறியாவாறு இறைவன் என் மனப்பாங்கை மாற்றியதனாலும் நான் கற்ற ஆம்பூர்ப் பள்ளியிலேயே, அஃது உயர்நிலைப் பள்ளியாக வளர்ச்சியுற்றிருந்த போது உதவித்தமிழாசிரியனாக 1921 ஆம் ஆண்டில் அமர நேர்ந்தது. அதன்பின் அப்பதவிக்கும் தலைமைத் தமிழாசிரியப் பதவிக்கும் முழுத் தகுதி பெறுமாறு 1924ஆம் ஆண்டு மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கப் பண்டிதத் தேர்வெழுதித் தேறினேன். அதனால் எழுந்த செருக்கினாலும் தமிழ் வெறியினாலும், ஆங்கிலத்தை அறவே புறக்கணித்து நான் ஆங்கிலம் பேசக் கூடாது என்றும் பிறர் பேசின் செவிமடுக்கக் கூடாது என்றும் சூளிட்டுக் கொண்டேன். அம்மயக்குப் பத்தாண்டு தொடர்ந்தது. அதனால் தமிழாராய்ச்சியில் ஆழ முழுகித் தமிழின் அடிமட்டத்தைக் கண்டேன். ஆயினும், ஆங்கிலப் பேச்சாற்றலை இழந்து விட்டதனால் ஆங்கிலப்பட்டம் பெறும்வரை கல்லூரியுள் கால் வைக்க முடியாது போயிற்று. அதனால் பதவியுயர்வும் பொருளியல் முன்னேற்றமும் இல்லாது போயின. (தாமரைச் செல்வர் வ.சு. பவளவிழாமலர்.21)

பண்டிதத் தேர்வு தமிழ்ச்செருக்கு, தமிழ்வெறி, தமிழ் ஆராய்ச்சியில் ஆழமுழுகி அடிமட்டம் காணும் கூர்ப்பு ஆகியவற்றை உண்டாக்கியது வீணாகிப் போகிவிடவில்லை. "தமிழே உலக முதன்மொழி" என்பதை நிலை நாட்டிய **மொழி ஞாயிறு தேவநேயப் பாவாணர்** உரை இதுவாம்! அவரை உருவாக்கிய பெருமை சங்கத்திற்கு உண்டு என்றால், அவர் உருவாக்கிய படைப்புகளுக்கெல்லாம் மூல பண்டாரமாக (கருவூலமாக) இருந்தது சங்கந்தானே! இப்படியே சங்கப் புலமையாளர்கள் படைப்பெல்லாம் பட்டியலிட்டால், **"இருபதாம் நூற்றாண்டுத் தமிழ் இலக்கிய உறையுளாக இலங்கிய இடம் சங்கமே"** என்ற முடிவுக்கு வரநேரும்.

சங்கம் தொடங்கிய முதல் ஆங்கிலத் தமிழ்த் தேர்வில் பி.ஏ., வகுப்பில் முதல் நிலையில் முதல்வராகத் தேறி 50 ரூபா பரிசும் சான்றிதழும் பெற்றவர், தணிகைமணி வ.சு.செங்கல்வராயபிள்ளை அவர்கள் ஆவர். ஒரு பல்கலைக்கழகம் செய்யும் பணியைத் தனியே நின்று தேவார திருவாசக திருக்கோவை நூல்களுக்கு ஒளிநெறியும் ஒளிநெறிக் கட்டுரைகளும் வகுத்து, அப்பணிச் சிறப்புக்காக மதுரைப் பல்கலைக்கழகத்தால் டாக்டர் பட்டம் வழங்கப் பெற்றவர் அவர். இன்னும் திரு. வையாபுரிப்பிள்ளை, இரா. பி. சேதுப்பிள்ளை முதலியவர்களும் இச்சங்கத் தேர்வில் சிறந்து தேறிப் பரிசும் பாராட்டும் சான்றிதழும் பெற்றவர்களே. ஆதலின் இவற்றை எல்லாம்

எண்ணியே சங்கஞ் செய்த பணியை மதிப்பிடுதல் வேண்டும் என்பதாம்.மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கம் தனித்தமிழ்ச் தேர்வு தொடங்கி இருபத்தைந்து ஆண்டுகள் கடந்த பின்னரே, சென்னைப் பல்கலைக் கழகம் தனித்தமிழ் வித்துவான் தேர்வைக் கொணர்ந்தது. அதன் பின்னர்ப் புலவர் கல்லூரிகள் பல தோன்றின; அண்ணமலைப் பல்கலைக் கழகம் சார்ந்த " மீனாட்சி கல்லூரி "யும் தமிழ்ப்புலவர்களை உருவாக்கியது. கல்லூரிகளிலும் தமிழ் இளங்கலை முதுகலைப் படிப்புகள் வந்தன; புலவர்களும் முதுகலைப்பட்டம் பெற்றவர்களும் முனைவர்களும் பெருகினர்; இந்நிலையில் தமிழ்ச்சங்கம்,தான் தோற்றுவித்த பண்டிதத் தேர்வை நடாத்துவதுடன், பல்கலைக்கழக உதவியுடன் கூடிய புலவர் கல்லூரியையும் தோற்றுவித்து நடாத்தியது. ஆதலால், தமிழ்ச் சங்கச் சார்பில் அமைந்த கிளை நிறுவனங்களுள் ஒன்றாகச் செந்தமிழ்க் கல்லூரி விளங்கலாயிற்று. பின்னர்க் காலச் சூழலாலும், வேலையின்மை இக்கட்டாலும், பண்டிதத் தேர்வு பெற்றோர்க்கு வேலைவாய்ப்பு இன்மையை அரசு வெளியிட்டது. பண்டிதத் தேர்வும் நிறுத்தப் பெறலாயிற்று.

செந்தமிழ்க் கல்லூரி தொடங்கிய வரலாற்றை, அந்நாள் தமிழ்ச் சங்கத்தலைவர் திரு. பி.டி.இராசன் அவர்கள் 14-8-58-இல் நிகழ்ந்த செந்தமிழ்க் கல்லூரி மாணவர்கள் கூட்டத்தில் பேசும் போது, திரு. பாண்டித்துரைத் தேவர் அவர்களால் நிறுவப்பட்ட இத்தமிழ்ச் சங்கத்திலே பல்கலைக் கழகத்தைச் சேர்ந்த ஒரு தமிழ்க் கல்லூரி இருக்கவேண்டும் என்ற எண்ணம் எமக்கு உண்டாயிற்று. அதனால், டாக்டர் திரு. இலக்குமணசாமி முதலியார் அவர்களை நெருங்கிக் கேட்டோம். அவர்களுடைய நல்லெண்ணத்தாலும் ஆர்வத்தாலும் எமது குறிக்கோள் நிறைவேறிற்று என்று கூறியுள்ளார்கள், தமிழ்ச் சங்கம் தளர்வுற்ற காலையில் அதனை நிலை பெறுத்தியவர்கள் இருவர் என்பதைக் குறிப்பிட வேண்டும். அவர்களுள், தமிழ்ச் சங்கத்தைத் தோற்றுவித்துக் காவல் குழவி கொள்பவரின் ஓம்பிய பாண்டித்துரைத் தேவர் 1911 இல் மறைந்ததும், தளர்ச்சிப் பொழுதில் ஊன்றி நின்று உயரிய உழைப்பால் நிலைபெறுத்திய டி.சி. சீனிவாசையங்கார் ஒருவர்; அச்சீனிவாசர், 1951 இறுதியில் மறைந்ததும் ஆட்டங் கண்ட சங்கத்தை நிலைப்படுத்திய பி.டி. இராசன் மற்றொருவர்! மற்றும், செந்தமிழ்க் கல்லூரியின் பணியை நினைக்கும் போது இவர்களுடன் திருவாளர்கள் கி. பழனியப்பன் , வி. சண்முக சுந்தரம் ஆகியோர் பணிகளும் நினைவு கூரத்தக்கனவாம்.

செந்தமிழ்க் கல்லூரியைச் சீருற நடாத்துதற்கு 10-6-73 இல் தனியொரு குழு அமைக்கப் பெற்றது. அதன் தலைவர் திரு. எம். சங்கரபாண்டியனும், தாளாளர், திரு. எம். தனுக்கோடி பாண்டியனும் ஆவர். திருவாளர்கள் டி.பி.எம்.பெரியசுவாமி, டி.ஏ.தெய்வசிகாமணி, கே. கந்தசாமி, என்.எஸ். முத்துமலைச்சாமி, வே.இ.பரசுராம், இரா. வே. நாராயணன், வி.சி. சீனிவாசன் ஆகியோர் உறுப்பினர்களாக உளர். பல்கலைக்கழக நியமன உறுப்பினராகத் திரு. முத்தரசு உள்ளார்.

9

செந்தமிழும் நூல் வெளியீடுகளும்

சுபகிருது ஆண்டு கார்த்திகைத் திங்களில் செந்தமிழ் தொகுதி-1, பகுதி-1, வெளியிடப் பெற்றது (1903). ஆனால் பிலவ ஆண்டு ஆவணித்திங்களில் (1901) சங்கம் தோன்றிய போதே, நூல்களும் இதழ்களும் வெளியிடுதற்கு வாய்ப்பாகத் 'தமிழ்ச்சங்க முத்திராசாலை' என்னும் பெயரில் அச்சகம் நிறுவுதல் திட்டம் சங்கத்திற்கு இருந்தது. அவ்வச்சகம் நிறுவப் பெற்றதும் திட்டமிட்டவாறு, இதழ் தொடங்கியது. தொடங்கிய இதழுக்குச் சூட்டப் பெற்ற பெயர் 'செந்தமிழ்' என்பது. தோற்றுவித்தோர் நோக்கு , எத்தகைய செவ்விது என்பது இப்பெயர் சூட்டானே நன்கு விளங்கும். இதனை மேலும் விளங்கிக் கொள்ள அந்நாளிலும், அதற்கு முன்னரும் நடைபெற்ற இதழ்களின் பெயர்களை அறிதல் துணையாம்.

உதயதாரகை (1841) தற்போதகம் (1848) தேசோபகாரி (1860) தத்துவபோதினி (1893) ஜனபோதினி (1870) சத்தியவர்த்தமானி (1870) நற்போதகம் (1370) உபாத்தியாயர் (1887) சத்திய தூதன் (1887) மாதர் மித்திரி (1887) ஸ்ரீலோகரஞ்சனி (1887) பெண்மதி போதினி (1891) விவேக சிந்தாமணி (1892) ஞானபானு (1894) மாணவர் போதகம் (1895) மாதர்மனோரஞ்சனி (1899) விவேக பானு (1900) ஜனப்பிரியன் (1900) விநோதசித்திரப்பத்திரிகை (1900) – இவற்றுள் எந்த ஓர் இதழின் பெயராவது செந்தமிழாக உள்ளதா? செந்தமிழில் பெயர் கொண்டு வெளிவந்த முதல் இதழ் செந்தமிழே! அதன் பின்னரே 1923 இல் 'செந்தமிழ்ச் செல்வி'யும் 1925 இல் 'தமிழ்ப் பொழிலும்' வெளிவந்து இன்று வரை தமிழ்த் தொண்டு செய்து வருகின்றன. 'தென்மொழி' இதழ் தனித்தமிழை முன்வைத்தே தோன்றி அதற்கெனவே பணி செய்து வரும் இதழாகும். இத்தகைய தமிழ்ப்பணி கருதிய இதழ்களுக்கு வழிகாட்டிய முழுப்பெருமையும் செந்தமிழுக்கு உரியதேயாம்.

செந்தமிழின் உள்ளுறை யாது? இது காறும் அச்சிடப் பெறாத செந்தமிழ் நூல்களும் 1) தமிழ்நாட்டுப் புராதன சரிதங்களும் சாஸனங்களும் 2) வடமொழியினும் ஆங்கிலத்தினும் தமிழிற்கு வேண்டுவனவாகக் கருதப்படும் நூன்மொழி பெயர்ப்புக்களும் 3) தமிழின் அருமைபெருமை அடங்கிய விஷயங்களும் தமிழாராய்ச்சியைப்

பற்றியனவும் தமிழ் வளர்ச்சிக்கு வேண்டுவன பிறவும் 4) இதன் வாயிலாக வெளிவரும். செந்தமிழின் உள்ளுறை இவ்வாறு முதல் இதழிலேயே இதழாசிரியரால் வகுத்துரைக்கப் பெற்றது. இவ்வுள்ளுறையை உண்மையுரையாகச் செந்தமிழ் நிலைநாட்டியது.

1938 ஆம் ஆண்டில், செந்தமிழ் இதழைப்பற்றி ஆராய்ச்சித் துறைத்தலைவர் ஒருவர் கூறுகிறார்: தமிழ்க்கல்வியிலும் தமிழாராய்ச்சியிலும் பேரவாக் கொண்ட தமிழ் மக்கட்கு உறுதுணையாய் நின்றது செந்தமிழ்ப் பத்திரிகையாம். ஒவ்வொரு மாதத்துப் பத்திரிகையிலும் அது வரை அறியாத அரிய விஷயங்களைக் குறித்துச் சிறந்த கட்டுரைகள் பல வெளிவந்து கொண்டே இருந்தன. பத்திராதிபர் எழுதியனவெல்லாம் தமிழ் மணமும் ஆராய்ச்சி நலமும் செறிந்து விளங்கின; கற்பார்க்குப் பெருவிருந்தாய் அமைந்தன; ஒவ்வொரு மாதமும் செந்தமிழ் எப்போது வெளிவருமென்று பேராவலோடு தமிழன்பர்கள் எதிர்பார்த்த வண்ணமாய் இருந்தார்கள். தமிழ் நாட்டுப் பெரும் பேராசிரியனாய் அமைந்து தமிழ்மக்கள் வீடுதோறுஞ்சென்று தமிழ்க்கல்வி நலத்தை அவர்கள் நுகரும்படி செய்துவந்த பெருமை செந்தமிழ்ப் பத்திரிகைக்கே உரியதாய் இருந்தது (ஆராய்ச்சித் தொகுதி பேரா. வையாபுரிப்பிள்ளை, முகவுரை)

இச் செந்தமிழ், இப்பொழுது எழுபத்தைந்தாம் தொகுதியாய் இயல்கின்றது. இவ்வெழுபத்தைந்து தொகுதிகளை முற்ற முடிய ஒருவர் கற்பார் எனின், புலத்துறையில் அவர்க்கு இணையொருவர் வாய்த்தல் அரிது. எத்துணை எத்துணைத் துறைகளில் எல்லாம் எழில்பெறத் தன் ஆற்றலைப் பரப்பியுள்ளது செந்தமிழ்! செந்தமிழைத் தொகுதிவாரியாகவும், பொருள்வாரியாகவும், துறைவாரியாகவும், பிரித்துத் தனியொரு தொகுதி வெளிப்படுமாயின் அத்தொகுதியை மூலப்பொருள் திறவுகோலாய்க் கொண்டு எத்துணையோ முனைவர்கள் தம் ஆய்வுக்குப் பயன்படுத்தக்கூடும். இத்தகைய செந்தமிழ்ச் சீர்மையை முதல் தொகுதி ஒன்றை மட்டில் எடுத்துக் கொண்டு நாம் ஆய்வோம்.

செந்தமிழ் தொடங்கிய நாளில் அதன் ஆசிரியராக இருந்தவர் இரா. இராகவ ஐயங்கார்; துணையாசிரியர் மு. இராகவ ஐயங்கார்.

ஒவ்வோர் இதழும் 64 பக்கங்களுக்குக் குறையாமல் 80 பக்கங்களுக்கு மிகாமல் வந்துள்ளது.

இதழாசிரியர்கள் இருவருடன், திருவாளர்கள் சி. இலக்குமணப் போற்றி, சி. கணேசையர், நா. கதிரைவேற்பிள்ளை, வி. கனகசபைப்பிள்ளை, குப்புசாமி முதலியார் கல்குளம், அ.குமாரசாமிப்பிள்ளை, குலாம் காதிறு நாவலர், து.அ. கோபிநாதராவ், அ.சண்முகம்பிள்ளை, எஸ்.சாமிநாதையர், டி.சி. சீனிவாசையங்கார், தி.ஈ. சீனிவாசாசாரியார், சே. சுப்பிரமணியக் கவிராயர் வி. கோ. சூரிய நாராயண சாத்திரியார், காசிவாசிசெந்திநாதையர், தேவநாதாச்சாரி, ச.ம. நடேச சாத்திரி, சே. ப. நரசிம்மலு நாயுடு, அ. நாராயணசாமி ஐயர், எஸ். நாராயணசாமி ஐயர், திரு.நாராயணஐயங்கார், பி. பாண்டித்துரை, பால்வண்ண முதலியார், மலைநாட்டுவாசி, ஆ. முத்துத்தம்பிப்பிள்ளை, வெள்ளியந் திருமலைகிழார் ஆகியோர் தம் ஆராய்ச்சிப் படைப்புகள் இத்தொகுதியில் இடம் பெற்றுள.

இப்படைப்புகள் இதழ் தொடங்குங்கால் வகுத்துக் கொள்ளப் பெற்ற நோக்கங்களை நிறைவேற்றுமாறு அமைந்தனவோ எனின், முற்றாக அவ்வாறே அமைந்தன என்பதே மறுமொழியாம். அவற்றை முறையே அறிவோம்.

1. அச்சிடப் பெறாத நூல்கள் வெளியிடுதல் :

மாறன் பொறையனார் அருளிச் செய்த **ஐந்திணை ஐம்பது** மூலமும் உரையும், குணவீர பண்டிதர் இயற்றிய **நேமிநாதம்** மூலமும் உரையும், மதுரைத் தமிழாசிரியர் மகனார் பூதஞ்சேந்தனார் அருளிச்செய்த **இனியது நாற்பது** மூலமும் உரையும், பொன்னவன் இயற்றிய **கனாநூல்** மூலம் , திருக்குருகூர் சிறிய இரத்தின கவிராயர் இயற்றிய **புலவராற்றுப்படை** மூலம் ஆகிய நூல்கள் முதல் தொகுதியில் அச்சிட்டு முடிக்கப் பெற்றுள. ***குண்டலகேசி, வளையாபதி*** என்னும் காவியங்கள் இரண்டனுள்ளும் கிடைக்கும் பாடல்கள் தொகுத்து ஆய்வுக் குறிப்புடன் வெளியிடப் பெற்றுள. அவிரோதி ஆழ்வார் இயற்றிய திருநூற்றந்தாதி மூலமும் உரையும் இத்தொகுதி எட்டாம் பகுதியில் தொடங்கப்பெற்று இரண்டாம் தொகுதி முதல் பகுதியில் நிறைவுறுகின்றது. இவை சங்கத்துப் பாண்டியன் புத்தகசாலையில் தொகுத்து வைக்கப் பெற்ற ஏட்டுச் சுவடிகளைக் கொண்டு ஆராய்ந்து அருங்குறிப்பும் எழுதி வெளியிடப் பெற்றவையாம்.

செந்தமிழ், திங்கள் இதழாக இருப்பினும் நூல்களைப் பகுதி பகுதியாக வெளியிட்டு வரும் மரபினைமேற் கொண்டது. அப்பணியை இதழ் அளவுக்கு நிறுத்தாமல் நூலாக்கத்திற்குத் தக்கவாறு, அதற்குத் தனித் தொடர் பக்கம் தந்தது. அத்தொடர்களைத்தனியே பிரித்து அட்டைக்கட்டி விடின் தலைப்புப்

பக்கம், முன்னுரை, நூல், பாடல் முதனினைப்பு இன்னவெல்லாம் முறையே அமைந்து அத்தொகுதி உள்ளுறையை ஒழுங்குறக் காட்டவும் வாய்த்தது. நெடிய தனிக் கட்டுரைகளுக்குத் 'தொடரும்' என்னும் குறிப்பும், இத்தனாம் பக்கத்தொடர்ச்சி என்னும் குறிப்பும் உண்மை போல நூல் பகுதிக்கு இன்மையும் சிறப்பாகக் குறிக்கத்தக்கதாம். ஆக, இதழ்வாங்குவோர் நாளடைவில் சில நூல் தொகுத்துக் கொள்வதற்கும் இத்திட்டம் வாய்ப்பாயிற்று.

இனிச் சங்கப்புலவர்களைக் கொண்டு சங்கச் சுவடிகளை ஆய்ந்து வெளியிடுவது ஒருபாலாக ஒருபால் ஏனைப் பெரும் புலவர் பெருமக்களையும் இத்துறையில் ஈடுபட்டு உதவுமாறு சங்கத்தலைவர் வேண்டிக் கொண்டார் என்றும், அதன் பயனாகச் சில நூல்கள் வெளிவந்தன என்றும் அறிகிறோம்."மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்து அக்ராஸனாதிபதியும், பாலவனத்தம் ஜமீந்தாருமாகிய இராமநாதபுரம் மகா-ள-ள-ஸ்ரீ பொ. பாண்டித்துரைஸாமித் தேவரவர்கள் செந்தமிழ்ப் பத்திரிகையில் மாதந்தோறும் வெளிப்படுத்தும்படி ஏதாவது தமிழ் நூலொன்றை அனுப்பி வரவேண்டுமென்று வற்புறுத்திக் கூறினமையால் அவ்வண்ணம் செய்யத் துணிந்து இம்முறை இதனை வெளிப்படுத்தலானேன்" என்று உ.வே.சாமிநாதையர் தேவையுலா முகவுரையில் எழுதியுள்ள செய்தியால் தெளிவாகும். திருவாரூர் உலா, சங்கரநயினார் கோயில் அந்தாதி, சிராமலைக்கோவை, கலைசைக் கோவை முதலிய நூல்கள் இவ்வகையில் வெளி வந்தன.

ஈழநாட்டு வைத்தியலிங்க உபாத்தியாயர் அவர்கள் தணிகைப் புராணம் முழுமைக்கும் உரைவரைந்து, அதனைச் செந்தமிழ் வழியே வெளியிட விரும்பினார். அவ்வாறு வெளிவரின் பல்லாண்டுகள் செல்லும் என்று குறிப்பிடும் இதழாசிரியர் பெரும் புத்தக ரூபமாக வெளியிடற்குரியதைப் பத்திரிகைக்கு உபயோகிப்பதினும், உபாத்தியாயரவர்கள் சங்கத்தின் உதவிபெற்றோ அல்லது வேறு வழியாகவோ தனியாக வெளியிடக்கூடுமானால் அது சிறந்ததென்றே நம்புகிறேன் என்று கருத்துரைத்து மூன்று பாடல்களுக்கு மட்டும் அவ்வுரைத்திறன் அறிந்து கொள்ளுமாறு செந்தமிழில் வெளியிட்டுள்ளார் (செந்தமிழ்5:345). இது, சங்க வெளியீட்டுக்கு அமைந்த ஆற்றுப்படை போல அமைந்துள்ளது. சங்கத் தலைவர் பேருள்ளப் பெரும் பாங்கை அறிந்து கொண்டு உதவும் உழுவலன்பை இவ்வுரை வெளிப்படுத்தும். இவ்வாறெல்லாம் சங்கம் நூல் வெளியீட்டுக்கு உதவியுள்ளது என்க.

௨. வரலாறு, சாசனங்கள் (கல்வெட்டு):

தமிழகத்துத் திருக்கோயிலில் கல்வெட்டுகள் பல்லாயிரக் கணக்கில்

உள. அவற்றுள் சில ஆயிரங்களே அச்சிடப்பெற்றுள. இன்னும் படியெடுக்கப் பெறாத கல்வெட்டுகளும் உள. படியெடுக்கப் பெற்றவற்றுள்ளும் வெளிப்படாதவையே மிகப்பல. ஆதலால், செந்தமிழ் கல்வெட்டு, செப்பேடு முதலிய சாசனங்களை வெளியிடுதலைத் தன் நோக்கங்களுள் ஒன்றாகக் கொண்டது.

நாம் இது முதலாகச் செந்தமிழ்ப் பத்திரிகையில் சாஸனங்களை மட்டும் எழுதுவோம். அவைகளைப் படிப்பதே ஓர் ஆச்சிரியம். சாஸனங்களை உள்ளபடி நாம் எழுதுவதால் எவ்விடத்தில் கல் சிதிலப்பட்டு எழுத்து அழிந்து இருக்கின்றதோ அவ்விடத்தில் சிதிலம்என்பதைக்காட்ட ஒரு புள்ளி அமைப்போம். இரண்டு மூன்று எழுத்துகள் போயிருக்குமானால் இரண்டு, மூன்று புள்ளிகள் போடுவோம். பழைய சாஸனங்கள் பெரும்பாலும் செந்தமிழ் நடையில் இருப்பதால், அவைகள் வெளிப்பட இப்பத்திரிகையே '**ஸர்வஸ்வாதந்தர்யம்**' பெற்றுள்ளது. முன்னரே கவர்ண்மெண்டார் இவ்விஷயமாய் முயற்சி செய்து பல சாஸனங்களை வெளிப்படுத்தியிருக்கின்றபடியால் அவைகளையே நாமும் இப்பத்திரிக்கை மூலம் வெளிப்படுத்துவோமாயிற் '**கூறியதுகூறல்**' என்னும் குற்றம் நமக்கு ஏற்படுமாதலாலும், அவ்வாறு நாம் செய்வது நமக்குக் கௌரவம் இல்லாமற் போவதுடன் நாட்டுக்கு ஒருவித லாபமும் இல்லாமற் போகும் ஆகையாலும் கூடிய வரை புதிய சாஸனங்களையே வெளிப்படுத்துவோம் என்று வரும் சாசனம் பற்றிய முன்னுரைப் பகுதி அச்சில் வராத நூல் வெளியீடுபோல், பதிப்பில் வராத- படியெடுக்கப்படாத - சாசனங்களைப் படியெடுத்துப் பதிப்பத்தலை மேற்கொண்டவை செந்தமிழ் வெளியீட்டில் வந்த சாசனங்கள் எனபது விளக்கமாகும். இவ்வகையில் முதல் தொகுதியில் வெளிப்பட்ட சாசனங்களைக் குறிப்போம்.

1. ஆர்க்காட்டை ஒட்டிய வன்னிவேட்டு திருமால் கோயிலில் உள்ள ஒரு கல்வெட்டு. அது *'பரகேசரிவர்மன்'* என்பவன் காலத்தது.
2. ஆர்க்காட்டுக்கு 3 கல் தொலையில் பாலாற்றின் வடகரையில் குடிமல்லூர் என்னும் ஊரில் இருக்கும் பூமீசுவரர் கோயில் கல்வெட்டு. அது இராஜநாராயண சம்புவராயனது ஆகும்.
3. ஆர்க்காட்டுக்கு வடமேற்கில் 5 கல் தொலைவில் உள்ள பாண்டவமலைக் கல்வெட்டு. அது நந்திபோதவர்மன் காலத்தது.
4. ஷ இடத்திலுள்ள ராஜராஜ தேவர் கல்வெட்டு
5. ஆர்க்காட்டுக்கு எட்டுக்கல் கிழக்கில் . உள்ள சக்கரமல்லூர்ச் சிவன் கோயிலில் உள்ள விக்கிரமசோழ தேவர் கல்வெட்டு.

6. ஷ இடத்திலுள்ள கோ இராஜகேஸரிவர்மர் கல்வெட்டு
7. ஷ இடத்திலுள்ள குலோத்துங்க சோழதேவர் கல்வெட்டு
8. ஷ இடத்திலுள்ள கண்டகோபால தேவர் கல்வெட்டு
9. ஷ இடத்திலுள்ள குலோத்துங்க சோழ தேவர் கல்வெட்டு
10. சக்காமுதூர் பூசுந்தர ராசப் பெருமாள் கோயிலில் உள்ள சுந்தரபாண்டிய தேவர் கல்வெட்டு

11.-14 கும்பகோணம் வாணபுரீசுவரர் கோயில் கல்வெட்டுகள் 4.

15-16 கும்பகோணம் நாகேசுவரர் கோயில் கல்வெட்டுகள் 2.

இப்பதினாறு கல்வெட்டுகளும் முதல் தொகுதியில் இடம் பெற்றுள. இவற்றை எழுதியவர் ச.ம. நடேச சாத்திரி, அ. நாராயணையர் என்பார். இன்னும், சோழ சக்கரவர்த்திகள் என்னும் தொடர்கட்டுரை வி. கனகசபை அவர்களால் எழுதப் பெற்றது. ஆழ்வாராதியர் கால நிர்ணயம், மங்கம்மாள் சரித்திரம், ஜப்பான் சரித்திரச் சுருக்கம் என்பனவும், முதல் தொகுதியில் வெளிவந்தன. இவை வரலாறும், கல்வெட்டும் தழுவிச் செய்யப்பெற்றவை. ஆழ்வாராதியர் கால நிர்ணயம் வரைந்தவர் து. அ. கோபிநாதராவ். இவர், கல்வெட்டுகள் மிகப்பல ஆய்ந்து செந்தமிழில் தொடர்ந்து எழுதிய அறிஞராவர்.

3. மொழிபெயர்ப்பு:

ஆங்கிலம், வடமொழி ஆகிய இருமொழிகளில் இருந்தும் மொழிபெயர்க்கும் பணி முதல் தொகுதியிலேயே தொடங்கி விட்டது. **'சுமைல்சு'** என்பார் இயற்றிய **'கேரக்டர்'** என்னும் ஆங்கில நூலை நல்லொழுக்கம் என்னும் பெயரால் சி. இலக்குமணப் போற்றி மொழி பெயர்த்துள்ளார். **'செர்பட்டு பென்சர்'** இயற்றிய ஆங்கில நூல் **'கல்வி விளக்கம்'** என்னும் பெயரால் கள்ளபிரான்பிள்ளை, அப்பாவுப்பிள்ளை, வெ. ப. சுப்பிரமணிய முதலியார் ஆகியோரால் மொழிபெயர்க்கப் பெற்றது. சிட்னி சிமித் என்பார் இயற்றிய ஆங்கில நூல் **'பெண்கல்வி'** என்னும் பெயரால் மொழிபெயர்க்கப் பெற்று வெளிவந்தது. தருக்கசூத்திரம், தத்திதாந்தபதம், அனுமான விளக்கம், பிரதாபருத்திரீயம் என்பவை வடமொழி தழுவிய ஆய்வுக் கட்டுரைகளாகும். இம்மொழி பெயர்ப்புப் பணி பின்னே விரிவாக நிகழ்ந்தமை செந்தமிழ்த் தொகுதிகளால் தெரிய வருகின்றன.மொழிபெயர்ப்புகளுள் நூல்களாக வெளிவந்தனவும் சில உள. அவற்றைச் செந்தமிழ் வெளியீட்டு நூற்பட்டி கொண்டு அறியலாம்.

4. தமிழாராய்ச்சி பற்றிய செய்திகள்:

தமிழ்ச் சங்கம் தோன்றிய நாளில் தனித் தமிழ்க் கொள்கை தோன்றவில்லை. மாறாகத் தென் சொல்லும் வட சொல்லும் இணைக்கு இணை கலந்து எழுதுவது இன்பம் என்று அந்நாளில் மொழிவல்ல புலவர்களும் புகுந்து விளையாடினர், வடசொற்கலப்பு மிகுதிக்கு மணிப்பிரவாளம் என அவர்கள் கொண்ட நடையே போதும்! இன்னும் ஒரு படி "மேலே சென்றும் ஈசான தேசிகர் போன்றோர் எழுதினர். ஐந்து எழுத்தால் ஒரு மொழி என்பதே நாணத்தக்கது" என நாணமின்றி வெளியிட்டனர்! (இலக்கணக் கொத்து பாயிரம் 7.) தமிழுக்குச் சிறப்பான எழுத்துகள் ற,ன,ழ,எ,ஒ, என ஐந்தாம்! எஞ்சிய எழுத்துகள் எல்லாம் வடமொழிக்கும் தமிழ் மொழிக்கும் பொதுவாம். ஆதலால், இச்சிறப்பெழுத்துகளைக் கொண்டது ஒரு மொழி என்று கூறுவரோ? என்னே கண்டுபிடிப்பு!

அறிஞர் கால்டுவெல் இவண்வந்தார். தமிழ், பிறமொழிக் கலப்பு இன்றி இயங்கவல்லது என்றும், உயர்தனிச் செம்மொழி என்றும் ஆய்ந்து நிலைப்படுத்தினார். அதன்பின் பரிதிமாற்கலைஞர் தனித் தமிழ் வித்தினை ஊன்றினார்; மறைமலையடிகள் அதனைக் கொள்கையாக்கி வளப்படுத்தினார்; மொழிஞாயிறு பாவாணர் "தமிழே உலகின் முதல் தாய்மொழி " என்பதை நிலைப்படுத்தினார். அதனைப் பிறமொழி அறிஞர்கள் தம் ஆய்வால் உறுதிப்படுத்திக் கொண்டு வருகின்றனர். இந்நாளையிலும் தமிழ்ப் பேரறிஞர் என்பாருள் பலர் குழப்பிக் கொண்டு கிடக்கும் போது, இருபதாம் நூற்றாண்டுத் தொடக்கத்தில் எப்படி இருந்திருக்கும்? இருப்பினும், அந்நாளிலும் செந்தமிழ்த் தொகுதிகளை உன்னிப்பாக நோக்கினால் தொண்ணூறு விழுக்காடு செந்தமிழாகவே இருந்தது என்பது உண்மை.

இனிச்சேரரும் சோழரும் சங்கம் நிறுவாவிடினும் இப்பாண்டியரைப் போன்றே செந்தமிழ் அருமை போற்றி இப்புலவரைப் பெரிதும் ஆதரித்தனர் என்பது அப்புலவர் பலரும் அவ்வரசரைப் பாடிய பாடல்கள் நிறைந்த எட்டுத் தொகை முதலிய நூல்களான் நன்கு விளங்கும். இவ்வேந்தரெல்லாம் திருவுடையரேயன்றித் தெள்ளியருமாய்ப் பெருஞ்சுவ்வை பயப்பச் செய்யுள் செய்தலினும் வல்லவராயினார் என்பதும், அந்நூலான் உணரப்படும். இம்மூவேந்தரும் நாவீறுடைய புலவர்களையே யாரினும் மீப்பட நன்கு மதித்துத் தமக்குள்ளும் பிறர்பாலும் பகைமை விளைந்த போது இவர் உரைத்தவற்றிற்கு இணங்கிப் பகைமை தீர்ந்தும், தீயன ஒழிந்தும் நல்லன புரிந்தும் போந்தார்கள். பொய்கையார் என்னும் புலவர், சோழன் செங்கணான் என்பான் சேரமான் கணைக்கால்

இரும்பொறையோடு பொருது அவனைப்பற்றிக் கொண்டு சிறை வைத்துழிக் களவழி நாற்பது பாடி வீடு கொண்டார். கோவூர் கிழார் என்னும் அறிஞர், சோழன் குளமுற்றத்துத் துஞ்சியகிள்ளி வளவன், மலையமான் மக்களை யானைக் கிடுவுழிப் பாடி உய்யக்கொண்டார். இவற்றால் இவ்வேந்தர்க்கும் புலவர்க்கும் உள்ள நட்பும், அரசர் பக்கத்துப்புலவர் செல்வாக்கும் தெளியப்படும். புலவர் அவ்வவ் வமயங்களில் பாடிய பாடல்களையெல்லாம் பெருநூல்களாகத் தொகுப்பித்து இவ்வுலகிற் குதவியோரும் இத்திருவுடை மன்னரே யாதலால் இவர், தமிழ்வளர்ச்சிக்கண் எத்துணையாக முயன்றனர் என்பது அறியத்தக்கது.

இது, செந்தமிழ் முதல் இதழின் முகவுரைப் பகுதியில் இருந்து எடுக்கப் பெற்ற ஒரு பத்தி. இதனை எழுதியவர் இதழாசிரியர் இரா. இராகவஐயங்கார்! இது, செந்தமிழாம் தனித்தமிழ் நடையேயன்றோ! ஆதரித்தல் என்னும் ஒரோ ஒரு வடசொல்லன்றி, வேற்றுச் சொல் ஒன்றும் வரவில்லையே! இதற்கு முழுப் பொறுப்பாக இருந்தவர் இதழாசிரியர் மட்டும் அல்லர்! பாண்டித்துரையாருமே பொறுப்பாக இருந்தார்! ஆதலால், செந்தமிழ் பெரும்பாலும் செந்தமிழிலேயே வெளிவந்தது. அவர் காலத்திற்குப் பின்னர் வரவரத் தமிழ் நடையும் பெருங்கலப்புக்கு உரியதாயிற்று. தனித் தமிழ் இயக்கம் தோற்ற முறாக் காலத்தில் தனித் தமிழ் வழியில் இயங்கிய இதழ், தனித்தமிழ்க் கிளர்ச்சி உருவாகி வளரும் நிலையில் எப்படி இருந்திருக்க வேண்டும்! ஆனால், அதன் தளர்நிலை, அவ்விதழ் ஆசிரியராகவும், அதன் பொறுப்பாளர்களாகவும் இருந்தவர்கள் எண்ணத்தின் வண்ணமாகவே ஆயிற்று என்பது விளங்கும்.

தமிழ் தொடர்பாக, உயர்தனிச் செம்மொழி, செந்தமிழ்த் தெய்வச்சிறப்பு, செந்தமிழ்நாடு, தமிழ்ச்சங்கம், தமிழ் எழுத்துக்களின் பண்டைவடிவு, தமிழர்வீரம், தென்மொழி வல்லார்க்குச் செய்வதோர் விண்ணப்பம், செந்தமிழ்ச் சான்றோர் திருப்பெயர்கள், தமிழ் நாட்டின் பூர்வநிலை முதலிய கட்டுரைகள் முதல் தொகுதியில் வெளிவந்துள்ளன. முதல் இதழிலேயே, 'உயர்தனிச் செம்மொழி' என்னும் கட்டுரை பரிதிமாற் கலைஞரால் எழுதப் பெற்றதும், பின்னை அவரால், 'தமிழ்மொழி வரலாறு' எழுதப்பெற்று அதில், 'உயர்தனிச் செம்மொழி' தமிழ் என நிறுவப் பெற்றதும் தமிழறிஞர்களால் அறியப் பெற்ற செய்திகளே.

இதழாசிரியர் ஆராய்ச்சித் திறம் இதழுக்குத் தனிப் பெருமை சேர்க்கின்றது.

" அச்சிட்ட தொல்காப்பியச் செய்யுளியல் உரை பேராசிரியரது என்பதூஉம், நச்சினார்க்கினியரது அன்று என்பதூஉம் "ஓர் ஆராய்ச்சி தெளிவிக்கின்றது.

டாக்டர் உ.வே. சாமிநாதையர் அவர்களால் பாண்டித்துரைத் தேவர் உதவி கொண்டு புறப்பொருள் வெண்பாமாலை 1895 இல் வெளியாயிற்று. அதில் அந்நூலின் உரையாசிரியர் பெயர் அறியப் பெறாமல் இருந்தது. ஆனால், தமிழ்ச் சங்கத்திற்குச் சீவைகுண்டத்துக் கள்ளபிரான் கவிராயரவர்கள் வீட்டிலும், வண்ணார் பேட்டைத் திருப்பாற் கடனாத கவிராயர் அவர்கள் வீட்டிலும் வழங்கிய ஏட்டுப்படிகளால் "செயங்கொண்ட சோழமண்டலத்து மேற்கானாட்டு மாகறலூர் கிழான் சாமுண்டி தேவநாயகன் உரைத்த வெண்பாமாலை யுரை " என்பது தெளிவானதை மற்றோர் ஆராய்ச்சி புலப்படுத்துகின்றது. இன்னும் பரிபாடல் உரையாசிரியர் **'பரிமேலழகர்'** என்பதையும், சயங்கொண்டார் ஊர் **'தீபங்குடி'** என்பதையும் இராமாயணத்திற்குக் கம்பர் இட்ட பெயர் இராமாவதாரம் என்பதையும் ஆராய்ச்சிக் குறிப்புகள் தெளிவிக்கின்றன. இன்னும் திருவள்ளுவர் வரலாறு திருக்குறள் உரை பரிமேலழகர் உரைப்பாட வேறுபாடு எனப் பல ஆய்வுக் குறிப்புகள் முதல் தொகுதியிலே இடம் பெற்றுள. பின்னுள தொகுதிகளில் அச்சிட்ட நூல்களொடு சுவடிகளை ஒப்பிட்டு இராமாயணம், பாரதம் முதலிய நூல்களுக்குப் பாட வேறுபாடுகள் காட்டப்பெற்றுள. இவற்றுள் பல இன்னும் பதிப்பாசிரியர்களால் ஏற்றுச் செப்பஞ் செய்யத் தக்கவையாம்.

தொல்காப்பியமும் திருவள்ளுவமும் திருக்கோவையாரும் நன்னூலும் முதலிய நூல்களின்கண் தாம் ஆராய்ச்சியாற் கண்டவைகளைத் தொகுத்து **' நுண்பொருட் கோவை '** எனப்பெயர் தந்து சோழவந்தான் அரசஞ் சண்முகனார் எழுதியுள்ளார். அஃதொரு தொடர் கட்டுரையாகும். அன்மொழித் தொகை, அன்மொழித் தொகைப் பொருள்மேல் வரும் ஆகுபெயர், இருவர் மாறுகோள் ஒருதலைத்துணிவு இன்னபல முதல் தொகுதியில் வெளிவந்த இலக்கணக் கட்டுரைகள். சொற்பொருள் ஆய்வாக அகராதி, நிருத்தம், உள்ளது என்பவை வெளிவந்தன. இரட்டையர் மருட்சி, என்பது நாடகம்; **' விவசாய ரசாயன சரித்திரச் சுருக்கம் '** என்னும் தொடர்கட்டுரை வேளாண்தொழில் பற்றிய அறிவியல் ஆய்வு நூலாகும்.பின்வந்த தொகுதிகளில் இயற்கைப் பொருட்பாடம், சுகசந்தர்சன தீபிகை (உடல் நலத்துறை) என்பனவும் எழுதி நூலாக்கம் பெற்றன. விவசாயநூல் எனவும் ஒருநூல் வெளிவந்தது. வேர்ச்சொற்கட்டுரைகள் செந்தமிழில் அவ்வப்போது வெளிவந்துள.

அவற்றை அ. குமாரசாமிப்புலவர், ஆ.முத்துத்தம்பிப்பிள்ளை, தவத்திரு ஞானப்பிரகாச அடிகளார், மாகறல் கார்த்திகேய முதலியார் என்பார் எழுதியுளர்.

தமிழ்ச் சங்கத்து ஆண்டு விழாக்கள், பிறநிகழ்ச்சிகள், தனித்தமிழ்த் தேர்வு, ஆங்கிலத் தமிழ்தேர்வு, செயற்குழுக் கூட்டத்தின் நடவடிக்கைகள், தீர்மானங்கள் , சங்க வரவு செலவு கணக்கு இன்னவற்றையெல்லாம் தமிழ் கூறும் நல்லுலகப் பொதுப் பொருளாக்கி வைத்த செவ்விய முரசு செந்தமிழ் இதழேயாம்.

செந்தமிழ் இதழுக்குக் கட்டுரை வழங்குவோர்க்குப் படிவம் ஒன்றுக்கு (8 பக்கங்களுக்கு) 4ரூ விகிதம் தருதல் வேண்டும் எனச் சங்கத் தலைவர் பாண்டித்துரைத்தேவர் 22-12-1903 ஆம் நாள் கல்விக் குழுவில் தீர்மானம் செய்தார். பின்னர் 1915 ஆம் ஆண்டில் சங்கத்தலைவராக இருந்த இராசராசேசுவர சேதுபதியால் பக்கம் ஒன்றுக்கு, கட்டுரைக்குத் -தக்கவாறு-எட்டணாமுதல் 2 ரூபா வரை அன்பளிப்புத்தரும் திட்டம் கொண்டு வரப்பெற்றது. பொருள் இழப்புக்கே ஆட்பட்ட இலக்கிய இதழ்ச் செய்திக்கு அன்பளிப்பும் தரப்பெற்றது வள்ளன்மையால் நிகழ்ந்ததேயன்றி, வருவாய்ப் பெருக்கால் நிகழ்ந்தது அன்று என்பது எவரும் உணரத்தக்கதே.

25-5-1904 ஆம் நாள் நிகழ்ந்த ஆய்வுக்குழுவில் கல்லூரி மாணவர்களுக்குச் செந்தமிழ் இதழ் அரைக்கட்டணத்தில் தரவேண்டும் என்று தீர்மானம் செய்யப் பெற்றுள்ளது. அதனைப் பெறவிரும்பும் மாணவர் தாம் பயிலும் கல்லூரித் தலைவர் வழியாகவோ, தமிழாசிரியர் வழியாகவோ தாம் கல்லூரி மாணவர் என்பதைச் சான்றுக் கடிதத்துடன் அனுப்ப வேண்டும் என்றும் திட்டப்படுத்தப் பெற்றுள்ளது.

சங்கத்தில் ஒரு நூல் வெளியிடப்பெற்றால் அந்நூலில் அச்சிட்ட படிகளில் மூன்றில் ஒரு பங்கு நூலாசிரியர்க்கு அன்பளிப்பாக வழங்கப் பெற்றது என்று 3-8-1915 இல் நிகழ்ந்த செயற்குழுக் கூட்டத் தீர்மானம் ஒன்றால் அறியப்பெறுகின்றது. அவ்வாறே, ஒரு கட்டுரை ஆசிரியர், தம் கட்டுரையில் படிகள் பெறவிரும்புவராயின், அச்சுக்கூலி இன்றித் தாள் விலை மட்டும் பெற்றுக் கொண்டு 500 படிகள் வரை தரலாம் என்னும் வழக்கம் இருந்தது என்பதும் அச்செயற்குழுக் கூட்டத்தின் மற்றொரு தீர்மானத்தால் அறியப்பெறுகின்றது. (செந்தமிழ் 13) செந்தமிழ் 30 தொகுதிகள் நிறைந்து, முப்பத்தோராம் தொகுதி வெளிவரும் போது, உரியநாளில் இதழ் வாராமல் தாழ்த்து வந்ததைச் சுட்டிக் காட்டி இலக்கண விளக்க வழிமுறைத் திரு. சோமசுந்தர தேசிகர் எழுதினார். ‘தமிழ்ச்சங்கம் செய்யவேண்டிய வேலை’ எனத்

தலைப்பிட்ட அவர்தம் கட்டுரையை வெளியிட்டுத் தன் நேர்மையை நிலைநாட்டியது செந்தமிழ்.

" சங்கத்திலிருந்து வெளிவரும் செந்தமிழ் என்ற பத்திரிகையின் பிரயோஜனம் அதனை வாசிப்போரால் ஒரு நாளும் மறக்க இயலாது. எனினும், அது காலத்திலே வராதது மிகவும் வருந்தத் தக்கது. (ஆயினும், இரண்டு மூன்று திங்களாகக் காலந் தாழ்க்காது வருகின்றது) இனியும் அவ்வாறே வெளிவர ஏற்பாடு நடைபெறும் என்பது நம்பிக்கை ''

"செந்தமிழ் வாயிலாக இதுவரை கேட்டுமறியாத பல பழந்தமிழ்ச் சிறுநூல்கள் வெளியாயின. இனியும் பல வெளிவருதல் கூடும் என்பது நாம் எதிர்பார்க்கக் கூடியதொரு நிலையேயாம். தமிழிலக்கியத்தைக் குறித்து ஆராய்ச்சி சிறிது நடக்கின்றதாயினும் இந்தக்காலத்துக்கு வேண்டியதாகக் கருதப்படும் பலவிஷயங்கள் வெளியாவதற்குரிய முயற்சி கைக்கொள்ளல் வேண்டும் என்பது எனது விண்ணப்பம்."

இவ்வாறு கூறும் தேசிகர் நாட்டு வரலாறு, அறிவியல் நூல்கள் வெளியிட வேண்டியதை வலியுறுத்தியுள்ளார். செந்தமிழ் இன்னும் சிறப்பாக நடைபெற வேண்டும் என்றும் இந்த அளவு நடப்பதும் வாங்குவோர் ஊக்கத்தால் அன்றி நடாத்துவோர் ஊக்கத்தால் ஏற்பட்டதே என்றும், " ஆண்டுச் சந்தாவோ மிகக்குறைந்த தொகையான ரூபா நான்கு ; மாதமொன்றுக்கு ஐம்பத்தாறு பக்கங் கொண்டு வெளிவருகின்றது. பல நூல்கள் வெளியாகின்றன. இவ்வளவு அருமைவாய்ந்த மாசிகையைத் தமிழர்கள் ஏற்றுப் போற்ற வேண்டியது கடமை" என்றும் வலியுறுத்தியுள்ளார்.

செந்தமிழ் 31 ஆம் தொகுதி பக்கங் குறைந்து வெளிப்படுகின்றது. "அரசாங்கத்தார் வெளியிட்ட காகிதக் கட்டுப்பாட்டு உத்தரவால் செந்தமிழ் பழைய பக்க அளவில் குறைந்து நூற்றுக்கு முப்பதாக வெளிவருகிறது. அதிக அளவில் வெளியிட முயற்சி நடக்கிறது. அநுமதி கிடைத்தபின் செந்தமிழ் அதிகமான பக்கங்களுடன் வெளிவரும். சந்தாநேயர்கள் பக்கக் குறைவைப் பொருட்படுத்தாது வழக்கப்படி செந்தமிழை ஆதரித்து வர வேண்டுகிறோம்" என ஒரு வேண்டுகோள் தமிழ்ச் சங்க மேலாளரால் விடப்பெற்றுள்ளது.

48 ஆம் தொகுதி இரண்டு திங்களுக்கு ஓரிதழாக ஆறுபகுதியளவில் 276 பக்கமாக அமைந்தது. அப்பொழுது கட்டுரை ஆசிரியர் பெயர் கட்டுரைத் தலைப்பின் கீழே அமைக்கப்பெற்றது. அதற்கு முன்னர்த் தொடக்க நாள் முதல் கட்டுரையின் இறுதியிலேயே கட்டுரையாசிரியர் பெயர் குறிப்பிடப் பெற்றிருந்தது.

56 ஆம் இதழில் ஈற்றடி தந்து பாட்டியற்றும் பயிற்சி தரப் பெற்றுள்ளதை அறிகிறோம்.

இனிச் செந்தமிழின் தொடக்கம் முதல் மூன்றாண்டுகள் இரா. இராகவஐயங்காரும், அதற்குப் பின் 7 ஆண்டுகள் மு. இராகவ ஐயங்காரும், ஆசிரியராக இருந்தனர். அதற்குப்பின்னர், ஏறத்தாழ நாற்பது ஆண்டுகள் திரு.நாராயண ஐயங்காரும் பின்னர், இராமானுச ஐயங்கார், நா. அப்பனையங்கார், பி.டி.இராசன் ஆகியவர்களும் இதழாசிரியர்களாக இருந்தனர். இப்பொழுது மேனாள் சட்டமன்ற உறுப்பினர் திரு. டி.பி. எம். பெரியசுவாமி அவர்கள் இதழாசிரியராக இருக்கின்றார். முத்திங்களுக்கு ஒன்றாக வெளிவரும் இதழைத் திங்களுக்கு ஒன்றாகப் பழைய நிலையில் கொண்டு வருவதற்கு வேண்டும் முயற்சிகளில் ஊன்றியுள்ளார்.

10

சங்கத்து ஆட்சிமுறை

தமிழ் வளர்ப்பதற்காக அமைக்கப் பெற்ற பொது அமைப்பு சங்கம், அதில் ஆர்வமுடையோர் அனைவரும் பங்கு பெற்றனர்; குறித்த தொகை செலுத்துவோர் உறுப்பினராயினர்; வாணாள் உறுப்பினர் ஆவதற்கும் விதிமுறை இருந்தது; சங்கத்து ஆட்சியை நடாத்துதற்கு 'ஆட்சிக்குழு' இருந்தது; 'தேர்வு நடாத்துதல்' முதலிய பணிகளுக்குத் துணைக் குழுக்கள் இருந்தன. எக்குழுவுக்கும் சங்கத் தலைவரே தலைமை தாங்கினார். முதல் தலைவராகத் திகழ்ந்தவர் சங்க நிறுவனராகிய பாண்டித்துரைத் தேவரேயாவர். அப்பொழுது, பி.எசு. சுப்பிரமணிய ஐயர் துணைத்தலைவராகவும் டி.சி. சீனிவாச ஐயங்காரும், எசு. சுவாமிநாதையரும் செயலாளர்களாகவும் பொறுப்பேற்றனர். உ.வே.சாமிநாதையர், தட்சிணாமூர்த்தி துரைராசு, செ.எம். நல்லுசாமிபிள்ளை , எசு. பால்வண்ணமுதலியார், எல். கே. துளசிராம், சுந்தரலிங்கயசாமி, கான்பகதூர் அப்துல்சாகிப் என்போர் ஆட்சிக்குழு உறுப்பினர், இவ்வாட்சிக் குழுப் பொறுப்பாளர்களையும், உறுப்பினர்களையும் பேரவையே தேர்ந்தெடுத்தது. ஆனால் தலைவரைத் தேர்ந்தெடுப்பது என்பது - ஓர் ஒழுங்கு நிலையில் - சேதுபதி வேந்தராக இருப்பாரைத் தேர்ந்தெடுப்பது என்பதாகவே நிகழ்ந்தது. ஏனையோர், சங்கப்பணியில் ஈடுபாடு கொண்டு உழைப்பவர்க்குள்ளாகவே தேர்ந்தெடுக்கப்பெற்றனர்.

பாண்டித்துரைத் தேவர் தலைமையில் சங்கம் இருந்த காலம், சங்கத்தின் பொற்காலம். சங்க நிகழ்ச்சிகள், நடைமுறைகள் ஒவ்வொன்றிலும் அவர் பங்கு இருந்தது. அவர் கண்காணிப்பிலேயே எதுவும் நடந்தது. "வறிஞன் ஓம்புமோர் செய்யெனக் காத்து" என்று கம்பர் கூறுமாப்போல் பாண்டித்துரையார் ஆட்சி இருந்தது.

"பாண்டித்துரைத்தேவர் பாலவனத்தம் ஜமீன்தா; மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கம் கண்டவர்; தமிழ்ப்புலவர்; பெரும்புலவர்; *அவர்தம் அரியவாழ்க்கை தமிழுக்கே அர்ப்பணமாகியது*" என்று தமிழ்த் தென்றல் திரு. வி. க. தம் வாழ்க்கைக் குறிப்பில் (199) பொறித்துள்ளார். அத்தகைய வாழ்வில் கண்ட ஆட்சியை - தமிழுக்கே ஒப்படைத்த வாழ்வில் கண்ட ஆட்சியை - ஏனையோர் ஆட்சியில் காண்டல் இயலுமோ?

பாண்டித்துரையார் சங்கத்தலைவராய் வீற்றிருந்தார். பக்கத் துணையாய்ப் பாற்கரர் இருந்தார்; குறுநில மன்னர்களும் பெருநிலக்கிழார்களும், வணிகச் செல்வர்களும் முந்து நின்று உதவினர்.

பாண்டியர் தொட்டதெல்லாம் துலங்கியது! அப்படித் துலங்கிய துலக்கம், வீழ்ச்சியுற்ற தமிழை வீறுபெற்றோங்கச் செய்தது.

ஒன்றை நினைக்கின் அது ஒழிந்திட்டு ஒன்றாவதும் உண்டு அன்றோ!அவ்வாறே, பைந்தமிழ்க் காவலர் பாற்கரர் தம் முப்பத்தாறாம் அகவையில் – சங்கம் தோன்றிய மூன்றாம் ஆண்டில் – இயற்கை எய்தினார்.

அந்தோ! 1893 சனவரி 13 இல் இராமேசுவரத்தில் தங்கியிருந்த பாற்கரர், தம் நாட்குறிப்பில் என் வாழ்வுக் குறிக்கோள் என்னும் தலைப்பில் 32 ஆவதாக, " என் உடன் பிறந்தார் பாண்டித்துரைக்கு முன்னே யான் துன்பம் இல்லாமல் இறக்க வேண்டும்" என்று எழுதிய ஏந்தல் தம் வாக்கை மெய்யாகவே நிறைவேற்றிக் கொண்டார். நினைதோறும் நெஞ்சம் உருக்கும் செய்தி இது. சங்கப் பயிர்க்கு ஊட்டமும் நீருமாக விளங்கிய வள்ளல் மறைவு, பாண்டித்துரையைப் படாத்துயருக்கு ஆளாக்கிற்று. பாவன்மை மிக்க அவர், பாற்கரரின் உரிமை உறவை உன்னி உருகினார் ; சங்கத்திற்கு அவர் செய்த உதவிகளை யெண்ணி யெண்ணி உருகினார் ; அவ்வுருக்கம் பாட்டாகப் பெருகியது.

" என்னாவி உளங்குளிர அண்ணாவென்(று)
அன்பொடினி எனையார் சொல்வார்?
மன்னாமன் னாமன்னா எனயாரை
யானினிமேல் மதித்துச் சொல்வேன் ?
பொன்னாடுந் தொழுஞ்சேது நன்னாடு
புரந்தளிக்கப் போந்த தேவே !
எந்நாடு சென்றனையோ எங்கள்குல
மணிவிளக்கே இசைத்தி டாயே "

" பண்புலவு தமிழ்ச்சங்கம் நிறுவல்கரு
தியஞான்று பரிவு கூர்ந்து
நண்புலவு திருவாக்கால் தளர்வொழிகென்(று)
எனக்கிசைத்த நலம்பொய் யாதே
மண்புலவ ரொடுநனிபொன் வழங்கியமை
யாதெனவே மதித்து வான்போய்
விண்புலவ ரோடுதம னியங் கொணர
நினைந்தனையோ வேந்த ரேறே "

இவை பாண்டித்துரை அக்காலையில் பாடிய பாடல்களுள் இரண்டு. தமிழ்ச்சங்கப் பாதுகாவலராகிய சேதுகாவலர் மறைவு, பாண்டித்துரையை அலைக் கழித்தாலும் சங்கத்தை அலைக் கழிக்கவில்லை. ஏனெனில், சங்கத்தைத் தாயாய்த் தந்தையாய்த்

தாதாவாய் வளர்க்கவல்ல பாண்டித்துரை இருந்தார். அவர் சங்கத்தைக் காத்தார் ; சங்கப்பணி அவரைக் காத்தது. அவர் காலத்தில் ஈடும் எடுப்பும் இல்லா நிலையில், சங்கப்பணிகள் நடைபெற்றன.

வாய்ந்த நுண் நூல்பல ஆய்ந்து மகிழ்ந்தே
நாவலர் பல்லோர் பாவலர் பல்லோர்
சூழும் படிதழீஇ வாழும் பெருமையன்
அன்னமும் ஆவும் அன்னமா ணவர்பலர்க்(கு)
அனமும் தனமும் ஆடையும் ஏடையும்
கொடுத்தே மிடியைக் கெடுத்தே மகிழ்வித்(து)

அருந்தமிழ் பயிற்றிப் புரந்திடும் மேன்மையர் ஆகத் திகழ்ந்தார் பாண்டித்துரை; பாற்கரர் மறைவின் பின் இரு நான்காண்டுகள் சென்றன!

இந்த இருநான்கு ஆண்டுகளில், இருநான்கு ஆண்டு விழாக்கள்! எத்துணையோ ஆய்வு அரங்கங்கள்! எத்துணையோ செயற்குழுக் கூட்டங்கள்! எத்துணையோ தேர்வுக் குழுக்கூட்டங்கள்! எத்துணையோ நூல் வெளியீடுகள்! எத்துணையோ இடங்களில் சொற்பொழிவுகள்! இலக்கியச் சொற்பொழிவுகள்! சமயச் சொற்பொழிவுகள்!

தமிழ்ச் சங்கத்தின் ஆண்டுவிழாவைத் தமிழகப்பரப்பெலாம் கண்டும் கேட்டும் பயன்பெற வேண்டும் என்னும் பெருங்காதல் பாண்டித்துரைக்கு எழுந்தது. அதனால் தஞ்சைப் பெருநகரில், மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்தின் ஒன்பதாம் ஆண்டு விழாவை நடாத்தினார். ஆங்குத் தஞ்சைத் தமிழ்ச் சங்கம் தோன்றியது; "தமிழகம்" என்னும் இதழும் தொடங்கியது. பின்னர்க் கரந்தையில் வித்தியாநிகேதன் என்னும் பெயரால் ஒரு தமிழ்ச்சங்கம் உண்டாயது; அதுவும் இயங்காதமைந்து, கரந்தைத் தமிழ்ச் சங்கம் தோன்றியது. மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்தைப் போலவே தண்டமிழ்த் தொண்டாற்றுதலைத் தலையாய பணியாகக் கொண்டு இந்நாள் வரை இயன்று வருகின்றது கரந்தைத் தமிழ்ச்சங்கம்.

சங்கங் கண்ட பாண்டியர் பாண்டித்துரை தமிழைத் தமிழ்ச்சங்கத்தின் அகத்தும் வளர்த்தார். புறத்தும் வளர்த்தார். சென்னையிலும், தூத்துக்குடியிலும் பாளையங்கோட்டையிலும் அவர்தம் மணி நா ஒலித்தது. தேனெனப் பாகெனத் தித்திக்கத் தீந்தமிழ்ப் பொழிவு செய்தார். ஆங்காங் கிருந்த புலமையரைக் கண்டு அளவளாவினார். அவர்களை அரவணைத்துத் தமிழன்னைக்குப் பொலிவூட்டும் அருங்கலன்கள் படைக்கத் தூண்டினார். இத்தகைய இனிய பணிகளின் இடையே, பாண்டியர் தொண்டுக்கு வரம்பு கட்டி

நிறுத்த இயற்கை கருதிற்றுப் போலும்!

1. " ஐயோவித் தமிழுலகம் என்படுமோ என்செயுமோ அந்தோ அந்தோ
துய்யாரும் புகழ்ப்பாண்டித் துரையரசைத் தமிழ்மகட்குத் தொகைசால் நன்மை
செய்தானைச் செல்வர்தமிற் சிமானை வானேயும் சிவணா நல்லீ
கையானைக் கவிஞர் கள்தம் கண்மணியைக் காலமெனும் கடற்போ கட்டே"

என்றும்,

2. "மண்ணிரங்க மலையிரங்கப் புனலிரங்கத் தீயிரங்க வளியினோடு
விண்ணிரங்க மரம்புள்வி லங்கிவை யிரங்க மேதகுகோள் இரங்க நாளோ
டெண்ணிரங்க எழுத்திரங்க இசையிரங்கப் பிறகலையும் இரங்க யார்க்கும்
கண்ணிரங்கக் கருத்திரங்கச் சென்றனையால் மன்னாநின் கருணை யீதோ"

என்றும்,

3 " தாயில்லாச் சங்கடஞ்சூழ் இளங்குழவி போற்றமிழ்த் தளிக்கக் காத்தாய்
நீயில்லாச் சங்கமினி எவ்வாறு நகருறுமோ நெடுஞா லந்தான்
வாயில்லாச் சங்கமென மதித்தொருகால் ஒதுக்கிடுமோ வளர்ப்பார் யாரோ
நோயில்லாச் சங்கரன்தா ளேபோற்றும் பாண்டிமன்னா நுவல்வாய் அந்தோ"

என்றும் இன்னவாறு புலவர்கள் இரங்கி அரற்றப் பாண்டித்துரை 1911 ஆம் ஆண்டு திசம்பர்த் திங்கள் இரண்டாம் நாள் விண்ணுலகடைந்தார்.

தனியொரு குடும்பத்திற்குரிய தலைவன் இல்லாமல் அக்குடும்பம் எப்படித் தத்தளித்துப் போகின்றது! தமிழ்ச்சங்கம் என்னும் பொதுவமைப்புத் தன்தலைவன் இல்லாமல் என்ன நிலையை எய்தும்?

பொருளினான் எல்லாம் ஆகும் என்பதை நுனித்துணர்ந்த பாண்டித்துரை, சங்கத்திற்குப் புரவலர் பலரை உருவாக்கியிருந்தார். திங்கள் தோறும் திட்டமாக உதவுதற்கும் புரவலர் பலரைத் தேடிவைத்திருந்தார், சேதுபதி வேந்தர்களும் நிரந்தரத் தலைவராகவும் புரவலராகவும் விளங்கவும் ஒருப்படுத்தியிருந்தார். இவ்வளவுக்கும் மேலாக, ஒரு பெரு வருவாயை நிலையாய்ச் சங்கம் பெற்று வழிவழித் தொண்டாற்றுதற்கும் பொறுப்பெடுத்துக் கொண்டார். தமிழ்ச் சங்கத்தின் பொருள் வளம் என்றும் வற்றாமல் இருக்கவேண்டும் என்பதற்காகச் சங்கத்தின் பெயரால், அந்நாளில் வ.உ. சிதம்பரனாரால் தோற்றுவிக்கப் பெற்ற கப்பல் கழகத்தில் ஓரிலக்க ரூபா முதலீடு

செய்தார்! மொழியால் நாடும், நாட்டால் மொழியும் நலம் பெறப் பாண்டியர் கண்ட வழியீது! ஆனால் '*கப்பல் கழகம்*' கவிழ்ந்தது! சங்கத்திற்குதவும் எதிர் காலத்து வருவாயும் அழிந்தது; இவ்விக்கட்டான சூழலில், பாண்டித் துரையின் மேல், அளவிலாப் பற்றாளரும், அவர் உதவியால் வளர்ந்தவரும் சங்கத்தின் அடிநாள் தொட்டுச் சங்கப்பொறுப்பில் ஈடுபட்டவரும், நன்றிமறவா நயன் மிக்கவரும் ஆகிய டி.சி.சீனிவாசஐயங்கார் என்பார் 'பாண்டியரில்லாச் சங்கத்தை நான் பாதுகாப்பேன்; அஃது அப்பாண்டியர்க்குயான் பட்டுள்ள நன்றிக் கடனுக்கு அடையாளம்' என முந்துநின்றார். முனைந்து செயலாற்றினார்.

சங்கத் துணைத் தலைவராக இருந்த பி. எசு. சுப்பிரமணியஐயர் சிறப்புத் தலைவரானார்; டி.சி. சீனிவாச ஐயங்கார் செயலாளர் ஆனார்.

சுப்பிரமணிய ஐயர் தமிழ் வடமொழி ஆங்கிலப்புலமையும் நாடகத் திறமும் வாய்ந்தவர்; எழுத்தாற்றலும் உடையவர்; பொதுப்பணிகள் பலவற்றில் ஆர்வமுறப் பங்கு கொண்டவர். தமிழ்ச் சங்கத்திற்குத் தம்மால் இயன்ற தொண்டுகளைத் தட்டின்றிச் செய்துவந்தவர், அவர் 24-11-1913 இல் இயற்கை எய்தினார். அதன் பின் இராமநாதபுரம் அரசர் பாற்கர சேதுபதியின் மைந்தர் முத்துராமலிங்க சேதுபதி என்னும் *இராசராசேசுவர சேதுபதி* சங்கத் தலைவரானார். கரந்தைத் தமிழ்ச் சங்கத் தலைவரும், மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கப்புரவலருள் ஒருவருமாகிய *கானாடுகாத்தான் பெத்தாச்சி செட்டியார்* துணைத் தலைவரானார்.

"பாவலர் புகழுறும் பாற்கர மன்னன்
ஆற்றிய தவமே போற்றுருக் கொண்டென
உதித்த செம்மால்! உருகெழு குமர!
ஒழியாப் புகழின் ஓங்குபாண் டித்துரை
நிறுவிய சங்கம் நிலைதள ராது
கரந்தையர் கோனதைப் புறந்தரல் கொண்டான்;
கரந்தைவாழ் சங்கக் காவலன் அளியன்
இலங்குபெத் தாச்சி யெனும் பெயர் வள்ளல்
தன்னொடு பொருந்தித் தாயவட் குறுபணி
இயற்றும் பெற்றியில் இனிது சிறந்தனன்
என்று காவல! நின்றிருச் சீரினைக்
கேட்டனம் வியந்தனம் கிளர்மகிழ் வெய்தினம்"

என்று கரந்தைத் தமிழ்ச் சங்கத்தலைவர் த.வே. உமாமகேசுவரம் பிள்ளை வாழ்த்துரைத்தார்.

சங்கக் கட்டடத்திற்காகப் பாலையம்பட்டிக் குறுநில மன்னருக்குத் தொகை தரவேண்டியிருந்தது, சங்கத்தை அடுத்திருந்த வெறுமனையிடமும் சங்கத்திற்கே வாங்க முடிவாகியிருந்தது. அதற்கெனக் கட்டடக் குழுவொன்று 1919-இல் அமைக்கப் பெற்றது. அதன் பொருளாளராகப் பெத்தாச்சி செட்டியார் இருந்தார். சங்கத்தலைவர் சேதுபதி தம் கைப்பொருள் கொண்டு கட்டிடத்தையும் மனையிடத்தையும் விலைக்கு வாங்கித்தந்தார். பின்னர் அதனை நன்கொடை தண்டுதலாலும் தம் கொடையாலும் பெத்தாச்சி செட்டியார் பொருளாளர் என்னும் பொறுப்பில் தலைவருக்குத் தந்தார்.இச்செய்தி 1919 டிசம்பர் 19 இல் கூடிய செயற்குழுக்கூட்ட நடவடிக்கையால் புலப்படுகின்றது.

சேதுபதி உயர்பள்ளிக்கு மேற்குப் பக்கமுள்ள இடம் சங்கத்தைச் சேர்ந்ததாக இருந்தது. அவ்விடம் வெற்றிடமாக அப்பொழுது இருந்தது. அதனை அஞ்சலகம் கட்டுதற்காக அரசு நிலக் கைப்பற்றல் சட்டப்படி எடுத்துக்கொள்ள முனைந்தது. அவ்விடம் சங்கத்திற்கு இன்றியமையாதது என்று சங்கம் கருதியது. அரசு முனைப்பைத் தடுக்க முடியாது போயின், என்ன செய்யக்கூடும்! ஆதலால் செயற்குழு கீழ்வருமாறு தீர்மானம் நிறைவேற்றியது.

தீர்மானம் IV

" மதுரை சேதுபதி ஹைஸ்கூலுக்கு மேற்பக்கமுள்ள சங்கத்துக்குப் பாத்தியமான காலியிடத்தை போஸ்டாபீசு உபயோகத்திற்காக **Land Acquisition Act** படி கவர்ன்மெண்டார் கைப்பற்றிக் கொள்ளுதல் சம்மந்தமாக, ஷ காலியிடம் சங்கத்தின் உபயோகத்திற்கு அத்தியாவசியம் என்றும், ஆகையால் அதை விட்டு விடுவதற்குச் சம்மதிக்கக் கூடவில்லை என்றும், ஷ இடத்தைக் கைப்பற்றிக்கொள்ளுதல் சங்கத்தாரால் தடுக்கக்கூடாததாய் இருப்பின் போதுமான கிரையத் தொகை கொடுக்கும்படி கேட்க அக்ராசனாதிபதியவர்கட்கு அதிகாரம் கொடுக்கலாயிற்று. சங்கநிர்வாக சபையாரின் அபிப்ராயத்திற்கு, சதுரடி ஒன்றுக்கு ரூபாய் ஒன்று இப்பொழுது கொடுப்பதாகச் சொல்கிற விலையானது மிகவும் குறைவாயிருக்கிறது. 1920 பிப்ரவரி 18ஆம் நாள் செயற்குழுக் கூட்டத்தில் இத்தீர்மானம், சங்கத்தலைவர் இராசராசேசுவர சேதுபதி தலைமையில் நிறைவேற்றப்பெற்றது.

சங்கத்தின் இடத்தை அஞ்சலகத்திற்காக அரசு கைப்பற்றிக் கொள்ளும் நடவடிக்கையில் முனைந்தது. , ஈட்டுத்தொகையேனும் செவ்விதாகக் கிடைக்கத் திரு. சீனிவாசராவ்சாகிப் என்பார் முயன்று உதவினார். அதனால் ஐம்பதாயிரம் ரூபா ஈட்டுத் தொகையாகத் தர அரசு இசைந்தது. அத்தொகையை, ஏற்றுக் கொள்ளப்பெற்ற வங்கி ஒன்றில் வட்டி வைப்பாக்கி வைக்க 1920 ஏப்ரல் 18 இல் நிகழ்ந்த செயற்குழுக்கூட்டம் தீர்மானித்தது. அத்தொகை மதுரை இராமநாதபுரம் மையக் கூட்டுறவு வங்கியில் போடப் பெற்றது.

இவ்வாறு சங்கப்பணி செவ்வையாக நடைபெற்று வரும் போது 20-6-1920 இல் சங்கத்தில் தீப்பற்றி எரிந்துள்ளது. அரிய சுவடிகள், நூல்கள், சான்றேடுகள் எரிந்தன; ஈடுசெய்ய இயலாத இப்பேரிழப்பு, சங்க வரலாற்றிற்குக் களங்கமாக அமைந்து விட்டது. எப்பாடுபட்டு எங்கெங்கெல்லாம் முயன்று அரிதில் தொகுத்த அருந்தமிழ்ச் சுவடிகள் எரிந்து போன கொடுமை, ஆடிப்பெருக்கிலோ, ஆகம முறையில் தீயிலோ, கறையான் வாயிலோ போனது போல்வது அன்று! வெளிப்படாமல் உள்ளே கசிந்த தீயே புறத்தே வெளிப்பட்டுப் பேரழிவு செய்துள்ளது போலும்! அதனால், தமிழ்ச்சங்கத் தலைவர் சேதுபதி தம் பதவியை விலக்கிக் கொள்ள விண்ணப்பம் விடுத்தார். அவ்விண்ணப்பம் 1-8-1920 இல் பெத்தாச்சி செட்டியார் தலைமையில் கூடிய செயற்குழுவின் ஆய்வுக்கு வந்தது. அதனை அடுத்த கூட்டத்தில் ஆய்ந்து கொள்வதாகத் தள்ளிவைக்கப் பெற்றது.

சங்கக் கட்டடம் பழுதுபார்த்தல், சீர்திருத்தல் ஆகிய வகைக்குப் பல்வேறு செலவினங்கள் உண்டாயின. அச்சுப் பணியாளர், அலுவலகப் பணியாளர் - சம்பள உயர்த்தம் செய்தாக வேண்டிய சூழ்நிலையும் உண்டாயிற்று. எல்லாவற்றையும் செயற்குழு நிறைவேற்றவும் சங்கத்தை முன்னைநிலைக்குக் கொண்டு வரவும் நன்கொடை தண்ட வேண்டிய இன்றியமையாமை சங்கத்திற்கு உண்டாயிற்று.

வானமலை இராமாநுசசீயர் ரூ500 வழங்கினார். எசு.சீனிவாசையங்கார் ரூ500 வழங்கினார். செட்டிநாட்டுப் பெருமக்கள் தனிப்பட்ட நிலையிலும், பொதுநிலையிலுமாக ரூ.8469 வழங்கினர். சேதுபதி பதினாயிர ரூபா வழங்கினார். பின்னரும், செட்டிநாட்டுச் செல்வர்கள் ரூ.5176 வழங்கினர். நூல்களும் சிலர் அளித்தனர். மேலும் நன்கொடை வழங்க உறுதி தந்தாரும் இருந்தனர்.

சங்கம் தீப்பற்றிக் கொண்ட போது சங்கத்துப் பொருள்களை இயன்ற அளவும் காத்த பெருமக்கள் மதுரைநகர்க் காவல்துறை ஆய்வாளர் அரங்கசாமி ஐயங்கார் , துணை ஆய்வாளர் சாயேர்சு,

அச்சக மேலாளர் சீனிவாசையங்கார், மதுரை ஆலைத் துணைக்காசாளர் வெங்கடகிருட்டிணராசு என்பவர்கள் ஆவர். இவர்களுக்குச் சங்கச் செயற்குழு தன் நன்றியைத் தீர்மான வடிவில் வழங்கியது. காவல்துறைக் காவலர்களுக்குப் பரிசும் வழங்கியது.

சங்கத்தலைவர் விலகுதல் விண்ணப்பம் சிலரை வருத்தியது போலும்! அவர்கள் சேதுபதியைக் கண்டு இரங்கினர். நிலைமையை எடுத்துரைத்தனர் ; சங்கத்தைக் கட்டிக்காக்க வேண்டிய கடப்பாட்டை வலியுறுத்தினர். தாம் பதவியில் இருந்து விலகிக்கொள்ள விண்ணப்பம் தந்தும், சங்கத்தைச் சீர்செய்தற்குப் பேரருட் பெருக்கால் பத்தாயிரம் வழங்கியவர் அல்லரோ அவர்! அவர் உள்ளம் உருகியது! இறுகியது! விலகுதல் விண்ணப்பத்தை விலக்கிக் கொள்ள இசைந்தார். 18-8-1920 இல் எழுதிய அக்கடிதம் 24-8-1920 இல் நிகழ்ந்த செயற்குழுவில் உறுதிப்படுத்திச் சான்றேட்டில் வைக்கப் பெற்றது.

சேதுபதி வேந்தர்க்குப் பொதுவாகிய செந்தமிழ் காக்கும் இயல்பில் சிறிதும் குறையாச்சீர்மையில் இலங்கியவர் இவ் விராச ராசேசுவர சேதுபதியார். இவரால் நலம் பெற்ற அமைப்புகள் பல; வளம் பெற்ற கலைஞர்கள் பலர்; வளர்புகழ் எய்திய புலமையாளரும் பலர்.

" உடனிருந்து உதவி செய்பவர்கள் முதலியோர் விஷயத்தில் எனக்குச் சிறிதும் பொருட்கவலையுண்டாகாதபடி பேரன்புடன் பொருளுதவி செய்து சில வருஷங்களாக ஆதரித்துவரும் ஸ்ரீஸேதுஸமஸ் தானாதிபதிகளும், மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத் தலைவர்களும் சென்னைச் சட்ட நிருபணசபை அங்கத்தினர்களுமான கௌரவம் பொருந்திய மகா-ள-ள-ஸ்ரீ பா. இராஜராஜேசுவர ஸேதுபதியவர்களைப் பாதுகாத்தருளும் வண்ணம் தமிழ்த் தெய்வத்தை இறைஞ்சுகிறேன் "[4] என்றும் "தமிழாராய்ச்சி விஷயத்தில் வெகுகாலமாகச் சகாயம் செய்துவரும் சேது மன்னர்களாகிய மாட்சிமை பொருந்திய மஹா ராஜ ராஜஸ்ரீ பா. இராஜராஜேசுவர சேதுப்தி அவர்களுக்கும் என் மனப்பூர்வமான நன்றியைச் செலுத்துகின்றேன் " [5] என்றும் டாக்டர் உ.வே.சா. குறிக்கிறார்.

இச்சேதுபதி, கருத்துமாறுபாடு உடையரேனும் கன்னித்தமிழ் வல்லாராய்த் திகழ்வாரைக் கண்ணெனக் கருதிப் போற்றும் பெருந்தகையர். இதனை நாவலர் ச. சோமசுந்தரபாரதியார் குறிப்பிடும் ஒரு நிகழ்ச்சியாலும், **தசரதன் குறையும் கைகேயி நிறையும்** என்னும் தம் நூற்படையலாலும் அறியலாம்.

" நான் போந்த நீராவித் தொடர்ப்பண்டி நள்ளிருளில் நான்மாடக் கூடலை நணுகிற்று. ஆண்டு நான் இறங்கி மறுதொடரில் இடமின்றி

மறுகுகையில், மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கப் பெருநாவலரும் செந்தமிழ் முதற்பத்திராசிரியரும் சேது சமத்தானத் தலைமைப் புலவருமான உயர்திரு.ரா. இராகவையங்காரவர்கள் கண்டு அருமையுடன் அழைத்துச் சென்று தம் அரசர் பக்கல் உய்த்து உதவினார்கள். இறைமையைப்போல் நிறை புலமை நிருபரெனத் தமிழகத்தே தலை நின்ற திருமன்னர் முகமலர்ந்து பெருந்தகையால் முகமனுடன் வரவேற்றுத் தங்குழுவிலெனைச் சேர்த்துத் தலையளியுஞ் செய்தசெயல் என்றும் மறக்ககில்லேன். அவலம் நீக்கி அன்றிரவு வழிகழியப் புலர்பொழுதில் தஞ்சையுற்றேன். வழியிடையே, நாவலரால் எனையழைத்த சங்கக் கூட்டம் சேதுகாவலர் பாதுகாவலில் நடைபெறும் நற்செய்தியும் தமிழரசர் தம் சபைத்தலைமை முன்னுரையில் என்பால் அன்புரைகள் ஏதோ சில கூறப்போகும் குறிப்பும் உணர்த்தப் பெற்றேன். கூடல் நான்காஞ் சங்க விழாக் கூட்டமொன்றில் நம்முள் வேற்றுமையுணர்ச்சி வித்தவந்த சில வித்தகருக்கு மாறுகூறி ஒற்றுமை நலத்தை வற்புறுத்த முயன்ற என் ஒரு சிற்றுரை கேட்டதன்றிப் பிறிதெனை நன்கறியாப் பெருந்தமிழ் வேந்தர் பேரன்பால் என்னை ஒரு பொருட் படுத்தித்தம் முன்னுரையிற் சுட்ட நினைத்த பெருங்கருணை என் தகவின்மையை நினைப்பூட்டி என்னைப் பெரிதும் வருத்தியதுடன் அவ்வரசர் பிரான் குணப்பெருமையை விளக்கி என்னை ஆட்கொண்டது ”

சங்க மருவித் தழையத் தமிழ்தழுவி
எங்கும் புலவர் இனிதிசைக்கத் தங்கும்
இரவி மருமான் இராசரா சேசற்
குரிமையிது செய்தேன் உவந்து

என்பது அவர் குறிப்பும், படையலுமாம்.

நாவலர் பாரதியார்க்கு இவ்வாறு ஏற்பட்ட பற்றுதல் தான், தமிழ்ச் சங்க உறுப்பினராகவும், புலமைவித்தகராகவும், ஆட்சிக்குழு உறுப்பினராகவும், கட்டடக்குழு உறுப்பினராகவும், ஆக்கிச் சங்கத்திற்கு அரும்பணி செய்ய வைத்தது. கரந்தைத் தமிழ்ச்சங்க ஒன்பதாம் ஆண்டு விழாத் தலைமையேற்று அவர் உரை நிகழ்த்திய போது அவர் கொண்டு வந்த தீர்மானங்களுள் ஒன்று தமிழ்ச் சங்கம் பற்றியதாகும்.

“உண்மையான தமிழ்த் தொண்டுகள் பல செய்து வரும் தமிழ்ச் சங்கத்திற்குத் தீயினால் விளைந்த இடையூற்றுக்காகப் பெரிதும் உளங்கவல்வதோடு அச்சங்கத்தை நன்னிலையில் உய்ப்பதற்காகத் தம்மாலியன்ற உதவி செய்யம்படி தமிழர், தமிழன்பர் எல்லாரையும்

இப்பெருங் கூட்டத்தார் கேட்டுக் கொள்கின்றார்கள்". என்பது தீர்மானம்.

இதனையடுத்த தீர்மானமும் இதனொடு இணைக்கத் தக்கதாகத் தலைவரே கொணர்ந்தார். அத்தீர்மானம் வருமாறு:

" தமிழகத்திலுள்ள பெருமடங்களின் தலைவர்கள் தங்கள் பொருட்பெருக்கின் ஒரு சிறு பகுதியையேனும் தங்கள் கடமையாகிய தமிழ் மொழி வளர்ச்சியில் செலவிடுவார்களாயின் பெரும்பயன் விளையுமென்று அன்னோர்களைப் பன்முறை கேட்டும் அவர்கள் வாளா விருத்தல் மிகவும் கவலத்தக்கதாய் இருக்கிறது. இனியாவது அவர்கள் தங்கள் கடமையை யோர்ந்து தமிழ்மொழி மேம்பாட்டுக்கு ஆவன செய்யும்படி அவர்களை இப்பெருங் கூட்டத்தார் வற்புறுத்திக் கேட்டுக் கொள்கிறார்கள்."

தமிழகத்துப் பெருமடங்களின் செவியில் இது தைத்ததா? தைத்திருந்தால் தமிழ் மொழியை எத்தகு மேனிலையில் அது வைத்திருக்கக்கூடும்! ஒருவானமாலை சீயர்மடம் வழங்கிய உதவியைத் தானும், ஒரு தமிழ் மடமும் வழங்கிற்று இல்லையே! திருவாவடுதுறையாதீனத்துத் தவத்திரு சிவஞான முனிவரிடம் பாண்டித்துரையார் கொண்டிருந்த பற்று இணையற்றது. அம்மடத்தின் பெரும்புலவர், மீனாட்சி சுந்தரம் பிள்ளை அவர்கள் என்பதையும், அவர்கள் புகழ்விளக்கிய மாணாக்கர் உ.வே. சாமிநாதையர் என்பதையும் நாடறியும். தமிழ்ச் சங்க நூலாய்வாளர் சே. ரா.சுப்பிரமணியக்கவிராயர் திருவாவடுதுறை ஆதீனப்புலவர். இத்தகு தொடர்பிருந்தும், அத்திருமடமும், எவ்வுதவி செய்யவும் ஏறிட்டுப் பார்க்கவுமில்லையே தமிழ்ச் சங்கத்திற்கு ? இடர் வந்த போது உதவாத உறவு உண்மையென உலகம் கொள்ளுமோ? ஆனால் சங்கத்தின் பொருள் நிலை ஒன்றும் முட்டுப்பாடாகி விடவில்லை.

சேது வேந்தர்கள், வேண்டும் உதவிகளை வேண்டும் போதெல்லாம் செய்தனர். பெத்தாச்சி செட்டியார் ஒரே பொழுதில் ரூ.5000 வழங்கினார். திங்களுக்கு ரூபா.ஐம்பது எனத் திட்டமிட்டும் உதவினார். புதுக்கோட்டை அரசு 1903 ஆம் ஆண்டில் பாற்கர சேதுபதி வேண்டுகோட்படி ரூ.5000 வழங்கியது. பின்னர்த் திங்களுக்கு 50 ரூபா எனத் திட்டமிட்டு 1948 வரை வழங்கி வந்தது. எட்டையாபுரம் அரசு, சிவகங்கை அரசு, சேற்றூர் அரசு ஆகிய சிலஅரசுகளும் இயன்ற வகையில் உதவின. வாணாள் உறுப்பினர்களாகச் சேர்தல் பெருமையெனக் கருதிப் பெருஞ்செல்வர்களும் அறிஞர்களும் முன்வந்தனர். ஆயினும் புரவலர்களை எதிர்பார்த்தே சங்கம் நடந்தது;

அவர்கள் தளர்ச்சி சங்கத் தளர்ச்சியாயிற்று.

சங்கத்தைப் பேருள்ளத்தோடு புரந்த ஆண்டிபட்டிக் குறுநில மன்னர் கானாடுகாத்தான் *பெத்தாச்சி செட்டியார்* 31-3-1924 இல் காலமானார். நான்கே ஆண்டுகள் நடந்தன. சங்கத் தேர்வு முதற்பரிசைத் தம் கொடைத்திறத்தால் புதுக்கோட்டை அரசர் பரிசாகச் செய்த வேந்தர் *மார்த்தாண்ட பைரவத் தொண்டைமான் பகதூர்* 28-5-1928 இல் காலமானார்; அடுத்து நான்கு திங்களும் கடக்கவில்லை. சங்கத்தலைவர் *இராசராசேசுவர சேதுபதி* விபவ ஆண்டு ஆடித்திங்கள் 19 ஆம் நாள் (1924 ஆகஸ்டு) இயற்கை எய்தினார். சங்கத்திற்கு எத்தனை எத்தனை 'தத்துகள் '!

17-9-1928 இல் கூடிய செயற்குழு, அரசர் எம். தினகர்பகதூர் அவர்களைத் தமிழ்ச்சங்கத் தற்காலிகத் தலைவராகத் தேர்ந்தது. இந்நிலையில், 1929 சனவரி முதல் திங்கள்தோறும் ரூபா நூறு, சங்கத்துக்கு வழங்கச் சேதுபதி அரசர் இசைந்து ஆணைபிறப்பித்தார். காரைக்குடி இராம. நாராயணன் செட்டியார் 1200 ரூபாவை வைப்புநிதியாக வைத்து அதன் வட்டியைச் சங்கத்துக்கு அனுப்புதலை ஏற்றுக் கொண்டார்.

8-12-1929 ஆம் நாள் சங்கத்தின் இருபத்தெட்டாம் ஆண்டு விழா நிகழ்ந்தது. அவ்விழா சென்னை அரசின் செயற்குழு (எக்சிகியூட்டிவ் கௌன்சில்) உறுப்பினர் நார்மன் எட்வர்டு மார்ச் பாங்சு தலைமையில் நடைபெற்றது. அவ்வமயம் அவ்வாங்கிலவர், தமிழ் வளர்ச்சிக் குரியவற்றை மிக அடக்கத்தோடு உரைத்துள்ளார். ஐம்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே அவர்கூறிய உரையை இக்காலத் தமிழ் வல்லார்களும் கைக்கொள்ளவில்லையே என்னும் வருத்தமே எழுகின்றது.

" பல நாடுகளிலுமுள்ள சான்றோர்கள் தம் நுண்ணறிவால் வெளிப்படுத்தும் புதுமைகள் பலவற்றையும் காலதேச இயல்புக்கு ஏற்பத் தமிழ் மக்களும் தமிழ்மொழி மூலம் அறிந்து முன்னேற்றமடையத் தக்கதாய்த் தமிழ்மொழியை வளப்படுத்த வேண்டியது இன்றியமையாததாகும். அவ்விதம் புதிய கருத்துக்கள் புதிய பொருள்கள் இவற்றை வெளியிடுவதில் கண்மூடித் தனமாகப் பிறமொழிச் சொற்களைக் கண்டவாறு பயன்படுத்தாமல் அவற்றிற்குரிய தமிழ்ச்சொற்களையும், தமிழ் மொழியின் அமைப்பு இயல்புகளுக்குத் தக்கவாறு படைத்த சொற்களையும் வழங்குதலே சிறந்ததாகும். அவ்விதம் பயன்படுத்துவது தான் தமிழ்மொழியின் தன்மையையும் தூய்மையையும் போற்றுவதாகும். தமிழ்ச்சொற்களாலே

நன்கு விளக்கிக் காட்டவேண்டியிருக்க அதைவிட்டு 'Hydro Electric Power' என்று ஏன் ஆங்கிலத்தொடர் மொழியைப் பயன்படுத்த வேண்டும். இதுபோன்று பல எடுத்துக்காட்டுகளைக் காட்டக் கூடுமெனினும், அது மிகையாகையாற் கூறாமல் விடுகிறேன்.

"மேலும் தமிழில் உரையாடும் போது பிறமொழிச் சொற்களை இடையிடையே கலந்து பேசுவதை நோக்கி என் மனம் வருந்துகின்றது. அவ்வழக்கத்தை முற்றும் விட்டு விடவேண்டுமென்று நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அவ்வழக்கம் பேச்சில்மட்டும் நில்லாது எழுத்திலும் அச்சிலும் கூட வழங்கக் காணுகிறோம் 'கேஸ் டிஸ்மிஸ்' ஆயிற்று என்று சொல்வதைக் கேட்பது இயல்பாயுள்ளது. 'வழக்குத் தள்ளுபடி ஆயிற்று' என்று எளிதாயும் தெளிவாயும் தமிழிற் கூறலாமே "

இம் மணிமொழிகளைச் செந்தமிழ் கடைப்பிடித்திருந்தால் கூட எவ்வளவு சிறப்பாக இருந்திருக்கும்?

23-12-1913 இல் தினகர் தலைமையில் நிகழ்ந்த செயற்குழுக் கூட்டத்தில், சங்க அலுவலகக் கட்டிடத்தை அடுத்துள்ள 'மொசானிக் விடுதியை' விலைக்கு வாங்கவும், அதற்குரிய தொகையை வங்கியிருப்பில் இருந்து எடுத்துக் கொள்ளவும் தீர்மானிக்கப் பெற்றது.

சங்கக் கட்டிடத்திற்கும், தொட்டப்பநாயக்கனூர் குறுநில மன்னர் மனைக்கும் இடையேயுள்ள சங்கச் சுற்றுச் சுவரை இடித்துவிட்டு, ஷ இடத்தில் புதுச்சுவர் எழுப்பி அதில் தமக்கு எவ்வித உரிமையும் பாராட்டப் பெறாமல் முழுஉரிமையும் சங்கத்துக்கு ஆக்க இசைவாரானால், அக்குறுநில மன்னர் கேட்டுக் கொண்டவாறு சுற்றுச் சுவர் கட்ட அனுமதிக்கலாம் என்னும் தீர்மானம் 28-10-1932 இல் செயற்குழுவில் நிறைவேற்றப் பெற்றது.

20-12-1932 இல் பேரவைக்கூட்டம் உ.வே. சாமிநாதையர் தலைமையில் கூடியது. அப்பொழுது திரு. சண்முகராசேசுவர நாகநாத சேதுபதி, சங்கத்தலைவராகத் தேர்ந்தெடுக்கப் பெற்றார். டி.சி. சீனிவாசஐயங்கார் துணைத்தலைவராகவும், ச. சோமசுந்தரபாரதியாரும், என் . ஆர். கிருட்டிணசாமி ஐயங்காரும் சிறப்புச் செயலாளர்களாகவும், தேர்தெடுக்கப் பெற்றனர். கல்வி ஆய்வுக் குழுவில் முன்னைய உறுப்பினர்களுடன் ஆ. கார்மேகக்கோனார், விபுலானந்த அடிகள் ஆகிய இருவரும் இணைக்கப் பெற்றனர். முன்னைய உறுப்பினர்கள் உ.வே.சாமிநாதையர், இரா. இராகவஐயங்கார், மு. கதிரேசச்செட்டியார், செ.மு.சையத்மகமத் அலி, கே.இராமையங்கார், வி.எசு.இராமசாமி சாத்திரி என்போர். இவ்வாட்சிக் குழு முப்பத்தோராம் ஆண்டு விழா

நிறைவின் போது தேர்ந்தெடுக்கப் பெற்றதாகும். அவ்வாண்டு விழாவின் போது தவத்திரு விபுலானந்த அடிகளார் தமிழ்ச்சங்கப் பணிநலம் பாராட்டிப் பேசினார்:

"மற்றைச் சங்கங்களினும் பல்கலைக் கழகங்களினும் மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கமே சிறந்தது என்றும், பண்டும் பிற தேயங்களில் தமிழ்ச்சங்கங்கள் இருந்தன எனினும் அவற்றுளெல்லாம் மதுரைச் சங்கமே சிறந்தது என்றும், பல்கலைக் கழகங்களுக்கும் தமிழ்ச்சங்கத்திற்கும் தமிழ் வளர்க்கும் பொருளால் வேறுபாடு உண்டு என்றும், தமிழ்ச் சங்கமே தமிழ் வளர்க்கத் தக்கது என்றும், தமிழுக்கு இடையூறு வந்த காலத்துப் பண்டும் இன்றும் மதுரையே முன்னின்று அதனை நீக்கியது என்றும், தமிழ் வளர்ச்சிக்கேயன்றிச் சைவசமய வளர்ச்சிக்கும் தலைவரின் முன்னோர்கள் பேருதவி செய்தனர் என்றும், அவர்களுள் பாற்கர சேதுபதி அவர்கள் விவேகானந்த அடிகளாரால் பாராட்டப் பெற்ற பெருமையுடையவர் என்றும், இச்சங்கம் சேதுவேந்தர் அரவணைப்பில் வளர்ந்து வடமொழியிலும் பிறமொழிகளிலும் உள்ள பலவகை அரியநூல்களையும் தமிழில் மொழிபெயர்த்து வெளியிட்டுத் தமிழ், மேன்மேலும் நூல்வளம் பெறச் செய்ய வேண்டும் என்றும் " விரித்துரைத்தார்.

சங்கத்தின் முப்பத்து மூன்றாம் ஆண்டுவிழா பவ ஆண்டு ஆடி 31ஆம்நாள் சென்னை மாநில ஆளுநர் கான்பகதூர் சர்முகம்மது உசுமான் சாகிப் பகதூர் தலைமையில் நிகழ்ந்தது. அப்பொழுது சென்னை அரசின் வளர்ச்சித் துறை அமைச்சராக இருந்தவர் பி.டி.இராசன். அவர் இராசராசேசுவர முத்துராமலிங்க சேதுபதியின் சிறப்புகளையும், தமிழ்ச்சங்க வளர்ச்சிக்கு அவர் செய்துள்ள உதவிகளையும் விரித்துரைத்து அவர் தம் திருவுருவப்படத்தை ஆளுநர் திறந்து வைக்குமாறு கேட்டுக் கொண்டார். அவ்வாறே ஆளுநரால் அப்படம் திறந்து வைக்கப்பெற்றது. திரு. பி.டி.இராசன் அவர்கள் 1921 செப்டம்பர் முதலே தமிழ்ச்சங்கத்தின் வாணாள் உறுப்பினர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

1933 ஆம் ஆண்டு சனவரி 31 ஆம் நாள் நடைபெற்ற செயற்குழுவில் சங்கத்தின் அச்சகம் சங்கத்தின் மேலான நோக்கத்திற்கும் நன்மைக்கும் ஏற்பச் செயல்பட இயலாத நிலையில் இருப்பதைக் கருதி அதனை மூடிவிடுவதென்றும், அச்சகந் தொடர்பான வேலைக்காரர்களுக்கு அது வரை சேர வேண்டிய பாக்கித் தொகையுடன், ஒரு மாதச் சம்பளம் உதவித் தொகையாகத் தந்து உடனே வேலையில் இருந்து நீக்கிவிடுவ தென்றும் தீர்மானிக்கப் பெற்றது.

1934 மே 5ஆம் நாள் கூடிய செயற்குழுவில் சங்கஞ் சார்ந்த பாண்டியன் நூல் நிலையத்திற்கு வேண்டும் நிலைப்பேழைகள் செய்து தமிழ்நூல்கள் வாங்கி வைத்து ஒழுங்குபடுத்தத் தீர்மானிக்கப் பெற்றது. இராமநாதபுரம் அரசி முத்தாத்தாள் நாச்சியார், சங்கநூல் நிலையத்திற்கு அச்சிட்ட நூல்கள் அன்பளிப்பு வழங்கினார். மதுரை இ.மா.கோபாலகிருட்டிணகோன் ஈராயிரரூபா பெறுமானமுள்ள தமிழ், ஆங்கில, வடமொழி நூல்கள் வழங்கினார்.

உ.வே.சாமிநாதையர் தாம் செந்தமிழில் ஆய்ந்து வெளியிட்ட நூல்களைத் தனியே வெளியிட்டுக் கொள்ளச் சங்கத்தின் இசைவு கோரினார். அதனைச் செயற்குழு ஏற்றுக் கொண்டு14-6-1935 இல் கூடிய கூட்டத்தில் முடிவு செய்தது. கூடிய வரை இப்பொழுதுள்ள பதிப்புகளின் படிகள் செலவான பின் வெளியிடுமாறு வேண்டிக் கொண்டது. இதனால் எவ்வாறும் மொழிவளம் பெருக்குதலே சங்கத்தின் நோக்கம் என்பதும், வணிகநோக்கம் சங்கத்திற்கு இருந்தது இல்லை என்பதும் வெளிப்படும்.

தவத்திரு. குன்றக்குடி அடிகளாரை மடத்தின் தலைவர் பதவியில் இருந்து நீக்குதற்கு முயற்சி நடந்தபோது அம்முயற்சியை முறியடித்து வெற்றி கண்ட பெருமை தமிழ்ச்சங்கத்திற்கும், அதன் துணைத்தலைவர் டி.சி.சீனிவாசையங்கார்க்கும் உண்டு. இதனால் சங்கத்தின் பொதுப்பணிச் சால்பு புலப்படும். இத்தகு சங்கத்திற்குப் பேரிழப்பான நாள்களுள் ஒன்றாக 9-12-1951 அமைந்தது. அந்நாளில் சங்கத் துணைத்தலைவர் டி.சி.சீனிவாச ஐயங்கார் இயற்கை எய்தினார்.

1901 இல் சங்கம் தொடங்கியது முதல் 1935 ஆம் ஆண்டு வரை சங்கத்தின் சிறப்புச் செயலாளராகவும், அதற்குப்பின் தம் வாழ்நாள் முழுவதும் துணைத் தலைவராகவும் பல்வேறு குழுக்களில் பொறுப்பாளராகவும் இருந்து பணி செய்தவர் அவர்.

சங்கத்துக்கு இடருற்ற பொழுதுகளில் எல்லாம் இளைக்காமல் சளைக்காமல் பணியாற்றி அதன் தளர்ச்சியைப் போக்கியவர் அவர். குறிப்பாக இராசேசுவரமுத்துராமலிங்க சேதுபதியையும், சண்முக ராசேசுவர நாகநாத சேதுபதியையும் தமிழ்ச்சங்கத் தலைமைப் பொறுப்பில் முறைமைப்படி வைத்த முழுமுயற்சியாளர். தாம் இளங்கலைத் தேர்வில் தமிழில் தோற்ற காலையில் பாண்டித்துரையாரிடம் தனியே தமிழ் பயின்று, அத்தேர்வில் தேறிப் பின்னர் வழக்கறிஞர்க்குப் பயின்று பணி செய்யப்புகுந்த வேளையில், பழைமை மறவாமல் பாண்டித்துரைக்குப் பக்கம் நின்று சங்கத்திற்குத் தம்மை ஒப்படைத்துப் பணிசெய்தவர்.

தமிழ்ச் சங்கத்திற்கு வேண்டும்போது கடனாகவும், நன்கொடையாகவும் பொருள் வழங்கியுள்ளார். தமிழ்ச்சங்கக் கல்லூரி மாணவர்களுக்கு 1914 முதல் 1950 முடிய 36 ஆண்டுகள் தீபாவளிக்கு உடை வாங்கித்தர உதவியுள்ளார். சங்கக் கல்லூரி மாணவருள் ஒருவர்க்குத் தம் பொறுப்பில் உண்டி உடை உறையுளுக்கு வேண்டும் பொருளுதவி செய்தார். பாண்டியன் புத்தகசாலைக்கு 1123 புத்தகங்களையும், தாம் தொகுத்து வைத்திருந்த ஏட்டுச் சுவடிகளையும் வழங்கினார்.

சங்கத்தின் தொடக்க நாள் முதல் 50 ஆண்டுகளின் வரலாற்றில் பங்கு கொண்ட அப்பெருமகனார் மறைவு சங்கத்தை அசைத்தது; ஆட்டியது. அப்பொழுதில் சங்கத்தை நிலைபெறுத்த முன்னின்றவர் திரு.பி.டி.இராசன் ஆவர்.

இவர் காலத்தில் சங்கம் *பொன்விழாக்* கண்டது. அதனைச் சிறப்பாக நடாத்தியதும், சங்கச்சார்பில் செந்தமிழ்க் கல்லூரி தோற்றுவித்ததும் இவரையே சாரும். *தமிழிசைக்கழகம்* என்னும் ஒரு கழகத்தைத் தோற்றுவித்துத் தமிழ்ச்சங்க உறுப்புகளுள் ஒன்றாக்கிப் பணிசெய்தார். இவர் ஆட்சிக்காலத்தில், நாவலர் பாரதியார் தொகுத்து வைத்திருந்த நூல்கள் பாண்டியன் புத்தகசாலைக்கு நன்கொடையாக வழங்கப் பெற்றதும் குறிப்பிடத் தக்கதாகும்.

1956 ஆம் ஆண்டு மே 30ஆம் நாள் முதல் சூன் 5 முடிய ஏழு நாள்கள் தொடர்ந்து பொன் விழா நிகழ்ந்தது. காலை 9 மணிக்கு இயலரங்கும், மாலை 6மணிக்கு இசையரங்கும், இரவு 10 மணிக்கு நாடக அரங்கும் ஒவ்வொரு நாளும் நிகழ்ந்தன. இயலரங்கு மீனாட்சி சுந்தரர் திருக்கோயிலிலும், ஏனை அரங்குகள் இரண்டும் தமுக்கம் கலையரங்கிலும் நிகழ்ந்தன.

சங்கத் துணைத்தலைவர் பி.டி.இராசன் வரவேற்புரைத்தார். விழாவைத் தொடக்கி வைத்து உரையாற்றினார் திரு. சி.இராசகோபாலாச்சாரியார் . திருப்பனந்தாள் காசிமடத்தலைவர் அருள் நந்தித் தம்பிரான் தலைமைப் பொழிவாற்றினார். பெரும்புலவர் ஆ.கார்மேகக் கோனார் முதலாக மொழி ஞாயிறு தேவநேயப் பாவாணர் ஈறாக அறுவர் சிறப்புரையாற்றினர்.

இரண்டாம் நாள் வேளாண்மைத்துறை அமைச்சர் எம்.பக்தவத்சலம் அவர்கள் தலைமையில் புலவர்கள் எழுவர் உரையாற்றினர். மூன்றாம் நாள், அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத் துணைவேந்தர் டி.எம்.நாராயணசாமிப்பிள்ளை அவர்கள் தலைமையில் புலவர்கள் மூவர் உரையாற்றினர். ஆளுநர் திரு. ஸ்ரீபிரகாசா அவர்கள்

பாண்டித்துரைத் தேவர் திருவுருவப் படத்தைத் திறந்து வைத்தார்.

நான்காம் நாள் திருமதி புட்பம் நடராசன் அவர்கள் தலைமையில் மதுரை ஆதீன இளவரசு சோமசுந்தரதேசிக பரமாசாரியார், பாற்கர சேதுபதியின் திருவுருவப் படத்தைத் திறந்து வைத்தார். புலவர்கள் ஆறுபேர் பொழிந்தனர்.

ஐந்தாம் நாள் , நாவலர்ச.சோ.பாரதியார் தலைமையில் தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார் , ஓவியக்காட்சியைத் திறந்து வைத்தார். புலவர்கள் ஐவர் பேருரையாற்றினர்.

ஆறாம் நாள், ஈழம் இராமநாதன் கல்லூரி ச.நடேசபிள்ளை அவர்கள் தலைமையில் நடுவணரசுத் துணையமைச்சர் ஓ.வி.அளகேசன் உரையாற்றினார். புலவர்கள் பலர் பேசினர்.

ஏழாம் நாள், இலங்கை காந்தையா வைத்தியநாதன் அவர்கள் தலைமையில் சென்னை, பொதுப்பணித்துறையமைச்சரும் தமிழ்ச் சங்கத் தலைவருமான சண்முகராசேசுவர சேதுபதி பரிசு வழங்கினார். புலவர்கள் எழுவர் உரையாற்றினர். இவ்வாறே இசை நாடக நிகழ்ச்சிகளும் மிகச் சிறப்பாக நடைபெற்றன.

பொன் விழாக்குழுத் தலைவராகப் பி.டி.இராசன் அவர்களும், துணைத்தலைவர்களாக அ.சிதம்பர முதலியார், என்.ஆர்.கிருட்டிண சாமி ஐயங்கார், பி.ரெங்கசாமிநாயுடு, பேராசிரியர் ஆ.கார்மேகக் கோனார், டாக்டர். மா. இராசமாணிக்கனார் ஆகியோரும், வி. சண்முகசுந்தரம், கி.பழனியப்பன் ஆகியோர் செயலாளர்களாகவும், மு.சுப்பிரமணிய முதலியார், ஏ.பி.முகமது சுல்தான் ஆகியோர் துணைச் செயலாளர்களாகவும், வி.அழகப்பன் பொருளாளராகவும், எசு. பார்த்தசாரதி நாயுடு, பி.இராமசாமி ராசு, ஏ.ரெங்கசாமி ஐயங்கார், ஒளவை சு. துரைசாமிப்பிள்ளை, எம்.சிவசுப்பிரமணிய பிள்ளை நா.பாலுசாமி ஆகியோர் விழாக்குழு உறுப்பினர்களாகவும் இருந்தனர்.

பொன்விழாவை ஒட்டி ஓர் அரிய மலர் வெளியீடும் இருந்தது. மிகச்சிறந்த அம்மலர் பொன்விழாவில் உரையாற்றிய பெருமக்கள், தாம் உரையாற்றப் போகும் பொருள் பற்றி முன்னரே எழுதித் தந்து அச்சிடப் பெற்ற அருமையுடையதாகும். முன்னுரையுடன் 56 கட்டுரைகளைத் தாங்கியுள்ளது அம்மலர்.

"இச்சங்கம் நாலாவது சங்கமாகும். இதற்கு முன்பிருந்த மூன்று சங்கங்களில் முதல் இரண்டு சங்கங்கள் கடலில் மறைந்தன. மூன்றாவது சங்கம் கி.பி.இரண்டாவது நூற்றாண்டோடு மறைந்தது. வரலாற்றை ஒட்டிய பலகாரணங்களால் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் இறுதிவரை

தமிழ் வளர்ச்சிக்கான உணர்ச்சியும் முயற்சியும் மக்களிடையே தோன்றாமல் போய் விட்டன. உயர்திரு. பாண்டித்துரைத்தேவர் அவர்களின் முயற்சியால் நாலாவது சங்கம் - நிலையான சங்கம் - 1901 ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் மாதம் 14-ஆம் தேதி மதுரையில் தமிழ் நாட்டிலுள்ள புலவர் பெருமக்கள் திரளாகக் கூடியிருந்த ஒரு பொதுக்கூட்டத்தில் துவக்கப்பெற்றது. அவரது இறுதிக் காலமாகிய 1911 ஆம் ஆண்டுவரை இச்சங்கத்தை வளர்ப்பதற்காகப் பாண்டித்துரைத் தேவரவர்கள் உடல் பொருள் ஆவி மூன்றையும் காணிக்கையாக்கினார். அவர் காலத்திற்குப் பின் பல அறிஞர்களுடைய சீரிய முயற்சியால் சிறப்பாகத் திருவாளர்கள் நாவலர் சோமசுந்தரபாரதி,டி.சி.சீனிவாசஐயங்கார் முதலியவர்களது ஈடில்லா உழைப்பினால் இச்சங்கம் இனிது நடைபெற்று வந்தது. திரு.சீனிவாசஐயங்கார் இறுதிக்காலத்தில் சங்கத்தை நடத்தும் பொறுப்பை என்மீது சுமத்தினார் " எனப் பொன்விழாமலரின் முன்னுரையில் தமிழ்ச் சங்க வரலாற்றைச் சுருங்க உரைத்துள்ளார் விழாக் குழுத்தலைவர் பி.டி.இராசன்.

தமிழ்ச் சங்கத்தின் துணையில் தமிழிசைக் கழகம் நடாத்துவது என்றும், திரு.பி.டி.இராசன் அவர்கள் தலைமையில் தமிழிசைக் கழகம் இயங்குவது என்றும் 15-12-1958 இல் தீர்மானிக்கப் பெற்றது. அக்கூட்டத்திலேயே லெ.நாராயணன் செட்டியார் அவர்களைக் குழுத்தலைவராகக் கொண்டு உறுப்பினர் 16 பேர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப் பெற்றனர். 19-1-1959 இல் தமிழிசைக் கழகச் செயற்குழுக் கூட்டம் நாராயணன் செட்டியார் தலைமையில் கூடி, ஆட்சிக்குழுவினரைத் தேர்ந்தெடுத்தது. நூற்றுக்கு எண்பதுக்குக் குறையாமல் தமிழிசைப் பாடல் பாடுபவர்களையே விழாவுக்கும் நிகழ்ச்சிக்கும் அழைப்பது என அக்குழுவில் முடிவு செய்யப்பெற்றது. ஆனால், தொடர்ந்து தமிழிசைச் சங்கம் நடைபெறாது அமைந்தது.

தமிழ்ச் சங்கத்தின் பெருமைதரு புரவலராக இந்திய நாட்டுத் தலைவர் டாக்டர் இராசேந்திர பிரசாத் இசைந்து பெருமை செய்தார். அவருக்குப் பின்னர் வந்த தலைவர்கள் டாக்டர் இராதாகிருட்டிணன், டாக்டர் சாகிர்உசேன், ஆளுநர் சர்தார் உச்சல்சிங் ஆகியோரும் அப்பெருமையைச் சங்கத்திற்கு நல்கினர் என்பதும் நினைக்கத் தக்கதாகும்.

சென்னைப் பல்கலைக்கழகச் சார்பில் தொடங்கப் பெற்றது செந்தமிழ்க் கல்லூரி. அதன் தலைவர் இரா. வே.நாராயணன் ஆவர்.பல்கலைக்கழக விதிமுறைப்படி பாடத்திட்டங்கள் நடைபெறலாயின; பேராசிரியர்களும் அமர்த்தப் பெற்றனர். அன்பு

கருணையானந்தா, கு.மா.திருநாவுக்கரசு, வி.சீனிவாசன், ச.சாம்பசிவம், மு.உலகநாதன் ஆகியோர் விரிவுரையாளராக அமர்ந்தனர். சங்கச் செயலாளராக இருந்த திரு. வி.சண்முகசுந்தரம் இயல்பாகவே பல்வேறு பொது நலப்பணிகளில் ஊன்றியவர். ஆதலின் தம்கடமையை விருப்போடும் முறையோடும் செய்து வந்தார்.

" மாமதுரைச் சங்கமது மன்னிவளர் காலமெலாம்

நீமதுர மயமாக நெஞ்சில் குடியிருப்பாய் "

என்று இரங்கி வாழ்த்த, அவர் 9-7-1965 இல் இயற்கை எய்தினார்.

நிரந்தரத் தலைவராகத் தமிழ்ச் சங்கத்திற்குச் சேதுபதி வேந்தரே இருந்து வந்தனர். அது வழி வழி மரபாகக் கொள்ளப் பெற்றது. ஆனால் சண்முக ராசேசுவர சேதுபதி காலத்தில் அவர் அமைச்சுப் பதவியில் இருந்ததாலும், சங்கத் தொடர்பில் ஊன்றாததாலும் சங்கத் தொடர்பு அவர்க்கு இல்லாது போயிற்று. சங்கப் பொறுப்பு திரு.பி.டி.இராசன் அவர்களிடம் இருந்தது. இந்நிலையில் தமிழ்க் கல்லூரியைக் கலைக்கல்லூரி ஆக்கும் முயற்சியும் சங்கக்கட்டிடத்தை விடுத்து வேற்றிடத்திற்குக் கல்லூரியை மாற்றியமைக்கும் ஒரு முயற்சியும் மேற்கொள்ளப் பெற்றன.இவற்றால் ஆசிரியர்களும் மாணவர்களும் வேலைநிறுத்தம், படிப்பு நிறுத்தம் எனக்கிளர்ந்தனர். சங்கத்தின் தொன்மரபைக் கட்டிக்காத்துச் செயலுறுத்த வேண்டிய கடப்பாடு சங்க உறுப்பினர்களுக்கும், சேதுபதி வேந்தர் தொடர்புடையவர்களுக்கும் உண்டாயிற்று. சங்கச் சிக்கலை எவ்வாறும் தீர்க்க வேண்டும் அன்றோ!

சிக்கலைத் தீர்க்கும் செவ்விய மருந்து சங்க அமைப்பு விதிப்படி, பொதுக்குழுவைக்கூட்டி ஆராய்வதேயாகும். அவ்விதிப்படி 5-7-1971 ஆம் நாள் பொதுக்குழு, கூட்டப் பெற்றது. அக்குழுவில் ஆட்சிக்குழு தேர்ந்தெடுக்கப்பெற்றது. இராமநாதபுரம் அரசர் இராமநாத சேதுபதி சங்கத்தின் நிலைத் தலைவரானார். ஆர். செல்லத்தேவர் துணைத் தலைவராகவும், வே.அ.வேலுச்சாமி பொதுச் செயலாளராகவும், டி.பி.எம்.பெரியசுவாமி செயலாளராகவும், எம்.சங்கரபாண்டியன், எம்.தனுக்கோடிபாண்டியன், பி.மலைச்சாமி, வி.தங்கப்பாண்டியன், டி.ஏ.தெய்வசிகாமணி, கே.கந்தசாமி, ஆ.ஆண்டியப்பன், வ.நாகமணி ஆகியோர் ஆட்சிக்குழு உறுப்பினராகவும் தேர்ந்தெடுக்கப் பெற்றனர்.

புதுக்குழு தேர்ந்தெடுக்கப் பெற்றதும் ஆசிரியர்கள் வேலைநிறுத்தம் நின்றது. மாணவர் படிப்பு நிறுத்தம் ஓய்ந்தது. புதுத்

தெம்புடன் கல்லூரி கடனாற்றத் தொடங்கியது.இந்நிலையில், பழைய ஆட்சிக்குழுவினர், புதுக்குழுவினர் செயலாற்ற ஒண்ணாவண்ணம் தடுக்குமாறு மன்றத்தில் முறையீடு மேற்கொண்டனர். சங்கப் பணம்-வங்கியிருப்பு-பயன்படுத்த வாய்ப்பின்றித் தடுக்கப்பெற்றது. கல்லூரிப் பேராசிரியன்மார்க்குச் சம்பளம் வழங்கமுட்டுப்பாடு உண்டாயிற்று. ஒரு திங்கள் , இருதிங்கள் முட்டுப்பாடா? ஏழாண்டுகள் சங்கப் பணத்தில் இருந்து சம்பளம் வழங்க இயலாத முட்டுப்பாடு! ஆயினும் பாக்கியின்றித் திங்கள்தோறும் சங்கம் சம்பளம் அளித்தது. சங்கக் கல்லூரிக்கு அதுகாறும் வற்புறுத்தப் பெறாமல் இருந்த வைப்புத் தொகை கட்டாயம் வைத்தே ஆக வேண்டும் என்னும் நெருக்கடியும் பல்கலைக்கழகவழி வந்தது. ஓர் இலக்க ரூபா அதற்கெனத் திரட்டித்தரப் புதுச்சங்கச் செயற்குழு முனைந்தது. அம்முயற்சி முழுதளவில் பயன் பெற்றமையால் சிக்கல்கள் எல்லாம் தீர்ந்தன.

இப் புதுச்செயற்குழு ஒரு புதிய திட்டத்தைக் கொணர்ந்தது. இந்நாள், அஞ்சல் வழிப்பாடத்தைப் பல்கலைக்கழகம் தோற்றுவித்து நடத்துதலுக்கு முன்னோடியாகத் தமிழ்ச்சங்கம், தமிழ்ப்புலவர் தேர்வுக்கு அஞ்சல் வழிப்பாடத்தைத் தொடங்கியது. ஆங்காங்குள்ள புலவர் தனிப்பயிற்சிக் கல்லூரிகளையும் சங்கத்தொடு இணைத்துக் கொள்ளும் வழிமுறையையும் உண்டாக்கியது. தேர்வுக்குழுத் தலைவராக டாக்டர் சி.இலக்குவனார் அமர்ந்து சீரிய பணிசெய்தார்.

பாண்டித்துரைத்தேவர் பைந்தமிழ்ப் பேரவை என ஒரு பேரவை 26-8-1973 இல் சங்கச் சார்பில் தொடங்கப் பெற்றது. அதன் வழியே ஆய்வுக் கருத்தரங்குகள் நடாத்துதல், நல்விழாவெடுத்தல், தகுதி வாய்ந்த சான்றோர்களின் பணிநலம் பாராட்டிப்பட்டமளித்தல் என்பவை நடைபெற்று வருகின்றன.

31-8-1969 இல் பைந்தமிழ்க் காவலர் பாண்டித்துரைத் தேவர் நூற்றாண்டுவிழாக் கொண்டாடப் பெற்றது. அவ்விழாவின் சார்பில் சிறப்பான மலர் ஒன்றும் வெளியிடப்பெற்றது. விழாக்குழுச் செயலாளராக ஆ.ஆண்டியப்பன் பணியாற்றினார். தலைவரும் துணைத்தலைவருமாக க.பெரியகருப்பன் அம்பலம் அவர்களும், மா.தனுக்கோடி பாண்டியன் அவர்களும் கடமைபுரிந்தனர்.

பாண்டித்துரைத் தேவரின் 105 ஆம் ஆண்டு நிறைவு விழா 6-1-1973, 7-1-1973 ஆகிய இரண்டு நாள்களிலும் சிறப்பாகக் கொண்டாடப் பெற்றது. 6-1-1973ஆம் நாள் விழாத் தலைமையை ஆர்.செல்லத்தேவர் ஏற்றார்.மாநிலக் கல்லூரித் தமிழ்த் துறைத் தலைவர் டாக்டர் மெ.சுந்தரம் விழாவைத் தொடங்கி வைத்தார்.

பண்டித மீ.கந்தசாமிப் புலவர் சிறப்புரையாற்றினார்.

7-1-1973 காலையில் கவியரங்கம் கரந்தைப்புலவர், கல்லூரிப் பேராசிரியர் ச.பாலசுந்தரம் தலைமையில் நிகழ்ந்தது. மாலையில் டாக்டர் சி.இலக்குவனார் தலைமையில் கருத்தரங்கு நிகழ்ந்தது.

தமிழ்ச் சங்கத்தின் 80 ஆம் ஆண்டு விழாவும் வள்ளல் பாண்டித் துரைத்தேவர் நினைவு நாள் விழாவும் 30-11-1980 ஆம் நாள் நிகழ்ந்தன. செந்தமிழ்க் கல்லூரித் தாளாளர் மா.தனுக்கோடி பாண்டியன் வரவேற்க, கே.கந்தசாமி வாழ்த்துரைக்க, டாக்டர் மெ.சுந்தரம் தொடக்கவுரையாற்ற, தவத்திரு. குன்றக்குடி அடிகளார் தலைமையில் கருத்துக்கோவை மிளிர்ந்தது. பேராசிரியர்கள் ப.இராமன், வீ.முத்துசாமி, சீனி.சௌமிய நாராயணன், இரா.பிச்சைக்கண்ணன், டாக்டர். தமிழண்ணல், மலேசியத் தமிழறிஞர் மு.பழ.இரத்தினஞ் செட்டியார் ஆகியோர் பேருரை வழங்கினர். ஆட்சிக்குழு உறுப்பினர் ஆ.ஆண்டியப்பன் நன்றியுரை நவின்றார்.

மாலையில் மா.சங்கரபாண்டியன் வரவேற்க, டி.ஏ.தெய்வசிகாமணி வாழ்த்துரை வழங்க, கவியோகி சுத்தானந்த பாரதியார் தலைமையில்பேராசிரியர் ச.தண்டபாணி தேசிகர், க.வெள்ளைவாரணர், பாலகவி வே. வயினாகரம் இராமநாதன் செட்டியார், மீ. கந்தசாமிப்புலவர் ஆகியோர் சொற்பொழிவாற்றினர். சங்கச் செயலாளர் டி.பி.எம்.பெரியசுவாமி நன்றியுரைத்தார்.

10-6-1973 முதல் சங்கத் துணைத்தலைவராகத் திரு. இராசகுமார், ஆர்.காசிநாத துரை அவர்களும், செயலராகத் திரு. டி.பி.எம். பெரியசுவாமி அவர்களும் உளர். ஆட்சிக்குழு உறுப்பினர்களாகத் திருவாளர்கள் ஆர். செல்லத்தேவர், எம்.சங்கரபாண்டியன், டி.ஏ. தெய்வசிகாமணி, கே.கந்தசாமி, ஆ. ஆண்டியப்பன், பி. மலைச்சாமி வி. தங்கப்பாண்டியன் ஆகியோர் உளர்.

1971 முதல் மேதகு இராமநாத சேதுபதி அவர்கள் தலைவராக இருந்தனர். அவர்களுக்குப் பின் 1981 முதல் சேதுபதி மகாராணியார் த.இந்திரா தேவி அவர்கள் தலைவராக உளர். இவர்கள் அனைவரும் சங்கத்தை எவ்வெவ் வகையான் உயர்த்தலாம் என்பதை ஆய்ந்து செயலாற்ற ஆர்வமீதூரப் பெற்றுளர்.

குறிப்பு:

1. கரந்தைக் கவியரசு வேங்கடாசலம் பிள்ளை
2. நாவலர் ந.மு. வேங்கடசாமி நாட்டார்
3. பாலகவி வயினாகரம் செட்டியார்
4. ஐங்குறு நூறு முகவுரை
5. சங்கத்தமிழும் பிற்காலத்தமிழும், பக்.164

11

ஒருமாமணி

"வேண்டத் தக்க தறிவோய்நீ, வேண்ட முழுவதும் தருவோய் நீ" என்பது மணிமொழியார் திருமொழி.(திருவா. குழைத்த.6) "வேண்டுவார் வேண்டுவதே ஈவான் கண்டாய்" என்பது அப்பரடிகள் அருள்மொழி. (6:23.1) உலகியல் மேம்பாட்டுக்கு உரிய வாய்ப்புகளை இயற்கையும் சூழலும் உரிய பொழுதில் தந்து கொண்டே இருக்கின்றன.

இன்னகேடுகள் மல்கியிருக்கின்றனவே; இன்ன இன்ன நலங்கள் உண்டாக வேண்டுமே, என்று நல்லவர்கள் உள்ளம் நைந்து உருகும் போது, தக்க தலைவர்கள் தோன்றித் தகவுடைய பணிகள் செய்கின்றார்கள். வழிகாட்டுகிறார்கள்; தக்க அமைப்புகளும் அவர்களால் தோற்ற முற்றுப் பணிசெய்கின்றன. காந்தத்தால் இழுக்கப்படும் இரும்பென உணர்வுடைய மக்களும் அவர்கள் குரலுக்குச் செவிசாய்த்துச் செல்கின்றனர்; கோழைகளும் வீரர்களாய், இளையரும் பேராற்றலராய்த் தொண்டில் ஈடுபட்டுத் துலங்குகின்றனர். மங்கியதோர் இருளில் தங்கிய மடியர்களாய்க் கிடந்தவர்களும்,கிளர்ச்சி மீக்கூர்ந்து தக்க தலைமைக்குப் பின்னே மிக்க உரத்தோடு நடையிடுகின்றனர். இத்தகுநிலையில் இத்தகு சூழலில் தோன்றிய தோன்றலே **பொன்.பாண்டித்துரையார்** ஆவர்.

உயர்தனிச் செம்மொழியாயும், உலக முதன்மொழியாயும் இலங்கும் தமிழ்மொழியின் சிறப்பைத் தமிழர் தாமும் அறியாராய்-ஊமையராய்ச் செவிடர்களாய்க் குருடர்களாய்-வாழ்ந்து கொண்டிருந்த நிலையிலே தான் பாண்டித்துரையார் தோன்றினார். தமிழ்த் தொண்டில் தலைப்பட்டு நின்ற சேதுபதிகள் மரபிலே பிறந்தார்; பொன்னுச்சாமித் தேவர் புலமைத் திறமெல்லாம் ஓர் உருக்கொண்டு பாண்டித்துரையாய் வந்தாற்போல விளங்கினார். பிறந்தகுடியும், வளர்ந்த சூழலும், வாய்த்த திறமும் அவர்க்குத் தமிழூற்றத்தைத் தந்தன. இயல்பிலேயே அவர்க்கு அமைந்திருந்த ஆளுமைவீறு, தலைமைச் சீர்மையைத் தக்காங்கு உதவியது. நாட்டுத் தொண்டில் பங்குகொண்ட பாண்டித்துரை யுள்ளம், தமிழர் செய்த தவப்பேற்றான் நாட்டுமொழியாம் தமிழ் மொழியைப் போற்றி வளர்க்கும் வழியில் திரும்பியது. அதன் விளைவு பாண்டியர் ஊன் தமிழாகியது; உடல் தமிழாகியது; உள்ளம் தமிழாகியது; உணர்வு தமிழாகியது; உயிரும் தமிழாகியது; எல்லாம் தமிழாகிய பின்னர்

ஏந்தல் பாண்டித்துரையால் வாளா விருத்தல் கூடுமோ? அவர் தமிழ்த் தொண்டில் உறைப்பாக ஊன்றினார்.

தமிழ்த்தொண்டு புரிதற்கு உரியவழி பாண்டித்துரைக்கு வெளிப்படையாய்ப் புலப்பட்டது. நூலறிவிலும் நுண்ணறிவிலும் வல்ல புலவர்கள் சேதுபதி அரண்மனையிலும் விளங்கினர். தம் தவத்தந்தையார் அரண்மனையிலும் திகழ்ந்தனர். தமிழேயன்றி ஆங்கிலமும் ஆரியமும் வல்ல புலமையரும் ஆங்கு உடனிருந்தனர். ஈரிடங்களிலும் சீரிய நூலகங்கள் செந்தமிழ்க் கருவூலங்களாகத் திகழ்ந்தன.

ஒவ்வொரு நாளும் அரண்மனை தமிழ்த் திருவோலக்க மாளிகையாகத் திகழ்ந்தது. நாடறிந்த நல்ல பல புலவர்கள் நாளும் வந்திருந்து நாவீறு தோன்ற நல்லுரையாற்றினர். நற்பொருள் விரித்தனர். நயத்தகு பாடல்கள் யாத்தனர். நறுந்தமிழ் நூல்கள் இயற்றினர்; அவர்கள் திறனைச் சேதுவேந்தரும் அமைச்சரும் மதிப்பிட்டுப் பாராட்டவும், மனங்கொளத் திறங்காட்டவும் வல்லவராய் இருந்தனர்; அரண்மனைப் புலவர்களும் அவர்களோடு போட்டியிட்டுப் புலமை நாட்டவல்லவராய் ஓங்கினர். பொழிவு நிகழ்த்துதல், பொருட்கொடை புரிதல், பரிசுதருதல், பாராட்டு எடுத்தல், நூல் வெளியிடுதல், விழா எடுத்தல் இன்னவெல்லாம் நாள்வழிக் கடன்கள் போல நடைபெற்றன. இவற்றையெல்லாம் கண்ணாரக் கண்டும், காதாரக் கேட்டும், நெஞ்சார நினைத்தும், உரிய அளவில் பங்கு கொண்டும் உடனாய் ஒன்றாய் விளங்கும் வாய்ப்பு பாண்டித் துரைக்குக் குடிப்பொருளாய்க் குலவிற்று. அக்குலவுதல் பாண்டியர் உள்ளத்தில் ஓர் அரிய பதிவினை உண்டாக்கிற்று!

தாய்மொழித் தொண்டு, குறித்த ஒருசிலர் அளவில் அமைந்து விடத்தக்கதோ? நாட்டுமக்கள் அனைவருக்கும் கற்க விழைவார் எவருக்கும் பொதுப்பொருளாய் இருக்கத்தக்கது அன்றோ! அத்தகைய பொதுப்பொருள் அரண்மனையையும் அரசவையையும் கட்டித்தழுவிக் கொண்டே காலகாலங்களுக்கும் இருக்குமானால் காணும் பயன் என்ன? தேடிவந்த புலவர்களுக்கும், நாடிவந்த ஆர்வலருக்கும் நலமூட்டுவதாக மட்டும் தாய்த் தமிழ்ப் பணி அமைந்துவிடுமானால் அது தக்க பயன்தருமோ? ஆதலால், புலவர் புரவலர் பொருளாக இருக்கும் தமிழைப், பொதுமக்கள் பொருளாய், புலமையை விரும்புவார் பொருளாய் ஆக்குதல் கட்டாயம் வேண்டும். அதற்கு வழியென்ன? புரவலரைத் தேடும் புலவரும், புலவரைத் தேடும் புரவலருமாக இருக்கும் நிலைமையை மாற்றிப், பொதுமக்களைத் தேடும் புலவரும் புரவலருமாம் ஒரு நிலையை

உருவாக்க வேண்டும். அவ்வுருவாக்க இடமும் நாட்டின் ஓரஞ்சாரமான ஓரிடமாக இல்லாமல், இயல்பான வளர்ச்சிக்கு ஏற்ற இடமளிக்கும் இடமாகவும் இருத்தல் வேண்டும். இவற்றை எண்ணும் போது பண்டே பாண்டியர் இருந்து தமிழ் வளர்த்தற்குச் சங்கங் கண்டதும், பழம் பெருமையும் புதுப் பொலிவும் மல்கியதும் ஆகிய மாநகர் மதுரையே தக்க இடமெனப் பாண்டியர்க்குத் தோன்றியிருக்க வேண்டும்! அதற்கேற்ற தூண்டலாக அமைந்ததே அரசியல் மாநாட்டு வரவேற்பாளராகப் பாண்டித்துரையார் அமைந்ததும், அம்மாநாடு மதுரையில் நிகழ்ந்ததும், அம்மாநாட்டுக்கு வந்த பாண்டித்துரை திருக்குறளும் கம்பராமாயணமும் பார்க்கத் தேடிக்கிடையாததும் ஆகியவையாம். மின்னி இடித்து மழைபொழிவது போலவும், மண்ணிற்கிடந்த வித்து ஈரம்பட்டு முளைத்துச் செழித்து, விளைவு தருவது போலவும் இத்தூண்டல் பாண்டித்துரையார் வழியே துலங்காயிற்று. அதனால்,பதுங்கிக் கிடந்த தாமரைக் கிழங்கு பருவமழை பெய்ததும் எழும்புவது போலப் பண்டிருந்த தமிழ்ச் சங்கம், புதுவதாம் நான்காம் தமிழ்ச் சங்கமாய்க் கிளர்ந்தது.

பாண்டித் துரையார்க்குக் கிளர்ந்த உணர்வு மற்றையோர்க்குக் கிளர்ந்தெழ வில்லையே ஏன்? நிலத்துள் எல்லாம் நீரோட்டம் இருப்பினும் சிற்சில இடத்து மட்டும் மடையாய்ப் பீறிட்டுப் பீச்சக் காண்கிறோம்! அவ்வாறே, நல்லுணர்வு பலரிடத்தும் உண்டாகியிருப்பினும், உந்தும் உணர்வு உடையவரே உடனடிச் செயலில் ஊன்ற முடியும். அன்றியும் எனைமேம்பாடு உடையராயினும், வினைமேம்பாடு உடையவர்க்கு அன்றே வினைவாய்ப்புக் கைகூடும் ? வினைவாய்ப்பு என்பதும் எண்மையானதோ? ‘ இடம் பொருள் ஏவல்’ என்னும் வழக்கு மொழியும், “ பொருள்கருவி காலம் வினை இடன் ” என்று எண்ணிய வள்ளுவர் வாய்மொழியும் வினைவாய்ப்பை விளக்குவனவாம்!

புத்தர் பெருமானைப் போல எத்துணைப்பேர்களால் அரசுத் துறப்புச் செய்ய இயன்றது? காந்தியடிகளைப் போல எத்துணைப் பேர்களால் அறப்போர் நடத்த இயன்றது? வ.உ.சி.யைப் போல எத்துணைப் பேர்களால் கப்பல் கழகம் தொடங்க இயன்றது? அவ்வவற்றை ஆக்கமுறுத்தப் பிறந்தவர் அவராகலின் அவர்க்கே கூடிற்று என்க! இவ்வாறே, பாண்டித்துரையால் நிலைப்படுத்தத் தக்கதாக அமைந்தது புதுத்தமிழ்ச்சங்கம். அதனால் அவர்க்கு எளிமையாய் இயல்வதாயிற்று.

பழஞ்சங்கத்தின் பின், தமிழ்வளர்க்கப் பாண்டித்துரை புதுச்சங்கம் காணுமுன் தமிழ் வளர்க்கச் சங்கம் தோன்றிற்று இல்லையோ! இடையேயும்

சில சங்கங்கள் தோன்றின. அவற்றுள் ஒன்று சமணசமயம் சார்ந்த சங்கம். சிந்தாமணி அதன் கண்ணேயே அரங்கேற்றப் பெற்றது என்பர். வேறு சில சங்கங்களும் சமயச் சங்கங்களாய் அறநெறிச்சங்கங்களாய், ஆர்வலர் சங்கங்களாய் எழுந்தன; இருந்தன; ஒரு சில கடன்கள் புரிந்தன; அமைந்தன. தமிழின் பெயரால் கோவையில் ஒரு சங்கம் கிளர்ந்தது. கோவைத் தமிழ்ச் சங்கம் என்பது பெயர் ; அறிஞர் திருச்சிற்றம்பலனாரால் தோற்றுவிக்கப் பெற்றது. அதுவும் கோவை அளவில், இன்னும் சொன்னால், கோவையின் ஒருபகுதி அளவில் சிறிது காலம் இயங்கி அமைந்தது. பின்னர்ப் பாண்டித்துரையார் சங்கம் தோன்றிப் பணியாற்றத் தொடங்கிய பதினைந்தாண்டுகளுக்குப் பின் (1915) அறிஞர் இராமச்சந்திரனார், சிவக்கவிமணி சி.கே.சுப்பிரமணியனார் ஆகியோரால் கோவைத் தமிழ்ச் சங்கம் மறுமலர்ச்சி பெற்றுக் கடனாற்றியது. 1911 இல் கரந்தைத் தமிழ்ச்சங்கமும், 1921 இல் நெல்லைத் தென்னிந்தியத் தமிழ்ச்சங்கமும் தோன்றின. மற்றை மற்றைச் சிற்றூர் பேரூர்களிலும், தமிழர் வாழும் இந்தியப் பெருநகரங்களிலும், பிறநாடுகளிலும் தமிழ்ச் சங்கங்கள் தோன்றின; ஆக்கப்பணி செய்து வருகின்றன.

பாண்டித்துரை சங்கம் எழும்பு முன் எழுந்த மற்றோரு தமிழமைப்பு, தென்னாட்டுத் தமிழ்ச்சங்கம் என்பது. அது பாண்டித்துரையார் சங்கத்திற்கு முன்னோடியாய் அமைந்து, தமிழ் அமைப்புக்கு வழிகாட்டி, அவ்வளவில் அமைந்தது எனக் கொள்ளலாம். அதன் செயற்பாடின்மையே பாண்டித்துரையை செயலூற்றத்தில் இறங்க ஏவிற்று எனவும் கொள்ளலாம். நாட்டு விடுதலை வேள்வியில் பங்கு கொண்ட தமிழ் அறிஞர்களும், தமிழ் ஆங்கிலம் தேர்ந்த பிற அறிஞர்களும் சென்னை, தொண்டை மண்டலம் பள்ளியில் கூடித் தென்னாட்டுச் சங்கத்தைத் தோற்றுவித்தனர். அவர்கள் அதனைத் தோற்றுவித்த காலம் 1890 ஏப்பிரல் திங்கள் ஆகும். அக்கூட்டத்திலேயே அவ்வமைப்பின் ஆட்சிக் குழுவினரும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டனர்.

தலைவர்.திரு.சோமசுந்தரஞ் செட்டியார், செயலர் திரு. டி.பாலசுந்தர முதலியார், உறுப்பினர்கள்; இராவ்பகதூர் பூண்டி அரங்கநாத முதலியார், திரு. பி.வி.விசயரங்க முதலியார், திரு.சேசகிரி சாத்திரியார், திரு.சி.வை. தாமோதரம் பிள்ளை, இராவ்பகதூர் இராமசாமி முதலியார், திரு. எம்.வீரராகவாச்சாரியார் என்போர்.

இச்சங்கத்தின் நோக்கங்கள் இவையென்றும் அவ்வாட்சிக்குழு சென்னை காசுமா பொலிடன் கிளப்பில் 1-5-1890 இல் கூடித் தீர்மானித்தது.

1. தமிழ்ப்புத்தக சாலையொன்று ஏற்படுத்தி அதற்கு இதுவரையில் தமிழில் அச்சாயிருக்கும் கிரந்தங்களையெல்லாம் சேகரித்தல்.

2. இதுவரையில் அச்சிடப்படாத கிரந்தங்களின் ஏட்டுப் பிரதிகளையும் அச்சிடப்பட்டுள்ள நல்ல கிரந்தங்களையும் இனிமேல் எப்போதாவது இன்னும் நன்றாய்ச் சீர்திருந்துவதற்கு உபயோகமாகும் படி அவைகளின் ஏட்டுப்பிரதிகளையும் சேகரித்து வைத்தல்.

3. தமிழில் சுயமாகவேனும் மொழிபெயர்ப்பிலேனும் எளிய செந்தமிழ் நன்னடையில் ஜனங்களுக்கு அனுபவத்தில் உபயோகப் படத்தக்கதாகவாவது, சாஸ்திர சம்பந்தமானதாகவாவது உள்ள நூல்களை வசனரூபமாகச் சித்தஞ்செய்து பிரசுரிக்க வேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்யல்.

4. தமிழில் பிரபலமாயுள்ள எல்லாக் கிரந்தங்களினுடைய பேர்களும் கூடுமான வரையில் அவற்றிலடங்கிய விஷயங்களின் விவரமும் அவைகள் இன்னார் வசமிருக்கிறதென்கிற விவரமும் அடங்கிய சரியான ஜாபிதா ஒன்று தயார் செய்யல்.

5. தத்துவ ஞான சம்பந்தமாகவாவது, வித்தியா சம்பந்தமாகவாவது, அருமையாயுள்ள விஷயங்களைப் பற்றிச் சிறந்த பிரபந்தங்கள் எழுதி வாசிக்க அல்லது உபந்நியாசங்கள் செய்ய ஏற்பாடு செய்யல்.

6. இதுவரையிலும் அச்சிடப்படாது இப்போது கையேட்டுப் பிரதிகளாயிருக்கும் நூல்களில் பிரசுரிக்கத் தகுந்ததைப் பார்த்து எடுத்து அவற்றைப் பிரசுரிக்க உதவி செயல். (நூலகம் அக் 1971.பக்கம்35)

நூலகம் வைத்தல், ஏடுகள் தொகுத்தல், பல்துறை தழுவிய உரைநடை நூல்கள் இயற்றல், நூற்பட்டி தொகுத்தல், பயன்மிக்க அரும் பொருள்களைப்பற்றி ஆய்வு எழுதிப் பொழிவு செய்தல், அச்சிடத்தக்க நூல்களை அச்சிடல் என்னும் அறுகால் தூணங்களை மட்டும் நிறுத்தி அவற்றின் மேல் முகடு வேயப்படாமலே நின்று விட்டது தென்னாட்டுத் தமிழ்ச்சங்கம். பின்னர் 5-3-1899 இல் ‘திராவிட பாஷா சங்கம் ’ என்னும் ஓர் அமைப்பும் தோன்றியது. ஆட்சிக் குழுவும் அமைக்கப் பெற்றது; நோக்கங்களும் வகுக்கப் பெற்றன; ஆனால் நோக்கை நோக்கி அடிதூக்கி வைக்காமலேயே அமைந்து விட்டது. இவையெல்லாம் செயலூற்றமிக்க செந்தமிழ்ப் பாண்டித்தரையாரைத் தட்டியெழுப்பின. விரைந்தெழும்பும் பந்தை வீச்சு மட்டையால் அறையவும் இமைமூடித்திறக்கு முன் விசைத்துச் செல்வது போல் பாண்டித்துரை செயலாற்றினார்.

பாண்டித்துரையார் சங்கத்தின் சீர்மைகளில் தலையாய மூன்றைக் குறிப்பிடலாம். ஒன்று: “ மனிதர்காள் இங்கேவம்; கனிதந்தால் கனி

உண்ணவும் வல்லிரோ" என்று நாவுக்கரசர் பெருமான் நாட்டவரை அழைத்தது போல், தமிழ்பயிலுதற்கு விழைத்த மாணவர்களை விரும்பிச் சேர்த்ததும் அவர்களுக்கு ஊணும் உடையும் உறையுளும் உறு பொருளும் வழங்கியதும் ஆகும். உயிருக்கு ஆக்கமாம் உயர்கல்வி வழங்கும் திட்டத்திலேயே, உடலுக்கு ஆக்கமாம் உதவிகளையும் ஒருங்கே வழங்கியமை தனிச் சிறப்பே யன்றோ!

வயிற்றுக்குச் சோறிட வேண்டும் - இங்கு
வாழும் மனிதருக் கெல்லாம்

என்று முரசு கொட்டிய 'பாரதியார்' அதே பாடலிலேயே,

" பயிற்றிப் பலகல்வி தந்து - இந்தப்
பாரை உயர்த்திட வேண்டும் "

என்றார். இது நிகழ்ந்த இடம் மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கம்; நிகழ்த்திய பெருந்தகை பாண்டித்துரை.இச் செயன்மையே பாரதியார் வாக்கில் பளிச்சிடுகின்றது எனலாம். ஏனெனில் பாரதியார் உரையும் பாட்டும் வெளிப்பட்டு விளங்கிய காலம் 1904 முதலேயாம், அவர்தம் 'தனிமை இரக்கம்' என்னும் பாடல் மதுரையில் இருந்து வெளிவந்த விவேகபாநு என்னும் மாத இதழில் 1904 சூலையில் வெளிப்பட்டது. அதுவே பாரதியார் படைப்புகளில் தமிழுலகம் கண்ட முதற்பாடலாகும். ஆனால் சங்கம் 1901இலேயே தோன்றித் தமிழ்க் கல்லூரி நடாத்தத் தொடங்கி விட்டதே!

இவ்விடத்தில் குறிப்பிட்டத் தக்க மற்றொரு செய்தியும் உண்டு. மடங்களும், சத்திரங்களும், செல்வர்களும் சமய அடிப்படையில் ஏழை எளியவர்க்கு உணவு வழங்கி வந்த வழக்காறு பண்டு தொட்டே உண்டு. ஆனால், அதனைக் கல்விக்கு மடைமாற்றம் செய்த பெருமை வள்ளலார் இராமலிங்க அடிகளுக்கு உண்டு என்று துணிய வாய்ப்பு இருக்கிறது.

"பிரபவ ௵ வைகாசி ௴ கக உ குருவாரம் உதயகாலம் சிங்க லக்கினத்தில் (23-5-1867) சமரச வேத தருமச்சாலையின் செங்கற் கட்டடங்களுக்கு அஸ்திவாரங்களும் கிணறு குளம் கேணி முதலிய நீர் நிலையெடுப்புகளுந் தற்காலம் அவ்விடத்தில் நூதனமாகக் கட்டப்பட்ட விழன் மேய்ந்த மண் கட்டடச் சாலையில் ஒருசார் ஆகார தரும விருத்தியும் துவக்கஞ் செய்யும்படி நிச்சயித்திருக்கிறது" என்றும்,

" ஆபால விருத்தர்கள் வரையில் யாவர்க்கும் பயில்விக்கும் சன்மார்க்க போதினி என்கிற சாஸ்திர பாடசாலை ஒன்று நியமிக்கப்படும் " என்றும்,

"தமிழ், ஆரியம், இங்கிலீஷ், சன்மார்க்க போதினி..... சாலையில் உபய கலாநிதிப் பெரும்புலவர் தொ.வேலாயுத முதலியார் முதலிய அறிஞர்களால்" ..... என்றும்,

"இதில் வாசிக்கிறவர்களுக்குச் சிலகாலம் வாசித்து ஒருவாறு வாசிப்பிற் பயிற்சி நேரிட்டால், அந்தப் பயிற்சிக்கும் அவரவர் குடும்பத்திற்கும் தக்கபடி மாதந்தோறும் பொருளுதவி செய்யப்படும்.காலை மாலை சுமார் ஐந்தைந்து நாழிகை வாசித்தல் வேண்டும்" என்றும் - சாலை விளம்பரங்களாக வரும் பகுதிகளால் சன்மார்க்க சமரச வேத தருமச்சாலையில் உணவு தந்து கல்வி புகட்ட ஏற்பாடு செய்யப் பெற்றது என்றும், மும்மொழிகள் கற்பிக்கவும் திட்டமிடப்பட்டிருந்தது என்றும், குழந்தையர் கல்வி (ஆபாலர்) முதியர்கல்வி (விருத்தர்) ஆகிய இருவகைக் கல்வி முறைகளும் இயல, வகை காணப் பெற்றது என்றும், கற்றுத் தேர்ச்சி காட்டுவார்தம் வீட்டுநிலைமைக்கு ஏற்பப் பொருளுதவி செய்யும் கருத்தும் இருந்தது என்றும் அறிகிறோம். (திருவருட்பா, திருமுகப்பகுதி, 92-107); திரு.ஆ.பா பதிப்பு) ஆனால் ' இந்தச்சாலையால் எனக்கு மிகவும் சலிப்பு உண்டாகிறது ' என்று வருந்தும் நிலை பிரசோற்பத்தி ஞூ மாசிமீ 28உ (12-4-1871) இலேயே அடிகளார்க்கு ஏற்பட்டு விட்டது என்பதையும் அறிகிறோம். இடர்ப்பாடு மிக்க இத்திட்டத்தை நிறைவேற்றிக் காட்டுதற்குப் பாண்டித்துரையால் இயன்றமை அவர்தம் பொருள் வாய்ப்பும், ஆளுமைத்திறமும், சேதுபதிகளின் அரவணைப்பும், ஏனைக்குறுநிலமன்னர்கள், பெருநிலக்கிழார்கள் ஆகியோர் நற்றுணையும் இருந்தமையேயாம்.

இரண்டாவதாகக் குறிக்கத்தக்கது, தமிழ்ச்சங்க ஆண்டு நிறைவு விழாக்களின் சிறப்பாகும். தமிழ் நாட்டில் விளங்கிய பெரும் புலவர்கள் பலரும் கலந்து கொண்டு மகிழும் அளவில் சங்கவிழாக்கள் நடைபெற்றன. அவர்களுக்கு உறையுளும் சிறந்த விருந்தும் வழங்கப் பெற்றன;வழிச் செலவும் தரப்பெற்றது; பரிசுகளும் பாராட்டுகளும் அவரவர்க்குத் தக்கவகையில் வழங்கப் பெற்றன. "ஈதல் எளிது; வரிசையறிதலோ அரிது" என்பதும் (புறம்.121.) "பொது நோக்கு ஒழிமதி புலவர் மாட்டே" என்பதும் (புறம்.121.) சங்கக்கபிலர் வாக்கு. ஆனால் இவையெல்லாம் பாண்டித்துரைப் பெருமானார்க்கு எளிதாகக் கைவந்திருந்தன. சங்கம் தோற்றுவிப்பதற்கு முன்னரே கைவந்த திறமாகவும் விளங்கின.

பாண்டித்துரைத் தேவர் இசைத்தமிழில் பெரிதும் ஈடுபாடு உடையவர். அவர்தம் இருபத்திரண்டாம் அகவையிலேயே - மதுரைச் சங்கம் தோற்றுவிப்பதற்குப் பன்னீராண்டுகளுக்கு முன்னரேயே (1888)

இசைப் புலவர்களையெல்லாம் ஒன்று சேர்த்து ஓரிசை விழா நிகழ்த்தினார். இதுவே தமிழகத்தில் முதல் முதல் கூட்டப்பெற்ற ஓர் இசையவையாம்! அவ்விசைவிழாவை ஏழுநாள்கள் நடத்தினாராம் பாண்டித்துரையார். ஒவ்வொரு நாளும் ஒவ்வோர் இசைப்புலவரின் நிகழ்ச்சி நடாத்த ஏற்பாடு செய்யப் பெற்றிருந்ததாம். முதல் நாள், குன்னக்குடி கிருஷ்ணையரும், இரண்டாம் நாள், பட்டினம் சுப்பிரமணியஐயரும், மூன்றாம் நாள், நெய்க்காரப்பட்டி பல்லவி சேஷய்யரும், நான்காம்நாள், மகாவைத்தியநாத சிவனும் இசை நிகழ்ச்சி நடத்தினர். இந்நால்வருக்கும் கைகளில் வீரசங்கிலி அணிவித்தார். அச்சங்கிலி பொன்னால் செய்யப்பட்டது. அம்மட்டோ அச்சங்கிலியின் முகப்பில் 'கல்' பதிக்கப்பெற்றிருந்தது. அக்கல் 'வாளா' பதிக்கப் பெற்றதன்று. அவரவர் கலைத்திறம் கணித்த மேதமையால் வரிசை அறிந்த சீர்மையால் பதிக்கப் பெற்றதாம். திரு.வி.சு. கோமதி சங்கரஐயர் என்பார் எழுதிய, *இசைஉலகில் மகாவைத்தியநாத சிவன்* என்னும் நூல் கூறுகின்றது (118-19)

"குன்னக்குடிக்கிருஷ்ணையருக்கு இட்ட வீரசங்கிலியின் முகப்பிலே வைரக்கல் ஒளிவீசப்பதிக்கப் பெற்றிருந்தது. பட்டினம் சுப்பிரமணிய ஐயருக்கு இட்ட வீரசங்கிலியின் முகப்பிலே இருட்டில் தீபச்சுடர் தோன்றுவது போன்றதொரு மாணிக்கக்கல் பதிக்கப்பெற்றிருந்தது. பல்லவி சேஷய்யருக்கு இட்ட வீரசங்கிலியின் முகப்பிலே நல்ல ஒளிவீசும் நீலக்கல் பதிக்கப்பெற்றிருந்தது. மகாவைத்திய நாதசிவனுக்கு இட்ட வீரசங்கிலியின் முகப்பிலே தகதகாயமான ஒளிதரும் மரகதக்கல் பதிக்கப்பெற்றிருந்தது. அவ்வாறான வீரசங்கிலியின் முகப்பிலே வெவ்வேறான இரத்தினக்கல் பதித்திருந்ததை நோக்கும்போது அவ்வித்துவான்களுடைய இசைத்திறத்தின் தராதரத்தினைப் பாண்டித்துரைத்தேவர் நன்கறிந்து பாராட்டியது போல் அவ்வீரசங்கிலிகள் அளிக்கப் பெற்றனவோ என்று எண்ணும்படி இருந்தது"

"ஐந்தாம்நாள் இசைவிழாவில் மாயூரம் வீணை வைத்தியநாதையருடைய வீணைக் கச்சேரியும், ஆறாம்நாள் இசை விழாவிலே சரபசாஸ்திரிகளுடைய புல்லாங்குழல் கச்சேரியும், ஏழாம்நாள் இசைவிழாவிலே நாதசுரக்கச்சேரியும் நடந்து சிறப்புற்றது. அவர்களும் தக்கபரிசில்களும் சன்மானங்களும் அடைந்தார்கள். இவ்விசை விழாப்போன்று அதுவரை எங்கும் எவராலும் நடத்தப் பெற்றதில்லை என்ற சிறப்புத் தோன்றப் பாண்டித்துரைத்தேவர் அவர்கள் நடத்திப் பெருமையடைந்தார்கள்"

சீரிளமைப் பருவத்திலேயே இவ்வாறு விழா எடுத்து வரிசையறிந்து சிறப்புச் செய்யும் வல்லாண்மை வாய்க்கப் பெற்ற பாண்டிவள்ளல், தம் முப்பத்து மூன்றாம் அகவைக்கு மேலே, பேரார்வத்தாலும் பெருந்திறத்தாலும் நடாத்திய விழாக்களை எவ்வளவு சீரும் சிறப்பும் மல்க நடாத்தியிருப்பார் - நடாத்த இயலும் - என்பதை மேலோட்டமாக நினைவாரும் நன்கு அறிவர்.

மூன்றாவது, பாண்டித்துரையார்க்குப் பிறவியொடும் அமைந்திருந்த பெறலரும் பெற்றிமை. தக்கோர்க்குப் பணிதல், இனியவை கூறல், தாமே முற்பட்டு நின்று உதவுதல் இன்னவாகிய பிறர்க்கு அரிய நல்லியல்புகள் மல்கியிருந்தமை.

சாது சேசய்யர் நினைவாக ஒரு நூல் நிலையம் அமைக்க, எ.சி.நாராயணசாமி ஐயரென்பார் தலைப்பட்டிருந்தார். பாண்டித்துரையை அணுகினார். பாண்டித்துரையார் ரூ.300 தருதற்கு வாக்களித்திருந்தார். அதனை நினைவுறுத்தி 13-12-1902 இல் ஒரு கடிதம் விடுத்தார் நாராயணசாமி. அது குறித்து உ.வே. சாமிநாதையர்க்கு 21-12-1902 இல் பாண்டித்துரையார் மறுமொழி எழுதுகின்றார். முற்றிய கதிர் தலைதாழும் என்பதை நினைவுறுத்தும் அவ்வஞ்சல் வருமாறு.

திருச்சிற்றம்பலம்

மதுரை
21-12-1902

கல்வியறிவொழுக்கங்களிற் சிறந்த ஐய,

அநேக நமஸ்காரம். க்ஷேமம். அதையே கேட்க ஆவலதிகம். தாங்கள் என்மாட்டன்பு கூர்ந்து விடுத்த கடிதங்கள் வந்தன.

என்மீதும் ‘செந்தமிழ்’ மீதும் எக்காலத்தும் இடையறா அன்பு பூண்டொழுகும் தங்கட்கு யான் என்றும் பல்வகையானுங் கடமைப்பட்டுள்ளேன்.

மகா-ள-ள-ஸ்ரீ எ.ஸி.நாராயணசாமி ஐயரவர்களிடமிருந்து காலஞ்சென்ற ஸாது சேஷ ஐயரவர்களின் ஞாபகார்த்தமாய் வைக்க உத்தேசித்திருக்கும் ஓரியண்டல் லைபரேரி விஷயமாக யான் முன்னரே வாக்களித்திருக்கும் ரூபாவை அனுப்புமாறு கேட்டு நாளதுமீ13உ ஓர் கடிதம், வந்திருக்கின்றது. எனக்கு நேர்ந்துள்ள பல வேலைகளால் இதுவரை அத்தொகை அனுப்பாதிருந்த எனது பெரும் பிழையைப் பொறுத்தருளும்படி எனக்காகத் தாங்கள் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்வதுடன் இன்னும் நாலைந்து தினங்களுக்குள் ரூ.300

(முந்நூறுருபா) அவர்கட்கு அனுப்பி விடுவதாக அறிவிக்கவும் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன். இது நிற்க.

நமது சங்கத்திலிருந்து பதிப்பிக்க உத்தேசித்திருக்கும் புத்தகங்களில் தாங்கள் பிழைதிருத்தி அச்சிடு நிலைமையில் அனுப்புவதாக வாக்களித்த பழைய திருவிளையாடலையே முதலில் அச்சிட அடியிற் காட்டிய ஞாயங்களாற்றங்கட்கே அவசியம் எனத்தோன்றுமாதலால் கூடிய விரைவில் அதனை அனுப்பக் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

ஞாயங்களாவன-இம்மதுரைக்கும் தமிழுக்கும் சங்கத்திற்கும் உரிய முழுமுதற் கடவுளாகிய ஆலவாயடிகள் திருவிளையாடலாதலாலும், முதலில் அச்சிடும் புத்தகம் நமது சங்கத்திற்குத் தலைமை வித்வானாம் தங்களாற் பார்வையிடப்பட்டதாக வெளியாவது இன்றியமையாச் சிறப்புடையதாதலாலுமேயாம்.

இது விஷயத்தில் யான் தங்கட்குக் கொடுக்கும் சிரமத்திற்கு என்னை மன்னிக்குமாறு கேட்டுக்கொள்ளும்.

தங்கள் நண்பன்,
பாண்டித்துரை
21-12-1902
மதுரை.

நன்கொடையாகத் தர இசைந்த பணத்தை வேலைமிகுதியால் உடனே அனுப்ப இயலாமை குறித்து வருந்துவதும் அதனைத் தம் பெரும் பிழையாக நினைவதும், பொறுத்தருளும் படி வேண்டுவதும் செல்வர்களிடம் எளிமையாய்க் காணக் கிடக்கும் செய்திகளோ? தாம் புரவலராக இருந்தும் 'பணிந்து இரப்பார் போல' நூல் வெளியிடுதற்குரிய தம் விருப்பை எழுதி வேண்டுதலை எவரே செய்வார்? பாண்டித்துரையின் பிறப்பொடும் வந்த பெருங்குணங்கள் இவை என்பதையன்றிக் கூற என்ன இருக்கிறது? பிறர்க்கு அரிதாம் செயல்கள் இவர்க்கு எளிதாய் இயன்றமை இத்தன்மைகளாலேயேயாம்.

பெருவள்ளலாகத் திகழ்ந்த பாண்டித்துரையார் தமிழ்க்காப்பில் அரிமாவாகத் திகழ்ந்தமைக்கு ஒரோ ஒரு சான்று போதும்.

கிறித்தவப் பாதிரியார் ஒருவர் திருக்குறளைப் பயின்றார். அவர் ஆங்கிலவர்; அவர் தமிழைப்பயின்று அதன் செய்யுள் இலக்கணமும் கற்ற அளவில், தாமே ஒரு முடிவுக்கு வந்தார். 'திருக்குறளில் பல இடங்களில் சிறப்பாக எதுகையும் மோனையும் அமையவில்லை'

என்பது அவர் முடிவாயிற்று. அவர் சொல்லளவில் நின்றால் போகிறார் எனவிட்டு விடலாம். செயல் வீரராக இறங்கி விட்டார்.

அகர முதல எழுத்தெல்லாம் ஆதி
பகவன் முதற்றே உலகு

என்னும் முதற் குறளிலேயே எதுகை சிறப்பாக அமையவில்லை என்று கருதினார்.

அகர முதல எழுத்தெல்லாம் ஆதி
சிகர முதற்றே உலகு

எனமாற்றினார். இவ்வாறே பல குறள்களைத் திருத்தினார். குறளைத் திருத்திய இத்தேர்ச்சியாளர், தம் திருத்ததுடன் திருக்குறளை அச்சிட்டார். தமிழ்க்காவலர் பாண்டித்துரையைச் சந்தித்துத் தம் செயற் கருஞ் செயலை விளக்கி நூலைக் காட்டினார். ஆங்கிலத் துரையின் செயல், தமிழ்த் துரையின் உள்ளத்தை வெதுப்பிற்று. என் செய்வது? நடந்து விட்ட தீவினையை எப்படித் தடுப்பது?

பாண்டித்துரையார், பாதிரியார் அச்சிட்டுக் கைவயம் உள்ள படிகளை எல்லாம் மொத்தமாக வாங்கிக் கொள்வதாகவும், இனி எவருக்கும் அதனை விற்கக் கூடாது என்றும் கூறினார். உரிய தொகையைத் தந்து நூல்களையெல்லாம் வாங்கினார். அனைத்தையும் தீயிட்டுக் கொளுத்தினார்!

ஒரு மாணவன் செய்யும் தவற்றிலும் ஓர் ஆசிரியன் செய்யும் தவறு பலரைக் கெடுக்கும். ஆனால், ஒரு நூலாசிரியன் செய்யும் தவறோ காலகாலங்களுக்கும் கெடுக்கும் என்னும் தெளிந்த பட்டறிவால் பாண்டித்துரை கடனாற்றினார் என்பது விளங்கும். செல்வம் இருப்பினும் இவ்வாறு செய்தற்கு எத்துணைப் பேர்களால் இயலும்?

அறிவுரை கூறித்திருத்தி மொழிக் காவல் புரிய முடியாநிலைமை உள்ள போதில், இம்முடிவையன்றி எம்முறையே சாலும்? பாண்டித் துரையார் வெறியாலோ இதனைச் செய்தார்? பெரும்பொருள் இழப்பையும் பொருட்டாக எண்ணாமல், மொழிக் கேட்டைத் தவிர்த்தலே கடப்பாடு எனக் கொண்ட ஏந்தலாகலின் இஃதெளிதாயிற்றாம்.1

பாண்டித்துரையார் வாழ்ந்த காலம் விடுதலைப்போர் தொடங்கிய காலம். அக்காலத்தில் நாட்டுப்பற்றில் ஈடுபாடு கொண்ட சிலர் மொழித் தொண்டிலும் ஆர்வம் காட்டினர். அவர்கள் மொழி வளர்ச்சியும் மொழிப்பற்றும் நாட்டு விடுதலைக்கு நல்ல துணையாக அமையும் எனக் கண்டனர். அவ்வாறு மொழியார்வத்துடன் நாட்டுப் பணியும் செய்தவர்களுள். குறிப்பிடத்தக்கவர்கள் வ.உ.சிதம்பரனார், வ.வே.சு.ஐயர், திரு.வி.க.முதலியோர். பாரதியார் மொழித் தொண்டின்

வழியே நாட்டுத் தொண்டில் நிலைத்தவர் ஆவர். இவர்கள் வழி ஈதாக, நாட்டுப்பற்றையும் மொழிப்பற்றையும் சீரிய நிலையில் இணைத்துத் தனித்தனியே சிதறிப் போகாமல் ஓர் அமைப்பாக ஆக்கி வளர்த்துப் போற்றிக் காத்த புகழாளர் பாண்டித்துரையே ஆவர். ஆகலின், அவர்தம் விரிந்த எதிர்கால வளமிக்க பார்வை எவரினும் உயர்ந்து செல்வதாயிற்று. இன்ன பிறவற்றையெல்லாம் எண்ணுங்கால் 'பொன்' தந்த 'பாண்டி' மணிகளுள் மணியாய் ஒருமா மணியாய் ஓங்கிய! திருமாமணி என்பது தகும்.

1. வித்துவான் தியாகராசச் செட்டியார் வரலாற்றில் காணப்பெறும் பாதிரியார் இவரேயாகலாம்

12
நான்காம் தமிழ்ச் சங்கம்

பாண்டித்துரைப் பெருமகனாரால் மதுரையில் தோற்றுவிக்கப் பெற்று ஆயிரம் பிறைகண்டு அதன் மேலும் இனிதின் இயங்கி இணையற்ற பணியாற்றிவரும் இத்தமிழ்ச்சங்கம், நான்காம் சங்கம் என்பதில் சிலர்க்கு இதுகால் ஐயம் உண்டாகிவிட்டது! இரங்கத்தக்க செய்தி இது! ஆனால் இந்நாட்டில் இத்தகு ஐயங்களைக் கிளத்துதலும் அதனை வளர்த்தலும் பொழுது போக்குச் செய்திகள்!

தமிழர்களே வந்தேறிகள் என்றும், அவர்கள் பேசும் தமிழ்மொழி தானும் '*திராவிடம்* ' என்பதன் திரிபே என்றும், தமிழ்ப்பாண்டியர் 'பாண்டவர்' வழிவந்தவர் என்றும் நாடாமல் நாணாமல் கூறிச்செருக்குவார் வழிவழி வந்துள்ள நாட்டில் நான்காம் சங்கம் என்று ஒன்று தோன்றியதும் இல்லை என்பாரும் உளராகலாம்! முத்தமிழ்க் காவலர் கி.ஆ.பெ.விசுவநாதனார் கூட 'மதுரைச்சங்கம்' நான்காம் சங்கம் அன்று என்றும் 'திருச்சிச்சங்கம்' 'தஞ்சைச்சங்கம்' போல ஒரு சங்கமே மதுரைச் சங்கம் என்றும் விரித்தும் நகைத்தும் விளம்பி வியக்கிறார் என்றால், தமிழகத்துத் தீயூழ் அவரையும் விட்டபாடில்லை என்பது வெளிப்படை. ''நான்காம் சங்கம் பாண்டித்துரையார் தோற்றுவித்த மதுரைச் சங்கம்'' என எண்பதாண்டுகளாக விளங்கிய புலவர்கள், அறிஞர்கள், ஆட்சியாளர்கள் அனைவரும் ஒருங்கே தீர்மானித்த ஒன்றை ஐயுறவாக்கி ஆர்ப்பது அரசியலும் குறுகிய நோக்கும் ஒருங்கே கிளர்த்திய கிளர்ச்சிப் பாட்டின் விளைவேயாம்!

இராசராசன் ஒருவன் இருந்தான்; அவன் பின்னே இன்னொர் இராசராசன் ஆட்சிக்கு வந்த காலை அவனை இரண்டாம் இராசராசன் என்பது வழக்காறு. அதுபோல் சங்கம் தோன்றுங்காலையில் 'தமிழ்ச்சங்கம்' என்னும் பெயரொடு தோன்றுதலும் பின்னுள்ளோர் அதற்கு எண் தந்து முதற்சங்கம், இரண்டாம் சங்கம், மூன்றாம் சங்கம் எனப் பெயரிடுதலும் உலக வழக்கே. அவ்வழக்கின் படி மூன்று சங்கங்களும் வளர்த்த தமிழை. அதே நோக்கிலும் அதே போக்கிலும் வளர்க்க வந்த தமிழ்ச்சங்கத்தை '*நான்காம் தமிழ்ச்சங்கம்* ' என்று நாவாரப் பேசினர்; பாடினர்; எழுதினர்.

உக்கிர பாண்டியனார் கடைச்சங்கத்தின் இறுதியில் இருந்து சங்கம் புரந்த காவலர். அவர் பெயருடைய உக்கிரபாண்டியனார் என்னும்

பாண்டித்துரையார் மறைந்த சங்கத்தைத் தோற்றுவிப்பார் போலத் தோற்றுவித்தார் என்று சங்கம் தோன்றிய நாளிலேயே புலவர்கள் புகழ்ந்து பாடினர்! போற்றி இசைத்தனர்.

முன்னைய சங்கமிருந்த மதுரை மாநகரத்தின் கண் நாலாவதாக ஒரு சங்கம் நிறுவப்பட்டது கல்விமான்கள் பலர்க்கும் பெருமகிழ் தந்தது. இச்சங்கம் ‘மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கம் ’ எனப்படும்.

இச்சங்கம் இரீஇயினார் பண்டைக்காலத் தண்டமிழ் வளர்த்த பாண்டியர் அனைவரும் ஒருருக் கொண்டு உதித்தாங்கு முகவையம் பதியில் அவதரித்த அரசவள்ளலும், பாலவனத்தத் தராதல மன்னருமாகிய ஸ்ரீமாந்-பாண்டித்துரையவர்கள்.

இச்சங்கம் இருந்து தமிழாராய்வார் சங்கம் இரீஇய பாண்டித்துரைத் தேவரவர்களும் தமிழாசிரியர் இராகவ ஐயங்காரும் வேறு பல நல்லிசைப் புலவர்களுமாம்.

இச்சங்கப்புலவர் இக்காலத்திற்கேற்ப நான்கு வகைப்படுவர்; தமிழ் மாத்திரையே கற்று வல்லாரும், தமிழும் ஆங்கிலமும் ஒரு சேரக் கற்று வல்லாரும், தமிழும் சமஸ்கிருதமும் ஒருசேரக் கற்று வல்லாரும் சமஸ்கிருதமும் , ஆங்கிலமும் ஒரு சேரக் கற்று வல்லாரும் என.

இச்சங்கத்திற்கு நூல் தொல்காப்பியமாதி இலக்கணங்களும், சிந்தாமணியாதி இலக்கியங்களுமாய்த் தற்காலத்து வழங்கும் அத்தனை நூல்களுமாம்.

இனி இச்சங்கத்துப் புலவர்களானே பல நூல்களும் உரைகளும் செய்யப்படும். ஆங்காங்குள்ள புலவர்பலர் இனிச்செய்யும் நூல்களும் இச்சங்கத்தின் கண்ணே வந்து அரங்கேறும்.

இனிப் புலவராவார் இச்சங்கத்திற் பரீக்கை கொடுத்துச் சிறப்புப் பெயர் பெறுபவர். நூல் செய்வாரும் உரை செய்வோருமாம் புலவர்கட்கு இச்சங்கம் பரிசிலும் பட்டமும் அளிக்கும்.

இச்சங்கம் தமிழ் கற்பார்க் கின்றியமையா உதவிகளைச் செய்யும். பண்டைய நூல்களாய் உள்ளவற்றைத் தேடி ஆராய்ந்து இச்சங்கம் வெளிப்படுத்தும். இச்சங்கத்தைச் சார்ந்து வித்தியா சாலையும் புத்தகசாலையும் உள. கற்பார்க்கவசியம் வேண்டற்பாலதாம் இச்செந்தமிழ் என்னும் பத்திரமும் இச்சங்கத்தின் கண் உளது. இன்னுஞ் சொல்லாதனவாம் எல்லாக் கருமங்களையும் இச்சங்கஞ் செய்து தமிழைப் பரிபாலிக்கும்.

புகழும் தருமநெறி நின்றோர்பொய் காமம்
இகழும் சினஞ்செற்றம் இல்லோர் - நிகழ்கலைகள்
எல்லாம் உணர்ந்தோர் இருந்த இடமன்றோ
நல்லாய் அவைக்கு நலம் ?

என்ற நல்லவையும்,

நலனடக்கம் செம்மை நடுவுநிலை ஞானம்
குலனென் றிவையுடையோர் கோதில் - புலனில்லோர்
சென்று மொழிந்தனவும் கேட்போர் செறிந்தவிடம்
அன்றோ நிறைந்த அவை?

என்ற நிறையவையும் இச்சங்கமேயாம்.

“இச்சங்கத்தை முன்னைய சங்கங்கள் மூன்றனோடு ஒருங்கெண்ணி நாலாவது சங்கமெனல் தகும். இக்காலத்து இச்சங்கம் உண்டானது தமிழுலகு செய்த புண்ணியப்பேறேயன்றிப் பிறிதன்று”

இவ்வாறு முன்னைச்சங்க அமைதிக்கேற்ப இச்சங்கச் சீர்களையெல்லாம் இயைத்துரைப்பவர் நாகூர்-தர்கா வித்துவானும் தமிழ்ச் சங்கப்புலவரும் ஒருவருமாகிய குலாம் காதிறு நாவலர் ஆவர்.

இப்புலவர் பெருமகனார் தம் உள்ளார்ந்த அன்பெல்லாம் அள்ளிச் சுரக்க **மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்துப் புலவராற்றுப்படை** என ஒரு நூலும் இயற்றி மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கப் புலவரிடையே அரங்கேற்றினார்.

மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கப் புலவரிடத்துச் சென்று சிறப்புப் பெயரும் பரிசிலும் பெற்றானொரு புலவன் அவை பெறாதான் ஒரு புலவனுக்குப் பெறுமாறு கூறி அவனை அவரிடத்து வழிப்படுத்தியது என்பது புலவராற்றுப் படை என்பதன் பொருள்.

“கூடம் போன்ற கோபுர நிரையொடு
மாடஞ் சான்ற மதுரைமா நகர்க்கண்
முந்திய சங்கம் மூன்றொன் றாகிப்
பிந்திய சங்கம் பிறந்த தாலெனத்
தண்டமிழ் விரிக்கும் பண்டைநூல் எழும்ப
வியனனி விழைகுநர் குழீஇனர் பயில
மால்செய் கல்வியர் மாண்பின் நூல்செய
உரைகாண் வல்லுநர் வரைகண் டெழுத

குற்றம் போகிய கற்றன கெடாஅப்
பேஹுஉ வைகுமோர்ப் பரீக்கை காணுஉச்
சிறப்புப் பெயரொடு பரிசிலும் அளிப்பப்
பின்னும் வேண்டுவ என்னவும் புரிய
மங்கலில் அருந்தமிழ்ச் சங்கம் ஒன்றிரீஇனன்"
(71-85)

என்று முச்சங்கச் சீர்மையும் முழுதுறக் கொண்ட சங்கச்சால்பை விரித்துரைத்தார்.

தென்றமிழ்ப் பாண்டி நன்னாட்டு மதுரை மாநகரின் கண்ணே ஸ்ரீமாந் பாண்டித்துரைத் தேவனார் செந்தமிழ்ச் சங்கம் நான்காவதொான் றிரீஇயினார் என்பது சமாசாரம் தஞ்செவிமடுக்கப் பெற்ற ஞான்று திருநல்லூர்-வெள்ளியந் திருமலைக்கிழார் ஆராமைமிக்குச் சொல்லிய நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா, என்னும் நெடும்பாட்டில்,

"பாவல் லீரும், நாவல் லீரும்
போற்றுகம் வம்மே! போற்றுகம் வம்மே!
தென்றிரு மதுரைச் செழும்பதி யகவயின்
நான்மைச் சங்கமும் நன்குநிலை யிடுமார்
மும்மைச் சங்கம் உம்மையின் இரீஇச்
செம்மைத் தமிழ்த்திறம் சீர்பெற வளர்த்த
பாண்டி மன்னர்மன் வேண்டுபு கொண்டனர்
பாண்டியந்துரைக் கோலமும் போலும்! என்
றியாண்டும் மேதையோர் செம்மாந் தனரால்!"
(28-36)

என வரும் பகுதியைக் காண்க.

இனி அப்துல்காதிறு இராவுத்தர் என்பார், இளையான்குடி நீதி மன்றத்தின் தனிநடுவர். சோதுகுடி சாத்தனிக்கிராம அஃதார்; தமிழ்ச் சங்கப்புலவர்களுள் ஒருவர். அவர் மதுரைத் தமிழ்ச்சங்க மான்மியம் என்றோர் பாநூல் யாத்தார். வாழ்த்தொடும் நூற்றொரு பாக்களையுடைய அந்நூல் முத்தமிழ்ச் சங்க வரலாறுகளையும் முறையே உரைத்து நான்காம் சங்க வரலாற்றை நன்கனம் விரித்துரைக்கும் செவ்வியில் இயல்கின்றது.

நான்காம் சங்கம் என்னும் பகுதியில்,

"முன்னாளில் கடைச்சங்கம் முடிவடைந்த திலகாண்ட
மன்னாகும் உக்கிரபாண் டியனிடத்தம் மாண்பாலே
இந்நாளில் உக்கிரபாண் டியனென்னும் எழில்வேந்தன்
தன்னாற்பெற் றனமதுரைத் தமிழ்ச்சங்கம் எனப்புகன்றார்"

என்றும் (92)

" திருவனந்த புரங்கொச்சி மைசூ ராதி
தேசமன்னர் பலருதவி செய்யா நின்றார்
இருநிலமுள் ளளவுமிது விளக்க மேவும்
எந்நாளும் ஒருகுறையும் எய்தாதென்றே
பெருமையுடன் புவிபுகழிந் நான்காஞ் சங்கம்
பெற்றபுகழ் அத்தனையும் பிறழா வாய்மை
மருவுமெங்கள் உக்கிரபாண்டி யற்கே யாக
வாய்ந்ததமிழ்த் தேவியருள் வாழி வாழி "

என்றும் (101)பாடியுள்ள பகுதியை நோக்குக.

இந்நூற்குச் சாற்றுக் கவிபாடிய மு.ரா.அருணாசலக்கவிராயர்,

" முத்தமிழ்க்கு மூன்றென்ன முடித்தசங்கம் நாற்கவிக்கு முந்து நான்காம்,
இத்தரையில் எனவிளம்ப "

பாண்டித்துரை சங்கம் தோற்றுவித்தார் என்று உரைத்த மொழி உணர்க.

"முத்தமிழ்ச் சங்கமா முச்சங் கப்பெயர்
இத்தமிழ் உலகில் இயல்பெற மாற்றி
நாற்சங் கப்பெயர் நிலவுற நாட்டி"

என்று கொத்தமங்கலம் சி.அ.சி.காசிநாதன் செட்டியாரும்

"முன்பாண்டிவ் வுலகளித்த தமிழ்வேந்தர் மூவருளு முதன்மை வாய்ந்த
தென்பாண்டி நாட்டரசர் நிறுவியமுச் சங்கமுமுன் சென்றதாகப்
பின்பாண்டில் செய்தவத்தான் மதுரையினான் காஞ்சங்கம் பிறங்க
வைத்த என்பாண்டித் துரை "

என்று சுந்தரேசஐயரும்,

"தென்னர்பலர் ஒருதமிழை மூன்றுமுறை வளர்த்துமது சிதைந்த தென்னா
முன்னருறும் அறிஞரெலாம் எழுதியகா தையிற்கேட்டே முகவை வாழ்ந்த
மன்னர்புகழ் தருபாண்டி மகிபாநீ யேயதனை வையத்தென்றும்
நன்னர்நிலைத் திடநட்டாய் "

என்று அமராவதி புதூர் வயி. நாக. ராம சு. இராமநாதச்செட்டியாரும் பாடினர்.

"முச்சங்கத்தினும் இச்சங்கம் சிறந்த பான்மையை,
செந்தமிழ் ஓங்கிய காலத்தினிற் பாண்டிமன்னர்பலர் தெய்வச்சங்க
முந்திவளர்த் தாரென்ன லதுசிறப்போ தமிழ்மணமே முற்றுந்தீர்ந்த
இந்தநாளி னிற்சங்கம் நீவளர்த்தா யெனல்சிறப்போ எழில்நற் கல்வி
சுந்தரஞ்சேர் உயர்பாண்டித் துரைச்சாமி சீமானே தூய்மையோனே"

என்று பூவைகலியாணசுந்தர முதலியாரும்,

"முந்தைநாட் டமிழ்வளர்த்த பாண்டியர்கள் ஒருருவாய் முளைத்தாற்போல
வந்தருளிக் கூடலின் கட்டமிழ்ச்சங்க நிறுவியநின்மகிமை"

என்று நாவலர் ந.மு.வேங்கடசாமி நாட்டாரும் இசைத்தனர்.

"தமிழுலகின் சிரமகுட மெனமிளிரும் மதுரைநகர் தன்னி லான்றோர்
அமிழ்தெனை முன்தாபித்த நற்சங்க அமைதியைப்போல் அத்தலத்தே
இமிழ்தரவோர் நற்சங்கம் இயற்றியுல விடச்செய்த இனிமை"

என்று மோசூர் முனிசாமி முதலியார் முச்சங்கத்தொடும் இச்சங்கத்தை ஒப்பிட்டு உரைத்தார்.

இன்னும் தமிழ் வரலாறுகளும், பல்வேறு பதிப்பு நூல்களும், கலைக்களஞ்சியமும், உலகத்தமிழ்மாநாட்டு மலரும் இன்னபிறவும் 'நான்காம் சங்கம்' என்றே மதுரைச்சங்கத்தைக் குறித்தன. ஆகலின் அறுதியாய் உறுதிப்படுத்தப் பெற்ற உண்மையை 'ஆராய்வோம்' என்பது அறத்தொடும் முறையொடும் கூடிய ஒன்று அன்றாம்!

இன்னும் காண்போம்; சங்கம் தோன்றிய அந்நாளில், தமிழகமெல்லாம் தழுவித் தமிழ் வளர்த்தற்கென்றே ஓரமைப்பு எங்கேனும் உண்டாகி இருந்ததோ? அவ்வமைப்பில் நாடு தழுவிய புலவர்களெல்லாம் நணுகியிருந்து தமிழாய்ந்த முறையேதும் உண்டோ? பல்கலைக் கழகந்தானும் தமிழ்மொழியைத் தன் மொழியாகச் சற்றேனும் கருத்தில் இறுத்திக் கடனாற்றிய துண்டோ? தமிழ்ப் பயிற்சியைக் கல்லூரி வகுப்புகளில் கால் வைக்க இடமுந்தந்ததுண்டோ? சிறிதே இருந்த இடத்தையும் பறித்தெறிந்து நின்ற காலையில் தடுத்து நிறுத்தத்தொடுத்து முயன்ற அமைப்பும் யாதோ? தமிழ்ப்புலவர்க்கெனப் பாடம் வகுத்தும் பாடத்திட்டப்படி கற்பிக்கும் கல்லூரியை ஏற்படுத்திப் பயில்வார்க்கு உண்டி உடை உறையுள் எல்லாம் வழங்கிக் கற்பிக்கும் முறையை எவ்வமைப்பேனும் பல்கலைக் கழகமேனும் அக்காலத்துக் கொண்டிருந்தனவோ? சங்கத்துப் புலவர்களாய் இலங்கியோரும், சங்கத்துப் புலமைத்தேர்வில் வென்றோரும், சங்கத்துக் கல்விக் குழுவிலும் ஆய்வு அரங்கிலும் இடம் பெற்றோரும், சங்கத்துநூல் நிலையம், ஏட்டுச்சுவடி இவற்றைப் பெற்றுப் பதிப்புப் பணி செய்தோரும், சங்கப்பேரரங்கில் தம் நூலை அரங்கேற்றம் செய்தோரும், சங்கத்து உதவிபெற்று நூல் வெளியிட்டோரும் என்பாரையெல்லாம் ஒரு பட்டியிலிட்டுப் பார்த்தால் அப்பெருந்தகையர் தொடர்பில்லாமல் - அவர் வழிவழித் தொடர்பு இல்லாமல் இந்நாளில் தமிழ்ப் புலவராவோர் - பேராசிரியராவோர் -

முனைவராவோர் எவரேனும் இருப்பரோ? எல்லாம் தமிழ் எதிலும் தமிழ் என்பதற்கு வித்திட்ட அமைப்பு எது? விழிப்பு மிக்க இருபதாம் நூற்றாண்டின் இறுதிப் பகுதியிலே தமிழால் வாழத்தோன்றிய அமைப்போ தமிழ்ச் சங்கம்?

அரசின் அரவணைப்பு அறவே இல்லாத - அயலார் அரசில் - ஆங்கிலத்திற்கே முழுதரவணைப்பும் - வடமொழிக்குத் தழுவுதலும் அமைந்த அரசில் - தமிழுக்கு உதவியை எதிர்பார்க்க முடியுமோ? பல்கலைக் கழகத்து உதவியேனும் இருந்திருக்க வேண்டும் அது, தான் செய்ய வேண்டிய பணியைச் செய்யாமல் புறக்கணித்திருக்க, அதனைச் செய்தற்கு என்று எழுந்த அமைப்பைக் கட்டிக்காத்தல் கடமை என்று! அதுவும் இல்லை. விடுதலை பெற்ற பின்னராவது பல்வேறு பொது அமைப்புகளுக்கு அரசு நன்கொடையும் உதவியும் வழங்குவது போல் உதவியதா? தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகமாகத் தமிழ்ச்சங்கம் இயங்குதற்கு, வழிகாட்டியாகவேனும் இயங்கியதா? எல்லாம் இல்லை! எதுவும் செய்யவில்லை ! ஆனால் நான்காம் சங்கந்தானா? என்று ஆராய்வதற்கு முன்வந்து சூழ்கின்றது! சங்கத்தின் வளர்ச்சிக்காக - செயலாற்றுதற்காக அரசு என்ன செய்தது?

சங்கம் வெளியிட்ட நூல்கள் ஒன்றா? இரண்டா? சங்கஏடுகளைப் பயன்படுத்தி ஆராய்ந்து நூல் வெளியிட்டவர் ஒருவரா? இருவரா? நீ எங்கள் வீட்டுக்கு வந்தால் என்ன கொண்டு வருவாய்? நான் உங்கள் வீட்டுக்கு வந்தால் என்ன தருவாய்? என்ற நிலையில் ஏடுகளைத் திரட்டி வைத்து எவருக்கும் உதவாமல் இருந்தவர்களும், இன்ன ஏடு தம்மிடம் இருக்கிறது என்பதையும் அறிவிக்கவும் விரும்பாமல் மறைத்தவர்களும் இருந்த நாட்டிலே, எந்த ஒரு சிறு பயனையும் எதிர்பாராமல் எவ்வாறேனும் பயன்பட்டால் மொழிக்கும் நாட்டுக்கும் நலமே என்ற பெருநோக்கில் எத்துணைப்பேர்களுக்கு ஏடுகள் படியெடுத்து வழங்கப் பெற்றுள்ளன!

எட்டுத் தொகையுள் முதலாவதாகிய நற்றிணையை முதற்கண் உரையுடன் பதிப்பித்த அறிஞர் பின்னத்தூர் அ.நாராயணசாமி ஐயர்க்குச் சங்க ஏடு உதவியது. பின்னே அந்நற்றிணைக்கு விளக்கவுரை வரைந்த பேராசிரியர் ஔவை சு.துரைசாமிப் பிள்ளைக்குச் சங்க ஏடு உதவியது. நல்ல குறுந்தொகை எனப்பாராட்டப் பெறும் குறுந்தொகையை முதற்கண் பதிப்பித்த நற்றமிழ்த் தொண்டர் திருமாளிகைச் சௌரிப்பெருமாள் அரங்கனார்க்குச் சங்கஏடு பேருதவியாயது. அன்றியும் 316ஆம் பாடலாகிய 'ஆய்வளை நெகிழவும்' என்பது மற்றைப்படிகளில் கிடையாதொழியச் சங்கப்படியே அதனைக் கிடைக்கச் செய்து நிறைவு தந்தது.

உ.வே. சாமிநாதையர் பதிப்பித்த புறநானூற்றுக்கும் பரிபாடலுக்கும் சங்கச்சுவடிகள் உதவின. இரா.இராகவஐயங்கார் பதிப்பித்த அகநானூற்றுப் பதிப்புக்கும் சங்கச்சுவடி பயன்பட்டது. வ.உ.சி.யின் தொல்காப்பியம் பொருள் இளம்பூரணர் பதிப்புக்கும், சி.வை.தாமோதரம் பிள்ளையின் தொல்காப்பியம் பொருள் நச்சினார்க்கினியம் பதிப்புக்கும் சங்க ஏடுகள் துணையாயின. இவ்வாறே நற்றிணை குறுந்தொகை பதிற்றுப்பத்து புறநானூறு ஆகிய சுவடிகள் சைவசித்தாந்த சமரசப் பதிப்புக்கு உதவியாகின. புறத்திரட்டுச் சுவடி வையாபுரிப் பிள்ளை பதிப்புக்குதவியது. கம்பராமாயணச் சுவடிகள் அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகப் பதிப்புக்கு நலம் சேர்த்தன. பிறர் பிறர்க்கும் சங்கத்தின் பிறசுவடிகள் பயன்பட்டுள்ளன.

இனிச்சங்கச் சுவடி ஒன்றாலேயே உலாக் கொண்ட நூல்களும் உள. அவற்றுள் இரண்டைக் குறிப்பிட்டு அமைவாம். அவை: கூடற் புராணம், திருநூற்றந்தாதி என்பனவாம். இன்னும் சங்கச் சுவடி கொண்டே தனிநூலுருக் கொள்ளாமல் செந்தமிழ் அளவில் அமைந்த நூல்களும் உள. அவற்றையெல்லாம் விரிப்பிற் பெருகுமாகலின் அமைவாம்.

ஐந்திணை ஐம்பது, இனியது நாற்பது, கனாநூல், புலவராற்றுப்படை, நேமிநாதம், திணைமாலை நூற்றைம்பது, பன்னிருபாட்டியல், நான்மணிக்கடிகை, பழமொழி நானூறு, மதுரைத் திருப்பணி மாலை, நரிவிருத்தம், மாறனலங்காரம், திருப்புல்லாணி மாலை, பொருட்டொகை நிகண்டு, அகராதி நிகண்டு இன்னபல நூல்களெல்லாம் சங்கச்சுவடிகளைக் கொண்டு ஆய்ந்து வெளிப்பட்டனவேயாம்.

தமிழ்மொழிக்கெனச் சாண்ட்லர் என்பார் அகரமுதலி தொகுக்க முற்பட்டார். அப்பொழுது அவ்வகராதி ஆக்கக் குழுவில் தமிழ்ச்சங்கத்திற்கு உறுப்பாண்மை வழங்கியிருந்தார். சென்னைப் பல்கலைக் கழகம் தமிழ் தொடர்பானவற்றை முடிவெடுக்குங்கால் மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கக் கருத்தேற்றலைக் கடனாகக் கொண்டிருந்தது. அரசு, தமிழ்ச்சங்கம் நடாத்தும் தேர்வுக்கு உரிமையும் வென்றோர்க்கு வேலைவாய்ப்பும் வழங்கிவந்தது. அண்ணாமலைப்பல்கலைக்கழகம் தமிழ்ச்சங்கத்தாற் தேர்ந்தெடுக்கப் பெற்ற ஒருவரைத் தன் ஆட்சிக் குழுவில் ஏற்றுச் சிறப்புச் செய்தலைத் தானே விரும்பித் தன்கடனாகக் கொண்டது. சங்க நிறுவனரும், அவர்க்குப்பின் வந்த தலைவர் துணைத்தலைவர்களும் தமிழ்சார்ந்த பல்வேறு குழுக்களில் உறுப்பாண்மை பெற்றுச்

ஒருவரை மதிப்பிடுங்கால் அவர் வாழ்ந்த கால அளவைப் பார்க்கிலும், அவர் செய்த செயல்களையே முதன்மையாகக் கொள்ளல் மரபு. இன்னார்க்குப் பின் இன்னார் என்னும் முறைப்படி முடிசூடிய உடனேயே முடியிழந் தோடியவர்க்கும் வரலாற்று வரிசையில் இடமுண்டாவது போன்றது அன்று செயலாண்மையால் மதிப்பிடும் சிறப்பு. ஆகலின் தண்டமிழ் மொழிக்குத் தன்னிகரில்லாத் தொண்டுகளைக் காலத்தால் செய்த - செய்வித்த - பெருமைகளைத் தன்னகத்தே கொண்டது பாண்டித்துரையார் கண்ட பைந்தமிழ்ச் சங்கம். ஆதலின் அதன் தொண்டினையும் ஆக்கச் செயல்களையும் குறைத்து மதிப்பிடுவார் நோக்கு பழியொடு பாவங்கருதுவார் போக்கேயாம்.

" காலத்தினாற் செய்த நன்றி சிறிதெனினும்
ஞாலத்தின் மாணப் பெரிது"

" பயன்தூக்கார் செய்த உதவி நயன்தூக்கின்
நன்மை கடலிற் பெரிது "

13

எதிர்காலப்பணிகள்

தமிழ்ச்சங்கம் தோன்றிய நாள் தொட்டே அது செயல் ஆற்ற வேண்டும் முறைகளைப் பற்றிக் கருத்துரைகள் அறிஞர் பெருமக்களால் அவ்வப்போது வழங்கப் பெற்றுள. அவற்றை யெல்லாம் தொகுப்பின் விரிவுறும் என்பதால் எதிர்காலத்தில் செய்யத்தக்க சில பணிகளைக் குறித்து அறிஞர்கள் கூறியுள்ளவற்றையும் பிறவற்றையும் காண்போம்.

கேரளப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்த்துறைத்தலைவர் வி.ஐ.சுப்பிரமணியம், " கி.ஆ.பெ. விசுவநாதனாரின் கழகம். காரைக்குடிக் கழகம், உலகத்தமிழ்க் கழகம் என்றெல்லாம் பல நிறுவனங்களைத் தோற்றுவிப்பதற்குப் பதிலாகப் பழைமையும் சிறப்பும் உடைய மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்தைச் சீர்படுத்திப் புகழடையச் செய்வது மிக இன்றியமையாதது " என்னும் கருத்தை 1964 இல் வெளியிட்டுள்ளார். அவர் மேலும், தமிழன்பர்களுக்கும் தமிழாசிரியர்களுக்கும் தமிழ்ச் சங்கம் வளர்வடைவதற்கு ஒரு திட்டம் தீட்டிப் பணம் கோருக. தமிழகத்தில் எழுத்தாளர்களாகவும் ஆராய்ச்சியாளர்களாகவும் உள்ளவர்களிடம் கட்டுரை கோருக. பழைய பொருள்களில் மட்டும் கட்டுரை அமையாமல் மொழிப் பிரச்னை, கலைச்சொற்கள், வெளியாகும் தமிழ் ஆங்கில நூல்களின் விமர்சனம், பிறமொழி இலக்கியச் சிறப்பு முதலியவை பற்றியும் கட்டுரை கோருக. நான் சிறுவனாக இருக்கும் போது செந்தமிழ் படியாத தமிழ்ப்புலவனைக் கண்டதில்லை. அந்த நிலையைக் குறைந்தது மூன்றாண்டுகளுக்குள் நீங்கள் தோற்றுவிக்க வேண்டும் என்று வலியுறுத்துகிறார் (செந்தமிழ் தொகுதி,60. பகுதி7,8,9)

சங்கத்தின் 56ஆம் ஆண்டு விழா 28-12-1957 இல் நிகழ்ந்தது. விழாத்தலைவர் நடுவர் வி.சுப்பிரமணியம் ஓர் அரிய கருத்தைச் சங்கத்தார்க்கு வைத்தார்.

" சங்கத்தில் இப்பொழுது நூல்கள் பிரசுரிக்கப்படுகின்றன. அவை தவிரச் சங்க ஆதரவு பெற்ற நூல்களையும் சங்கநூல்களாகக் கொள்ளலாம். யாரேனும் ஓர் ஆசிரியர் அவர் இயற்றும் நூல் சங்கத்தின் கொள்கைகளுக்கு ஒத்ததாய், அதன் நோக்கங்களை நிறைவேற்றுவதாய் இருப்பதாக எண்ணினால் அந்த நூலை அவர் சங்கத்தின் பரிசோதனைக்கு அனுப்பலாம். சங்கத்தின் அறிஞரால்

அந்நூல் ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டால் அதைச் சங்கநூல் என்று சொல்லும் உரிமை அவ்வாசிரியருக்கு வழங்கப்படும். சங்கநூல்களை முறையாக வாங்குபவர்கள் என்று சங்க அங்கத்தினரின் ஒரு பகுதியினர் இருத்தல் வேண்டும். சங்கநூல்களின் பதிப்பு ஒரே வடிவத்ததாக அழகாக அடுக்கி வைப்பதற்கு இயைந்ததாக இருத்தல் வேண்டும். சங்கநூல்களின் பதிப்பு ஒரே வடிவத்தாக அழகாக அடுக்கி வைப்பதற்கு இயைந்ததாக இருத்தல் வேண்டும். சங்க ஆதரவு பெற்று நூல் வெளியிடும் ஆசிரியர் ஒரு குறிப்பிட்ட தொகைப் புத்தகங்களைச் சங்க வாயிலாகச் சங்கம் குறிப்பிடும் விலைக்குச் சங்கத்தின் புத்தக அங்கத்தினருக்கு விற்க வேண்டும். இவ்வாறு நாலாம் சங்க நூல் தொகை ஒன்று இந்நாளின் போக்குக்கேற்பச் சங்கப் பண்பாடுகளுடையதாய் இலங்குதல் கூடும் " (செந்தமிழ் 54 இணைப்பு)

பாண்டித்துரைத்தேவரின் 105ஆம் ஆண்டு விழாத் தொடக்கவுரையாற்றிய டாக்டர் மெ.சுந்தரம் தமிழ்ச்சங்கத்தை **Deemed university** ஆக்க வேண்டும் என்னும் கருத்தை வெளியிட்டு வலியுறுத்தினார்.

" மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்தை **Deemed university** என்று சொல்ல வாய்ப்பிருக்கிறது. சென்னையில் தக்கண பாரத இந்திப்பிரச்சார சபை இருக்கிறது. அது இரண்டு கோடி ரூபாயில் **Deemed university** ஆகப் பல்கலைக்கழகத்திற்கு இணையாக இருக்கிறது. அங்குக் கொடுக்கும் பட்டத்தைப் பதினான்கு பல்கலைக் கழகங்களும் ஏற்றுக்கொள்கின்றன.**Deemed university** என்றால் பட்டம் கொடுக்கலாம். ஆராய்ச்சிப் பட்டம் அளிக்கலாம். அதற்கு அரசாங்கம் அனுமதி கொடுக்கிறது. மேலும் இந்திய அரசு மானியம் கொடுக்கிறது அந்த **Deemed university** என்பதை இந்திக்கு மட்டுமல்லாது வடமொழிக்கும் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் தமிழுக்கு இன்னும் வரவில்லை. வருவதாக இருந்தால் தமிழ்ச்சங்கத்திற்குத் தான் முதலில் வரவேண்டும். ஏனென்றால் நூல்நிலையமும், இலக்கிய இலக்கண ஆராய்ச்சியும் படிக்க வைத்துப் பட்டங் கொடுக்கிற நிலையும் இவைபோன்ற எல்லாத் தகுதிகளும் தமிழ்ச் சங்கத்திற்கு இருக்கின்றன. தமிழக அரசு இதற்கு ஆவன செய்தல் வேண்டும். அத்தகைய திட்டம் நடுவணரசு செய்தால் அதற்குரிய தகுதி தமிழ்ச்சங்கத்திற்கு உண்டு "

இதே விழாவில் கருத்தரங்கத் தலைமையேற்ற பேராசிரியர் சி.இலக்குவனார் தமிழ்ச் சங்கம் தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகமாதல் வேண்டும் என்பதை வலியுறுத்தினார்.

மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்தில் படித்து, பட்டம் பெற்று வெளியே

வந்தால் அங்கே நல்ல திறமையிருக்கும். நன்றாக இருப்பார்கள் என்று தெரிந்து அவர்களே வரவேற்பார்கள். எங்களுக்கு மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்தில் படித்தவர்கள் தாம் வேண்டும் என்று கேட்பார்கள். அப்படியும் ஒரு சூழ்நிலை உருவாகாமல் போனால் நாம் வருந்த வேண்டும். சிறப்பாய் ஒரு தனிப்பல்கலைக் கழகமாக இருந்து தனிப்பட்டங்களை வழங்கலாம். அதற்கான உரிமைகளைப் பெற்றுக் கொள்ளலாம். எனவே, மற்ற முயற்சிகளையெல்லாம் தவிர்த்து இந்தச் சங்கமானது தனிப்பல்கலைக் கழகமாக உருவாகி நல்ல தமிழ்ப் புலவர்களை உயர்ந்த தமிழ்ப்புலவர்களை உருவாக்கக் கூடிய சூழ்நிலையை உண்டாக்குதல் தமிழரின் கடமையாகும்.

பேராசிரியர் கிழக்காசிய நாடுகளுக்குத் தமிழ்த் தூது செல்லவிருந்தபோது 10-9-1971 இல் சங்கச் சார்பில் வழியனுப்புப் பாராட்டுவிழா நிகழ்ந்தது. அப்பொழுது, "மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்தில் 49 தமிழறிஞர்களை மதிப்பியல் புலவர்களாகச் சேர்த்து ஒரு மன்றம் இச்சங்கத்தில் அமைக்க வேண்டும். அப்புலவர் மன்றம் தமிழ்நாட்டில் வெளியாகும். நல்ல நல்ல நூல்களை நாடி அறிந்து அவற்றிற்குப் பரிசளித்துச் சிறப்புச் செய்தல் வேண்டும். பயிற்சி மொழி தமிழே என்ற தமிழ்நாடு அரசின் கொள்கையினைத் தமிழ்ச் சங்கம் பலவகையாலும் முயன்று பரப்புதல் வேண்டும். தனித்தமிழ் இயக்கத்தை இச்சங்கமே முன்னின்று நடாத்துதல் வேண்டும்" என்னும் கருத்துகளை வெளியிட்டார்.

பாண்டித்துரையார் எண்பதாம் ஆண்டு நிறைவு விழாவில் கலந்து கொண்ட குன்றக்குடி அடிகளார், " நாட்டு நிகழ்ச்சிகளின் விளைவுகளையும், எதிர்விளைவுகளையும் நன்றாக ஆராய்ந்து அதற்கு முடிவுகட்டும் பொறுப்பு இச்சங்கத்திற்கு உண்டு. அதனை நிறைவேற்றுதற்குத் தக்கவாறு மீண்டும் தமிழ்ப்புலவர் பேரவையைக் கூட்டி நடாத்துதல் வேண்டும் " என்றும், " தமிழ்ச் சங்கங்களையும் தமிழமைப்புகளையும் தன்னொடும் இணைத்துக் கொண்டு தமிழ்ச் சங்கம் தலைமை தாங்கி வழி காட்டுதல் வேண்டும் " என்றும் வலியுறுத்தினார்.

குறிப்பாக இதழைச் சீர்மையுறுத்திப் பெரிது பரப்புதல், நாலாஞ்சங்க நூற்றொகை எனத் தொகை நூல் உருவாக்குதல், அரசு உதவிபெற்ற தனியாண்மைப் பல்கலைக்கழகமாக்குதல், புலவர் பேரவை அமைத்தல், தமிழமைப்புகளை ஒருங்கிணைத்தல் என்பனவாம். இவ்வனைத்தும் பட்டறிவுடைய பெருமக்களால் திட்டப்படுத்தி உரைக்கப் பெற்றவையே. இவற்றை நடைமுறைப் படுத்துதலில் சங்கம் தன் முழுமுயற்சியையும் செலுத்துதல் நாட்டுக்கும் நற்றமிழுக்கும் தமிழ் மக்களுக்கும் நலம் பயப்பதாம்.

இனி, இப்பொழுதுள்ள நிலையில் உடனே செய்விக்கத்தக்க சில கடப்பாடுகளும் உளவாதலைக் குறிக்கலாம்.

சங்கத்து நூல்நிலையம் மிக உயரியது; அரிய ஏடுகளையும் தன்னகத்துக் கொண்டது; ஏடுகளுள் இன்னும் நூலுருப் பெறாத ஏடுகளும் உள. நூலுருப் பெற்ற ஏடுகளிலும், மறு ஆய்வு செய்து அச்சிட்ட நூல்களில் திருத்தம் செய்தற்குரியவையும் உள. ஆகலின், சுவடி ஆய்வுப்பணி செய்தலும், படியெடுத்தலும், பதிப்பித்தலும், செந்தமிழ் இதழைத் தம் பொறுப்பில் நடாத்துதலும் என்னும் செவ்விய பணிகளைச் சீர்மையுற நடாத்தத்தக்க வகையில், ஓரிரு புலவர்களையேனும் உடனடியாக அமர்த்துதல் வேண்டும். அவர்கள் மதுரைச் சங்கப்புலவர்களாகப் பணியாற்றுவர்.

தகுதிவாய்ந்த புலவர்கள் ஒரு பதின்மரையேனும் மதிப்பியற் புலவர்களாகச் சங்கம் கொள்ளுதல் வேண்டும்.அவர்கள் ஒவ்வோர் ஆண்டும் சங்கத்தின் ஆண்டுவிழாவின் போதும் இன்றியமையாத வேளைகளிலும் தனியே கூடித் தமிழ்மொழிக்கு எய்தும் ஆக்கம் கேடு பற்றி ஆய்ந்து அரசுக்கும் பொதுமக்களுக்கும் தம் கருத்தை வலியுறுத்த வேண்டும். அவர்கள் எடுக்கும் முடிவுகள், எதிர்கால மன்பதைக்கு எடுத்துக்காட்டாக இலங்குமாறு துணிவான நடவடிக்கை எடுக்கும் நிலையில் இருத்தல் வேண்டும்.

நூலாராய்ச்சியாளருக்கும், மேல் நிலைப்பட்டம் பெறுவார்க்கும் சங்கத்து நூல் நிலையம் பயன்பட்டு வரும் அளவு பாராட்டத்தக்கதே. ஆயினும். மேலும் இவ்வளவைப் பெருக்குதல் வேண்டும். ஆய்வாளர்க்கு வேண்டும் வாய்ப்புகள் மிகுதியும் செய்தலும். அவர்களுக்குத் தனி இடம் ஒதுக்கித் தருதலும் வேண்டும். அடிக்கடி ஆராய்ச்சியாளர்கள் கருத்தரங்குகள் நடாத்துதற்கும் வாய்ப்புச் செய்யலாம். ஒலிபெருக்கி, விளம்பரம் எவையும் அற்று, ஆரவார மற்ற - விரல் விட்டு எண்ணத் தக்க - அறிஞர்கள் கலந்து கொண்டு நடாத்தும் பயன்மிகு கருத்தரங்காக அது விளங்க வேண்டும்.ஆய்வும் அதன் முடிவும் செந்தமிழ் இதழில் வெளியிடுதல் வேண்டும்.

செந்தமிழ் இதழைப் பழைய நிலையில் காணுமாறு செய்வித்தல் வேண்டும்: 1. திங்கள்தோறும் வெளிப்படுத்த வேண்டும். 2. எதைப் பற்றிய செய்தியாயினும் புதிய ஆய்வும் கண்டுபிடிப்புமுடையதாகவே அமைதல் வேண்டும். இவ்விரண்டு வகையும் செந்தமிழைப் பழைய நிலையில் பார்க்க வைக்கும் என்பது உறுதி.

நாட்டிலுள்ள தமிழமைப்புகள்,சங்கங்கள் ஆகியவற்றையெல்லாம் இணைத்தல் தமிழுக்கு ஆக்கம் செய்யும் வழிகளுள் தலையாயது.

அதனைத் தமிழ்ச் சங்கமே தலைமை தாங்கி நடாத்துதல் வேண்டும்.கரந்தைத் தமிழ்ச்சங்கம் கட்டாயம் கை கொடுக்கும்! பிற சங்கங்களையும் ஆர்வத்தால் இணைக்க வேண்டும். தில்லித் தமிழ்ச்சங்கம், கல்கத்தா தமிழ்ச்சங்கம், பெங்களூர் தமிழ்ச்சங்கம், இன்னவாறு வெளிமாநிலங்களில் உள்ள சங்கங்களொடும், வெளிநாட்டுத் தமிழ்ச்சங்க அமைப்புகளொடும் உணர்வு மிக்க தொடர்பைத் தமிழ்ச்சங்கம் உண்டாக்குதல் உடனடிச் செயலாகும். அச்சங்கங்களுக்குப் பேராளர் உரிமையும் மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்தில் கொடுத்தலும் ஏற்கத் தக்கது.

தமிழ்ச்சங்க ஆண்டுவிழாவை, இச்சங்கங்களின் ஒருங்கிணைந்த விழாவாக அமைக்கும் நல்ல காலச் சூழல் ஏற்பட்டு விடுமாயின், வெவ்வேறு இடங்களில் அவ்வமைப்பின் சார்பிலும் சங்க ஆண்டு விழா நடாத்த வாய்க்கும். அதனைச் சங்க நிறுவினர் பாண்டித்துரை அன்றே தொடங்கினார்; தஞ்சையில் தமிழ்ச் சங்க விழாவை நடாத்திக் கரந்தைத் தமிழ்ச் சங்கத் தோற்றத்திற்குக் கால்கோள் செய்தார்! அம்மரபை வழுவாமல் கடைப்பிடித்தால் நாட்டில் ஒரு பெரிய விழிப்புணர்வுக்கு வித்திட்ட பெருமை மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்திற்கு உண்டாகும் என்பது உறுதி.

இணைப்பு-1.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்

1903ஆம் வருடம் டிசம்பர் மாதம் 21 ஆம் தேதி சோமவாரம் கூடிய மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்து வித்துவக் கூட்டத்தார் தீர்மானங்கள்

1. மகா-ள-ள- ஸ்ரீ பாண்டித்துரைத் தேவர் அவர்கள் (அக்கிராசனாதிபதி)
2. மகா-ள-ள-ஸ்ரீ நாராயணஐயர் அவர்கள் பி.ஏ.பி.எல்
3. மகா-ள-ள-ஸ்ரீ எம்.ஆர். கந்தசாமிக் கவிராயர் அவர்கள்
4. மகா-ள-ள-ஸ்ரீ திருநெல்வேலி-சுப்பிரமணியக் கவிராயர் அவர்கள்
5. மகா-ள-ள-ஸ்ரீ திருநெல்வேலி-நெல்லையப்பக் கவிராயர் அவர்கள்
6. மகா-ள-ள-ஸ்ரீ பால்வண்ண முதலியார் அவர்கள்
7. மகா-ள-ள-ஸ்ரீ பூவை-கலியாணசுந்தர முதலியார் அவர்கள்
8. மகா-ள-ள-ஸ்ரீ பண்டித சவரிராய பிள்ளையவர்கள்
9. மகா-ள-ள-ஸ்ரீ சேற்றூர்ச் சுப்பிரமணியக் கவிராயர் அவர்கள்
10. மகா-ள-ள-ஸ்ரீ டி.ஸி. ஸ்ரீநிவாச ஐயங்கார் அவர்கள் பி.ஏ.பி.எல்.
11. மகா-ள-ள-ஸ்ரீ சோழவந்தான் சண்முகம்பிள்ளை அவர்கள்
12. மகா-ள-ள-ஸ்ரீ நா. கதிரைவேற்பிள்ளை அவர்கள்
13. மகா-ள-ள-ஸ்ரீ வி. ஸ்ரீநிவாஸாசாரியர் அவர்கள்
14. மகா-ள-ள-ஸ்ரீ ரெ. அப்புவையங்கார் அவர்கள்
15. மகா-ள-ள-ஸ்ரீ எம். ஆர். ஸ்ரீநிவாசையங்கார் அவர்கள் (ஸ்ரீவில்லிப்புத்தூர்)
16. மகா-ள-ள-ஸ்ரீ திரு. நாராயண ஐயங்கார் அவர்கள்
17. மகா-ள-ள-ஸ்ரீ எஸ்.சாமிநாதையர் அவர்கள்
18. மகா-ள-ள-ஸ்ரீ எஸ். சாமிநாதையர் அவர்கள்
19. மகா-ள-ள-ஸ்ரீ தஞ்சை-சாமிநாத முதலியார் அவர்கள்
20. மகா-ள-ள-ஸ்ரீ எஸ்.அரங்கசாமி ஐயங்கார் அவர்கள்

வரமுடியாத வித்வான்கள் எழுதிவிடுத்த பின்வரும் கடிதங்களும் தந்தியும் வாசிக்கப்பட்டன.

மகா-ள-ள-ஸ்ரீ உ.வே.சாமிநாதையர் அவர்கள்

மகா-ள-ள-ஸ்ரீ P. குருராயர் M.A.L.T., அவர்கள்

மகா-ள-ள-ஸ்ரீ வை.மு.சடகோபராமாநுஜாசாரியார் அவர்கள்

மகா-ள-ள-ஸ்ரீ தஞ்சை வே. குப்புசாமி ராஜா அவர்கள்

மகா-ள-ள-ஸ்ரீ திருமயிலை சண்முகம் பிள்ளை அவர்கள்

மகா-ள-ள-ஸ்ரீ பி. வேங்கடசாமி பிள்ளை B.A., அவர்கள்

மகா-ள-ள-ஸ்ரீ கொழும்பு சிற்கைலாச பிள்ளை அவர்கள் (தந்தி)

மகா-ள-ள-ஸ்ரீ தி.கோ.நாராயணசாமி பிள்ளை அவர்கள்

மகா-ள-ள-ஸ்ரீ அ.குமாரசாமிப்பிள்ளை அவர்கள்

மகா-ள-ள-ஸ்ரீ ஆ. முத்துத் தம்பிப் பிள்ளை அவர்கள்

மகா-ள-ள-ஸ்ரீ வா.குலாம் காதிறு நாவலரவர்கள்

மகா-ள-ள-ஸ்ரீ வெ. ப. சுப்பிரமணிய முதலியார் அவர்கள்

மகா-ள-ள-ஸ்ரீ வி.முத்துக்குமாரசாமி முதலியார் B.A., அவர்கள்

தீர்மானம்-1

1. சங்கத்தின் அங்கத்தினராய அனைவரும் தத்தமக்கு இயன்றஅளவு கல்வி செல்வங்களால் உதவிபுரியுங்கடப்பாடுடையவராகலின், அன்னோர் வருஷம் ஒன்றுக்கு ரூபாய் 6-க்குக் குறையாது சங்கத்திற்கு அந்தந்த மார்ச்சு மாதம் 31 தேதிக்குள் தொகை செலுத்தி வரவேண்டுமென்றும். அவரவர்கட்குச் செந்தமிழ்ப் பத்திரிகையும் சங்கத்தினின்று வெளிப்படும் புத்தகங்களும் முறையே அனுப்பி வரல் வேண்டும் என்றும் மகா-ள-ள-ஸ்ரீ. எஸ்.சாமிநாதையர் அவர்களாற் பிரேரேபிக்கப்பட்டு, பண்டித வி.ஸ்ரீநிவாஸாசாரியர் அவர்களால் ஆமோதிக்கப்பட்டு மகா-ள-ள-ஸ்ரீ T.C.ஸ்ரீநிவாசையங்கார் அவர்களால் ஆதரிக்கப் பட்டு எல்லோராலும் அங்கீகரிக்கப்பட்டது.

2. பணம் அனுப்ப இயலாதவர்கள் கௌரவ அங்கத்தினராக இருப்பார்கள். அவர்களுக்குச் சங்கத்துத் தீர்மானங்கள் மட்டும் அனுப்பப்படல் வேண்டும்.

பிரேரேபித்தவர் மகா-ள-ள-ஸ்ரீ அக்கிராசனாதிபதி அவர்கள்

ஆமோதித்தவர் மகா-ள-ள-ஸ்ரீ நா. கதிரைவேற் பிள்ளை அவர்கள் எல்லோராலும் அங்கீகரிக்கப்பட்டது.

தீர்மானம் - 2

இனிச்சங்கத்தின் அங்கத்தினராவோர் முதலிற் பிரவேசதனமாக ரூ.5 அனுப்பல் வேண்டும்.

பிரேரேபித்தவர் மகா-ள-ள-ஸ்ரீஎம்.ஆர்.கந்தசாமிக்கவிராயர் அவர்கள்

ஆமோதித்தவர் மகா-ள-ள-ஸ்ரீஎஸ்.பால்வண்ண முதலியார் அவர்கள் எல்லோராலும் அங்கீகரிக்கப்பட்டது.

தீர்மானம் - 3

சங்க அங்கத்தினர்கள் வருஷோற்சவக் கூட்டத்திற்கு வருதலில் இயற்கையிலேயே விருப்பமும் கடமையும் உடையராதலின், வழிச்செலவுகளை அவர்களே சொந்தத்திற் செய்து கொண்டு வரவேண்டும் என்றும், கூட்டங்கூடும் நாட்களில் மதுரையில் அவர்கட்கு இருப்பிடம், உண்டி முதலிய சௌகரியஞ் செய்து உபகரித்தலோடு திரும்புதற்குரிய செலவை இச்சங்கப் பொருட்செலவில் நடத்த வேண்டும் என்றும் முடிவு செய்தல்.

பிரேரேபித்தவர் மகா-ள-ள-ஸ்ரீ திருநெல்வேலி
சுப்பிரமணியக்கவிராயர் அவர்கள்

ஆமோதித்தவர் மகா-ள-ள-ஸ்ரீ நா.கதிரைவேற்பிள்ளை அவர்கள் எல்லோராலும் அங்கீகரிக்கப்பட்டது.

தீர்மானம் - 4

பத்திராதிபர் எழுதுவன நீங்கப் பத்திரிகைக்கு அனுப்பப்படும் ஏனைய விஷயங்கள் சங்கத்தவருள் இருவர் அபிப்பிராயங் கொடுத்த பின்னர்ப் பிரசுரிக்க வேண்டும். அபிப்பிராய பேதம் இருந்தால் அக்கிராசனாதிபதி அவர்கள் தீர்மானப்படி நடத்தல் வேண்டும்.

பிரேரேபகர் மகா-ள-ள-ஸ்ரீ சவரிராயபிள்ளை அவர்கள்

ஆமோதித்தவர் மகா-ள-ள-ஸ்ரீ டி.ஸி. ஸ்ரீ நிவாசையங்கார் அவர்கள் எல்லோராலும் அங்கீகரிக்கப்பட்டது.

தீர்மானம் - 5

புத்தக அபிப்பிராயத்திற்கு (Review) அனுப்பப்படும் புஸ்தகங்களை

சங்கத்து வித்வான்களில் அந்தந்த விஷயங்களிற் பாண்டித்தியமுள்ள ஒருவருக்கு அனுப்பி அவருடைய அபிப்பிராயத்தை அவர் பெயராலேயே பிரசுரித்தல் வேண்டும்.

பிரேரேபித்தவர் மகா-ள-ள-ஸ்ரீ ஸ்ரீ நிவாசையங்கார்

ஆமோதித்தவர் மகா-ள-ள-ஸ்ரீ தஞ்சை சாமிநாதமுதலியார் அவர்கள்

ஆதரித்தவர் மகா-ள-ள-ஸ்ரீ சவரிராய பிள்ளையவர்கள் எல்லோராலும் அங்கீகரிக்கப்பட்டது.

இன்று கூட்டம் நேரமானதால் இம்மட்டில் நிறுத்தப்பட்டு நாளைக் காலை 8மணிக்கு மறுபடியும் கூட்டப்பட வேண்டியதென்று சபையோரால் தீர்மானிக்கப்பட்டது.

சேதுபதி ஹைஸ்கூல் ஹால்
மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கம்
21-12-1903

இங்ஙனம்
பொ.பாண்டித்துரை
அக்கிராசனாதிபதி

1903-ம்வருடம் டிசம்பர் மாதம் 22ந் தேதி வித்துவக் கூட்டத்தார் தீர்மானங்கள்

21-ந் தேதியில் வந்தவர்களில் மகா-ள-ள-ஸ்ரீ ப.நாராயணையரவர்கள் நீங்க, ஏனையரெல்லாம் வந்திருந்தார்கள்.

தீர்மானம் - 6

சங்கப் பரீக்ஷைக்கு வரும் பீ.ஏ,எப்.ஏ. மாணாக்கர்கட்கு இப்பொழுதுள்ள பாடங்களோடு தமிழ்மொழி வரலாறு முதலிய தமிழ்ச் சரித்திர சம்பந்தமான பாடங்களும் ஏற்படுத்தப்பட வேண்டியதென்றும், அஃது இலக்கணப் பிரிவோடு சேர்ந்திருக்க வேண்டும் என்றும்,

பிரேரேபித்தவர் மகா-ள-ள-ஸ்ரீ சவரிராயபிள்ளை அவர்கள்

ஆமோதித்தவர் மகா-ள-ள-ஸ்ரீ டி.ஸி.ஸ்ரீநிவாசையங்கார் அவர்கள் எல்லோராலும் அங்கீகரிக்கப்பட்டது.

தீர்மானம் - 7

சங்கத்தின் அங்கத்தினராக விரும்புவோரைச் சங்கத்து வித்துவான்கள் எவரேனும் இருவர் பிரேரேபணை பண்ணி, அன்னோரது சம்மதம், பெயர், மேல்விலாசம், தொழில் முதலியவற்றையும்

தெரிவித்தால் அவரைச் சங்கத்தின் அங்கத்தினராக நியமித்துக் கொள்ளல் வேண்டும்.

பிரேரேபகர் மகா-ள-ள-ஸ்ரீஅக்கிராசனாதிபதி அவர்கள்

ஆமோதித்தவர் மகா-ள-ள-ஸ்ரீ மிஸ்டர் சவரிராய பிள்ளை அவர்கள் எல்லோராலும் அங்கீகரிக்கப்பட்டது.

தீர்மானம் - 8

தமிழை 'லண்டன் யூனிவர்ஸிடியின்' பரீக்ஷைக்கு ஒரு பாஷையாக எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கொழும்பு இராஜகல்லூரித் தலைவராகிய மிஸ்டர் லீ (Mr.Lee) துரையவர்கள் செய்து வரும் அரியபெரிய முயற்சியை இச்சங்கத்தார் மிக்க மகிழ்ச்சியுடன் அங்கீகரிப்பதோடு அவர்களுக்கு அகமகிழ்ந்து வந்தனமும் அளிக்கின்றார்கள்.

இஃது அக்கிராசனாதிபதியவர்களாற் பிரேரேபிக்கப்பட்டு எல்லோரானும் ஏகமனதுடன் அங்கீகரிக்கப்பட்டது. (அக்கிராசனாதிபதி அவர்களே இது சம்பந்தமாய்க் கடிதப்போக்கு முதலியன செய்யும்படி இச்சங்கத்தார் பிரார்த்தித்துக் கொள்கிறார்கள்)

தீர்மானம் - 9

சங்கத்தின் ஏடுகளில் பிரதி செய்து கொடுக்கக் கூடியவற்றை, வேண்டுவோர்க்கு அவ்வவர் செலவிற்பிரதி செய்தனுப்பல் வேண்டும். ஆனால், இது விஷயத்தில் ஏடுகள் கொடுப்பதும் மறுப்பதும் அக்கிராசனாதிபதியவர்கள் யுக்தப்படி நடத்திக் கொள்ளலாம்.

பிரேரேபகர் மகா-ள-ள-ஸ்ரீ சவரிராய பிள்ளையவர்கள்

ஆமோதித்தவர் மகா-ள-ள-ஸ்ரீ ஸ்ரீ டி.ஸி. ஸ்ரீநிவாசையங்கார் அவர்கள் எல்லோராலும் அங்கீகரிக்கப்பட்டது.

தீர்மானம் - 10

அவ்வம் மாதத்திற் சங்கத்திற்குக் கிடைக்கும் ஏட்டுப் பிரதிகளைச் செந்தமிழ்ப் பத்திரிகையில் அவ்வம் மாதப்பகுதியில் வெளியிட்டு வரல்வேண்டும்.

மகா-ள-ள-ஸ்ரீ அக்கிராசனாதிபதியவர்களால் பிரேரேபணை செய்யப்பட்டு எல்லோராலும் அங்கீகரிக்கப்பட்டது.

தீர்மானம் - 11

சங்கத்தார் தனித்தமிழ்ப் பரீக்ஷைகள் ஏற்படுத்த வேண்டும். அவை மூன்று விதமாக இருத்தல் வேண்டும்.

பிரேரேபகர் மகா-௱-௱-ஶ்ரீ எஸ். சாமிநாதையர் அவர்கள்

ஆமோதித்தவர் மகா-௱-௱-ஶ்ரீ ஶ்ரீவில்லிபுத்தூர் ஶ்ரீநிவாசையங்கார் அவர்கள் எல்லோராலும் அங்கீகரிக்கப்பட்டது

தீர்மானம் - 12

மூன்றுவிதப் பரீக்ஷைகளுக்கும் முறையே,பிரவேசபண்டிதர் பாலபண்டிதர், பண்டிதர் எனப் பெயர் தருதல் வேண்டும்.

பிரேரேபகர் மகா-௱-௱-ஶ்ரீ ஐ.சாமிநாதமுதலியார் அவர்கள்

ஆமோதித்தவர் மகா-௱-௱-ஶ்ரீ ஶ்ரீவில்லிபுத்தூர் ஶ்ரீநிவாசையங்கார் அவர்கள் எல்லோராலும் அங்கீகரிக்கப்பட்டது

தீர்மானம் - 13

1. பிரவேச பண்டித பரீக்ஷைக்குரிய பாடங்கள்

அந்தாதிகள் 2 - திருவரங்கத்தந்தாதி, மறைசையந்தாதி

பிள்ளைத்தமிழ் 1 - மீனாட்சியம்மை பிள்ளைத்தமிழ்

கலம்பகங்கள் 2 - அழகர் கலம்பகம், மதுரைக் கலம்பகம்

நீதிநூல்கள் 2 - நாலடியார் , நான்மணிக்கடிகை

இலக்கியங்கள் 3 - வில்லிபாரதம் முதல் 1000 செய்யுள்கள்
நைடதம் முதல் 500 செய்யுள்கள்
பிரபுலிங்கலீலை முதல் 500 செய்யுள்கள்

நன்னூற்காண்டிகை- (ஆறுமுக நாவலர் பதிப்பு)

செய்யுளியல் (பூவை. கலியாணசுந்தர முதலியார் இயற்றியது)
அணியியல் (விசாகப் பெருமாளையர் பாலபோத இலக்கணம்)
பெரிய புராணவசனம் (நாவலர் பதிப்பு)
பூகோளச் சுருக்கம்
இந்து தேச சரித்திரச்சுருக்கம்
செய்யுளியற்றல் - வெண்பா. ஆசிரியப்பா, வியாச மெழுதுதல்

૨. பாலபண்டித பரீக்ஷைக்குரிய பாடங்கள்

கோவை 1 - தஞ்சைவாணன்கோவை, (சொக்கப்பநாவலர் உரையுடன்)

புராணம் 3 - (திருவிளையாடல் முதல் 500, காஞ்சிப்புராணம் முதல்1000, ஆரியப்புலவர் பாகவதம் முதல் 500.

சங்கச் செய்யுள் 2 - மணிமேகலை முதல் 10 காதைகள் புறநானூறு முதல் 50 செய்யுள்கள்

நீதிநூல் 2 - திருக்குறள் முதல் 25 அதிகாரம், பன்னூற்றிரட்டு முதல் 100 செய்யுள்கள்

இலக்கணம் :

நன்னூல் விருத்தி- தொல்காப்பியம் எழுத்ததிகாரம் (நச்சினார்க்கினியர் உரையுடன்)

அகப்பொருள் - நம்பியகப்பொருள்

யாப்பு - யாப்பருங்கலக் காரிகை

அணி - தண்டியலங்காரம்

தர்க்கம் - தர்க்க சங்கிரகம்

செய்யுளியற்றல் - வெண்பா, ஆசிரியப்பா, கலிப்பா, வஞ்சிப்பா வியாசமெழுதுதல்

3.பண்டித பரீக்ஷைக்குரிய பாடங்கள்

கோவை - திருக்கோவையார் (உரையுடன்)

இலக்கியம் - இராமாயணம் முதல் 1000 செய்யுள்கள்
பெரியபுராணம் முதல் 1000 செய்யுள்கள்
கந்தபுராணம் முதல் 1000 செய்யுள்கள்

சங்கச் செய்யுள் - பத்துப்பாட்டு - மதுரைக்காஞ்சி
சிலப்பதிகாரம் - முதல் 10 காதைகள்
சிந்தாமணி - நாமகள் இலம்பகம்

நீதிநூல் - திருக்குறள் (அறத்துப்பால், பொருட்பால்)

பரணி - கலிங்கத்துப்பரணி

இலக்கணம் - தொல்காப்பியம்-எழுத்ததிகாரம் நச்சினார்க்கினியம்
சொல்லதிகாரம்-சேனாவரையம்,அகத்திணையியல்
புறப்பொருள் வெண்பாமாலை

யாப்பு - இலக்கண விளக்கப்பாட்டியல்

அணி - தண்டியலங்காரம்

தர்க்கம் - அன்னம்பட்டீயம்

செய்யுளியற்றல் - பாவும், பாவினமும்

வியாசமெழுதுதல்

தீர்மானம் - 14

இலக்கணம் 1 - காலை 3மணி நேரம் ஒருவினாப்பத்திரம்
மாலை 3மணி நேரம் ஒருவினாப்பத்திரம்

இலக்கியம் 1 - காலை 3மணி நேரம் ஒருவினாப்பத்திரம்
மாலை 3மணி நேரம் ஒருவினாப்பத்திரம்

தர்க்கம் 1/2 - தனித்தனி 11/2மணிகொண்ட 2வினாப்பத்திரங்கள்

செய்யுளியற்றல்

வியாசம் 1/2 - 2 மணி கொண்ட ஒரு வினாப்பத்திரம்

தீர்மானம் - 15

சேதுபதி செந்தமிழ்க் கலாசாலையில் போஷணை பெற்று வரும் மாணாக்கர் நீங்கலாக ஏனையோருக்கு மூன்று பரீக்ஷைகளுக்கும் 1,2,3 ரூபா கட்டணம் விதிக்க வேண்டும்.

தீர்மானம் - 16

(1) *பிரவேச பண்டித பரீக்ஷைக்கு;*

முதல் பரிசு	ரூ. 50	பெறத்தக்க தங்கப்பதக்கம்
2-ம் பரிசு	ரூ. 30	
3-ம் பரிசு	ரூ. 20	
	100	

(2) *பால பண்டித பரீக்ஷைக்கு;*

1-ம் பரிசு	ரூ. 70	பெறத்தக்க தங்கப்பதக்கம்
2-ம் பரிசு	ரூ. 50	
3-ம் பரிசு	ரூ. 30	
	150	

(3) பண்டித பரீக்ஷைக்கு;

முதல் பரிசு	ரூ.100	பெறத்தக்க தங்கத்தோடா
2-ம் பரிசு	ரூ. 70	பெறத்தக்க தங்கப்பதக்கம்
3-ம் பரிசு	ரூ. 50	
	220	

தீர்மானம் - 17

இப்பரீக்ஷைக்கு இச்சங்கத்தாரால் ஆங்கில மாணாக்கர்க்கு நடத்தப்படும் பரீக்ஷைகளுக்கு ஏற்படுத்தப்பட்ட இடங்களோடு கொழும்பும் யாழ்ப்பாணமும் பரீக்ஷை ஸ்தலங்களாகும்

தீர்மானம் - 18

இப்பரீக்ஷை ஒவ்வோர் ஆண்டிலும் தை மாதம் 2-வது திங்கட்கிழமை தொடங்கி முதல் மூன்று நாள் நடத்தல் வேண்டும்.

தீர்மானம் - 19

இப்பரீக்ஷைக்குப் பரீக்ஷகர்களை வருஷோத்சவ காலத்தில் தீர்மானம் செய்யவேண்டும்.

13, 14, 15, 16, 17, 18, 19 தீர்மானங்கள் எல்லோராலும் அங்கீகரிக்கப்பட்டன.

தீர்மானம் - 20

தமிழ் அபிவிருத்தியின் பொருட்டு வேறு இடங்களிலுள்ள சங்கங்களையும் அடியிற் குறித்த நிபந்தனைகளுக்குட்பட்டு இச்ச்ங்கத்தின் கிளைச்சங்கங்களாக அங்கீகரித்துக் கொள்ளல் வேண்டும்.

நிபந்தனைகளாவன:

1. அக்கிளைச் சங்கத்தார், தமிழ்ப் பாஷாபிவிருத்தியின் பொருட்டு அதற்கு வேண்டிய முறைகளை மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்தாரின் நோக்கப்படி நிறைவேற்றுதல் வேண்டும்.
2. தமிழ் அபிவிருத்தியின் பொருட்டு வேண்டும் பொருளுக்குப் பல்லோரிடமிருந்தும் தொகை சேகரித்தனுப்பல் வேண்டும்.
3. அவ்வாறு சேகரமாகும் தொகையில் 100க்கு 75 மூலசங்கத்துக்கு அனுப்பல் வேண்டும். அச்சங்கங்களுக்கு வேண்டிய உதவிகளை

மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்தார் யுக்தப்படியும் சௌகரியப் படியும் செய்வார்கள்.

4. அச்சங்கத்தார் பல இடங்களிலுஞ்சென்று ஏடுகள் தேடி மூல சங்கத்துக்கு அனுப்பல் வேண்டும்.
5. கிளைப்புத்தக சாலைகள் ஏற்படுத்தல் வேண்டும்.
6. மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்திற் பிரசுரமாகும் பத்திரிகை புத்தகங்கள் முதலிய பிரசுரங்கள் எல்லாவற்றிலும் இரண்டு பிரதிகள் விலை யின்றிக் கிளைச்சங்கத்துக்கு அனுப்பப்படல் வேண்டும்.
7. அச்சங்கத்தின் வருவாய் முதலிய கணக்குகள் 'ரிப்போட்டு'கள் முதலிய எல்லாவற்றையும் மதுரைத் தமிழ்ச்சங்க அக்ராசனாதிபதி அவர்களுக்கு முதலில் அனுப்பல் வேண்டும். அக்கிராசனாதிபதி யவர்களும் காரியதரிசியவர்களும் ஏனை மூன்று அங்கத்தினரும் சேர்ந்து அக்கிளைச்சங்கங்களை அங்கீகாரம் செய்தல் வேண்டும்.

மேற்கண்ட நிபந்தனைகளுக்குட்பட்டுத் திருநெல்வேலி 'சரஸ்வதி விலாசசபை'யை இச்சங்கத்தின் கிளைச்சங்கமாக அங்கீகாரம் செய்யவேண்டும்.

பிரேரேபகர் -மகா-ள-ள-ஸ்ரீ எஸ். பால்வண்ண முதலியார் அவர்கள்

ஆமோதித்தவர் - மகா-ள-ள-ஸ்ரீ சவரிராயபிள்ளை அவர்கள்

ஆதரித்தவர் -மகா-ள-ள-ஸ்ரீ சேற்றூர்ச் சுப்பிரமணியக்கவிராயர் அவர்கள்

எல்லோராலும் ஏகமனதாய் அங்கீகரிக்கப்பட்டது.

தீர்மானம் - 21

செந்தமிழ்ப் பத்திரிகைக்கு விஷயதானம் செய்பவர்களுக்குப் பாரம் (Form) ஒன்றுக்கு ரூ. 4 வீதம் கூடுந்தொகையைப் பத்திரத் தொகுதி முடிவிற் சங்கத்தினின்று கொடுக்க வேண்டும்.

பிரேரேபகர் - மகா-ள-ள-ஸ்ரீ அக்கிராசனாதிபதி அவர்கள்

ஆமோதித்தவர் - மகா-ள-ள-ஸ்ரீ நா. கதிரைவேற்பிள்ளை அவர்கள் எல்லோராலும் அங்கீகரிக்கப்பட்டது.

தீர்மானம் - 22

புத்தக விற்பனைக்காக இச்சங்கத்துக்கு ஒரு புத்தகசாலை (Depot) ஏற்படுத்தப்படல் வேண்டும்.

பிரேரேபகர் - மகா-ள-ள-ஸ்ரீ பால்வண்ண முதலியாரவர்கள்

ஆமோதித்தவர் - மகா-ள-ள-ஸ்ரீ சவரிராய பிள்ளையவர்கள்

ஆதரித்தவர் - மகா-ள-ள-ஸ்ரீ எஸ். சாமிநாதையரவர்கள் எல்லோராலும் அங்கீகரிக்கப்பட்டது.

மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கம் — இங்ஙனம்
மதுரை — பொ. பாண்டித்துரை,
22-12-1903 — அக்கிராசனாதிபதி

இணைப்பு : 2

பாற்கர சேதுபதி அவர்களின் வாழ்க்கைக் குறிக்கோள்

குறிப்பு : சேதுபதி அவர்கள் ஆங்கிலத்தில் எழுதிய நாட்குறிப்பினின்றும் எடுக்கப் பெற்றது.

(தங்கல் :- இராமேசுவரம்)

1893 சனவரி 13 :- வாழ்க்கையில் என் குறிக்கோள்கள்.

1. *கீழ்க்கண்டவைகளைச் செய்து முடிக்க வேண்டும்:-*

   தங்கக் கோபுரத்தைப் பூர்த்தி செய்ய வேண்டும். மணிக்கூண்டு,சுற்றி உள்ள மண்டபம், மூலத்தானத்தில் சந்தனப்பலகைகள் அமைத்தல், கருங்கல் பீடத்திற்கு வெள்ளிக் கவசம் செய்தல், படிக்கட்டுகளுக்கு வெள்ளிக்கவசம், சந்தனக் கட்டையினால் கதவுகள், வெள்ளிச்சரவிளக்கு மணிகள், இரத்தினக் கவசம், முத்துக்கிரீடம், நாள் திட்டத்திற்கும், நவராத்திரித் திட்டங்களுக்குமாகக் கிராமங்களை அறக் கட்டளையாகத் தருதல், சிங்கவாகனமும், சிம்மாசன வாகனமும் செய்தல், இராசேசுவரி மண்டபத் திருப்பணி செய்தல் ஆகியவற்றை நிறைவேற்ற வேண்டும்.

2. சக்தி தந்திரம் கற்றுப் பயிற்சி செய்ய வேண்டும்.

3. இராமேசுவரம் கோயிலைப் பொறுப்பேற்று நான்கு திருமதில்களையும் செப்பனிட்டு, மேலைக் கோபுரத்தைப் பழுது பார்த்துப் பெரிய திருச்சுற்றுவெளிக்குத் தளவரிசை போட வேண்டும். சுவாமிக்கும், அம்மனுக்கும் தங்கவிமானங்கள்

அமைக்க வேண்டும். எல்லா வாகனங்களையும் வெள்ளியினாற் செய்து, கும்பாபிடேகமும் செய்ய வேண்டும்.

4. நயினார் கோயிலுள்ள இரண்டு கோயில்கள், உத்தரகோசமங்கை, திருச்சுழி, திருவாடானை, திருப்புல்லணை (திருப்புல்லாணி) பெருவயல், கோதண்ட இராமசாமி சொக்கநாத சுவாமி கோயில் ஆகியவற்றின் கும்பாபிடேகங்களைப் பார்க்க வேண்டும்.

5. மதுரைத் தேரைப் பூர்த்தி செய்ய வேண்டும். காஞ்சிபுரம் விமானம், கருவையம்பட்டிக் கும்பாபிடேகம் திருச்செந்தூர்ச் சண்முக விலாசம், கூடலழகர் கோயில் கும்பாபிடேகம் முதலியன செய்ய வேண்டும்.

6. அம்மன் கோயிலில் என் சிலையொன்றை அமைத்துக் கோயில் மரியாதைகள் செய்ய வழிவகுக்க வேண்டும். இராமேசுவரத்தில் புதிய கல்யாண மண்டபம் அமைப்பதுடன் சிதம்பரம், மதுரை, கூடலழகர் கோயில், திருச்செந்தூர், காஞ்சிபுரம் முதலிய இடங்களிலும் இவ்வாறே மண்டபம் அமைக்க வேண்டும்.

7. மதுரைக் கோயிலில் சித்தருக்கு அணிகலன்கள் செய்ய வேண்டும்.

8. இராமநாதபுரத்தில் பாற்கரேசுவரர் கோயிலைக் கட்டி முடிக்க வேண்டும்.

9. காசியில்,சத்திரம் ஒன்று கட்ட வேண்டும்

10. தனுசுக்கோடியில் சத்திரம் ஏற்படுத்தி, அதற்குக் கட்டளை அமைக்க வேண்டும்.

11. அக்கிரகாரம் ஒன்று அமைக்க வேண்டும்.

12. ஒரு குளமும், கிணறும் வெட்ட வேண்டும்.

13. தோப்பு ஒன்று அமைக்க வேண்டும்.

14. பசுக்கள் மேய்வதற்காகப் புல்வெளிகளை ஏற்படுத்த வேண்டும்.

15. மதுரையில் பிராமணர் அல்லாத மாணவர்க்கென ஒரு விடுதி அமைக்க வேண்டும்.

16. குறைந்த அளவு, பன்னிரண்டு பழமையான வடமொழி நூல்களையும், பன்னிரண்டு தமிழ் நூல்களையும் அச்சிட வேண்டும்.

17. சங்கராச்சாரியாரை அழைத்து இராமலிங்க விலாசத்தை ஆசீர்வதிக்கச் செய்ய வேண்டும்.

18. மகோதய காலத்தில் தனுசுக்கோடியில் குடும்பத்துடன் கடலில் நீராட வேண்டும்.

19. ஓர் அர்த்தோதயமும் , மகாமகமும் பார்க்க வேண்டும்.

20. காசி, பிரயாகை, கங்கை, சேது, முதலிய தலங்களுக்குப் பயணம் சென்று, ஆங்காங்குள்ள தீர்த்தங்களில் நீராட வேண்டும்.

21. இரணிய கர்ப்பம் செய்ய வேண்டும்.

22. அரண்மனைக் கடன்களைத் தீர்க்க வேண்டும்.

23. இராமேசுவரத்திலும், இராமநாதபுரத்திலும் அரண்மனைகளைப் பழுது பார்க்க வேண்டும்.

24. மகாராணியின் ஆட்சிக்காலத்தில் இங்கிலாந்திற்கு ஒரு முறை போக வேண்டும்.

25. அமெரிக்காவிற்குச் செல்ல வேண்டும்.

26. சென்னைப் பல்கலைக் கழக அவையில் உறுப்பினராக வேண்டும்.

27. தமிழ்ச் சங்கம் ஒன்று அமைக்க வேண்டும்.

28. ஏதாவதொரு சட்டசபையில் உறுப்பினராக வேண்டும்.

29. குறைந்தது எச்.சி.டி.ஈ. பட்டம் பெற வேண்டும். மகாராசா எனும் சிறப்புப் பட்டமும் பெற வேண்டும்.

30. அரச குடும்பத்தினருக்கு மதுரையில் வரவேற்புக் கொடுக்க வேண்டும்.

31. என் அன்னையாருக்கு இறுதிச்சடங்கு செய்யும் பேற்றினைப் பெற வேண்டும்.

32. என் சகோதரர் பாண்டித்துரைக்கு முன்பே நான் துன்பமில்லாமல் இறக்க வேண்டும்.

33. இறக்கும் போது நான் ஆண்டவனை நினைத்துக் கொண்டிறக்க வேண்டும்.

இணைப்பு : 3

சேது வேந்தர்கள் வழிமுறை

1605 – 1621	சடைக்கத்தேவர் என்ற உடையான் சேதுபதி
1622 – 1635	கூத்தன் சேதுபதி
1635 – 1646	சடைக்கத்தேவர் என்ற தளவாய் சேதுபதி
1647 – 1672	ரெகுநாததேவர் என்ற திருமலை சேதுபதி
1672	இராஜசூரிய சேதுபதி
1673	ஆதன ரெகுநாத சேதுபதி
1674 – 1710	கிழவன் சேதுபதி என்ற ரெகுபதி சேதுபதி
1711 – 1725	திருஉடையாத் தேவர் என்ற விஜய ரெகுநாத சேதுபதி
1726	சுந்தரேஸ்வர ரெகுநாத சேதுபதி
1726 – 1729	பவானி சங்கர் சேதுபதி
1730 – 1735	கட்டயத் தேவர் என்ற முத்து விஜய ரெகுநாத சேதுபதி
1736 – 1748	சிவகுமார முத்து விஜய ரெகுநாத சேதுபதி
1748 – 1749	சேதுபதி ராக்கத் தேவர்
1749 – 1762	செல்லமுத்து விஜய ரெகுநாத சேதுபதி
1763 – 1795	முத்து ராமலிங்க சேதுபதி
1803 – 1807	இராணி சேதுபதி மங்களேஸ்வரி நாச்சியார்
1807 – 1820	முத்து விஜய ரெகுநாத சேதுபதி என்ற அண்ணாசாமி சேதுபதி
1820 – 1829	விஜய ரெகுநாத ராமஸ்வாமி சேதுபதி
1829 – 1830	இராணி சேதுபதி முத்து வீராயி நாச்சியார்
1830 – 1845	இராணி மங்களேஸ்வரி நாச்சியார் – துரைராஜ நாச்சியார்
1846 – 1862	இராணி சேதுபதி பர்வதவர்த்தினி நாச்சியார்
1862 – 1873	முத்துராமலிங்க சேதுபதி
1873 – 1903	ராஜா பாஸ்கர சேதுபதி
1903 – 1928	ராஜ ராஜேஸ்வர சேதுபதி
1928 – 1967	ஷண்முக ராஜேஸ்வர நாகநாத சேதுபதி
1967 – 1979	ராமநாத சேதுபதி
1979	இராணி சேதுபதி இந்திரா தேவி, பி.ஏ.,

இணைப்பு : 4

மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத் தலைவர்கள்

1901 – 1911	திருமிகு. பொன். பாண்டித்துரைத்தேவர்
1911 – 1913	திருமிகு. பி.சா. சுப்பிரமணிய அய்யர்
1913 – 1928	மாட்சிமை தங்கிய பாஸ்கர இராச ராசேசுவர முத்துராமலிங்க சேதுபதி
1928 – 1933	மாட்சிமை தங்கிய அரசர் எம். தினகரபகதூர்
1933 – 1967	திருமிகு தமிழவேள் பி.டி.இராசன்
1971 – 1979	மாட்சிமை தங்கிய திரு. ஆர்.எஸ்.இராமநாத சேதுபதி
1979	மாட்சிமை தங்கிய சேதுபதி மகாராணி த.இந்திராதேவி பி.ஏ.

இணைப்பு : 5

மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கச் செயலாளர்கள்

1901 – 1911	திருமிகு எஸ். சாமிநாதய்யர்
1911 – 1932	திருமிகு டி.சி. சீனிவாச அய்யங்கார்
	திருமிகு ராவ்சாகிப் மாணிக்க வாசகம் பிள்ளை
1932 – 1951	திருமிகு நாவலர் ச. சோமசுந்தர பாரதியார்
	திருமிகு என்.ஆர்.கிருஸ்ணசாமி அய்யங்கார்
1951 – 1965	திருமிகு வி. சண்முக சுந்தரம்
1965 – 1971	திருமிகு கி. பழனியப்பன்
1971	திருமிகு அ. வேலுச்சாமி பி.இ.,
1971	திருமிகு டி.பி.எம். பெரியசுவாமி

இரண்டாம் பாகம்

(1976 முதல் 2006 வரை)

<u>ஆசிரியர்</u>

இரா. அழகுமலை, எம்.ஏ., எம்.ஃபில்.,

நான்காம் தமிழ்ச்சங்கம் – வயது 105

(1976 – 2006 வரை 30 ஆண்டுகால வரலாறு)

தமிழ்கூறு நல்லுலகில் மூவாயிரம் ஆண்டுகட்கு முன்னரே முச்சங்கம் கண்டு தமிழ் வளர்த்த பெருமைக்குரியர் பாண்டியரே! 'சோழநாடு சோறுடைத்து','சேரநாடு வேழமுடைத்து','பாண்டிய நாடு முத்துடைத்து' என்று சங்ககாலச் சேர சோழ பாண்டியர் தம் வளங்கள் வானளாவப் போற்றப்பட்டதை வரலாற்றின் வழி அறிகிறோம். தமிழ் வளர்ச்சிக்கெனவே சங்கம் அமைத்த பாண்டியர்களைக் குறித்துத் தண்டமிழ்ப் புலவர்கள் நெஞ்சாரப் போற்றிப் புனைந்த பாடல்களை நோக்கும் போது, 'பாண்டிய நாடு தமிழ் உடைத்து' என்றும் கூறலாம்.

> **"தமிழ் நிலைபெற்ற தாங்கரு மரபின்**
> **மகிழ்நனை மறுகின் மதுரை"** (சிறுபாண். அடி 66-67)
>
> **"தமிழ் கெழு கூடல்"** (புறம். 58)
>
> **"தமிழ் வையைத் தண்ணம் புனல்"** (பரி.6)
>
> **"தென்தமிழ் மதுரை"** (மணி.25-131)

தேனினும் இனிய செந்தமிழ் மொழியோடு இணைந்து ஈடில்லாச் சிறப்பைப் பெற்ற பாண்டிய வேந்தர்களின் வரிசையில் நான்காம் தமிழ்ச்சங்கம் கண்ட பாண்டித்துரைத் தேவருக்கும் தக்கதோர் அரியாசனம் உண்டு.

தலைச்சங்கம் என்னும் முதல்தமிழ்ச் சங்கத்தைத் தோற்றுவித்தவர்
- **காய்சின வழுதிப்பாண்டியன்.**

இடைச்சங்கம் என்னும் இரண்டாம் தமிழ்ச் சங்கத்தைத் தோற்றுவித்தவர்
- **வெண்டேர்ச் செழியன்**

கடைச்சங்கம் என்னும் மூன்றாம் தமிழ்ச் சங்கத்தைத் தோற்றுவித்தவர்
- **முடத்திருமாறன் என்னும் உக்கிரப்பாண்டியன்**

மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கம் என்னும் நான்காம் தமிழ்ச் சங்கத்தைத் தோற்றுவித்தவர்
- **உக்கிரப்பாண்டியன் என்னும் பாண்டித்துரைத்தேவர்**

முச்சங்கம் கண்ட பாண்டியருள் கடைச்சங்கத்தின் தலைவராக இருந்த மன்னனின் பெயரான உக்கிரப்பாண்டியன் என்ற பெயரைப் பெற்றவர் பாண்டித்துரைத் தேவர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. கி.பி.2 ஆம் நூற்றாண்டில் முடிவுற்ற கடைச்சங்கத் (3-ஆம் சங்க) தலைவரின்

பெயரும், கி.பி.20 ஆம் நூற்றாண்டில் தோன்றிய நான்காம் சங்கத்தலைவரின் பெயரும் ஒன்றாக இருப்பது விந்தையிலும் விந்தை அல்லவா? இந்த விந்தையான பொருத்தத்தை, இச்சங்கம் தோன்றிய காலத்தில் சான்றோரும், புலவரும், பெரியோரும் வியந்து பாராட்டியுள்ளனர்.

1901-ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் 14-ஆம் நாளில் மதுரையில் தமிழ்ச்சங்கம் தோற்றம் பெற்ற ஞான்று, ஞானபோதினி என்னும் திங்கள் இதழ்,

"பாண்டித்துரைத் தேவரின் இயற்பெயராகிய உக்கிரபாண்டியன் என்ற பெயரை எண்ணிப் பார்க்கின், கடைச்சங்கத்தைத் தோற்றுவித்த உக்கிரப் பெருவழுதியே மீண்டும் பிறந்து இச்சங்கத்தைத் தோற்றுவித்தனன். மதுரையம்பதி தன்னை ஆதரித்தார் விண்ணுலகு எய்தியமையால் அவரைப் பெறுவதற்குத் தவமியற்றியது போலும்" என்று பாராட்டியது.

விவேகபானு என்ற திங்களிதழும், "உக்கிரப் பெருவழுதி காலத்தே கடைச்சங்கம் ஒடுங்கியது. ஒடுங்கிய இடத்தே உக்கிரப்பாண்டியன் என்னும் பெயருடையவராலே மீண்டும் பல நூறு ஆண்டுகளுக்குப் பின்னர் நான்காம் சங்கம் தோன்றியது" என்று புகழ்ந்தது.

சங்ககால மூவேந்தருள் பாண்டிய மன்னர்களைப் போல, இராமநாதபுரம் சேதுபதி மரபில் வந்த பாண்டித்துரைத்தேவர் மதுரையில் அமைத்த இந்நான்காம் தமிழ்ச்சங்கமானது இப்போது 105 ஆண்டுகளைக் கடந்து, தமிழ்மொழி வளர்ச்சி ஒன்றையே குறிக்கோளாகக் கொண்டு செயலாற்றி வருகின்றது.

உட்பிரிவுகள்

செந்தமிழ்க்கலாசாலை, செந்தமிழ் இதழ், பாண்டியன் நூலகம், தமிழ்ச்சங்கம் பவர்பிரஸ் (அச்சகம்) என்ற நான்கு அமைப்புகளுடன் இயங்கிய இச்சங்கத்தில் இப்போது அச்சகம் மட்டும் இல்லை. "பவர்பிரஸ்" என்னும் அச்சகத்தின் மூலம் கிடைத்தற்கரிய பழைய நூல்களைப் பதிப்பித்து வெளியிடும் பணி சிறப்பாக நடந்து கொண்டு இருந்தது. நூற்றுக்கும் மேலான நூல்களைப் பதிப்பித்து வெளியிட்டும், செந்தமிழ் இதழைத் திங்கள் தோறும் பிழையின்றி அச்சிட்டும் வந்தது இவ்வச்சகம். இப்போது செந்தமிழ் இதழானது வேறு அச்சகத்தில் அச்சாகித் தமிழ்ச்சங்க வெளியீடாகத் திங்கள்தோறும் வெளியிடப்படுகின்றது.

மதுரைச் செந்தமிழ்க் கல்லூரியும், செந்தமிழ் இதழும், பாண்டியன் நூலகமும், இந்நான்காம் தமிழ்ச்சங்கத்தின் முக்கண்களாக விளங்குகின்றன. இம்மூன்று அமைப்புகளின் செயல்பாடுகளையும் தமிழ்ச்சங்கமே நிருவகித்து வருகின்றது. இதற்கென்று ஆட்சிக்குழு அமைக்கப்பட்டிக்கிறது. தமிழ்ச் சங்கத்தின் தலைவரே, ஆட்சிக்குழுவின் தலைவராக இருப்பார்.

ஆட்சிக்குழு

<u>தலைவர் :</u>

1971-ஆம் ஆண்டில் தமிழ்ச்சங்கத்தின் தலைவராக இருந்த சேதுபதி மன்னர் இராமநாத சேதுபதி 1979-ஆம் ஆண்டுவரை ஆட்சிக்குழுவின் தலைவராகவும் இருந்து செயல்பட்டார். பின்னர் இச்சேதுபதியின் துணைவியார் சேதுபதி ராணி த.இந்திராதேவியின் தலைமையின் கீழ் 1979 ஆம் ஆண்டு முதல் 1998 ஆம் ஆண்டு வரை தமிழ்ச்சங்க ஆட்சிக்குழு இயங்கியது. 5.9.1998 இல் ராணி இந்திராதேவியார் இறைவனடி சேர்ந்த பின்னர் 1999 ஆம் ஆண்டு பெப்ரவரி திங்களிலிருந்து இராமநாதபுரசேதுபதி மன்னர்,குமரன் சேதுபதி தமிழ்ச்சங்கத்தின் தலைவராகவும், ஆட்சிக்குழுவின் தலைவராகவும் விளங்குகிறார்.

நாடறிந்த தமிழறிஞர்களும், தமிழ்மொழியின் பால் ஆர்வம் உள்ளவரும், சங்கத்தின் வளர்ச்சிய்ய நாடுபவரும் மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்தின் உறுப்பினராகச் சேருகின்றனர். இவர்களிலிருந்து ஆட்சிக்குழு உறுப்பினர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்கள். சங்கத்தலைவருடன் துணைத்தலைவரும், செயலாளரும் உறுப்பினர்களும் இணைந்து தமிழ்ச்சங்க ஆட்சிக்குழு செயல்பட்டு வருகின்றது.

செந்தமிழ்க் கல்லூரிக்கென்று கல்லூரிக்கல்விக் குழுவினரையும், செந்தமிழ் ஆசிரியர் குழுவினரையும் தேர்ந்தெடுக்கும் உரிமை ஆட்சிக்குழுவினருக்கே உரியது. தமிழ்ச்சங்கச் செயலாளரே, செந்தமிழ் இதழின் ஆசிரியராகவும் திகழ்கிறார். இவ்வாட்சிக்குழு உறுப்பினருள் சிலர் கல்லூரிக்குழுவிலும் உறுப்பினர்களாக இடம் பெற்றுள்ளனர்.

<u>செயலாளர் :</u>

சங்கத்தலைவராக விளங்கும் சேதுபதி மரபினருக்குப் பணிச்சுமைகளைக்

கொடுக்காமல், இச்சங்கத்தின் செயல்பாடுகள் அனைத்தையும் பொறுப்புடன் மேற்கொண்டு, சங்கத்தின் வளர்ச்சியில் கண்ணும் கருத்துமாகச் செயலாற்றுபவர் ஆட்சிக்குழுச் செயலாளரே ஆவர். 1975 ஆம் ஆண்டு முதலாகத் தமிழ்ச் சங்கத்தின் செயலாளராக விளங்கியவர்கள்:

திரு. டி.பி.எம்.பெரியசுவாமி	-	**1973 முதல் 1984 வரை**
திரு. என்.எல்.முத்துமலைச்சாமி	-	**1984 முதல் 1990 வரை**
திரு. மா. தனுக்கோடி பாண்டியன்	-	**1990 முதல் 2000 வரை**
திரு. இரா. அழகுமலை	-	**2000 முதல் இன்று வரை**

செயலாளருக்கு உறுதுணையாகப் பிற ஆட்சிக்குழு உறுப்பினர்கள் செயல்படுகின்றனர்.

சங்கத்தின் சிறப்பான வளர்ச்சியில் ஈடுபாட்டுடன் உழைத்ததோடு செந்தமிழ்க் கல்லூரிக்கும், அதில் பணியாற்றும் முதல்வர் மற்றும் பேராசிரியர்கள், அலுவலர்கள், நூலகர், கடைநிலை ஊழியர் ஆகிய அனைவருக்கும் அரசின் சலுகைகளும், அரசு ஊதியமும் கிடைப்பதற்கு வகை செய்த தமிழ்ச்சங்கத்தின் முன்னாள் செயலாளர் திரு. டி.பி.எம். பெரியசுவாமி அவர்கள் 4.5.1984 இல் இறைவனடி சேர்ந்தது தமிழ்ச் சங்கத்தின் வளர்ச்சிக்கு ஓர் தடைக்கல்லாகவே அமைந்தது என்று கூறலாம். தனக்கென முயலாது, பிறர்க்கெனவே முயற்சி செய்து பிறர்நலம் பேணுநர் இருப்பதால்தான் "உண்டாலம்ம இவ்வுலகம்" என்று புறநானூற்றுப் பாடல் பகருகிறது. இப்பாடலுக்கு எடுத்துக்காட்டாகத் தன்னலம் பேணாது தமிழ்ச்சங்கத்தின் நலனிலேயே அக்கறை கொண்டு தன் முயற்சியையும், உழைப்பையும் வரையாது வழங்கிய செயலாளர் இவர்.

1984-ஆம் ஆண்டு சூலைத்திங்கள் தமிழ்ச்சங்கச் செயலாளராகப் பதவிபெற்ற வழக்கறிஞர் திரு. என்.எஸ். முத்துமலைச்சாமி அவர்கள் தமது இறுதிக் காலம் வரை (22.5.1990) பணியாற்றினார்.

1971-ஆம் ஆண்டிலிருந்து செந்தமிழ்க் கல்லூரியின் செயலாளராகப் பணியாற்றி வந்த வழக்கறிஞர் திரு. மா. தனுக்கோடி பாண்டியன் அவர்கள், 1990 ஆம் ஆண்டு ஜூலைத் திங்களிலிருந்து தமிழ்ச் சங்கச் செயலாளர் பதவியினை ஏற்றார். இவர் பத்தொன்பது ஆண்டுகள் கல்லூரிச் செயலாளராகவும், பத்தாண்டுகள் சங்கச் செயலாளராகவும்

ஏறத்தாழ முப்பது ஆண்டுகள் தமிழ்ச் சங்கத்திற்காகவும், செந்தமிழ்க் கல்லூரிக்காகவும் பணியாற்றிய பெருந்தகையாளர் ஆவார். தமிழ்ச்சங்கத்தின் புதிய கட்டிடப்பணியை மேற்கொண்டு செயலாற்றியவர். தமிழார்வம் மிக்க இவரது செயல்பாடுகளால் தமிழ்ச்சங்கம் பல வளர்ச்சிகளைக் கண்டது. 2000-ஆம் ஆண்டில், இவர் தமது பொறுப்புகளிலிருந்து விலகிய பின்னர், உயர்திரு. இரா. அழகுமலை அவர்கள் சங்கச் செயலாளராகப் பணியாற்றி வருகிறார்.

உறுப்பினர்கள்

சான்றோரும், ஆன்றோரும், தகுதிவாய்ந்த பெரியோரும், தமிழ்ச் சங்கத்தின் ஆட்சிக்குழு உறுப்பினர்களாகத் தேர்ந்தெடுக்கப் பட்டுள்ளனர்.

1975 ஆம் ஆண்டில் இச்சங்கத்தின் ஆட்சிக்குழு உறுப்பினர்களாக இருந்தோர் பின்வருமாறு:

தலைவர்	-	சேதுபதி.ராணி த.இந்திராதேவியார்
துணைத்தலைவர்	-	மன்னர் காசிநாததுரை
செயலாளர்	-	திரு. டி.பி.எம்.பெரியசுவாமி
உறுப்பினர்கள்	–	திரு. மா. தனுக்கோடி பாண்டியன்
		திரு.மா. சங்கர பாண்டியன்
		திரு.ஆ. ஆண்டியப்பன்
		திரு. பி. மலைச்சாமி
		திரு. வி. தங்கப்பாண்டியன்
		திரு. கே. கந்தசாமி
		திரு. டி.ஏ. தெய்வசிகாமணி
		திரு. வ. நாகமணி

1982 ஆம் ஆண்டில் திரு. என்.எஸ். முத்துமலைச்சாமி, திரு.கே.எஸ்.டி இராஜேந்திரன், திரு. என்.எஸ்.சுந்தரவரதன், திரு. வெ.இ.பரசுராம், திரு.தெ.தேவராஜன் ஆகியோர் ஆட்சிக்குழு உறுப்பினராகத் தேர்ந்தெடுக்கப் பெற்றனர்.

1984 ஆம் ஆண்டில் சங்கச் செயலாளர் திரு.டி.பி.எம்.பெரியசுவாமி அவர்கள் மறைந்த காரணத்தால், திரு.என்.எஸ்.முத்துமலைச்சாமி அவர்கள் சங்கச்செயலாளராகத் தேர்ந்தெடுக்கப் பெற்றார். அப்போது

மேற்குறித்த ஆட்சிக்குழு உறுப்பினர்கள் திரு. பி.மலைச்சாமி, திரு.வி.தங்கப்பாண்டியன், திரு.வ.நாகமணி, திரு.என்.எஸ்.சுந்தரவரதன், திரு.வெ.இ.பரசுராம் ஆகியோர் ஆட்சிக்குழுவில் இடம் பெறவில்லை. திரு. ஆர்.செல்லத்தேவர், திரு.வெ.பழனிச்சாமி ஆகியோர் ஆட்சிக் குழுவில் உறுப்பினர்களாக இணைந்தனர். இவ்விருவரில் திரு.ஆர்.செல்லத்தேவர், 1971 ஆம் ஆண்டு முதல் 1973 ஆம் ஆண்டு வரை தமிழ்ச்சங்கச் செய்லாளராகப் பதவி வகித்தவர் ஆவார்.

1990 ஆம் ஆண்டிலிருந்து மீனாட்சிமிஷன் மருத்துவமனையின் நிறுவனர் டாக்டர் ந.சேதுராமன் அவர்கள் ஆட்சிக்குழு உறுப்பினராகவும், கல்லூரிக்குழுத் தலைவராகவும் பதவி ஏற்றுத் தம் பங்களிப்பினைத் தமிழ்ச் சங்கத்திற்கென வழங்கி வருகிறார்.

1995 ஆம் ஆண்டில், ஆட்சிக்குழு உறுப்பினர் திரு. ஆ.ஆண்டியப்பன் அவர்களின் மறைவின் காரணமாகச் செந்தமிழ்க் கல்லூரி முதல்வர் முனைவர். அ.தட்சிணாமூர்த்தி அவர்கள் ஆட்சிக்குழு உறுப்பினராக ஆகியிருக்கிறார்.

1997 ஆம் ஆண்டில் மறைந்த திரு. சர்க்கரைச்சேர்வையும், 1998 ஆம் ஆண்டில் மறைந்த திரு. ந.தினகரசாமி அவர்களும் சங்க ஆட்சிக்குழு உறுப்பினராகச் செயலாற்றியுள்ளனர்.

தமிழ்ச்சங்கத் துணைத்தலைவரான மன்னர் காசிநாததுரை அவர்கள் 1998ஆம் ஆண்டில் இயற்கை எய்தினார். இவர் சேதுபதி மரபினராவார். சைவநெறிசீலர், இசைத்துறையில் வல்லவர், இசைபாடும் திறமையாளர், தமிழ்மொழிப்பற்று மிக்கவர், ஆங்கிலத்திலும் தேர்ந்த புலமைமிக்கவர். இத்தகைய பேறிவாளரும் பெரும்பண்பாளரும் ஆகிய மன்னர் காசிநாததுரை அவர்கள் 1975 ஆம் ஆண்டிலிருந்து தமது இறுதிக்காலம் வரை இச்சங்கத்தின் துணைத்தலைவராகப் பணியாற்றியவர் ஆவார்.

1998 ஆம் ஆண்டில் சேதுவேந்தர் மரபினரான ராஜா குமரன் சேதுபதி அவர்கள் சங்கத்தின் உறுப்பினராகச் சேர்ந்தார். சிவகங்கை அரசகுடும்பத்தின் வழிவந்தவரான ராணி இராசலெட்சுமி ரெகுராஜ் அவர்கள் 1998 இல் சங்க உறுப்பினராகச் சேர்ந்தார். சில மாதங்களில் இவர், இறைவனடி சேர்ந்ததால் சிவகங்கை அரசமரபினரோடு தொடர்பு கொண்டு இச்சங்கம் இயங்குவதற்குரிய வாய்ப்பு கிட்டாமல் போயிற்று.

1999 ஆம் ஆண்டில் ராஜா குமரன் சேதுபதி அவர்களின் துணைவியார் இராணி இலட்சுமி நாச்சியார் சங்கத்தின் உறுப்பினராகச் சேர்ந்துள்ளார். இவ்வாண்டில் திரு.எம்.பி.ஆர்.மலையாண்டி என்ற அசோக், துணைத்தலைவராகப் பதவிஏற்று, 2002 ஆம் ஆண்டு ஜூன் திங்கள் வரை இப்பதவியில் இருந்திருக்கிறார்.

1998-1999 ஆம் ஆண்டுகளில் திரு. அ.சாமிஐயர், திரு. வே.திருவரங்கராசன், திரு. இரா.அழகுமலை, திரு. க.சி.அகமுடையநம்பி, திரு.எஸ்.பரங்குன்றம் ஆகியோர் ஆட்சிக்குழு உறுப்பினராகத் தேர்ந்தெடுக்கப் பட்டுள்ளனர்.

2000 ஆம் ஆண்டில் திரு. இரா.அழகுமலை அவர்கள் சங்கச் செயலாளராகப் பதவிஏற்றுச் சங்கத்தின் வளர்ச்சிக்கான பணிகளைச் செவ்வனே செய்து வருகிறார். 2002 ஆம் ஆண்டிலிருந்து தமிழ்ச்சங்க ஆட்சிக்குழு உறுப்பினராகச் செயலாற்றி வரும் திரு.இரா.குருசாமி அவர்கள் தற்போதைய கல்லூரிச் செயலாளராகவும் திறம்படச் செயல்புரிந்து வருகிறார்.

2002 ஆம் ஆண்டிலிருந்து சேதுபதி ராணி இலட்சுமி நாச்சியார், துணைத்தலைத்தலைவராகப் பதவியேற்றுப் பணியாற்றி வருகிறார்கள்

1971 ஆம் ஆண்டிலிருந்து, சங்க ஆட்சிக்குழு உறுப்பினராக இருந்த முன்னாள் சட்டமன்ற உறுப்பினர் திரு.கே.கந்தசாமி அவர்களின் மைந்தர் திரு.க.முத்தையா பசும்பொன், மற்றும் திரு.இரா.கண்ணன், திரு.சோ.இராமகுரு ஆகியோர் 2002 ஆம் ஆண்டில் ஆட்சிக்குழு உறுப்பினர்களாகத் தேர்ந்தெடுக்கப் பட்டுள்ளனர்.

2005 ஆம் ஆண்டில் திரு. மா.ச.கார்த்திகேய பாலாஜி திரு. எஸ்.எம்.நாகராசன் திரு. பி.வீரணன் ஆகியோர் ஆட்சிக்குழு உறுப்பினர்களாகப் பதவி ஏற்றனர்.

2006 ஆம் ஆண்டு ஜூலை 17ஆம் நாளில் நிகழ்ந்த கல்லூரிச் செயலாளர், வழக்கறிஞர் திரு. மா.சங்கரபாண்டியன் அவர்களின் மறைவு தமிழ்ச் சங்கத்திற்கு ஈடுசெய்ய முடியாத இழப்பாகும். 1971 ஆம் ஆண்டு முதல் தமிழ்ச்சங்கத்தின் ஆட்சிக்குழு உறுப்பினராகவும், 1991 ஆம் ஆண்டிலிருந்து செந்தமிழ்க் கல்லூரியின் செயலாளராகவும் விளங்கியவர்; தமிழ்ச்சங்கத்தையும் செந்தமிழ்க் கல்லூரியையும் தம் இரு கண்களாகக் கருதியவர்; தமிழ்ச் சங்கத்தின் வளர்ச்சிக்காகவே

வாழ்ந்தவர். இத்தகு பெருமைக்குரியவர் விட்டுச் சென்ற செந்தமிழ்க் கல்லூரியின் செயலாளர் என்னும் பொறுப்பு மிக்க பணியினை ஏற்றுக் கொண்டு உயர்திரு. இரா.குருசாமி அவர்கள் கல்லூரிப்பணியிலும், தமிழ்ச்சங்கப் பணியிலும் தம்மை முழுமையாக ஈடுபடுத்திக் கொண்டிருக்கிறார். முன்னாள் செயலாளரின் மைந்தர் மா.ச.மாரியப்பமுரளி அவர்களும் சங்கத்தின் உறுப்பினராகவும் கல்லூரிக் குழுவின் உறுப்பினராகவும் விளங்குகிறார்.

செம்படம்பர் 2006இல் தமிழ்ச்சங்க ஆட்சிக்குழு:

தலைவர் - இராமநாதபுர சேதுபதி மன்னர் நா. குமரன் சேதுபதி

துணைத்தலைவர் -இராணி இலட்சுமி நாச்சியார்

செயலாளர் - உயர்திரு.இரா.அழகுமலை எம்.ஏ.,எம்ஃபில்.,

உறுப்பினர் - திரு.டாக்டர்.ந.சேதுராமன் M.S.,M.ch., M.N.M.S.(URO) F.I.C.S
- திரு. இரா. குருசாமி பி.ஏ.
- திரு. ச. பரங்குன்றம் பி.ஏ.
- திரு. க. முத்தையா பசும்பொன் பி.ஏ., பி.எல்.
- திரு. இரா. கண்ணன்
- திரு. மா.ச. கார்த்திகேய பாலாஜி பி.இ.
- திரு. எஸ்.எம். நாகராசன் பி.ஏ.
- திரு.பி. வீரணன்

சமுதாயப்பணியும் தமிழ்ப்பணியும் ஆற்றக்கூடிய சான்றோரும், கல்வி கேள்விகளில் வல்லவரும் ஆட்சிக்குழுவில் இடம் பெற்றிருக்கிறார்கள் என்பது, மேற்குறித்த தகவல்களிலிருந்து புலப்படுகின்றது.

ஆட்சிக்குழுவின் பணிகள்

1981 ஆம் ஆண்டில் மதுரையில் 5 ஆம் உலகத்தமிழ் மாநாடு நடக்கவிருந்த வேளையில் தமிழ்ச்சங்க ஆட்சிக்குழுவினர் செய்த ஒரு சாதனை நிகழ்ச்சி இச்சங்க வரலாற்றில் பொன்னெழுத்துக்களால் பொறிக்கப்பட வேண்டிய நிகழ்ச்சி ஆகும். அப்போது தமிழக முதலமைச்சராக இருந்த **மாண்புமிகு எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்,** 'மதுரையில் நான்காம் தமிழ்ச்சங்கம்' ஒன்றைத் தொடங்க வேண்டுமென்று அறிவித்தார். பாண்டித்துரைத்தேவர் தோற்றுவித்த மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கமே 'நான்காம் தமிழ்ச்சங்கமாக' நிலை பேறுடையதாக

விளங்குகிறது என்னும் செய்தியினையும், இதுநாள்வரை தமிழ்ச்சங்கம் ஆற்றிய நற்பணிகளையும் குறித்து, சங்கச்செயலாளர் டி.பி.எம்.பெரியசுவாமி அவர்களின் தலைமையிலான சங்க ஆட்சிக்குழுவினர் தமிழக முதலமைச்சரிடம் உறுதியாக எடுத்துரைத்தனர். அவற்றை ஏற்றுக் கொண்ட தமிழக முதலமைச்சர் மாண்புமிகு எம்.ஜி.ஆர்., மதுரை மாநகரில் நடைபெற்ற 5 ஆம் உலகத்தமிழ் மாநாட்டுத் தொடக்கவிழாவன்று (4.01.1981) மதுரையில் புதிதாகத் தொடங்கவிருக்கும் சங்கம் 'உலகத்தமிழ்ச்சங்கம்' என்று அழைக்கப்படும் என்று கூறியது குறிப்பிடத்தக்கது. மேலும் இம்மாநாட்டில், ஆங்கிலேயர் ஆண்ட காலத்திலேயே தமிழ் வளர்ச்சிக்கென்று நிலையான சங்கத்தைத் தோற்றுவித்த வள்ளல் பாண்டித்துரைத் தேவரின் முழு உருவச் சிலையைத் தமிழக முதலமைச்சர் திறந்து வைத்துத் தமிழ்ச் சங்கத்திற்குப் பெருமை சேர்த்தார்.

உலகத்தமிழ் மாநாடு நடைபெறுகின்ற காரணத்தால், மதுரை மாநகருக்குள் நான்கு திசைகளிலிருந்து நுழையும் பகுதியில் நான்கு தோரண வாயில்கள், நுழைவாயிலாக மிக உயரமாகவும் பிரமாண்டமாகவும் அமைக்கப் பெற்றன. மேற்குத்திசையிலிருந்து மதுரைக்குள் நுழையும் தோரண வாயிலுக்கு 'நக்கீரர் தோரண வாயில்' என்று பெயர் சூட்டியிருந்தனர். இந்நுழை வாயிலின் திறப்பு நிகழ்ச்சியானது, தமிழ்ச்சங்கச் செயலாளர் டி.பி.எம். பெரியசுவாமி அவர்களின் தலைமையில் நிகழ்ந்தது. தமிழக முதலமைச்சர், இத்தகு வாய்ப்பினைச் சங்கச் செயலாளருக்கு வழங்கிச் செயலாளரையும், தமிழ்ச்சங்கத்தையும் சிறப்பித்தார் என்பது கருதத்தக்கது.

சங்கச் செயலாளர் திரு.டி.பி.எம்.பெரியசுவாமி அவர்களின் தலைமையில் சங்க ஆட்சிக்குழுவினர், தமிழ்ச்சங்கத்தின் 80 ஆம் ஆண்டுவிழாவினையும், பாண்டித்துரைத்தேவரின் நினைவு விழாவினையும் இணைத்து 30-11-1981 ஆம் நாளில் கொண்டாடிய விழா, ஒரு சிறப்புமிக்க விழாவாகும். தமிழறிஞர்களும், பேராசிரியர்களும் கலந்துகொண்டு தங்கள் ஆய்வுரைகளை வழங்கிய மிகப்பெரிய கருத்தரங்க விழாவாக இவ்விழா அமைந்தது. காலையில் கருத்தரங்க அமர்வும், மாலையில் சொல்லரங்க நிகழ்வும் நடைபெற்றன.

காலை விழாவின் கருத்தரங்க அமர்விற்குத் தலைமைப் பொறுப்பேற்றவர் **தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளாவார்.**

இவர் பாண்டித்துரைத்தேவரின் தமிழ்த் தொண்டினையும், தமிழ்ச்சங்கத்தின் ஏற்றத்தையும் குறித்து மிகச் சிறந்த சொற்பொழிவாற்றினார். அடிகளாரின் தலைமையில், தமிழ்ச்சங்கம் தொடர்பான சான்றோர்களைப் பற்றிய கருத்தரங்கில் கலந்துகொண்டு ஆய்வுரைகளை வழங்கியோர் பின் வருமாறு:-

ஆய்வாளர்		ஆய்வுத்தலைப்பு
முனைவர்.ப.இராமன்	-	திரு. பாண்டித்துரைத்தேவர்
முனைவர். வி. முத்துச்சாமி	-	திரு. நாவலர் சோமசுந்தர பாரதியார்
முனைவர். சீனி சௌமியநாராயணன்	-	திரு. ரா. இராகவையங்கார்
முனைவர். இரா. பிச்சைக்கண்ணன்	-	திரு. சேதுபதிகளின் தமிழ்த்தொண்டு
முனைவர். தமிழண்ணல்	-	திரு. விபுலானந்தர்
பேரா. ந. இராமநாதன்	-	திரு. மு. வேங்கடசாமி நாட்டார்
மலேசியத் தமிழறிஞர் முரு. பழ. இரத்தினஞ் செட்டியார்	-	திரு. பண்டிதமணி மு. கதிரேசஞ்செட்டியார்

மாலை விழாவான சொற்கோவை நிகழ்ச்சிக்கு, யோகி சுத்தானந்த பாரதியார் தலைமை வகித்தார். தமிழ்ச்சங்கக் கலாசாலையில் பயின்ற சான்றோரும், இக்காலத்தில் (1981) சங்கத்துடன் தொடர்பு கொண்ட புலவர் பெருமக்களும் தமது தமிழ்ச்சங்கம் சார்ந்த நினைவுகளைப் பகிர்ந்து கொண்ட நினைவலை நிகழ்ச்சியாக மாலை அமர்வு அமைந்தது. அவ்வாறு தமது நெஞ்சில் நிலைத்திருந்த தமிழ்ச்சங்க நினைவுகளை வாயுரையாக வழங்கிய பெருமக்கள்,

இசைப்பேரறிஞர்	-	வீ.பா.கா.சுந்தரனார்
மகாவித்துவான்	-	தண்டபாணி தேசிகனார்
இலக்கண வித்தகர்	-	க.வெள்ளைவாரணர்
பாலகவி.	-	வே. வயிநாகம் இராமநாதன் செட்டியார்
பண்டிதர்	-	மீ. கந்தசாமிப்புலவர்

ஆகியோராவர். இவர்கள் தமிழ்ச்சங்கம் பற்றிய தகவல்களையும், தமிழ்ச்சங்கத்தில் பெற்ற அனுபவங்களையும் பரிமாறிக் கொண்ட நினைவலைகளைத் தாங்கிய சொற்கோவை நிகழ்ச்சியானது கேட்போரின் இதயங்களை ஈர்த்தது.

<u>பல்கலைக்கழகப் பேரவை உறுப்பினர்:</u>

மதுரையில் 5 ஆம் உலகத்தமிழ்நாடு நடைபெற்ற போது, தமிழக

முதலமைச்சர் மாண்புமிகு எம்.ஜி.இராமச்சந்திரன் அவர்கள் அமைப்பதாகக் கூறிய உலகத்தமிழ்ச்சங்கம் மதுரையில் அமைக்கப் பெறவில்லை. அதேசமயம் தஞ்சாவூரில், தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகத்தைத் தமிழக அரசு தோற்றுவித்தது. இப்பல்கலைக் கழகத்தின் ஆட்சிக்குழு உறுப்பினராகும் (senate) சிறப்புத்தகுதி தமிழ்ச்சங்கச் செயலாளருக்குக் கிடைத்தது. தஞ்சைப் பல்கலைக் கழகம் தோன்றிய காலத்திலிருந்து இன்று வரை சங்கச் செயலாளர்களும் கல்லூரிச் செயலாளர்களும் தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகப் பேரவை உறுப்பினர்களாகப் பொறுப்பேற்றுள்ளனர்.

1981முதல்1984 வரை - திரு.டி.பி.எம்.பெரியசுவாமி
(சங்கச்செயலாளர்)

1984முதல்199வரை - திரு.என்.எஸ்.முத்துமலைச்சாமி
(சங்கச்செயலாளர்)

1990முதல்1997வரை - திரு.மா. தனுக்கோடிபாண்டியன்
(கல்லூரிச்செயலாளர்)

1997முதல்2006வரை - திரு.மா. சங்கரபாண்டியன்
(கல்லூரிச்செயலாளர்)

2006 முதல் - திரு.இரா. குருசாமி (கல்லூரிச்செயலாளர்)

தமிழ்ச்சங்க ஆட்சிக்குழுவினரால் தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகப் பேரவை உறுப்பினர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகின்றனர். பின்னர் 1992ஆம் ஆண்டிலிருந்து அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தின் பேரவை உறுப்பினர்களாகத் தமிழ்ச்சங்க ஆட்சிக்குழுவிலிருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பெற்றுள்ளனர்.

1992 முதல் 1992 வரை - மன்னர் காசி நாததுரை (சங்கத்துணைத்தலைவர்)

1992 முதல் 1998 வரை - டாக்டர் ந. சேதுராமன் (கல்லூரிக்குழுத்தலைவர்)

1998 முதல் 2006ஜூன் வரை - திரு.மா. சங்கரபாண்டியன்
(கல்லூரிச்செயலாளர்)

2006 ஜூலை முதல் - மன்னர் நா. குமரன் சேதுபதி (சங்கத்தலைவர்)

பிறபல்கலைக் கழகங்களில் பேரவை உறுப்பினர்களாக இடம் பெறும் சிறப்பினை அப்பல்கலைக்கழகங்கள் மூலம் சங்க உறுப்பினர்களுக்குக் கிடைத்தனவா என்பது தெரியவில்லை. தஞ்சைத் தமிழ்ப்பல்கலைக் கழகம் தோன்றியபோது தமிழ்மொழி வளர்ச்சியில் பல்லாண்டுக்காலம் ஒரு பல்கலைக்கழகம் போல் செயலாற்றிய தமிழ்ச் சங்கத்தின் பங்களிப்பு, தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகத்திற்குத் தேவையாக இருந்திருக்கலாம். 1981 ஆம் ஆண்டில் தான் தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகப் பேரவை உறுப்பினராக அப்போதைய சங்கச் செயலாளராக இருந்த திரு.டி.பி.எம். பெரியசுவாமி தேர்ந்தெடுக்கப் பெற்றார்

என்பதைச் சங்க ஆட்சிக்குழுவினரது அறிக்கையின் வழி காண முடிகிறது.அதற்குப்பின்னர் 1992ஆம் ஆண்டிலிருந்து அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகப் பேரவையிலும் உறுப்பினராக இடம் பெற்றுள்ளனர்.

தற்போது தமிழ்ச்சங்கத் தலைவர் **சேதுபதிமன்னர் குமரன்சேதுபதி** அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்திற்கும், செந்தமிழ்க்கல்லூரியின் செயலாளர் **திரு. இரா. குருசாமி பி.ஏ.,** தஞ்சைத் தமிழ்ப்பல்கலைக் கழகத்திற்கும் பேரவை உறுப்பினர்களாக உள்ளனர்.

இலக்கிய வட்டம்

தமிழ் இலக்கிய இலக்கண ஆராய்ச்சிகளை வளர்க்கும் விதமாகவும், பிறதுறை அறிஞர்களின் ஆய்வுகளைத் தமிழில் கொண்டுவருதலின் காரணமாகவும், நுண்மாண் நுழைபுலமிக்க அறிஞர்களைப் பாராட்டும் விதமாகவும் ‘இலக்கிய வட்டம்’ என்னும் ஆய்வரங்கத்தினைத் திங்கள் தோறும் நடத்திடவேண்டும் எனச் சங்கத்தார் முயற்சித்தனர். 1994 ஆம் ஆண்டு தொடங்கி ஈராண்டுகளாக இவ்விலக்கிய வட்டம் என்னும் ஆய்வரங்கங்கள் தொடர்ந்து நடைபெற்றன. பின்னர் சங்கத்தின் கட்டிடப்பணியை மேற்கொண்டதால் இவ்வாய்வரங்க நிகழ்ச்சிகளுக்குத் தடை ஏற்பட்டது. திங்கள் தோறும் இரண்டாவது வெள்ளிக்கிழமையன்று மாலை 6மணி முதல் 8மணி வரை இவ்வாய்வரங்கம் நடைபெற்றது.

பல்கலைக்கழகப் பேராசிரியர்கள், கல்லூரி முதல்வர்கள், தமிழறிஞர்கள் ஒரு துறையில் ஆய்வு நடத்திச் சாதனைபுரிந்த அறிஞர்கள் மற்றும் இவர்களைப் போன்ற பேரறிஞர்களால் ஆய்வுரைகள் வழங்கப் பெற்றன.

பாண்டித்துரைத்தேவர் நிறுவிய தமிழ்ச்சங்க நோக்கங்களுள் ஒன்றான ‘தமிழாராய்ச்சியின் வளர்ச்சி’ என்ற உயரிய நோக்கம் ‘இலக்கிய வட்டம்’ என்ற ஆய்வரங்கத்தின் மூலமாக நிறைவேறியது என்று கூறலாம்.

மேலும் தமிழ்ச்சங்கத்தின் சார்பாக அறிஞர் பெருமக்களுக்கு ஒவ்வொரு ஆண்டும் ‘இரண்டு பட்டங்கள்’ வழங்கிச்சிறப்பித்தல் வேண்டும் என்றும் ஆட்சிக்குழுவில் முடிவு செய்யப்பட்டது.

1. தமிழில் பல்வேறு துறைகளில் சிறப்பெய்திய தமிழறிஞர் ஒருவருக்கு ‘செந்தமிழ்க் குரிசில்’ என்ற பட்டமும்,

2. வேறு துறைகளில் இருந்துகொண்டு தமிழ்த் தொண்டாற்றி வருபவர்களைச் சிறப்பிக்கும் வகையில் 'செந்தமிழ்ச்செல்வர்' என்ற பட்டமும் வழங்குவது எனத் தீமானமும் நிறைவேற்றப் பட்டிருக்கிறது.

1994 ஆம் ஆண்டில், தமிழ்ப் பாவலரேறு ச.பாலசுந்தரம் அவர்களுக்குச் 'செந்தமிழ்க்குரிசில்' என்ற பட்டமும், காவல்துறையில் அதிகாரியாகப் பணியாற்றிக் கொண்டு தமிழார்வமுடையவராய்த் தமிழ்ப்பணி செய்து வரும் பேரறிஞர் வாசு.கணபதி அவர்களுக்குச் 'செந்தமிழ்ச் செல்வர்' என்ற பட்டமும் வழங்கிச் சிறப்பித்தனர்.

இப்படிப்பட்ட மிகச் சிறந்த பணிகளைச் செய்து சங்ககாலத் தமிழ்ச்சங்கம் போல இயங்கக் கூடிய சங்கமாக நான்காம் தமிழ்ச்சங்கம் விளங்குகிறது.

கட்டிடப்பணிகள்

1901 ஆம் ஆண்டிலிருந்து 1990 ஆம் ஆண்டுவரை, பாண்டித்துரைத் தேவருக்குச் சொந்தமான மாளிகையிலேயே இச்சங்கம் இயங்கி வந்தது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. மதுரையில் வடக்குவெளிவீதியில் உள்ள சேதுபதி உயர்நிலைப்பள்ளிக்கு (தற்போது மேனிலைப்பள்ளி) மேற்கில் உள்ள இடமே தமிழ்ச்சங்கம் அமையவிருந்த இடமாகும். அந்த இடத்தில் தலைமை அஞ்சலகம் அமைக்க இந்திய அரசு நடவடிக்கை எடுத்தது. அதனால் பாண்டித்துரைத் தேவரின் மாளிகையிலே சங்கமும், கல்லூரியும், நூலகமும், அச்சகமும் தொடர்ந்து இயங்கிவரலாயின. சங்கம் அமைந்துள்ள கட்டிடத்தை உறுதிப்படுத்துவதற்காகவும், பின்பகுதியில் உள்ள காலி இடத்தில் மாணவர்கள் படிப்பதற்கேற்ற வகையில் வகுப்பறைகளுடன் கூடிய அரங்கத்தை நிறுவுவதற்காகவும் அவ்வப்போது கட்டிடப்பணிகள் நடைபெற்றன.

1920 ஆம் ஆண்டில் சங்கக் கட்டிடத்தில் தீவிபத்து ஏற்பட்டது. அப்போது பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகளைச் சரிசெய்ததும், அச்சகத்தை நன்னிலைக்குக் கொண்டுவந்ததும், நடுக்கூடத்தைப் புதுப்பித்ததும், மாடியில் தாழ்வாரம் அமைத்ததும் ஆகிய கட்டிடப்பணிகள் நடைபெற்றன. அப்போது சங்கச் செயலாளராக இருந்த டி.சி.சீனிவாச ஐயங்காரின் தளராத முயற்சியால், தீ விபத்து நேர்ந்த அடையாளம் தெரியாதபடி, நடுக்கூடமானது பேரவை கூடும் அரங்காக மாற்றி அமைக்கப் பெற்றது.

1924 ஆம் ஆண்டில் கட்டிடப்பணிகளைக் கவனித்து வருவதற்கெனவே நாவலர் சோமசுந்தர பாரதியார், என்.ஆர்.கிருஷ்ணன்ஐயங்கார், கே.இராமையங்கார் ஆகிய மூவரும் சேர்ந்த குழு அமைக்கப் பெற்றது.

1954 ஆம் ஆண்டில் தமிழவேள் பி.டி.இராசன் அவர்கள் தமிழ்ச் சங்கத்தின் துணைத்தலைவராக இருந்தபோது, சங்கக் கட்டிடத்தின் மாடியில் பெரிய அரங்கம் அமைத்து, மாடிப்படிகளை மாற்றி அமைத்தது, பின்புறம் ஆஸ்பெஸ்டாஸ் கூரையுடன் கூடிய பெரிய கூடம் அமைத்தது ஆகிய கட்டிடப்பணிகள் நடந்தேறின.

பின்னர் 1991 ஆம் ஆண்டில் நூறாண்டுப் பழைமையான கட்டிடத்தை மாற்றிப் புதியதாகக் கட்டிடம் அமைக்க வேண்டுமென்று தமிழ்ச்சங்க ஆட்சிக்குழுவினர் விரும்பினர். இதற்காக நன்கொடைகள் பெறுவது என முடிவெடுத்தனர். கட்டிடப்பணிகளைக் கவனிப்பதற்காக அப்போதைய சங்கச் செயலாளரான மா.தனுக்கோடி பாண்டியன் அவர்களின் தலைமையில் குழு அமைக்கப்பெற்றது. 1992 ஆம் ஆண்டில் தமிழ்ச்சங்கத்தின் தலைவராம் சேதுபதி ராணி த.இந்திராதேவியார் கட்டிடநிதியாக ரூ.1,00,000/-(ஒரு லட்சம்) கொடுத்துதவினார்கள். இச்செயல் அப்பெருந்தகையாளரின் முன்னோர்களின் தமிழ்ப் பணியின் வழிவந்தது என்றால் அது மிகையாகாது.

நீண்டநாள் கனவு நனவாகும் வகையில் நம் கல்லூரி ஆட்சிக்குழு, மாணவர்களின் நலன் கருதிச் சங்கக் கட்டிடத்தின் பின்புறமுள்ள கூடத்தை இடித்து விட்டு மூன்று தளங்களையும் ஒன்பது வகுப்பறைகளையும் கொண்ட கட்டிடத்தைக் கட்டித்தந்துள்ளது. ஒவ்வொரு தளத்திலும் மூன்று வகுப்பறைகள் உள்ளன.

பின்னர் 1996ஆம் ஆண்டில் சங்கவளாகத்தின் மையப்பகுதியில் நூலகத்துடன் காட்சியளித்த சங்கக் கட்டிடத்தையும் இடித்துவிட்டுப் புதிதாகக் கட்டுவதற்கு விரும்பிய சங்க ஆட்சிக்குழுவினர் தமிழக அரசிடம் பொருளுதவியை நாடினர். அப்போது முதலமைச்சராக இருந்த, கலைஞர் கருணாநிதி அவர்களிடம் விண்ணப்பித்தனர். தமிழ்வளர்ச்சிக்காகத் தோன்றிய இத்தமிழ்ச்சங்கத்தின் பழமையையும் பெருமையையும் சீர்தூக்கிப் பார்த்த தமிழகஅரசு 17-10-1977 ஆம் நாளில் ரூ.45இலட்சத்தைக் கட்டிடம் கட்டுவதற்கான நிதியுதவியாக வழங்கியது.

1998 ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்டு திங்களில் நூலகத்தோடு அமைந்த

சங்கக் கட்டிடத்தை இடிக்கும் பணி மேற்கொள்ளப் பெற்றது. 1999ஆம் ஆண்டு மார்ச்சுத் திங்களில் மிகப் பெரிய நூலகம் கட்டுவதற்கு அடிக்கல் நாட்டப் பெற்றது. 2001 ஆம் ஆண்டில் காண்பவர் வியந்து மகிழும்படியான அருமையான கட்டிடம் கட்டப் பெற்றது. இக்கட்டிடம், தமிழ்ச்சங்கத்தின் புகழைப் பறைசாற்றுவது போல நடுநாயகமாக ஓங்கி உயர்ந்து காணப்படுகிறது.

மதுரைத்தொகுதியின் நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் மாண்புமிகு பி.மோகன் அவர்களின் தொகுதி மேம்பாட்டு நிதியிலிருந்து வழங்கிய உதவித்தொகை ரூ.5லட்சத்தைக் கொண்டு 2002ஆம் ஆண்டில் நீண்ட அரங்கம் கட்டப்பட்டது. மூன்றுமாடிக் கட்டிடத்தின் பின்புறம் இருந்த இடத்தில், இவ்வரங்கம் அமைந்துள்ளது. இவ்வரங்கில், முதுகலை மாணவர்களும், இளநிலை(எம்ஃபில்) முதுநிலை (பிஎச்.டி) ஆய்வாளர்களும் இணைந்து நிகழ்த்தும் கருத்தரங்குகள் வாரந்தோறும் நடைபெறுகின்றன.

மதுரை மத்திய தொகுதிச் சட்டமன்ற உறுப்பினர் மாண்புமிகு ஹக்கீம் அவர்கள், தமது சட்டமன்ற உறுப்பினர் நிதியிலிருந்து சங்கத்தின் கட்டிடப்பணிக்கென ரூ.5லட்சம் வழங்கினார். இவ்வுதவித் தொகையைக் கொண்டு கருத்தரங்கக் கட்டிடத்தின் மேல்தளம் 2003ஆம் ஆண்டில் கட்டப்பெற்றது. இக்கட்டிடத்தில் இரண்டு அறைகள் உள்ளன. இவ்வறைகளை ஒட்டியதாகக் கல்லூரி மாணவியருக்கான ஓய்வறையை 2006ஆம் ஆண்டில் தமிழ்ச்சங்க ஆட்சிக்குழுவினர் புதிதாகக் கட்டிக் கொடுத்திருக்கின்றனர்.

பாண்டித்துரைத்தேவர் 1901 ஆம் ஆண்டில் வழங்கிய மாளிகை, இன்று பல கட்டிடங்களை உள்ளடக்கிய நிறுவனமாக விளங்குகிறது.

தேர்வுப்பணிகள்

தமிழ்ச்சங்கக் கலாசாலையில் கல்விபெற்ற மாணவர்களுக்கு உணவு, உடை, உறையுள், படிப்பதற்குரிய நூல்கள் யாவற்றையும் இலவசமாக வழங்கியதுடன், தேர்வுகள் வைத்து வெற்றி பெற்றோருக்குத் 'தமிழ்ச்சங்கப் புலவர்' என்ற பட்டத்தையும் வழங்கி இச்சங்கம் கல்விச்சேவை புரிந்தது என்பது யாவரும் அறிந்ததே. செந்தமிழ்க் கல்லூரி, பல்கலைக் கழகத்துடன் இணைக்கப் பெற்ற பின்னரும் தமிழ்ச்சங்க நிருவாகம், பிரவேசம், பாலபண்டிதம், பண்டிதம் என்ற தேர்வுகளை நடத்தித் தேர்ச்சி பெற்றவர்க்குத் 'தமிழ்ச்சங்கப் புலவர்' என்னும் பட்டத்தை வழங்கியது.

இத்தேர்வுகளைச் செந்தமிழ்க் கல்லூரி மாணவர்கள் எழுதுவதில்லை. தனியாகப் படித்து எழுதுவோர்க்கே இத்தேர்வுகள் உரியவாயின. இத்தேர்வுகளை எழுதி வெற்றி பெற்றுத் தமிழ்ச்சங்கம் வழங்கிய பட்டத்தைப் பெற்றவர்களுக்கு அரசுப் பணிகள் கிடைத்தன. பிற பல்கலைக்கழகங்களில் மேற்படிப்பு தொடர்வதற்கும் இப்பட்டம் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது. அதனால் சங்கம் நடத்தும் புலவர்த் தேர்வுகளை எழுதி வெற்றி பெறுவதற்கு வசதியாகச் சில ஊர்களில் அவ்வூர்ப் பெரியோர்களால் தமிழ்க்கல்லூரிகள் நிறுவப்பெற்றன. அவ்வாறு அமைந்த சில கல்லூரிகள் பின்வருமாறு:

இளங்கோ தமிழ்க் கல்லூரி	**- திருநெல்வேலி**
கலைமகள் தமிழ்க் கல்லூரி	**- தக்கலை**
தூய வளனார் செந்தமிழ்க் கல்லூரி	**- திண்டுக்கல்**
அண்ணா தமிழ்க் கல்லூரி	**- திருச்சி**
திருவண்ணாமலை தமிழ்க் கல்லூரி	**- திருவண்ணாமலை**

இக்கல்லூரிகள் தமிழ்ச்சங்கத்தின் பாடத்திட்டங்களுக்கேற்ப மாணவர்களுக்குக் கற்பித்துச் சங்கம் நடத்திய புலவர் தேர்வுகளை எழுதச் செய்தன. மற்றபடி இக்கல்லூரிகளுக்கும் தமிழ்ச்சங்கத்திற்கும் வேறு எந்தத் தொடர்பும் இல்லை. இத்தகைய கல்லூரிகளிலும் சேர்ந்து பயில இயலாதவர்கள், தொடக்கப்பள்ளியில் பணியாற்றும் ஆசிரியர்கள், பிறதொழில் செய்பவர்கள், மேற்படிப்பைத் தொடர முடியாதவர்கள் ஆகிய நிலையில் உள்ளவர்கள் பள்ளி இறுதிவகுப்பை முடித்திருந்தால், தமிழ்ச்சங்கம் நடத்தும் தேர்வுகளை எழுதிப் புலவர்பட்டம் பெறும் வகையில் அஞ்சல் வழிக் கல்வி முறையை இத்தமிழ்ச்சங்கத்தில் தொடங்கினர். அஞ்சல்வழிக் கல்வி முறை 1969 இல் தொடங்கப்பெற்றது.

தமிழகஅரசு, 1977ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் திங்கள் வரை, சங்கப்புலவர் தேர்வெழுதியவர்களுக்கு அரசுப்பணியையும், மேற்கல்வி தொடர அனுமதியையும் அளித்தது. அதன்பின்னர் சங்கப் புலவர் தேர்வுகளைத் தமிழக அரசு ஏற்றுக் கொள்ளாததால் சங்கம் நடத்தி வந்த புலவர் பட்டத்தேர்வுகள், 1977ஆம் ஆண்டிற்குப் பின்னர் நின்று போயின.

<u>பொதுத்தமிழ்த் தேர்வுகள்:</u>

பள்ளி இறுதி வகுப்பு, கல்லூரிகளின் பட்டவகுப்பு ஆகியவற்றின்

தமிழ்ப்பாடத்தில் தேர்வுகளை நடத்திச் சான்றிதழ்கள், பரிசுகள், பாராட்டுகள் ஆகியவற்றை இன்றுவரை சங்கம் வழங்கி வருகிறது. இத்தேர்வுகளைத் தொடர்ந்து நடத்துவதற்காக 1979 ஆம் ஆண்டில் தமிழக அரசு அனுமதி வழங்கியுள்ளது.

பள்ளி இறுதிவகுப்புப் பொதுத் தேர்விலும், பல்கலைக்கழகத் தேர்விலும் மாணவர்களுக்குப் பயிற்சி அளிக்க வேண்டும் என்ற உயர்ந்த நோக்கத்தில் பாண்டித்துரைத்தேவர் தொடங்கிய இத்தேர்வுகள் இன்று வரை செவ்வனே நடைபெற்று வருகின்றன.

பத்தாம் வகுப்பு, மேல்நிலை இரண்டாமாண்டு ஆகியவற்றிற்கு அரசு வகுத்துள்ள பாடத்திட்டங்களும், கல்லூரிகளுக்குப் பல்கலைக் கழகங்கள் வகுத்துள்ள பாடத்திட்டங்களும் சங்கம் நடத்துகின்ற பொதுத்தமிழ்த் தேர்விற்குரிய பாடப்பகுதிகளாகும். அரசும், பல்கலைக் கழகங்களும் எம்முறையில் வினாக்கள் அமைத்துத் தேர்வுகளை நடத்துகின்றனவோ, அம்முறையிலேயே சங்கமும் தேர்வுகளை நடத்துகிறது.

வெற்றிபெறும் மாணவர்களுள், ஒவ்வொரு பள்ளியிலும், கல்லூரியிலும் முதல் மதிப்பெண் பெறுபவர்களுக்குப் பரிசாக நூல்கள் வழங்கப்படுகின்றன. மாநில அளவில் முதல் மூன்று நிலைகளில் வெற்றி பெறுபவர்களுக்கும் பரிசுகளை வழங்கிச் சிறப்பிக்கிறது இச்சங்கம்.

1979 ஆம் ஆண்டிலிருந்து கல்லூரிக்கல்வி, பருவமுறைக் கல்வியாக மாறியதால், ஓர் ஆண்டிற்குரிய இரண்டு பருவங்களிலும் இரண்டு ஆண்டுகள் மட்டும் பொதுத்தேர்வுகள் நடைபெற்றன. 1981ஆம் ஆண்டிலிருந்து ஓர் ஆண்டில் இரண்டுமுறையாகத் தேர்வுகளை நடத்த இயலாநிலை ஏற்பட்டது. எனவே ஆண்டிறுதியில் பொதுத்தேர்வுகள் நடைபெறும் பள்ளிக் கல்விக்கு மட்டுமே சங்கத் தேர்வுகள் நடத்தப்படுகின்றன.

உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் பத்தாம் வகுப்பிற்குரிய தமிழ்ப் பாடத்திற்கும், மேனிலைக் கல்வியில் பன்னிரெண்டாம் வகுப்பிற்குரிய பொதுத்தமிழ், சிறப்புத்தமிழ் ஆகிய இரண்டு பாடங்களுக்கும் சங்கத் தேர்வுகள் நடைபெறுகின்றன. வினாத்தாட்களைக் குறிப்பதும், விடைத்தாள்களைத் திருத்துவதுமான பணி செய்யும் ஆசிரியர்களுக்கும், இத்தேர்வுகளுக்காகச் சங்கத்தில் பணியாற்றும் அலுவலர்களுக்கும் அன்பளிப்புகள் வழங்கப்படுகின்றன. சங்கம் நடத்தும்

தமிழ்த்தேர்வுகள் எழுதித் தமிழ்ச்சங்கத்தின் சான்றிதழ்களைப் பெறுவதில் பள்ளி மாணவர்களும் ஆர்வம் காட்டுகின்றனர். இன்றளவும் இத்தேர்வுகளைத் தமிழ்ச்சங்கம் நடத்தி வருகிறது. தமிழ்ச்சங்க ஆட்சிக்குழுவின் தலையாய பணிகளுள் இத்தேர்வுப் பணியும் ஒன்றாகும்.

கணினி மையம்

அறிவியல் வளர்ச்சியில் சிகரமாக விளங்கும் கணினியின் (கம்ப்யூட்டர்) பயன்பாட்டினை இவ்வுலகம் அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கிறது என்பது கண்கூடு. தமிழ் இலக்கியம் பயிலும் செந்தமிழ்க் கல்லூரி மாணவர்கட்குக் கணினி அறிவும் வேண்டும் என்ற நல்லெண்ணத்தில் 1998 ஆம் ஆண்டில் கணினி மையம் உருவானது. இக்கணினி மையத்திற்கு, 'மதுரைத்தமிழ்ச் சங்கக் கணினி மையம்' (Madurai Tamil Sangam Computer Center) எனப் பெயரிடப்பட்டுள்ளது.

முதலில் 'கணினிப் பயன்பாடு' (D.C.A) 'கணினி அச்சுக்கலை' (DTP) ஆகிய பட்டயப்படிப்புகள் (Diploma) பயிற்றுவிக்கப் பெற்றன. ஓராண்டு காலத்தில் 1999ஆம் ஆண்டில் 'முதுகலைக் கணினிப் பயன்பாடு' (PGDCA) என்னும் பட்டப்படிப்பினையும் பயிற்றுவிக்கும் வண்ணம் இக்கணினி மையம் உயர்ந்துள்ளது. இளம் இலக்கியம் (பி.லிட்), இளங்கலை (பி.ஏ) பயிலும் மாணவர்கள் முதலிரண்டு ஆண்டுகள் D.C.A. படிக்கின்றனர். முதுகலை பயிலும் மாணவர்கட்கு P.G.D.C.A கற்பிக்கப்படுகிறது.கணினிபயிற்றுவிப்போராகதிருமதி சு.இரமணி, திருமதி ஜெ.சாவித்திரி, திருமதி ம.நித்தியானந்தம் ஆகியோர் பணியாற்றுகின்றனர். இவர்களுக்குரிய ஊதியத்தைத் தமிழ்ச்சங்க ஆட்சிக்குழுவே வழங்குகிறது. கணினி பயிலும் மாணவர்களுக்கு, அவர்கள் தேர்வில் பெற்ற மதிப்பெண் அடிப்படையில், தமிழ்ச்சங்கத் தலைவர், செயலாளர் ஆகியோரின் கையொப்பம் இடப்பெற்ற சான்றிதழ்கள் வழங்கப்படுகின்றன.

அரசு வழங்கிய மானியத் தொகையிலிருந்து, கணினிப் பயிற்சி மையத்திற்கு இரண்டு கணிப்பொறிகள் முதலில் வாங்க முடிந்தது. தமிழ்ச் சங்க உறுப்பினரும் கல்லூரிக்குழுத் தலைவருமான டாக்டர்.ந.சேதுராமன் அவர்களின் உதவியில் ஐந்து கணிப்பொறிகள் கிடைத்தன. தமிழ்ச் சங்கமும் அவ்வப்போது மாணவர்களின் தேவைக்கேற்பக் கணிப்பொறிகளை வாங்கிக் கொடுத்தது. இப்போது 12 கணிப்பொறிகள் இம்மையத்தில் உள்ளன. கணினியைப் பயன்படுத்தும்

அடிப்படை அறிவோடு தமிழ்வழியில் கணினிக்கல்வியை மாணவர்கள் பெறுகின்றனர். பயிற்சித் திட்டங்களும், கட்டுரைகளும், சில பொருள் பற்றிய தகவல்களும், ஆய்வு அறிக்கைகளும் ஆகியவற்றை ஆங்கிலத்திலும் தமிழிலும் தயாரிக்கும் படிப்பினைக் கணினி மையத்தின் வழியாக மாணவர்கள் கற்கின்றனர்.

கல்லூரி முதல்வருக்காக அவர் அறையில் ஒரு கணிப்பொறியும், ஆசிரியர்களின் அறையில் தேசியத்தர மதிப்பீட்டுப் பணிப் பொறுப்பேற்று செயல்புரியும் ஒருங்கிணைப்பாளர்க்கு ஒரு கணிப்பொறியும், அலுவலகப் பணிகளுக்காக அலுவலகத்தில் 2 கணிப்பொறிகளும், நூலகத்தில் இரண்டு கணிப்பொறிகளும் ஆக 18 கணிப்பொறிகள் காலத்தின் தேவைக்கேற்ப இக்கல்லூரிப் பயன்பாட்டிற்கு உதவுகின்றன. அதுமட்டுமல்லாமல் மின் அஞ்சல் (E-Mail) அனுப்புவதற்கும், உடனுக்குடன் ஃபேக்ஸ் செய்தி (Fax) அனுப்புவதற்கும் உரிய வகையில் தமிழ்ச்சங்கத்தில் இணையதள வசதியும் செய்யப்பட்டுள்ளது. சங்கத்தின் இணையதளம் - 'சேதுபதி பாண்டித்துரைத் தேவர் இணையதளம்' என்ற பெயரைத் தாங்கியுள்ளது.

மாணவர்களின் கல்வி மேம்பாட்டிற்காக ஒளிப்படி(Xerox) செய்யும் எந்திரமும் இரண்டு வாங்கப்பட்டுள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது. கல்லூரி வளாகத்திற்குள்ளேயே ஒரு ரூபாய் நாணயத்தொலைபேசி (Coin phone)வசதியும் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. தேநீர், சிற்றூண்டி கிடைக்கும் வகையில் சிறிய உணவகம் ஒன்றும் கல்லூரிக்குள் இயங்கி வருகிறது.

தமிழ்ச்சங்க ஆட்சிக்குழுவினரின் பணிகள் சிறப்புற நடந்தேறுவதற்காகத் தமிழ்ச்சங்க அலுவலகம் ஒன்றும் செயலாற்றிக் கொண்டிருக்கிறது. இவ்வலுவலகத்தில் திரு.கா.சக்திக்குமார் பி.காம் (கணக்காளர்), திரு.சு.கிருஷ்ணன் (சிற்றெழுத்தர்) , திரு சு.மதன் (அலுவலக உதவியாளர்) ஆகியோர் பணிபுரிகின்றனர். இவர்களின் ஊதியத்தைத் தமிழ்ச்சங்கமே வழங்குகிறது. ஆட்சிக்குழுவின் பணிகள் அனைத்தும் தேக்கமுறாமல் நிறைவேறும் வகையில் இவ்வலுவலகப் பணியாளர்கள் தமது உழைப்பினை நல்குகின்றனர்.

நூல் வெளியீட்டுப்பணி / நூல் வெளியீடுகள்

சென்றிடுவீர் எட்டுத்திக்கும் கலைச்செல்வங்கள்
கொணர்ந்திங்கு சேர்ப்பீர்

என்று பாட்டுக்கொரு புலவன் பாரதியார், பிறநாடுகளில் வளர்ந்துள்ள கலைகளைக் கொணர்ந்து தமிழ்மொழியோடு இணைத்துத் தமிழின்வழி அக்கலைகள் பரவ வேண்டுமென்ற தன் ஆவலை இப்பாடல் வரிகளில் பதிவு செய்திருக்கிறார். நான்காம் தமிழ்ச்சங்கம் கண்ட வள்ளல் பாண்டித்துரைத் தேவரவர்களும் தமிழகமெங்கும் உள்ள ஏட்டுச்சுவடிகளைத் தேடிக் கொணர்ந்து, கிடைத்தற்கரிய பழைமையான நூல்களைப் பதிப்பித்து வெளியிட வேண்டுமென்ற ஆவலில் அச்சகத்தை அமைத்தார்.

அச்சகம்:

இச்சங்கத்தின் 'பவர்பிரஸ்' என்ற அச்சகமும், 'செந்தமிழ்' என்னும் இதழும் தோன்றியதன் காரணம் யாதெனில், அரிய நூல்களை வெளியிடுவதற்கும், தமிழாராய்ச்சிப் பணியை மேற்கொள்வதற்குமே என்று கூறலாம். ஏட்டுச் சுவடிகளைத் தேடிக் கொணர்ந்து மூலபாடத்திற்கு ஏற்றவாறு படி எடுத்து, உரைவிளக்கங்கள் கொடுத்துப் பின்னர் அச்சில் சேர்த்து நூலாக ஆக்கி வெளியிடும் பணியை அச்சகமும், செந்தமிழ் இதழும் செய்திருக்கின்றன. அச்சகத்திலிருந்து நேரடியாக வெளியிடப் பெறும் நூல்கள் 'சங்கப் பிரசுரங்கள்' என்ற பதிப்பிற்கு உரியவாயின. மேலும் ஏட்டுக் சுவடிகளை ஆராய்ந்து, ஆய்வுரையுடன் சிறு சிறு பகுதிகளாகத் திங்கள் தோறும் செந்தமிழ் இதழில் வெளியிட்டுப் பின்னர் நூல் முழுமை பெற்றவுடன் 'செந்தமிழ்ப் பிரசுரங்களாக' வெளியிடப் பெற்றன. 'செந்தமிழ்' இதழில் அறிஞர் பெருமக்களால் எழுதப்பெற்ற ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகள், இவ்விதழின் மூலமாக வெளியிட்ட படைப்புகள் (கவிதைநூல்கள்) ஆகியனவும் தனிநூல்களாக வெளியிடப் பெற்றுள்ளன. இவை 'சங்கப் பதிப்பு' நூல்களாகக் குறிக்கப் பட்டுள்ளன.

நூல் வெளியீடு:

1. சங்கப்பிரசுரம் 2. செந்தமிழ்ப் பிரசுரம் 3. சங்கப்பதிப்பு என்றவாறு தமிழ்ச்சங்க வெளியீடுகளை மூன்று வகையாகப் பிரித்துக் காணமுடிகிறது.

1. **சங்கப்பிரசுரமாக 20 நூல்கள்**
2. **செந்தமிழ்ப் பிரசுரமாக 71 நூல்கள்**
3. **சங்கப்பதிப்பாக 12 நூல்கள் - ஆகியன**

இச்சங்கத்திலிருந்து வெளியிடப்பெற்ற நூல்களாகும். அத்துடன் நூல் வடிவமாக வெளியிடப்படாமல் செந்தமிழ் இதழ்களில் தொடர்ச்சியாக இடம்பெற்று முழுமை பெற்ற நூல்களும், முழுமை பெறாத நூல்களும் பல உள்ளன. இவ்வாறு அமைந்த இச்சங்கத்தின் நூல் வெளியீட்டுப் பணி 1951 ஆம் ஆண்டுவரை தொடர்ந்து காணப்படுகிறது.

செந்தமிழ் இதழும், மூன்றுவகைப் பதிப்புகளாக வெளிவந்த நூல்களும் ஆகிய யாவும் தமிழ்ச் சங்க அச்சுக்கூடமான பவர்பிரஸ் வாயிலாகவே அச்சாகியிருக்கின்றன. 1901 ஆம் ஆண்டு முதல் 1956 ஆம் ஆண்டுவரை இவ்வச்சகம் இயங்கி வந்ததையும், அதன் பின்னர் கருவிகள் பழுதடைந்ததால் அச்சகப் பணிகள் தொடர்ந்து நடைபெறவில்லை என்பதையும் அறிய முடிகிறது.

செந்தமிழ் இதழின் 52-தொகுதிகள் வரை தமிழ்ச்சங்க பவர்பிரஸ் அச்சகத்திலேயே அச்சிடப்பட்டிருக்கின்றன. அதன் பின்னர் தனியார் அச்சகத்தின் வழி, செந்தமிழ் இதழ்கள் அச்சாகி வெளிவருகின்றன. அச்சுக்கூடம் பழுதான பின்னர், தமிழ்ச்சங்கத்தின் நூல் வெளியீட்டுப் பணியிலும் தடங்கல் ஏற்பட்டது.

பொன்விழா மலர்:

1956 ஆம் ஆண்டில் தமிழ்ச்சங்கப் பொன்விழா ஏழுநாட்கள் கொண்டாடப் பெற்றது. ஒவ்வொருநாளும் நடைபெற்ற இயல்,இசை,நாடக நிகழ்ச்சிகளையும், தமிழறிஞர்களின் கருத்தரங்கக் கட்டுரைகளையும் தொகுத்துப் பொன் விழாமலர் ஒன்றைச் சங்கத்தார் வெளியிட்டனர். இவ்விழாவில், அறிஞர் பெருமக்கள் வாசித்தளித்த ஆய்வுரைகளில் பனிரெண்டைத் தேர்வு செய்து தமிழர் வாழ்வு என்னும் பெயரில் நூல் ஒன்றை வெளியிட்டுள்ளனர். இந்நூல் மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகத்தின் இளங்கலை இளமறிவியல் பயிலும் மாணவர்க்குரிய பொதுத்தமிழ்ப் பாடத்திட்டத்தில் (1969-1972) சேர்க்கப் பெற்றது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

கிடைத்தற்கரியதும் மிகப்பழமை வாய்ந்ததுமான நூல்களைப் பதிப்பித்து, தமிழ்மொழியின் சிறப்பை யாவரும் அறிய வேண்டும் என்ற எண்ணத்தின் காரணமாகப் பாண்டித்துரைத்தேவர், அச்சகத்தைத் தமிழ்ச்சங்கத்தின் உட்பிரிவுகளில் ஒன்றாகத் தோற்றுவித்தார். அவரது உயர்ந்த நோக்கம் நிறைவேறும் வகையில் சங்கத்தார், எவ்வாறேனும் நூல்களை வெளியிட்டு வருகின்றனர்.

கல்விக்குழு

கல்லூரியின் கல்விப்பணிகள் அனைத்தயும் சிறப்பாக நடத்துவதற்கென பல்கலைக்கழக விதிகளுக்கு ஏற்பக் 'கல்விக்குழு' ஒன்று அமைக்கப் பெற்றது. இக்கல்விக்குழுவின் உறுப்பினர்களைத் தமிழ்ச்சங்கத்தின் ஆட்சிக்குழுவினர் தேர்ந்தெடுத்தனர்.

1957 ஆம் ஆண்டில்

தலைவர் - திரு. தமிழவேள் பி.டி.இராசன்

செயலாளர் - திரு. கி.பழனியப்பன்

உறுப்பினர் - திரு. அவ்வை சு. துரைசாமிப்பிள்ளை

- திரு. ஆ. கார்மேகக் கோனார்

- திரு. டாக்டர் மா. இராசமாணிக்கனார்

- திரு. பேரா. அ.கி.பரந்தாமனார்

- திரு. முகம்மது சுல்த்தான்

- திரு. வி. சண்முகசுந்தரம்

- திரு. இரா.வே. நாராயணன் (செந்தமிழ்க்கல்லூரி முதல்வர்)

ஆகிய ஒன்பது பேரும் கல்விக்குழு உறுப்பினராக இருந்து, கல்லூரி நலன் குறித்தும் மாணவர்களின் கல்வி நலன் குறித்தும் செயலாற்றினர்.

1976 ஆம் ஆண்டில் மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழக விதிகளின் படி தமிழ்ச்சங்கத்தின் ஆட்சிக்குழுவினரால் செந்தமிழ்க் கல்லூரிக்கென 'கல்லூரி ஆட்சிக்குழு' நிறுவப் பெற்றது. அவர்கள் கீழ் வருமாறு:

திரு.டி.பி.எம்.பெரியசுவாமி

திரு. மா. தனுக்கோடி பாண்டியன்

திரு. மா. சங்கரபாண்டியன்

திரு. டி.ஏ.தெய்வசிகாமணி

திரு. எஸ்.என்.முத்துமலைச்சாமி

திரு. கே. கந்தசாமி

திரு. வே.இ.பரசுராம்

திரு. இரா.வே.நாராயணன் (முதல்வர்)

திரு. பத்மா சீனிவாசன் (துணைமுதல்வர்)

பல்கலைக்கழக நியமன உறுப்பினர்

கல்லூரி ஆட்சிக்குழுவினரால் செந்தமிழ்க் கல்லூரி, அதில் பயிலும் மாணவர்களின் முன்னேற்றம் தொடர்பான பணிகள் கவனித்து வரப் பெற்றன.

1990 ஆம் ஆண்டில், கல்லூரியின் செயலாளர் திரு.மா.தனுக்கோடி பாண்டியன் அவர்கள் தமிழ்ச்சங்கச் செயலாளராகப் பொறுப்பேற்ற காரணத்தால் திரு. மா.சங்கரபாண்டியன் அவர்கள் கல்லூரியின் செயலாளரானார். மீனாட்சி மிசன் மருத்துவமனையின் தாளாளர் டாக்டர். ந. சேதுராமன் அவர்கள் கல்லூரி ஆட்சிக்குழுவின் தலைவர் பொறுப்பேற்றார்.

1992 ஆம் ஆண்டில் கல்லூரி ஆட்சிக்குழுவில்,

தலைவர்	-	**டாக்டர் ந. சேதுராமன்**
செயலாளர்	-	**திரு. மா. சங்கரபாண்டியன்**
உறுப்பினர்கள்	-	**திரு. மா.தனுக்கோடி பாண்டியன்**
		முனைவர் அ. தட்சிணாமூர்த்தி(கல்லூரி முதல்வர்)
		திரு. கே. கந்தசாமி பி.ஏ., பி.எல்.,
		திரு. ஆ. ஆண்டியப்பத்தேவர்
		திரு. ஆர். பரங்குன்றம்
		முனைவர். நா. பாலுசாமி
		திரு. பொன். விசயன் (கல்லூரிப் பேராசிரியர்)
		முனைவர். கிரிஜா பிரியதர்சினி(கல்லூரிப் பேராசிரியர்)
		பல்கலைக்கழக நியமன உறுப்பினர்

ஆகிய பதினொருவர் சேர்ந்த உறுப்பினர் இடம் பெற்றிருந்தனர்.

கல்லூரி, தோற்றம் பெற்றபோது வித்யா விசய ஆலோசனை சபை என்றும், வித்துவக்கழகம் என்ற பெயரில் இயங்கி வந்த இக்குழு 1957 ஆண்டிற்குப் பின்னர் கல்விக்குழு என்றும், கல்லூரி ஆட்சிக்குழு என்றும், கல்லூரிக்குழு என்றும் அழைக்கப்பட்டது. 2005 ஆம் ஆண்டின் கல்லூரிக்குழு உறுப்பினர்களாக உள்ளவர்கள்:-

தலைவர்	-	**டாக்டர் ந. சேதுராமன்**
கல்லூரிச்செயலாளர்	-	**திரு. மா. சங்கரபாண்டியன்**
உறுப்பினர்கள்	-	**திரு. இரா. அழகுமலை**
		திரு. முருகதாஸ் தீர்த்தபதி
		திரு. இராணி இலட்சுமி நாச்சியார்
		திரு. எஸ். பரங்குன்றம்
		திரு. இரா. குருசாமி

உறுப்பினர்கள் - திரு.மா.ச.கார்த்திகேய பாலாஜி
திரு. க.முத்தையா பசும்பொன்
திரு. வாசுகி ராஜா
திரு. ஆர்.கண்ணன்
திரு. மா.ச.மாரியப்ப முரளி
முனைவர் க. சின்னப்பா (கல்லூரி முதல்வர்)
முனைவர் வீ. காந்திமதி (இணைப்பேராசிரியர்)
முனைவர் செ. தனலக்குமி (இணைப்பேராசிரியர்)
பல்கலைக் கழக நியமன உறுப்பினர்

தமிழ்ச்சங்க ஆட்சிக்குழுவினர்களில் பலர் கல்லூரிக்குழு உறுப்பினராக இருந்து சங்கத்தின் சிறப்பான செயல்பாடுகளிலும், கல்லூரியின் வளர்ச்சியிலும் அக்கறை கொண்டோராகப் பணியாற்றி வருகின்றனர் என்பதை அறியமுடிகிறது. இவர்களுடன் செந்தமிழ்க் கல்லூரியின் முதல்வரும், இரண்டு பேராசிரியர்களும் பல்கலைக்கழக உறுப்பினரும் இணைந்துள்ளனர். கல்லூரி நலனிலும் மாணவர்களின் கல்வியிலும், ஆசிரியர்கள் அலுவலர் நலனிலும் அக்கறை கொண்டோராக கல்லூரிக்குழு உறுப்பினர்கள் செயல்பட்டு வருகின்றனர்.

செந்தமிழ்க் கல்லூரியின் அனைத்து வளர்ச்சிகளிலும் பெரும்பங்கு வகித்த செயலாளர் திரு. மா.சங்கரபாண்டியன் அவர்களின் மறைவிற்குப் பிறகு, 2006 ஆம் ஆண்டு ஜூலைத் திங்களிலிருந்து திரு. இரா.குருசாமி. அவர்கள் கல்லூரியின் செயலாளராக பொறுப்பேற்றுப் பணியாற்றி வருகிறார்.

செந்தமிழ்க் கல்லூரி

உயர்தனிச் செம்மொழியாம் நந்தமிழின் வளர்ச்சிக்கெனவே தோன்றிய நான்காம் தமிழ்ச்சங்கத்தின் உயிர்நாடியாகச் செந்தமிழ்க் கல்லூரி செயலாற்றிக் கொண்டிருக்கிறது. இச்சங்கம் தோன்றிய (14.09.1901) நாளில் செந்தமிழ்க் கல்லூரியும் தொடங்கப்பெற்று இன்று வரை (2006) தொய்வின்றிப் பணியாற்றி வருகிறது. ஒரு பல்கலைக் கழகத்தைப் போலத் தனிநிறுவனமாக இயங்கி வந்த இக்கல்லூரி, 1957ஆம் ஆண்டு சூலைத்திங்கள் பத்தாம் நாளில் சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்துடன் இணைக்கப்பெற்றது. தற்போது மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகத்துடன் இணைக்கப் பெற்று, தாய்மொழிக்கல்வி

ஒன்றையே உயர்நோக்கமாகக் கொண்டு இயங்கிவரும் ஒரே கல்லூரியாக விளங்குகிறது.

கல்விமுறை:

சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தின் பாடத்திட்டத்தின் படி, வித்துவான் பட்டபடிப்பு செந்தமிழ்க் கல்லூரியில் அமைக்கப்பட்டது. வித்துவான் முதனிலை - இரண்டு ஆண்டுகளும், வித்துவான் இறுதிநிலை இரண்டு ஆண்டுகளுமாக நான்காண்டுக் கல்வியாக இப்பட்டபடிப்பு அமைந்தது. மதுரை காமராசர் பல்கலைக் கழகம் தொடங்கியபின்னர், இப்பல்கலைக்கழகத்தின் கீழ் செந்தமிழ்க் கல்லூரி செயல்படலாயிற்று. மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகத்தின் விதிமுறைகளுக்கு ஏற்ப, 1968-69 ஆம் கல்வியாண்டில் புகுமுக(P.U.C) வகுப்பு தொடங்கப்பெற்றது. அதுவே இளங்கலை (பி.ஏ.) சிறப்புத்தமிழ் பட்டவகுப்பாக வளர்ச்சிபெற்றது. 1969-70 ஆம் ஆண்டில் இளங்கலை பட்டவகுப்பு (பி.ஏ) தொடங்கப் பெற்றுத் தொடர்ந்து நடைபெற்று வருகிறது.

வித்துவான் பட்டபடிப்பும் நான்காண்டிற்கு உரியது. இளங்கலை பட்டம் பெறுவதற்கும் (புகுமுக வகுப்பு-ஓராண்டு, பி.ஏ.-மூன்று ஆண்டுகள்) நான்காண்டுகள் பயில வேண்டும். புகுமுக வகுப்பு இளங்கலை பட்ட வகுப்பு ஆகியவற்றிற்கு, பகுதி I -பொதுத்தமிழ், பகுதி II - ஆங்கிலம், பகுதி III -சிறப்புத்தமிழ் என்றவாறு பாடங்கள் அமைந்தன. செந்தமிழ்க் கல்லூரியை ஒரு கலைக்கல்லூரியாக (Arts College) உயர்த்துவதற்காக, இக்கல்லூரியின் பெயரில் ஓர் அறக்கட்டளை நிறுவ வேண்டும் என்னும் மதுரைப்பல்கலைக் கழகத்தின் கோரிக்கையைத் தமிழ்ச்சங்க ஆட்சிக்குழுவினர் ஏற்றனர். 1969 ஆம் ஆண்டில் அறக்கட்டளை (Endowment) ஒன்றை ஏற்படுத்தினர். ஆங்கிலப் பேராசிரியரையும் பணியமர்த்தினர்.

ஏற்கெனவே கல்லூரியில் பயிற்றுவிக்கப்படும் வித்துவான் (புலவர்) பட்டப்படிப்பிற்குரிய கல்வி நிலையை ஓரியண்டல் (கீழ்த்திசை) கல்லூரி என்றும், புகுமுக வகுப்பு, இளங்கலை சேர்ந்த கல்வி நிலையைக் கலைக்கல்லூரி என்றும் பிரித்து இரண்டுவகைக் கல்லூரிகள் 1969 ஆம் ஆண்டு முதல் செயல்படத் தொடங்கின. பாண்டித்துரைத்தேவர் உருவாக்கிய செந்தமிழ்க் கலாசாலை இப்போது பல்கலைக் கழக இணைப்புப் பெற்ற செந்தமிழ் ஓரியண்டல் கல்லூரி (Oriental college), செந்தமிழ்க் கலைக்கல்லூரி (Arts College) என்ற இரண்டு வகைக் கல்லூரிகளாக வளர்ச்சி பெற்றுள்ளது.

1976-1977 ஆம் கல்வியாண்டு முதல் வித்துவான் (புலவர்) பட்டப்படிப்பு, மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகத்தாரின் ஆணைப்படி பி.லிட் பட்டப்படிப்பாக (B.Litt.Degree) மாறியது. இக்கல்வியும் நான்காண்டுகள் வரை பயிலும் கல்வியாகும். பின்னர் உயர்நிலைப் பள்ளிகள் (11ஆம் வகுப்பு வரை) மேனிலைப் பள்ளிகளாக (10+2) ஆன போது, 1979-1980 ஆம் கல்வியாண்டிலிருந்து பி.லிட் பட்டக்கல்வியும் மூன்றாண்டு காலம் கற்கும் படிப்பாக மாறியது. புகுமுக வகுப்பு 12-ஆம் வகுப்பாக மேனிலைப் பள்ளிகளில் இணைந்த பின்னர், கல்லூரிகளில் பட்டப்படிப்புகள் யாவும் மூன்றாண்டுக் கல்வியாக இருந்ததைப் போல பி.லிட் பட்டப்படிப்பும் மூன்றாண்டுக்குரியதாக ஆனது.

1979-1980 ஆம் கல்வியாண்டில் மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகத்தின் ஆய்வுக்குழுவினர் செந்தமிழ்க் கல்லூரியின் தகுதிகளை ஆராய்ந்து, முதுகலைப் பட்டவகுப்பு (M.A..Degree) தொடங்குவதற்கு அனுமதியளித்தனர். இளம் இலக்கியம் (பி.லிட்), இளங்கலை(பி.ஏ), முதுகலை(எம்.ஏ) ஆகிய பட்டப்படிப்புகள் யாவும் பல்கலைக் கழகத் திட்டத்தின் படி இக்கல்வியாண்டிலிருந்து பருவமுறைக் கல்வியாகப் (Semester) பயிற்றுவிக்கப்படுகின்றன.

1986-1987 ஆம் கல்வியாண்டில் ஆய்வுக் கல்வியாகிய எம்ஃபில் (M.Phil) பட்டப் படிப்பும் தொடங்கப் பெற்றது. ஓராண்டுக்கால எல்லையில் பயிலும் எம்ஃபில் ஆய்வுப் பட்டப் படிப்பும் பருவமுறைக் கல்வியாகப் பயிற்றுவிக்கப்படுகிறது. கல்லூரி ஆட்சிக்குழுவினரின் சீரிய முயற்சியால் 2003-2004 ஆம் கல்வியாண்டில் உயராய்வு செய்து பேரறிஞர்களை உருவாக்கும் பிஎச்.டி பட்டம் பெறுவதற்குரிய உயராய்வு மையம் (Research Centre) தொடங்கப் பெற்றது.

பல்கலைக் கழக இணைப்புப் பெற்றபின்னர் இந்த ஐம்பது ஆண்டுகள் வரலாற்றில் (1957-2006) செந்தமிழ் ஓரியண்டல் கல்லூரி, செந்தமிழ்க் கலைக் கல்லூரி ஆகிய இரண்டுவகைக் கல்லூரிகளுடன் உயராய்வு மையமாகவும் திகழும் இக்கல்லூரி, தாய்மொழியாம் தமிழ்மொழியைப் பயிற்றுவித்தல் ஒன்றனையே தம் உயரிய நோக்கமாகக் கொண்டு இயங்கிவருகிறது.

<u>கல்லூரி முதல்வர்கள்:</u>

1957-ஆம் ஆண்டிலிருந்து செந்தமிழ்க் கல்லூரியின் முதல்வராகப்

பணியாற்றிய பெருந்தகையாளர்கள்:

திரு. இரா.வே. நாராயணன் பி.ஓ.எல் அவர்கள் 1957 ஆம் ஆண்டு முதல் 1986 ஆம் ஆண்டுவரை 30 ஆண்டுகாலம் முதல்வராகப் பணி செய்தார்.

1986-ஆம் ஆண்டுமுதல் 1991-ஆம் ஆண்டு வரை பேராசிரியர் கு. துரைராஜ் எம்.ஏ.எம்ஃபில் அவர்களும்

1991-ஆண்டு முதல் 1996-ஆம் ஆண்டு வரை முனைவர் அ.தட்சிணாமூர்த்தி, எம்.ஏ.,எம்ஃபில், பிஎச்டி அவர்களும்

1996-ஆம் ஆண்டுமுதல் 2004-ஆம் ஆண்டு வரை முனைவர். செ.கந்தசாமி எம்.ஏ, பிஎச்.டி அவர்களும் செந்தமிழ்க் கல்லூரி முதல்வர்களாகத் தம் உழைப்பை நல்கிப் பணி ஓய்வு பெற்றனர்.

2004-2005 ஆம் கல்வியாண்டில் இருந்து முனைவர்.க.சின்னப்பா எம்.ஏ.,பிஎச்.டி அவர்கள் கல்லூரி முதல்வராகப் பணியாற்றி வருகிறார்..

பல்கலைக்கழக மானியக்குழுவின் (UGC) நிதியுதவி

செந்தமிழ்க்கல்லூரி தற்போது இருபாலர் பயில்கின்ற கல்லூரியாக விளங்குகின்றது. அரசு உதவிபெறும் கல்லூரியாக 2F மற்றும் 12B வரிசையில் இடம் பெற்றுள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது. புது டெல்லியில் உள்ள பல்கலைக்கழக மானியக்குழு (UGC, New Delhi) வின் பல்வேறு திட்டக்காலங்களிலும் நிதியுதவி பெற்று வருகின்றது. கணிப்பொறி, நூலகங்கட்கான புத்தகங்கள் வாங்குவதற்கு நிதியுதவி பெற்றுள்ளதும் குறிக்கத்தக்கது. மேலும், இளங்கலைத் துறை மேம்பாடு (UG-Grants), முதுகலைத்துறை மேம்பாடு (PG-Grants), உயர்கல்வி பயிலச் செல்வோருக்குச் சம்பளத்துடன் கூடிய அனுமதி, பதிலி ஆசிரியர்கட்கு ஊதியம் மற்றும் அடித்தளக் கட்டமைப்பிற்கான நிதியுதவிகளையும் பல்கலைக்கழக மானியக்குழு (UGC) மூலம் பெற்றுள்ளது.

தேசியத்தர மதிப்பீட்டுக்குழு (NAAC)

பல்கலைக்கழக மானியக்குழுவானது, தேசிய அளவில், கல்லூரி,பல்கலைக்கழகங்களின் கல்வி மற்றும் செயல்திறனை மதிப்பீடு செய்வதற்கென்று தேசியத்தர மதிப்பீட்டுக்குழுவை தேசியத்தர மதிப்பீட்டுக்குழு (National Assesment and Accreditation

Council) என்ற பெயரில் 1994 ஆம் ஆண்டு உருவாக்கி உள்ளது. இது ஒரு தன்னாட்சி பெற்ற நிறுவனம் ஆகும். இதன் தலைமையகம் பெங்களூரில் உள்ளது.

செந்தமிழ்க்கல்லூரியும் தேசிய அளவில் தரவரிசைப்பட்டியல் பெறுவதற்காக டாக்டர் க.சின்னப்பா (கல்லூரி முதல்வர்), செந்தமிழ்க் கல்லூரித் தேசியத்தரக்குழு (NAAC) ஒருங்கிணைப்பாளர் டாக்டர் திருமதி மு.மீனா ஆகியோர் அடங்கிய குழு, செந்தமிழ்க்கல்லூரி பற்றிய சுயமதிப்பீட்டுக் கல்லூரிக் கல்வி அறிக்கை (volume-1,2) யினைத் தயார் செய்து பெங்களூரில் உள்ள தேசியத்தர மதிப்பீட்டுக்குழுவிடம் 17-05-2006 இல் சமர்ப்பித்தது. கன்னடப் பல்கலைக்கழகத் துணைவேந்தர் டாக்டர் B.A. விவேகராய், மும்பை சோமையா கல்லூரி முதல்வர் டாக்டர் K. வேங்கடரமணி, ஆந்திரப்பிரதேச கல்லூரிக் கல்வித்துறை இயக்குநர் டாக்டர் K.V. இரமணா ராவ், திரு. B.S. பொன்முடிராஜ், பெங்களூர் தேசியத்தர மதிப்பீட்டுக்குழு ஒருங்கிணைப்பு அதிகாரி ஆகியோர் அடங்கிய முன்னணி அறிஞர் குழுவை, செந்தமிழ்க் கல்லூரியை மதிப்பீடு செய்ய NAAC நியமித்தது, இக்குழுவானது ஆகஸ்ட் மாதம், 3 மற்றும் 4 ஆகிய இருநாட்கள் கல்லூரியில் முகாமிட்டது. அவ்வமயம்,

1. பாடத்திட்டத்தின் நிலை
2. கல்வி கற்பித்தல், கற்றல் மற்றும் மதிப்பீடு
3. ஆராய்ச்சி, ஆலோசனை மற்றும் விரிவாக்கப்பணி
4. உள்கட்டமைப்பு மற்றும் கற்பதற்கான ஆதாரத்தன்மை
5. மாணவர்களின் ஆதரவும் முன்னேற்றமும்
6. கல்லூரியின் ஒழுங்கமைதியும் நிர்வாகமும்
7. ஆரோக்கியமான பயிற்சிகள்

ஆகிய ஏழு நிலைகளில் அடியொற்றித் தயாரிக்கப்பட்ட கல்லூரிச் சுயகல்வி மதிப்பீட்டறிக்கையின் (Self Study Report, volume 1,2) சிறப்பம்சங்களை நேரிடையே ஒவ்வொரு பிரிவு அடிப்படையில் மதிப்பீடு செய்தனர். மதிப்பீட்டின் முடிவில் அவர்களுடைய மதிப்பீட்டு அறிக்கையைக் கல்லூரி முதல்வர், ஒருங்கிணைப்பாளர், கல்லூரித்தலைவர், செயலாளர்கள் குழுவினரிடம் வழங்கினர்.

பின்னர், தேசியத்தர மதிப்பீட்டுக்குழுவினர் இடம் பெற்ற நிர்வாகக்குழுவில் (Executive Committee) முறையாகப் பரிசீலித்து, செந்தமிழ்க் கல்லூரிக்கு B^+ (75%-80%) என்னும் தரவரிசையினைத் தேசிய அளவில் வழங்கியுள்ளனர்.

ஆசிரியர், அலுவலர்கள்:

கல்லூரி முதல்வர் ***டாக்டர் க.சின்னப்பா***, எம்.ஏ, பிஎச்.டி., அவர்களின் தலைமையின் கீழ், தமிழ்த்துறையில் பதினொருவரும், ஆங்கிலத்துறையில் ஒருவருமாகப் பன்னிரு பேராசிரியர்களும், இவர்களுடன் நூலகர் ஒருவரும் இணைந்து கல்விப்பணியில் முனைப்புடன் செயலாற்றி வருகின்றனர்.

பேராசிரியர்	-	பொன்.விசயன் எம்.ஏ
முனைவர்	-	சி. மொ. இராஜேந்திரன் எம்.ஏ, பிஎச்.டி.,
முனைவர்	-	வீ. காந்திமதி, எம்.ஏ, பிஎச்.டி.,
பேராசிரியர்	-	க. செயமூர்த்தி எம். ஏ.,
முனைவர்	-	செ. தனலக்குமி எம்.ஏ, பிஎச்.டி.,
முனைவர்	-	சி. சுந்தரி எம்.ஏ, பிஎச்.டி.,
முனைவர்	-	ஜி.டி.நிர்மலா எம்.ஏ, எம்.ஃபில், பிஎச்.டி.,
முனைவர்	-	ப. பழனியம்மாள் எம்.ஏ, பிஎச்.டி.,
முனைவர்	-	சு. விசயன் எம்.ஏ, எம்.ஃபில், பிஎச்.டி.,
முனைவர்	-	மு. மீனா எம்.ஏ, எம்.ஃபில், எம்.எட்.,பிஎச்.டி.,
பேராசிரியை	-	ஜ. ஹேமா எம்.ஏ, எம்.ஃபில்,

ஆகிய பேராசிரியர்கள் தமிழ்த்துறையிலும், திரு.பா.முருகேசன் எம்.ஏ.,பி.லிப்.சயின்ஸ்.,தேர்வுநிலைநூலகராகவும் **பேராசிரியர் T.K.மோகன் ராம்** எம்.ஏ, எம்.ஃபில், ஆங்கிலத்துறையிலும் பணியாற்றி மாணவர்களின் தலைசிறந்த வெற்றிக்குப் பெருந்துணை புரிகின்றனர்.

கல்லூரி அலுவலகத்தில் உதவியாளர் திரு. கா.மனோகரன், திருமதி. ஆ. இராசேசுவரி இ.நி.உ.,திரு.ம.ஜெயச்சந்திரன் இ.நி.உ, திரு. சு. மூர்த்தி இ.நி.உ, திரு. மு. சக்திக்குமார் கணினி தட்டச்சர் ஆகியோரும், இவர்களுக்குத் துணையாக திருமதி.கோ.குருவம்மாள், திருமதி.சி.தமிழரசி, திருமதி.ம.மாலதி ஆகியோரும் பணியாற்றுகின்றனர்.

மாணவ-மாணவியர் :

"என் கடன் பணி செய்து கிடப்பதே" - என்ற அப்பர் சுவாமிகளின் கூற்றைத் தாரக மந்திரமாகக் கொண்டு, கல்லூரியில் பயிலும் மாணவ மாணவியரைக் கல்வி கேள்விகளில் முன்னேற்றும் பணியை முதற்பணியாகக் கருதிப் பேராசிரியர்கள் பணியாற்றுகின்றனர். அதனால் பல்கலைக்கழகத்தின் தரவரிசைப் பட்டியலில் முதலிடத்தைப்

பெறுகின்ற தகுதியினை இக்கல்லூரி மாணவர்கள் பலமுறை பெற்றிருக்கிறார்கள். ஒழுக்கமும், கட்டுப்பாடும், சுயதிறமைகளை வளர்த்துக் கொள்ளும் அறிவும் மிக்க மாணவ-மாணவியர், தாம் பெறும் தமிழ்க் கல்வியின் மூலமாக எதிர்கால வாழ்விலும் சிறந்து விளங்குவதற்கு இக்கல்லூரியும், பயிலும் பாடங்களும் பெருந்துணைபுரிகின்றன.

பி.லிட் I	-	58+8=66
பி.லிட் II	-	56
பி.லிட் III	-	52
பி.ஏ I	-	25
பி.ஏ II	-	45
பி.ஏ. III	-	48
எம்.ஏ. I	-	31
எம்.ஏ. II	-	36
எம்ஃபில்	-	45
பிஎச்.டி	-	20
மொத்தம்	-	424

தற்போது (2006) கல்லூரியில் பயிலும் மாணவர்களின் எண்ணிக்கையை நோக்கும்போது, கல்லூரியின் சிறப்பும், தமிழிலக்கியங்களைக் கற்கும் கல்வியின் உயர்வும் தெளிவாக விளங்குகிறது.

<u>**சான்றிதழ்ப் படிப்புகள்:**</u>

தமிழ்த் துறை சார்ந்த கல்வியைப் பயிலும் செந்தமிழ்க் கல்லூரி மாணவ - மாணவியர் தங்கள் அறிவையும், அனுபவத்தையும் மேம்படுத்தும் வகையில் சான்றிதழ்ப் படிப்புகளும் இக்கல்லூரியில் தொடங்கப் பெற்று நடைபெற்று வருகின்றன.

பழந்தமிழ் எழுத்துகளின் வரி வடிவத்தையும், எழுத்தமைப்பையும், காலந்தோறும் மாற்றம் பெற்ற எழுத்து வடிவையும் அறிந்து கற்று அதற்கெனச் சான்றிதழ் பெறும் வகையில் 'ஓலைச்சுவடியியல்' என்னும் கல்வி 2004ஆம் ஆண்டிலிருந்து இக்கல்லூரியில் நடைபெற்று வருகிறது. தொல்பொருள் ஆய்வுத் துறையில் பணியாற்றும் அறிஞர், ஓலைச்சுவடியியலைக் குறித்துப் பாடம்

நடத்தி, தமிழ்மொழி சார்ந்த ஒரு புதுத் துறையினை மாணவர்களுக்கு அறிமுகப்படுத்துகிறார். பழையகாலத்தில் உள்ள கல்வெட்டுக்களின் எழுத்தை வாசிக்கவும் கற்றுக் கொடுத்துச் சான்றிதழ் வழங்கப்படுகிறது. மாணவ-மாணவியரின் நலன் கருதி யோகா சான்றிதழ் வகுப்பும் நடைபெற்று வருகின்றது.

பழைய மொழிகளில் ஒன்றான வடமொழி (சமஸ்கிருதம்)யின் இயல்புகளையும், அம்மொழி எழுத்துகளையும், சமஸ்கிருத நூல்களைக் கற்கும் திறத்தையும் கற்றுக் கொடுக்கின்ற 'சமஸ்கிருதப் பாடவகுப்பு' செந்தமிழ்க் கல்லூரியில் 2005-இல் தொடங்கப் பெற்று நடைபெற்று வருகிறது. இந்தியத்தாயின் வலக்கண்ணாகத் திராவிடமும் குறிப்பாகத் தமிழும், இடக்கண்ணாக வடமொழியும் (சமஸ்கிருதம்) இருப்பதாகப் பேராசிரியர் சுந்தரம் பிள்ளை, தமது மனோன்மணியத்தில் குறிப்பிட்டுளள்ார். சங்கம் தோற்றம் பெற்ற போது செந்தமிழ்க் கல்லூரியில் தமிழுடன் வடமொழியும் கற்பிக்கப்பட்டது. இப்போது தமிழ் பயிலும் மாணவர்கள் சமஸ்கிருதத்தையும் தெரிந்து கொள்ளவேண்டும் என்ற உயர்ந்த நோக்கத்தில், இவ்வகுப்பு நடைபெற்று வருகிறது. வாரந்தோறும் ஓரிருநாட்கள் சமஸ்கிருத வகுப்பு நடத்தப்படுகிறது. இதில் பயிலும் மாணவர்களுக்குச் சான்றிதழ் வழங்கப்படுகிறது.

கருத்தரங்குகள்

செந்தமிழ்க்கல்லூரியில் மாணவர்களின் நலன் கருதியும், தமிழ்மொழி, இலக்கிய மாண்புகளைப் பரப்பும் வகையிலும் கருத்தரங்குகளுக்கு ஏற்பாடு செய்யப்படுகின்றன.

பிறகல்லூரிகளுடனும், சாகித்ய அகாடமி, திருமலை திருப்பதி தேவஸ்தானம் போன்ற அமைப்புகளுடனும் இணைந்து கருத்தரங்குகள் நடத்தப்பட்டன.

எம்.ஃபில், பிஎச்.டி மாணவர்கள் தங்களின் ஆய்வு மேம்பாடடையவும், ஆய்வு வட்டங்களில் கட்டுரைகள் வாசித்தளித்து சிறப்படையவும் பாண்டித்துரைத்தேவர் கருத்தரங்க ஆய்வகம் பெரும் பயனுடையதாக விளங்குகின்றது.

வாரந்தோறும் ஆசிரியர்களாலும், வெவ்வேறு தலைப்புகளில் ஆய்வுக்கட்டுரைகள் வாசித்தளிக்கப்படுகின்றன. இக்கட்டுரைகள், செந்தமிழ் இதழிலும், ஒரு சேரத்தொகுத்து நூல்வடிவிலும் வெளியிடப்பட்டு வரும் நிலை உருவாகி வருகின்றது.

செந்தமிழ் இதழ்

துறைதோறும் துறைதோறும் தமிழ்மொழிக்குச் செய்யவேண்டும் நல்ல தொண்டு என்ற நோக்கத்தில் செந்தமிழ் என்னும் திங்களிதழ் தொடங்கப்பெற்றது. 1902-ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் 7-ஆம் நாள் செந்தமிழ் இதழின் முதல் பகுதி வெளிவந்தது. அன்றிலிருந்து இன்று வரை தேர்ந்த செவ்வையான ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகளைக் கொண்டதாக இவ்விதழ் வெளியிடப்படுகின்றது.

செந்தமிழ் இதழின் நோக்கம்:

- இதுவரை அச்சிடப்படாத தமிழ்நூல்கள், தமிழ்நாட்டுப் புராதன சரிதங்கள், சாசனங்கள் ஆகியவற்றை வெளியிடல்.
- வடமொழியினின்றும் ஆங்கிலத்தினின்றும் தமிழுக்கு வேண்டுவனவாகக் கருதப்படும் நூலின் மொழி பெயர்ப்புகளைத் தருதல்.
- மொழி ஆராய்ச்சி, இலக்கிய ஆராய்ச்சிகளை மேற்கொள்ளல்.
- தமிழின் அருமை,பெருமை அடங்கிய செய்திகளை வெளியிடல்.
- வரலாறு, நீதி, ஒழுக்கம், சமயம் பற்றிய ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகளை வழங்கல்.
- தமிழ் வளர்ச்சிக்கு வேண்டுவனவாகிய பிறமுயற்சிகளை வெளியிடல்.

செந்தமிழின் முதல் இதழ் முகவுரையில் அப்போது இதழாசிரியராக இருந்த ரா.இராகவையங்கார் எழுதிவைத்த குறிப்புகளிலிருந்து, செந்தமிழ் இதழ் தொடங்கப்பட்டதன் காரணத்தையும், அதன் நோக்கங்களையும் அறிந்து கொள்ளலாம்.

செந்தமிழ் ஆசிரியர்கள்:

செந்தமிழ்க் கல்லூரியின் தலைமை ஆசிரியர்கள், இதழாசிரியர்களாகவும் பணியாற்றிச் செந்தமிழ் இதழிற்கும், நூலாய்வுகளுக்கும் பெருந்துணைபுரிந்தனர். 1971-ஆம் ஆண்டிலிருந்து தமிழ்ச்சங்கத்தின் செயலாளர்களே இதழாசிரியர்ப் பொறுப்பையும் ஏற்றனர்.

திரு. டி.பி.எம். பெரியசுவாமி	-	1975 முதல் 1983 வரை
திரு. என்.எஸ். முத்துமலைச்சாமி	-	1984 முதல் 1986 வரை
திரு. மா. தனுக்கோடி பாண்டியன்	-	1987 முதல் 2000 வரை
திரு. இரா. அழகுமலை	-	2001 முதல் இன்றுவரை

என்றவாறு சங்கச் செயலாளர்கள் செந்தமிழ் ஆசிரியர்களாகப் பணியாற்றியுள்ளனர். இவர்களுக்கு உறுதுணையாகப் பதிப்பாசிரியர் குழுவும் அமைக்கப் பெற்றுள்ளது. இக்குழுவில் தமிழறிஞர்களும், பேராசிரியர்களும் இடம் பெறுகின்றனர். 1978-ஆம் ஆண்டில் செந்தமிழ் ஆசிரியர் குழுவில் இடம் பெற்ற அறிஞர்கள்,

முனைவர். சுப. அண்ணாமலை
முனைவர். கோ. விசய வேணுகோபால்
முனைவர். பழனி அரங்கசாமி
புலவர். இரா. இளங்குமரன்

ஆகிய நால்வர் ஆவர்.

1984-ஆம் ஆண்டில்

தலைவர்	-	முனைவர். பழனி அரங்கசாமி
துணைத்தலைவர்	-	திரு. சாமிஅய்யா
உறுப்பினர்	-	புலவர். இரா.இளங்குமரன் புலவர். தி.கி. சுந்தரமூர்த்தி
கன்வீனர்	-	சங்கச் செயலாளர்

என்றவாறு செந்தமிழ் ஆசிரியர்குழு மாற்றி அமைக்கப் பெற்றது.

1991-ஆம் ஆண்டில் முதுபெருந் தமிழ்ப் பேராசிரியரும், பேச்சாற்றிலில் வல்லவருமான பேரறிஞர். நா. பாலுசாமி அவர்களைத் தமிழ்ச்சங்கச் செயலாளருடன் இணைந்து செந்தமிழின் ஆசிரியராகப் பணியாற்ற சங்க ஆட்சிக்குழு தேர்வு செய்தது. இவர் 2000-ஆம் ஆண்டு வரை செந்தமிழ் ஆசிரியர் பொறுப்பு வகித்தார். இவர்களுடன், தமிழ்நாட்டின் தலைசிறந்த பேராசிரியர்களும், பிறதுறை அறிஞர்களும் ஆசிரியர் குழுவில் இடம் பெற்றனர்.

பேரறிஞர் தமிழண்ணல்'
பேரறிஞர் செ.கந்தசாமி (கல்லூரி முதல்வர்)
பேரறிஞர் பழனி அரங்கசாமி

பேரறிஞர் ம.ரா.போ. குருசாமி
பேரறிஞர் ச. மெய்யப்பன்
பேரறிஞர் சி. கதிர்மகாதேவன்
பேரறிஞர் கு. திரைராசு (முன்னாள் முதல்வர்)
பேரறிஞர் அ.அ. மணவாளன் (உலகத்தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம்)
பேரறிஞர் ந. பொன்னப்பன்
பேரறிஞர் பத்மா சீனிவாசன் (ஆங்கிலத்துறை)
பேரறிஞர் ந. மாணிக்கம்
பேரறிஞர் வி. சரசுவதி வேணுகோபால்
பேரறிஞர் எஸ்.எம். கமால்
பேரறிஞர் ஈ.கே. இராமசாமி
[illegible]

ஆகிய தமிழுலகு அறுந்த பேரறிஞர்கள் செந்தமிழாசிரியர் குழுவில் இடம் பெற்றிருந்தனர்.

2001-ஆம் ஆண்டில் பேராசிரியர் இரா.சதாசிவம் அவர்கள் சங்கச் செயலாளரான திரு. இரா.அழகுமலை அவர்களுடன் இணைந்து செந்தமிழ் இதழின் பொறுப்பாசிரியர் பணியினை ஏற்றார். இவ்விருவரது சீரிய முயற்சியில் செந்தமிழ் இதழ், சிறப்பும் செம்மையும் பெற்று வெளியிடப்படுகின்றது. இவர்களுக்குத் துணையாக இவ்வாண்டில் (2006),

முனைவர். தமிழண்ணல்
புலவர். இரா. இளங்குமரன்
டாக்டர் ந. சேதுராமன்
முனைவர். சுப. அண்ணாமலை
முனைவர். ம.ரா.போ. குருசாமி
முனைவர். அ.அ. மணவாளன்
முனைவர். அ.தட்சிணாமூர்த்தி
இராசா திரு. T.N.S. முருகதாஸ் தீர்த்தபதி
முனைவர். செ. கந்தசாமி
முனைவர். க. சின்னப்பா (கல்லூரி முதல்வர்)

ஆகிய பதின்மர் சேர்ந்த செந்தமிழ் ஆசிரியர்குழு அமைந்துள்ளது.

<u>திங்களிதழ்:</u>

திங்கள்தோறும் வெளிவரும் பகுதிகளைக் கொண்டு ஓர் ஆண்டு முழுமைக்குமான 12 பகுதிகள் ஒரு தொகுதியாக வெளியிடப்படுகின்றது.

அவ்வாறு ஓர் ஆண்டிற்கு ஒரு தொகுதியாக வெளியிடப் பெற்ற செந்தமிழ் இதழ், இதழ் வெளியீட்டில் சில தடைகள் ஏற்பட்டதால், 1976-ஆம் ஆண்டில் 71-ஆம் தொகுதியும், ஈராண்டிற்குப் பின்னர் 1978-ஆம் ஆண்டில் 72-ஆம் தொகுதியும் வெளிவந்தன.

திங்கள் ஒரு முறை வெளியான செந்தமிழ் இதழ், 1963-68-ஆம் ஆண்டு முதல், 63-ஆம் தொகுதி முதல் மூன்று திங்கட்கு ஒருமுறை, காலாண்டு இதழாக ஆண்டிற்கு நான்கு பகுதிகளாக வெளியிடப் பெற்றது. 1995-ஆம் ஆண்டிற்குரிய 89-ஆம் தொகுதி வரை காலாண்டு இதழாகவே இச்செந்தமிழ் இதழ் விளங்கியது. 1996-ஆம் ஆண்டு சனவரித் திங்களில் மீண்டும் திங்கள் இதழாக மாற்றம் பெற்றது. இதனைக் குறித்து, 'ஒரு மகிழ்ச்சிச் செய்தி' என்று, 1996 சனவரி இதழில் சங்கச் செயலாளர், 'செந்தமிழ் இதழ் 93 ஆண்டுகளாகத் தொடர்ந்து தமிழ்மொழிக்கும், தமிழ்மக்களுக்கும் சீரிய தொண்டாற்றி வருவது அனைவரும் அறிந்ததே. அண்மைக் காலத்தில் பொருளாதாரம் முதலிய காரணங்களால், 'செந்தமிழ்' காலாண்டு இதழாக வெளிவர நேர்ந்தது. தமிழ்ப் புரவலர்களின் உதவியாலும், அறிஞர் பெருமக்களின் துணையாலும் செந்தமிழ் இதழ் 1996 சனவரி முதல் மீண்டும் திங்கள் இதழாக மலர்கிறது என்ற மகிழ்ச்சிச் செய்தியைப் பெருமிதத்துடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.' என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்.

1902 டிசம்பர் முதல், மாதந்தோறும் வெளியிடப் பெற்ற திங்களிதழான 'செந்தமிழ்' 1967-1968-ஆம் ஆண்டிலிருந்து 1995-ஆம் ஆண்டு வரை காலாண்டு இதழாகவும், 1996-ஆம் ஆண்டிலிருந்து மீண்டும் திங்களிதழாகவும் மலர்ந்து இன்று வரை தமிழ் மணம் பரப்பிக் கொண்டிருக்கிறது. தமிழாராய்ச்சிக் கட்டுரைகளை மட்டுமே தம்மகத்துக் கொண்டதாக விளங்கும் 'செந்தமிழ் இதழானது' உலகம் உள்ளவரை தமிழாய்வில் தமிழ்ச்சங்கத்தை நிலைநிறுத்திச் செயல்படும் என்பதில் யாதுமோர் ஐயமில்லை.

அறக்கட்டளைகள்

"அன்னசத்திரம் ஆயிரம் நாட்டல்
ஆலயம் பதினாயிரம் வைத்தல்
அன்ன யாவினும் புண்ணியம் தேடி
ஆங்கோர் ஏழைக்கு எழுத்தறிவித்தல்"

எழுத்தறிவிக்கும் பணியை அறச்செயலாக, புண்ணியச் செயலாகப் பாரதியார் குறிப்பிடுவதைப் போலப் பாண்டித்துரைத்தேவரும், தாம் நிறுவிய தமிழ்ச்சங்கத்தை ஓர் அறநிலையமாகப் பதிவு செய்திருக்கிறார். தமிழ்ச்சங்கத்தில் இயங்கி வரும் செந்தமிழ்க் கல்லூரியில் பயிலும் மாணவர்களுக்கு உதவி செய்யும் வகையில் அறக்கட்டளைகளைச் சான்றோர் பலர் நிறுவியுள்ளனர். அவ்வாறு அமைந்த அறக்கட்டளைகள் பின்வருமாறு:

1.	காஞ்சி காமகோடி பீடாதிபதி ஸ்ரீசங்கராச்சாரியார் அறக்கட்டளை	-	ரூ.10,000 (1992)
2.	பெரியபனையான் - வீராத்தாள் அறக்கட்டளை	-	ரூ.10,000
3.	பேராசிரியர் க.அன்பழகனார் அறக்கட்டளை	-	ரூ.10,000
4.	ரா. இராகவையங்கார்,மு. இராகவையங்கார் அரசஞ்சண்முகனார் அறக்கட்டளை	-	ரூ.25,000 (1992)
5.	ந.மு. வேங்கடசாமிநாட்டார் அறக்கட்டளை	-	ரூ. 5,000 (1992)
6.	மதுரை ஆதீனம் அறக்கட்டளை	-	ரூ. 25,000 (1995)
7.	மெய்யப்பன் - மீனாட்சி அறக்கட்டளை	-	ரூ. 10,000 (1995)
8.	கவிக்குயில் கலியபெருமாள் உலகநாயகி வள்ளலார் அறக்கட்டளை	-	ரூ. 40,000 (1995)
9.	முனைவர். அ. தட்சிணாமூர்த்தி அறக்கட்டளை	-	ரூ. 5,000 (1996)
10.	முனைவர். மா. செண்பகம் அறக்கட்டளை	-	ரூ. 600 (1996)
11.	குருநாதன் - விசாலாட்சி அறக்கட்டளை	-	ரூ. 10,000 (1998)
12.	அம்மா அறக்கட்டளை	-	ரூ. 25,000 (2005)

காஞ்சி காமகோடி பீடாதிபதி அறக்கட்டளை:(1982)

காஞ்சி காமகோடி பீடாதிபதி ஜகத்குரு ஸ்ரீஜயேந்திர சரஸ்வதி சுவாமிகள் மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்திற்கு 12.3.1982 ஆம் நாளில் வருகை புரிந்தார். தமிழ்ச்சங்கம் விழாக்கோலம் பூண்டு அவரை வரவேற்றது. சுவாமி அவர்கள் மேடைக்கு வருவதற்கு முன், தமிழ்ச்சங்கத்தைச் சுற்றிப் பார்த்ததுடன் அதன் வளர்ச்சி குறித்து அக்கறையுடன் கேட்டு அறிந்தார். ஆசியுரை நல்கிய காஞ்சி சுவாமிகள், பாண்டித்துரைத் தேவரைப் பற்றியும், தேசியம் தெய்வீகம் ஆகிய இரண்டிற்கும் இணைப்புப் பாலமாக இருந்த பசும்பொன் முத்துராமலிங்கத் தேவரைப் பற்றியும் சொற்பொழிவாற்றினார். தமிழ்ச்சங்கம், சைவமும்,வைணமும் தழைத்தோங்கப் பாடுபட வேண்டும் என்றும் கூறினார். அத்துடன், தமிழ்ச்சங்கம் சார்பில் சைவ

சித்தாந்த வகுப்புகள் தொடங்குதற் பொருட்டுப் பத்தாயிரம் வெண்பொற்காசுகளையும் சுவாமிகள் மனமுவந்து அளித்தார்கள்.

இந்நன்கொடையால், காஞ்சி ஸ்ரீகாமகோடி பீடாதிபதி ஜகத்குரு ஸ்ரீசங்கராச்சார்ய சுவாமிகள் பெயரால் அறக்கட்டளை அமைக்கப் பெற்றது. இதன் மூலம் இலக்கிய நூல்களிலிருந்து இந்து சமயக் கருத்துகள் பற்றி மாணவர்களுக்கு ஆண்டுதோறும் தேர்வு நடத்திப் பரிசுகளும் தகுதிச் சான்றிதழ்களும் வழங்குவதற்குரிய திட்டங்களைச் செயல்படுத்துவதென்று சங்க ஆட்சிக்குழு முடிவெடுத்தது. இதனடிப்படையில், ஆண்டுதோறும் மதுரையில் உள்ள அனைத்துக் கல்லூரி மாணவ,மாணவியருக்குச் சைவ சமயச் சார்புடைய கட்டுரைப் போட்டி, பேச்சுப்போட்டிகளை நடத்திப் பரிசுகள் வழங்கப்படுகின்றன.

பெரிய பனையன் – வீராத்தாள் அறக்கட்டளை:

பேராசிரியர் க. அன்பழகனார் அறக்கட்டளை :

இவ்விரு அறக்கட்டளைகளையும் நிறுவியவர் முன்னாள் சட்டமன்ற உறுப்பினர் திரு. பெ.மலைச்சாமி அவர்களாவார். இவர் 1971ஆம் ஆண்டிலிருந்து 1982–ஆம் ஆண்டுவரை தமிழ்ச்சங்க ஆட்சிக்குழு உறுப்பினராக இருந்தார். இக்கால கட்டத்தில் அவர் இவ்விரு அறக்கட்டளைகளையும் அமைத்தார். ஆட்சிக் குழுவினருள் ஒருவராக இருந்து தமிழ்ச்சங்கச் செயல்பாடுகளிலும், சங்க வளர்ச்சியிலும் அக்கறை கொண்டவராகத் தன் பெற்றோரான பெரிய பனையன் - வீராத்தாள் பெயரில் ரூ.10,000/-ற்கான அறக்கட்டளையை நிறுவியுள்ளார். மேலும் அவரது ஆசிரியராகவும், அவர் சார்ந்திருந்த அரசியல் கட்சியின் தலைவர்களுள் ஒருவராகவும் விளங்கிய பேராசிரியர் க. அன்பழகன் அவர்கள் பெயரிலும் ரூ.10,000-ற்கான அறக்கட்டளையை நிறுவியுள்ளார்.

தமிழ்மொழியின் வளர்ச்சிக்காவும், கல்லூரியில் பயிலும் மாணவர்கள் சொல்லாற்றலில் வல்லவராகச் சொற்பொழிவாற்றும் திறம்மிக்கவராக வரவேண்டும் என்பதற்காகவும் இரு அறக்கட்டளைகளை நிறுவித் தமிழ்ச்சங்கத்திற்கும், கல்லூரி மாணவர்களுக்கும் தன் பங்களிப்பை நல்கியுள்ளார்.

ரா. இராகவையங்கார், மு.இராகவையங்கார்,

அரசஞ்சண்முகனார் ஆகியோர் பெயரில் அறக்கட்டளை : (1992)

தமிழ்மொழி வல்லுநரும், பல நூல்களைப் படைத்த சான்றோருமான திரு. மது.ச.விமலானந்தம் அவர்களின் தமிழ்ப் பணியைத்

தமிழுலகம் என்றும் போற்றிப் புகழ்ந்து கொண்டிருக்கும். இவரது தமிழ் இலக்கிய வரலாறு என்னும் நூலானது செறிவும், சிறப்பும், விளக்கமும் நிறைந்தது. இக்காலத்திலும் இளைஞர்கள், கற்றோர் பங்கேற்கும் போட்டித்தேர்வுகளுக்கு(Competative Examinations) அரசாங்கம் அமைத்த பாடத் திட்டத்தில் சேர்க்கப் பெற்ற தகுதி வாய்ந்த நூலாகும் இது. அத்தகு பெருமை வாய்ந்த பேராசிரியரும், பேரறிஞருமான திரு. மது.ச.விமலானந்தம் அவர்களைச் சிறப்பு விருந்தினராக 1992-ஆம் ஆண்டில் தமிழ்ச்சங்கம் அழைத்தது. மிகச் சிறந்த சொற்பொழிவினை வழங்கியதுடன், தமிழ்ச்சங்கத்தின் கல்லூரியில் பணியாற்றிய தமிழாசான்களின் பெயரில் அறக்கட்டளை ஒன்றை அமைத்தார்.

இராமநாதபுர சேது சமஸ்தானத்தின் அரசவைப் புலவராக (வித்வான்) விளங்கிய முதுபெருந் தமிழறிஞர் ரா.இராகவையங்கார் ஆவார். இவர் செந்தமிழ் இதழின் முதல் மூன்று தொகுதிகளுக்கு இதழாசிரியராகவும் பணியாற்றினார். இவர், பாண்டித்துரைத்தேவரின் நன்மதிப்பைப் பெற்ற தமிழாசிரியர் ஆவார். 'சேதுநாடும் தமிழும்' என்ற நூலை எழுதிச் சேதுபதி வேந்தர்களின் தமிழ்ப்பற்றையும், தமிழ்ப்பணியையும் போற்றியவர்.

ரா.இராகவையங்காரின் மைத்துனரான மு.இராகவையங்கார் தமிழ்ச்சங்கக் கலாசாலையின் ஆசிரியராகவும், செந்தமிழ் இதழின் 4,5,6 தொகுதிகளின் இதழாசிரியராகவும் பொறுப்பு வகித்தவர். இவர் வேளிர் வரலாறு, வஞ்சி மாநகர் போன்ற பல நூல்களையும், ஆய்வுரைகளையும் செந்தமிழ் இதழில் எழுதியும், நூல்களை வெளியிட்டும் தமிழுக்காகவும், தமிழ்ச்சங்கத்திற்காகவும் பணியாற்றியவர்.

சோழவந்தான் அரசஞ்சண்முகனார், தமிழ்ச்சங்கக் கலாசாலையின் ஆசிரியராகப் பணியாற்றியவர். பாண்டித்துரைத்தேவரின் அன்புக்கும் மதிப்பிற்கும் உரியவர். தொல்காப்பியத்திற்கு விருத்தி உரை எழுதியவர். இவர் பணியாற்றிய காலத்தில் நோயால் பாதிக்கப்பட, ஓராண்டு விடுமுறையும், அக்காலத்திற்கான ஊதியத்தையும் வழங்கியதுடன் மருத்துவச் செலவிற்கான உதவியையும் செய்து அவரைப் பாண்டித்துரைத்தேவரவர்கள் மலேசியாவிற்கு அனுப்பி வைத்தார்.

இவ்வாறு தமிழ்ச்சங்கத்தில் பணியாற்றிய மூன்று தமிழிறிஞர்களின் பெயரில் ரூ.25,000/- அறக்கட்டளையைத் திரு.மது.ச.விமலானந்தம்

அவர்கள் நிறுவினார்.

1. ரா. இராகவையங்காரின் நினைவாகச் சொற்பொழிவு நிகழ்த்துதல்.

2. தமிழ் இளங்கலை, முதுகலை இறுதியாண்டில் பயிலும் மாணவர்களிடையே தமிழ் இலக்கியப் படைப்புத்திறனை ஊக்குவித்து, இம்மாணவர்களுக்கு ஆண்டுதோறும் டிசம்பர் திங்களில் கட்டுரைப் போட்டி நடத்தி முதல், இரண்டு, மூன்றாம் இடம் பெறும் கட்டுரைகளுக்குப் பரிசு வழங்கல். பரிசினை ரொக்கத் தொகையாக வழங்கல்.

3. செந்தமிழ்க் கல்லூரியில் பயிலும் மாணவர்களில் கல்லூரிப் படிப்புக் கட்டணத்தை செலுத்த இயலாத நிலையில் உள்ள மாணவர்களுக்கு உதவித் தொகை வழங்கல்.

4. ஏழை மாணவர்களுக்கு அறக்கட்டளை நிதியின் வட்டித் தொகையிலிருந்து உதவுதல்.

இந்நோக்கங்களை அடிப்படையாக வைத்து நிறுவப்பட்ட இவ்வறக்கட்டளையின் பயன்பாட்டினை மாணவர்கள் ஆண்டுதோறும் பெற்று வருகின்றனர்.

<u>ந.மு.வேங்கடசாமி நாட்டார் அறக்கட்டளை:(1992)</u>

நாட்டார் என்று சொன்னால் அது ந.மு.வேங்கடசாமி நாட்டார் அவர்களையே குறிக்கும். இவர் பெயரில் தஞ்சை நெடுவாக்கோட்டை என்னும் ஊரைச் சேர்ந்த திரு. பொ.பவானந்தம் அவர்கள் ரூ.5000- வழங்கி அறக்கட்டளையை அமைத்துள்ளார்.

நாவலர் ந.மு.வேங்கடசாமி நாட்டார் தமிழ்ச்சங்கப்புலவர் பட்டம் பெற்றவர். ஆனால் இவர் தமிழ்ச்சங்கக் கலாசாலையில் சேர்ந்து படிக்கவில்லை. தனியே தானாகப் படித்துத் தமிழ்ச் சங்கம் நடத்திய பிரவேசம், பாலபண்டிதம், பண்டிதம் ஆகிய மூன்று தேர்வுகளையும் எழுதியவர். இம்மூன்று தேர்வுகளிலும் முதல் மதிப்பெண் பெற்று முதற்பரிசாகிய தங்கத்தோடாவை மூன்று முறை பெற்றவர். இவருக்கு மூன்றாவது முறையும் தங்கத்தோடாவை வழங்கியபோது பாண்டித்துரைத்தேவர், நாட்டார் அவர்களைக் கட்டியணைத்துப் பாராட்டினாராம். மொழிப்புலமையில் வல்லவரான ந.மு.வேங்கடசாமி நாட்டார் அவர்கள் தஞ்சை மாவட்டத்தில் உள்ள நடுக்காவேரி என்னும் ஊரில் பிறந்தவராவார். இவ்வூருக்கு அருகே உள்ள நெடுவாக்கோட்டையைச் சார்ந்த திரு. பொ.பவானந்தம் அவர்கள், 1992-ஆம் ஆண்டில் பேரறிஞர் மது.ச.விமலானந்தம் அவர்கள்

தமிழ்ச்சங்கத்திற்கு வந்தபோது தானும் வந்திருந்து ரூ.5000/- அறக்கட்டளையை நிறுவியுள்ளார்.

மாணவர்களுக்கிடையே கல்விசார்ந்த போட்டிகளை நடத்திப் பரிசு வழங்க வேண்டும் என்பது இவ்வறக்கட்டளையின் நோக்கமாகும்.

மதுரை ஆதீனம் அறக்கட்டளை:(1995)

செந்தமிழ்க் கல்லூரியின் முதல்வர் பொறுப்பேற்ற முனைவர்.அ.தட்சிணாமூர்த்தி அவர்கள், மதுரை ஆதீனம் ஞான தேசிக பரமாச்சார்ய சுவாமிகளிடம் மரியாதை கொண்டவர். கல்லூரி முதல்வரின் பெருமுயற்சியால், சமய வளர்ச்சிக்காவும், மாணவர்களின் கல்வி உதவிக்காகவும் மதுரை ஆதீனம் ரூ.25,000/- நல்கி அறக்கட்டளை ஒன்றை (1995-ஆம் ஆண்டில்) நிறுவியுள்ளது. சைவ சமயமும் தமிழும் போற்றப்பட வேண்டும் என்ற நோக்கத்திற்காகவும் ஏழைமாணவர்களுக்குப் படிப்பதற்கான உதவித் தொகையை வழங்க வேண்டுமென்பதற்காகவும் இவ்வறக்கட்டளையை மதுரை ஆதீனம் நிறுவியுள்ளது. வங்கியில் வைக்கப்பட்டுள்ள இவ்வறக்கட்டளையின் வட்டிப்பணத்திலிருந்து ஆண்டுதோறும் இதன் நோக்கம் நிறைவேற்றப்படுகின்றது.

மெய்யப்பன் - மீனாட்சி அறக்கட்டளை:(1995)

அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தின் பேராசிரியரான முனைவர்.ச.மெய்யப்பன் அவர்கள், மணிவாசகர் பதிப்பகத்தின் நிறுவ்னராக ஆயிரக்கணக்கான நூல்களைப் பதிப்பித்து வெளியிடும் பணியைச் செய்து வருபவர். இத்தகைய பெருந்தகையாளர், 1995-ஆம் ஆண்டில் மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்திற்கு வருகைபுரிந்து, சிறந்த சொற்பொழிவாற்றியதுடன் ரூ. 10,000/- வழங்கி அறக்கட்டளையை நிறுவினார். அவரது பெயருடன் அவரது துணைவியார் மீனாட்சி அவர்களின் பெயரையும் இணைத்து மெய்யப்பன்-மீனாட்சி என்ற பெயரில் அறக்கட்டளை அமைக்கப்பெற்றது.

இதழியல், பதிப்பியல், சான்றோர் புகழ் பரப்புதல் ஆகியவற்றை நோக்கமாகக் கொண்டு இவ்வறக்கட்டளை திகழ்கிறது.

கவிக்குயில் கலிய பெருமாள் உலகநாயகி
வள்ளலார் அறக்கட்டளை: (1995)

மலேசியா நாட்டைச் சேர்ந்த தமிழறிஞரான கவிக்குயில் கலியபெருமாள் அவர்கள், தமிழ் நூல்களை ஆராய்ச்சி செய்தற் பொருட்டு 1995-ஆம் ஆண்டில் தமிழ்ச்சங்கத்திற்கு வருகை புரிந்தார். மதுரை காமராசர் பல்கலைக் கழகத்தின் ஆய்வு மாணவர்களுடனும் செந்தமிழ்க் கல்லூரி ஆய்வு மாணவர்களுடனும் விவாதங்கள் நடத்தினார். சங்க இலக்கியம் முதலாக இக்கால இலக்கியம் வரையுள்ள அத்தனை தமிழ் இலக்கியங்களில் உள்ள வாழ்வியல் கூறுகள், வாழ்க்கை மரபுகள் குறித்துச் செந்தமிழ்க் கல்லூரிப் பேராசிரியர்களுடன் கலந்துரையாடித் தமது ஆய்வுப்பணியைத் தொடர்ந்தார். அது சமயம் தமிழ்ச்சங்கத்தைப் பற்றியும்,கல்லூரியைப் பற்றியும்,நூலகத்தைப் பற்றியும் நன்கறிந்து கொண்டார். சங்கத்தின் பால் ஈடுபாடு கொண்டவராக அறக்கட்டளையை நிறுவினார்.

கவிக்குயில் கலியபெருமாள் அவர்கள் வள்ளலாரின் வழியைப் பின்பற்றும் பண்பினர். அருட்பெருஞ்சோதி தனிப் பெருங்கருணை என்ற தாரக மந்திரத்தை வாழ்வாகக் கொண்டவர். அதனால் அவரது பெயருடன் அவரது மனைவி பெயரையும் இணைத்துப் பின் வள்ளலார் அறக்கட்டளையை நிறுவினார்.

1995-ஆம் ஆண்டில் ரூ. 10,000 வழங்கி அறக்கட்டளையைத் தொடங்கினார். பின்னர் தமிழ்நாட்டிற்கு வரும் போதெல்லாம் தமிழ்ச் சங்கத்திற்கும் வருகைபுரிந்து, அறக்கட்டளை நிதிக்கெனக் கூடுதலாகக் கொடுத்து இப்போது ரூ.40,000/- ஆக இவ்வறக்கட்டளை நிதி உயர்ந்துள்ளது.

செந்தமிழ்க் கல்லூரியில் பயிலும் மாணவர்களுக்கு, வள்ளலாரின் செயல், அவரது பண்பாடு, அவரது புகழ் ஆகியவற்றை எடுத்துரைத்து வள்ளலார் பற்றிய அறிவை மாணவர்கள் பெறவேண்டும் என்ற உயர்ந்த நோக்கத்தில் இவ்வறக்கட்டளை நிறுவப்பட்டுள்ளது.

முனைவர். தட்சிணாமூர்த்தி அறக்கட்டளை: (1996)

முனைவர்.அ.தட்சிணாமூர்த்தி 1991-ஆம் ஆண்டு முதல் 1996-ஆம் ஆண்டு வரை, செந்தமிழ்க்கல்லூரி முதல்வராகப் பணியாற்றியவர். இவர் தஞ்சாவூரைச் சேர்ந்தவர். முதல்வர் பொறுப்பேற்றிருந்த காலத்தில் தஞ்சைப்பகுதியில் உள்ள அறிஞர் பெருமக்களைத் தமிழ்ச்சங்கத்திற்கு அழைத்து வந்து, சிறப்பான சொற்பொழிவுகட்கு ஏற்பாடு செய்த பெருந்தகையாளர். 1996-ஆம் ஆண்டில் முதல்வர் பொறுப்பிலிருந்து பணி ஓய்வு பெற்ற போது

அவரது பெயரில் அறக்கட்டளை நிறுவப் பெற்றது. முதல்வரும், சில பேராசிரியர்களும் இணைந்து ரூ.5000/- அறக்கட்டளையை நிறுவினர். முனைவர். தட்சிணாமூர்த்தி என்ற பெயரில் அறக்கட்டளை நிறுவப்பெற்றது.

உரையாசிரியர்கள் பற்றிய சொற்பொழிவு, செந்தமிழ்க் கல்லூரியில் பயிலும் மாணவ-மாணவியரிடையே தமிழறிவு, ஆற்றல் இவைகளை மேம்படுத்தும் வகையில் கவிதை, கட்டுரைப் போட்டிகளை நடத்திப் பரிசு வழங்குவது; இலக்கிய வினாவிடை நிகழ்ச்சிகள், செய்யுள் மனப்பாடப் போட்டிகள் நடத்துவது ஆகிய நோக்கங்களைக் கொண்டதாக இவ்வறக்கட்டளை அமைக்கப்பெற்றது.

<u>முனைவர்.மா.செண்பகம் அறக்கட்டளை:(1996)</u>

பாத்திமாக் கல்லூரியின் தமிழ்ப் பேராசிரியையாகப் பணியாற்றிய முனைவர்.மா.செண்பகம் அவர்கள், 1996-ஆம் ஆண்டில் செந்தமிழ்க் கல்லூரியின் இலக்கியமன்ற விழாவிற்குச் சிறப்புச் சொற் பொழிவாளராக அழைக்கப் பெற்றார். சிறப்பு விருந்தினராக வருகை புரிந்த முனைவர்.மா.செண்பகம் அவர்கள், தமது சொற்பொழிவின் முடிவில் ரூ.600/- வழங்கினார். முதுகலைத் தமிழ் வகுப்பில், சங்க இலக்கியத்தில் முதன்மை பெறும் மாணவர்களுக்குப் பரிசு வழங்க வேண்டும் என்ற குறிக்கோளுடன் அவர் வழங்கிய பணத்தைக் கொண்டு அவர் பெயரிலேயே அறக்கட்டளை அமைக்கப் பெற்றது.

<u>குருநாதன்-விசாலாட்சி அறக்கட்டளை:(1998)</u>

மதுரை தியாகராசர் கல்லூரியின் தமிழ்ப் பேராசிரியரும், நாடறிந்த மிகச் சிறந்த பேச்சாளருமாகிய முனைவர்.கு.ஞானசம்பந்தன் அவர்கள், **'குருநாதன்-விசாலாட்சி'** என்ற பெயரில் ரூ.10,000/- வழங்கி அறக்கட்டளை நிறுவியுள்ளார்.

1998-ஆம் ஆண்டில் நடைபெற்ற செந்தமிழ்க் கல்லூரியின் ஆண்டுவிழாவிற்குச் சிறப்புச் சொற்பொழிவாளராக முனைவர்.கு.ஞானசம்பந்தன் வருகை புரிந்தார். இவர், மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்தில் ஆசிரியராகப் பணியாற்றிய தமிழாசான் அரசஞ்சண்முகனாரைப் பற்றி முனைவர் பட்ட (Ph.D) ஆய்வு செய்தவர். அதனால் தமிழ்ச்சங்கத்துடன் நெருங்கிய தொடர்புடையவர்.கல்லூரி ஆண்டுவிழாவிற்கு இவரை அழைத்த போது ரூ.10,000 வழங்கித் தன்னுடைய தந்தையார் குருநாதன்,

தாயார் விசாலாட்சி இவ்விருவரது பெயரில், 'குருநாதன்-விசாலாட்சி' அறக்கட்டளையை நிறுவினார்.

கல்வியறிவு கொடுத்து அவையத்து முந்தியிருக்கச் செய்த தந்தைக்கும், ஈன்றெடுத்த தாய்க்கும் நன்றி செலுத்தும் விதமாக,

> **" மகன் தந்தைக் காற்றும் உதவி இவன் தந்தை**
> **என்னோற்றான் கொல்எனும் சொல் "**

என்ற குறட்பாவிற்கு இணங்கப் பெற்றோர்க்குப் பெருமை சேர்க்கும் வகையில் இவ்வறக்கட்டளையை அமைத்திருக்கிறார்.

'தமிழ் பயிலும் மாணவ-மாணவியருக்குக் கல்வி உதவித் தொகை அளித்தல்' என்னும் நல்நோக்கமானது இவ்வறக்கட்டளையின் வாயிலாக நிறைவேற்றப்படுகிறது.

<u>அம்மா அறக்கட்டளை:</u>

சட்டமன்ற உறுப்பினரான திரு.அன்பழகன், செந்தமிழ்க் கல்லூரியின் முன்னாள் மாணவர். ஓராண்டு காலம் செந்தமிழ்க் கல்லூரியில் பணியாற்றியவர். கல்லூரியின் பால் மிகுந்த ஈடுபாடு கொண்டவர். நிலக்கோட்டைத் தொகுதியின் சட்டமன்ற உறுப்பினராக மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கபட்டவர். 2005-ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் திங்களில், பேராசிரியர்.அன்பழகன் சார்ந்திருந்த கட்சித் தலைவியும், அப்போது முதலமைச்சருமாக இருந்த **மாண்புமிகு செல்வி. ஜெயலலிதா** அவர்களைச் சிறப்பிக்கும் பொருட்டு **'அம்மா அறக்கட்டளை'** என்ற பெயரில் ரூ.25,000/- வழங்கி அறக் கட்டளையை அமைத்திருக்கிறார்.

தான் படித்த கல்லூரியையும், தன்னைச் சட்டமன்ற உறுப்பினராக்கிய தலைவியையும் மறவாது, இவ்வறக்கட்டளையைப் பேராசிரியர் அன்பழகன் நிறுவியுள்ளார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

நன்றாகப் பயிலக்கூடிய ஏழை மாணவர் இருவருக்கும், நன்கு படிக்கக்கூடிய தாழ்த்தப்பட்ட ஏழை மாணவர்களுக்கும் உதவி செய்ய வேண்டும் என்ற உயரிய நோக்கத்தைக் கொண்டதாக **'அம்மா அறக்கட்டளை'** நிறுவப்பட்டுள்ளது.

<u>அறக்கட்டளை நிதி:</u>

அறக்கட்டளைகளின் மூலமாகக் கிடைத்த நிதியை வங்கியில் சேமிப்பு

நிதியாக வைத்து, ஆண்டுதோறும் கிடைக்கின்ற வட்டிப் பணத்திலிருந்து அறக்கட்டளையின் நோக்கங்கள் நிறைவேற்றப் படுகின்றன. ஒவ்வொரு அறக்கட்டளை நிதியும் தனித்தனியாக அதனதன் பெயர்களிலேயே வங்கியில் பாதுகாக்கப் படுகின்றன. வங்கியில் பணம் எடுப்பதும், மாணவர்களுக்குப் பயன்படுத்துவதும், சொற்பொழிவுகளை நிகழ்த்துவதும், போட்டிகளை நடத்துவதுமான பணிகள் யாவும் தமிழ்ச்சங்கச் செயலாளரின் பொறுப்பிலேயே நடைபெறுகின்றன.

செந்தமிழ்க் கல்லூரியில் பயிலும் மாணவர்களின் கல்வி நலனில் அக்கறை கொண்டதாக அறக்கட்டளைகள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன என்பதை நன்கறிய முடிகிறது.

சைவமும் தமிழும் இரண்டறக்கலந்தவை. அதனால் தமிழோடு சைவமும் வளர வேண்டும். சமயம் சார்ந்த நல்லறங்களை மாணவர்கள் கற்றுத் தெளிய வேண்டும்; வள்ளலாரின் நெறியினைப் பின்பற்ற வேண்டும்; ஆன்மிக உணர்வும், ஆன்மிக நெறியும் மாணவர்களிடையே நிலைபெற வேண்டும் ஆகிய நோக்கங்களை நிறைவேற்றும் வகையில் இவ்வறக்கட்டளைகள், விளங்குகின்றன.

தமிழ் பயிலும் மாணவர்கள் என்பதால் எழுத்தாற்றலும் சொல்லாற்றலும் மிக்கவர்களாக அவர்கள் வாழ்வில் வெற்றி பெற வேண்டும் என்ற நோக்கத்தில் கல்வியையும் திறமைகளையும் வளர்க்கும் விதத்தில் அமைக்கப்படுகின்றன.

பாண்டித்துரைத்தேவரவர்கள் இலவசமாகக் கல்வியும், உணவும், உடையும், உறையுளும் வழங்கியதைப் போலச் செந்தமிழ்க் கல்லூரியில் பயிலும் ஏழை மாணவ-மாணவியர்க்கு உதவுவதையும், தாழ்த்தப்பட்ட மாணவர்களை ஊக்குவிக்கும் பொருட்டுப் பொருளுதவி செய்வதையும் நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளன.

அறக்கட்டளை நிறுவிய சான்றோர்களின் நல்லெண்ணமும், நன்றிமறவாத்தன்மையும், உயர்ந்த நோக்கமும், தமிழை நேசிக்கும் பண்பும் அவர்கள் அமைத்த அறக்கட்டளைகளில் மூலம் புலப்படுகின்றன.

நூலகம்

மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கம் என்று சொல்லும் போதே அதன் நூலகமே எல்லாராலும் புகழ்ந்து பேசக்கூடிய சிறப்பைப் பெற்றுத் திகழ்கிறது. புதிய கட்டிடம் உருவாவதற்கு முன்னர் இருந்த தமிழ்ச் சங்கத்தின் நடுக் கூடத்தில் நூலகம் அமைந்திருந்தது. தமிழ்ச்சங்கக் கட்டிடமாக இருந்த மையக் கட்டிடம் இப்போது நூலகக் கட்டிடமாக மாறி உள்ளது. சங்கம் தோன்றியகாலம் முதல் இன்றளவும் பாண்டியன் நூலகம் என்ற பெயரிலேயே வழங்கி வருகிறது.

முதலில் இந்நூலகம் பொதுமக்கள் வந்து படித்துச் செல்லும் வகையில் அமைந்திருந்தது. ஆனால் இன்று கல்லூரி மாணவர் களுக்கும், பல்கலைக்கழக மாணவர்க்கும், ஆய்வாளர்களுக்கும், பேராசிரியர்களுக்கும், இந்திய நிர்வாகப்பணி போன்ற இந்திய அளவில் நடைபெறும் போட்டித்தேர்வுகளில் பங்கேற்பவருக்கும் பயன்பட்டு வருகிறது. மிகப் பழமையான தமிழ் இலக்கிய, இலக்கண,வரலாற்று நூல்கள், இன்று வரை வெளியாகும் புதிய இலக்கியத் தரம் வாய்ந்த நூல்கள், இக்காலக் கவிதை,உரைநடை, நாவல்,சிறுகதை நூல்கள் யாவும் நிறைந்த சிறந்த நூலகமாக இயங்கி வருகிறது.

கல்லூரி மாணவர்கள்,ஆசிரியர்கள்,ஆய்வாளர்கள் படிப்பதற்குரிய நூல்கள் ஒரு பகுதியாகவும், தமிழ்ச்சங்க நூல்கள் ஒரு பகுதியாகவும் இரண்டு பிரிவாக நூல்கள் வைக்கப்படுகின்றன. தமிழ்ச்சங்கநூல்கள் யாவும் மிகப் பழமையானவை. இவை பார்வை நூல்கள் (Reference Books) வரிசையில் பேணிப் பாதுகாக்கப்பட்டு வருகின்றன. அவற்றை நூலகத்திலிருந்து மட்டும் தான் படிக்க வேண்டும். வெளியில் எடுத்துச் செல்ல இயலாது. செந்தமிழ்க் கல்லூரி நூல்களை எடுத்துச் செல்பவர்கள் 15 நாட்களுக்குள் திருப்பிக் கொடுத்து விட வேண்டும். கல்லூரியில் பணியாற்றுபவர், படிக்கும் மாணவர், ஆட்சிக்குழு மற்றும் கல்விக்குழு உறுப்பினர், தமிழ்ச்சங்கத்தோடு தொடர்புடையவர் ஆகியவர்கள் மட்டுமே நூல்களை எடுத்துச் செல்ல முடியும். பிற கல்லூரிகள் மற்றும் பல்கலைக்கழகங்களில் பயில்வோர், ஆய்வாளர்கள், இந்திய ஆட்சிப்பணித்தேர்வுகள், பல்கலைக்கழக மான்யக் குழுவின் தேர்வுகள் (IAS) (UGC) எழுதுவோர் நூலகத்திற்கு வந்து தமது படிப்பிற்குரியதும், தேர்விற்குரியதுமான நூல்களைப் படித்துப் பயன்பெறுவதற்குத் தமிழ்ச்சங்கத்தின் நூலகம் பெருந்துணை புரிகிறது.

பல்கலைக்கழக மான்யக்குழு (University Grants Commission) நிதிநல்கையின் 8வது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் (VIIIth Plan); 9வது ஐந்தாண்டுத்திட்டம் (IXth Plan) மற்றும் பத்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் (Xth Plan) ஆகிய திட்டங்களின் கீழ் நூல்கள் வாங்குவதற்கென ஆண்டுதோறும் மான்யக்குழு நிதி வழங்கி உள்ளது. அவ்வாறு கிடைத்த நிதி முழுவதும் நூல்கள் வாங்குவதற்காகவே செலவிடப்படுகிறது.

கல்விசால் பெரியோர்களும், பேராசிரியப் பெருமக்களும் நூலகத்திற்கென நூல்களையும், நூல்கள் வைப்பதற்குரிய பீரோக்களையும் நன்கொடையாக வழங்கியிருக்கின்றனர். தமிழ்ச் சங்கத்தின் செயலாளர்களாகப் பணியாற்றிய T.C. சீனிவாச ஐயங்கார், நாவலர் சோமசுந்தர பாரதியார் ஆகியோர் தம்மிடமிருந்த தமிழ் நூல்களை நூலகத்திற்கென வழங்கியுள்ளனர். தற்காலத்தில் காவல்துறை அதிகாரியாகப் பணியாற்றிய முனைவர். வாசு.கணபதி, பல்கலைக்கழகத் துறைத் தலைவர் முனைவர்.இரா. மோகன், மதுரை அகில இந்திய வானொலியில் இயக்குநராகப் பணியாற்றிய திரு.இளசைசுந்தரம், கல்லூரி முன்னாள் முதல்வர் செ.கந்தசாமி போன்ற பல அறிஞர்கள் நூலகத்திற்கென நூல்களையும், பீரோக்களையும் நன்கொடையாக வழங்கியுள்ளனர்.

தற்போது 2006-ஆம் ஆண்டில் நூலகத்தில் உள்ள நூல்களின் மொத்த எண்ணிக்கை:

கல்லூரி நூல்கள்	-	22,000
தமிழ்ச்சங்க நூல்கள்	-	12,085
		34,085

ஏறத்தாழ 35000 நூல்கள் வரை நிறைந்துள்ள நூல்களின் களஞ்சியமாகப் பாண்டியன் நூலகம் இயங்கி வருகிறது.

செயல்திறம் மிக்க நூலகப்பணியில், திரு.பா.முருகேசன் எம்.ஏ., பி.லிப்.சயின்ஸ்., தேர்வுநிலை நூலகராகவும் திரு.எம்.முத்துமாயாண்டி பி.காம்.,எம்.லிப்.சயின்ஸ்., நூலக உதவியாளர் நூலகத்தில் பணியாற்றுகின்றனர். இனிய முகத்துடனும் ஈடுபாட்டுடனும் செய்யும் பணியின் காரணமாகப் பழம்நிறைந்த மரத்தை நாடிவரும் பறவைகள் போல கற்கும் மாணவரும், கல்விசால் சான்றோரும், ஆய்வாளரும் நூலகத்தை நாடிவந்து படித்துப் பயன்பெறுகின்றனர்.

105 ஆண்டுகளாக இயங்கி வரும் நூலகம் மேலும் மேலும் வளர்ந்து சிறந்து வருவதை நாளும் காணலாம். இந்தச் சிறப்பான சேவை நாளையும் தொடரும் என்பதில் யாதுமோர் ஐயமில்லை.

பொன்.பாண்டித்துரைத்தேவர்

மதுரை நான்காம்

தமிழ்ச்சங்க நிறுவனர்

*தமிழே தன் முன்னுரிமை என்று கருதிக் காலத்தே செய்த கடமையாளராக, தமிழர் மானம் காத்த சேதுபதி மன்னராக நான்காம் தமிழ்ச்சங்கத்தை உருவாக்கிய வரலாறு இந்நூலில் பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கின்றது.

திருமிகு.இரா. அழகுமலை
தமிழ்ச்சங்கச் செயலாளர்

*தமிழர்களின் தமிழ்மொழி உணர்வும், இலக்கிய வளமையும் நிலைபெற்றுத் திகழ, காலத்தே தொடங்கிய தமிழ்க் கோவிலாக நான்காம் தமிழ்ச்சங்கம் விளங்குகின்றது.

திருமிகு. இரா. குருசாமி
செந்தமிழ்க்கல்லூரிச் செயலாளர்

*தமிழ் வரலாற்றில் காலூன்றிய தமிழறிஞர்கள் பயின்ற பாசறை மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கம் என்றறியும் போது வானளாவிய மகிழ்ச்சி பொங்குகின்றது.

டாக்டர் க. சின்னப்பா
செந்தமிழ்க்கல்லூரி முதல்வர்